ஸ்தோத்ரமாலா —ஸீரீஸ் நெ. க.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீகூர நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசதகம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை 0—1௨—0] [போஸ்டேஜ் தனி.

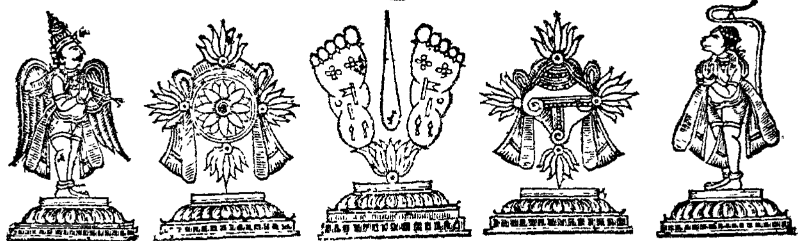
பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்யாதா.)

Kumaran Press, Conjeeveram.

ஸ்ரீரஸ்து.

“ஜ்யோதி[illegible] ஜயதி”

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தில் அபிஷிக்தராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுள் ஒருவரான ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸுதர்ஸந ஸதகமென்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஶப்தஸௌந்தர்ய மாதுர்யத்தாலும் அர்த்தவைலக்ஷண்யத்தாலும் ஒப்புயர்வற்றதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமேயாம். ஆரோக்யம், ஐஶ்வர்யம், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களை விரும்புமவர்கள் ஸங்கல்ப நியமபூர்வகமாக இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்து இஷ்டப்ராப்திகளையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸர்வப்ரஸித்தம். அநந்யப்ரயோஜநர்களான முமுக்ஷுக்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் நித்யாநுஸந்தேயமென்பதில் விப்ரதிபத்தி இல்லை.

ஆகவே, ஸர்வஜீவநமும் ஸர்வோபஜீவநமுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும் ஆவஶ்யகம். இதற்கு அதிஸங்க்ஷிப்தமான ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்யானமொன்றிருந்தாலும் ஸர்வஸாதாரணமான நடையில் தமிழுரையொன்று இருக்கவேண்டியது ஆவஶ்யகமேயாம். இங்ஙனே ஓருரை எழுதும்படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அடியேன் அஜ்ஞர்க்கும் ப்ராஜ்ஞர்க்கும் வாசியற உபகாரகமாம்படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமேந ப்ரதிபதார்த்தமும், ப்ராயேண தாத்பர்யமும், க்வசித் விஶேஷார்த்தமும், இன்

றியமையாத இடங்களில் பதங்களின் வ்யுத்பத்திவிவரணமும், தேவையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விரைவிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய ப்ரமப்ரமாதாதிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சுப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, க்ஷமாகுணபூர்த்திகளாக விளங்குவார்களென்று விஶ்வஸிக்கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த ஸுதர்ஶனஶதக ஸ்தோத்ரத்திற்கு கர்த்தாவான ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸம்பந்தி? இன்னும் என்னென்ன க்ரந்தங்கருளிச் செய்துள்ளார்? இத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விமர்ஶிக்கப் புகுந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். ப்ராமாணிகர்களான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு ஸங்க்ரஹித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலொழுகு” என்னும் க்ரந்தத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில பங்க்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் தர்ஶநம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ருபையாலே ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸந்ந்யஸித்து ஸர்வஜ்ஞராய் ஆசார்யன் குடியே நிரூபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் மஹாஸாத்விகராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய ஶாஸ்த்ரங்களும்ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்ய

ராகும்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்த கூரநாராயணஜீயரும் ஸுதர்ஶநஶதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார் நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாலத்துக்கு யோக்யராகும்படி பண்ணினார்"—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஸாரஸாரவைராக்யோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இந்த கூரநாராயணஜீயரேயென்றும். தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ஐதிஹ்யவிருத்தமேயாம். ஸ்ரீவேதாந்ததேஶிகனுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்டவராயும் ஸந்யாஸாஶ்ரமியாயுமிருந்த ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீநாராயணமுநியென்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஸாரஸாரவைராக்யபாஷ்யம். அந்த பாஷ்யத்தின் அவஸாநத்திலே "வேதாந்தாசார்யபாதாப்ஜஸ்ப்ருஷ்டநிஷ்டமவேதஸா । வாஜிவேதாந்தஸாராயம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கேந தர்ஶித:" என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள ஶ்லோகமும் நோக்கத்தக்கது.

இனி தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் அருளிச்செய்தவரும் ஸுதர்ஶநஶதககர்த்தாவும் அபிந்நர்களேயோவென்னில்; அன்று. ஸுதர்ஶநஶதககர்த்தா கூரநாராயணஜீயர்க்குப்பின் த்ருதீய பட்டஸ்தராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என்றும் மறுதிருநாமங்களையுடையவருமான ஸ்வாமியே தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகர்த்தாவாவர். ஆகையாலே, ஸுதர்ஶநஶதககாரரும் ஸாரஸாரவைராக்யோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் பரஸ்பரம் பிந்நபிந்நர்களென்று தெளியக்கடவது.

ஸுதர்ஶநஶதககூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியின் வைபவம் கோயிலொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஸ்வாமி மடப்ரகாஶிகையில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் மந்த்ரஶக்திப்ரபாவத்தாலே அழகிய மணவாளனுக்குப்பல கைங்கர்யங்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் 'யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே ।

நதத்வஶ்ரீஶிஷ்டாநி வ்யாயிநோ ஹ்யக்ஷதஸ்யா:" என்ற ப்ரமாணம் ஸ்வப்ரத்யக்ஷமாகவேயிருந்ததென்றும் பூர்வாசார்யர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களில் ஸாதுபாந்தஶதகமொன்றே ப்ரஸித்தமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் ஆசார்யவிக்ரஹங்களாக எழுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் ஸிம்ஹாஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் ப்ரதாந ஶிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விசேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த ஸாதுபாந்தஶதகம் நிகமநஶ்லோகமுட்பட நூற்றொரு ஶ்லோகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்திநான்காவது ஶ்லோகமளவும் ஜ்ஞாநவர்ணநமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஶ்லோகமளவும் தேஜோவர்ணநமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் சாபவர்ணநமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவும் நாஸிகாவர்ணநமும், அதற்குமேல் எழுபத்தினான்காம் ஶ்லோகமளவும் அக்ஷிவர்ணநமும், அதற்குமேல் நூறாம்ஶ்லோகமளவும் ஸாமாந்ய வர்ணநமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

"துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றாற்போலே ஸர்வதோபந்நிவர்த்தகமான இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸர்வர்க்கும் ஸதாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இங்ஙனம்:—

பெருமாள்கோயில், ப்ரதிவாதிபயங்கரம்,

அண்ணங்கராசார்ய தாஸன்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:॥

ஸ்ரீகூரநாராயணமஹாமுநீந்த்ரநாதஸூக்தி

ஸ்ரீஸுதர்சநசதகஸ்ய வ்யாக்யா ।

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா॥

தனியன்.

ரங்கேச விஜ்வரீகாரகாரணஸ்ய
வ்யதாத் ஸௌதர்சநம் சதம் நிவ்ருத்தயே ।
ஸமாச்ரயேஹம் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதம் ய:
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம் ॥

பதவுரை.

ய:—	யாவனொரு கூரநாராயண ஜீயர்
ரங்கேச விஜ்வரீகார காரணஸ்ய நிவ்ருத்தயே	திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
ஸர்வாபீஷ்டப்ரதம்	அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல
ஸௌதர்சநம் சதம்	திருவாழியாழ்வான்விஷயமான ஸ்தோத்திரமாகிய ஸ்ரீஸுதர்சந சதகத்தை
வ்யதாத்	அருளிச் செய்தாரோ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம்	அந்த ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியை
அஹம் ஸமாச்ரயே	அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாது ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் விஷயமாக நூறு ஶ்லோகங்கள் கொண்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸகலாபேக்ஷிதங்களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றேனென்கை............

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

---

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

அடிவரவு முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

ஸுதர்சநசதகம்.

ஸௌதர்ஸந்யுஜ்ஜிஹாநா
திஸி விதிஸி திரஸ்க்ருத்ய ஸாவித்ரமர்சி:
பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகார
க்ஷதஜகததங்கார ஸம்ருத்தா ஸ்வயாந்தா ।
தோ:ஷண்டஜ்ருஷ்டிஜ்ருஷ்ட
த்வீபாயந்யாவகாஸக்ருண வைகுண்ட்ய
ஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநா விதரது
பவதாம் ஸ்ரேயஸீ ஸ்ரேயஸீதாநி ॥ ௧ ॥

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

கூரநாராயணாபிக்யஸுதீந்த்ரஸ்வாஸ்ரிதப்ரியம் ।
ஸ்ரீஸுதர்ஸநஸ்தோத்ரம் விவ்ருணோமி ஸதம் ஸுதே ॥

பதவுரை.

பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாரக்ஷதஜகததங்கார ஸம்ருத்தா	வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ளதுமான இருள்களாலே கெட்டுப் போன உலகங்கட்கு வைத்தியனாகும் பெருமையை யுடைய

ஸ்வீயா பாஸா	தனது ஒளியினால்
ஸாவித்ரீம் ச்ரியம்	ஸூர்யனுடையதான ஒளியை
திரஸ்க்ருத்ய	கீழ்ப்படுத்தி
திசி விதிசி	எல்லாவிடங்களிலும்
உஜ்ஜ்ரும்பமாணா	வியாபித்து விளங்குவதும்,
தைத்யை: ஸகண்டூத்ருப்தபுஜை: வைதவ்யவைதக்த்யதக்ஷா கண்டே கல்யேகல்யா	புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை[த் தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,
ஜாஜ்வல்யமாநா	ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான
ஸௌதர்சநீ ஜ்வாலா	திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது
பவதாம் அபீஷ்டாநி	உங்களது விருப்பங்களை
வீப்ஸயா விதரது	அடிக்கடி தந்திடுக.

* * * இது முதல் இருபத்தினான்கு ச்லோகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ச்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விரண்டுவகையிருளாலும் தடுமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுதர்சந ஜ்வாலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத்திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸ்ரீஸுதர்சந ஜ்வாலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

[illegible] [illegible] என்கிற [illegible] என்னும் [illegible] முற்கொண்டு [illegible] யிருக்கிறது. [illegible] என்ற பாடமும் ஏற்கும்; பொருள் ஒக்கும். [illegible] மான என்றுமாம், ஸமர்த்தமான என்றுமாம். [illegible]

இந்த [illegible] முழுதும் [illegible]......... (க)

[illegible] ॥ (உ)

[illegible]	பூலோகத்தில்
[illegible]	மேரு பர்வதத்தினது காந்திகளி(னால்) ஸேவிக்கப் பெற்றதும்
[illegible]	ஆகாசத்தில்
[illegible]	ஸூர்யனுடைய
[illegible]	கிரணங்களினால்
[illegible]	எதிர்கொண்டு உபசரிக்கப்பட்ட
[illegible]	ஸ்வர்க்கலோகத்தில் (மு)ம்,
[illegible]	தேவர்களின் மாளிகைகளினுடைய (அல்லது) நக்ஷத்ராதி தேஜஃ பதார்த்தங்களினுடைய
[illegible]	ப்ரகாசங்களினால்
[illegible]	சிச்ரூஷை பண்ணப்பெற்றதும்
[illegible]	ஸர்வதிக்குகளிலும் சுழன்று வியாபித்து நெருங்கின தீப்பொறிகளை யுடையதும்

த்ரிபுவந விஜயவ்ரதம்	மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்
(ஈதவளவ)	
ஜாக்ரத்ப்ரதாபம்	எப்போதும் விளங்காநின்ற தாப சக்தியையுடையதும்
உக்ரம்	(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்
சாக்ரம்	திருவாழியாழ்வானுடையதுமான
தத்	அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]
தேஜ:	தேஜஸ்ஸானது
வ:	உங்களுக்கு
பூயஸே	மிகவும் அதிகமான
ஶ்ரியே	செல்வத்தின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	விளங்குக.

* * * நான்காம் பாதத்திலுள்ள "த்ரிபுவந விஜய வ்ரதம்" என்ற விசேஷணத்தைப் பூர்வார்த்தமும் விவரிக்கிறது. "வாக்யார்த்தஸ்ய வாக்யார்த்த: விஶேஷணீயாத்" என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி "பூமௌ ஶைலேந்த்ரஶ்ரீபி: த்யுஹாபி: த்ருதபுவம்" என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; "த்ரயீவ்யோமாந்தரிக்ஷம் த்ருஷ்டிபி:" என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் தேவயோஷிதாம் த்ருஷ்டிகள் சிச்ருஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜோவிஶேஷங்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுமேரோ: ஶ்ருங்கா:— ஶைலேந்த்ரஸ்ய, தாபி:. [தேவயோஷிதாம்] 'யோஷா' என்னும் பதம் ஸ்த்ரீ

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாசகமாகையாலே இரண்டுவகையான பொருள்களும் இங்கு விவக்ஷிக்கப்பட்டன. சுத்தம் பஹ்வீஹ்யஷ்வீ. ஸக்ருச்சேஷ்டம்..ஸக்ருத்.... (உ)

ஸம்பூர்ணம் ஸுதாரஸஸ்யந்தம் ஸமேதி ஸமதஸ்யேவ விதாநோதயே, பாஹாமாநாபரப்பூக்ஷதிக்ஷமாந்திவஸ்ஸக்ருரப்ஜ த்ருமஸ்ய! ஜ்யோதிஸ்ஸ்ரஸாங்பஸ்ஸ: ஸுகழிதஸம்ருத்தலக்ஷ்மீம் ஸ்மிதம் ஸம்பக்ஷ்ட், ஸம்பக்ஷ நாஸாரிம்நேஷு புஷ்டிரதா ஸ்வதாம் ஸஷு கஷ்டும் ஸூஹஷ்டும் ॥ (௩)

ஸுதாரஸ ப்ரவாஹை:	அம்ருதரஸ ப்ரவாஹங்களாலே
ஸம்பூர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
ஸமேதி	மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயுமிருக்கிற
ஸோமபிம்ப ரூபாஜே	சந்திரபிம்பமாகிற பாத்திரத்தில்
பஸத:	விளங்காநின்றதாய்
பாஹாமாநாபரப்பூக்ஷதி க்ஷமாந்திவ:	புஜங்களாகிற கிளைகளினுலே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
ஸக்ருரபஜ த்ருமஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய—,
புஷ்பஸம்ருத்தஸ்ய	புஷ்பஸம்ருத்தியை விளக்குவதாயும் —தேவதைகளின் செல்வத்தை விளங்கச்செய்வதாயும்
ஸுராஸாஞ்சேஷு ஸதாம்லக்ஷ்மீம் ஸம்பஷ்ந்	திங்மண்டலங்களில் ஸிரோபூஷணசோபையைப் பெருக்காநின்றதாயுமுள்ள
ஜ்யோதிஸ்ஸாங்பஸ்ஸ:	ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தளிரானது
ஸ்வதாம்	உங்களுக்கு
ஸம்பக்ஷ்டும்	மேன்மைபொருந்திய
ஸூஹஷ்டும்	ஸந்தோஷத்தை
ஸம்பதாம்	தந்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வானை ஒரு வ்ருக்ஷமாகவும் அவருடைய சோதியை ப்ரவாளமாகவும் ரூபணம் பண்ணிப்பேசுகிறார் இதில். உலகத்தில் வ்ருக்ஷமானது தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்கும்; சுற்றிலும் தழைத்தோங்குகின்ற கிளைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தன்மை திருவாழியாழ்வானுக்கும் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தத்தில்.—அமுதவெள்ளம் நிறைந்த சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்ஸந வ்ருக்ஷம். சக்கரத்தாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிறவிதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; ஸுதர்ஸநமந்த்ர ஸம்ஸ்காரக்ரமம் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டது. "சந்த்ரபிம்பஸ்ய மத்யஸ்தம் தாரம் காயத்ரஸம்ஹிதம்। தஸ்ய மத்யே ஸ்திதம் தேவம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸுதர்ஸநம்"। என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறும் அத்யாயத்தில் (ஶ்லோ-5) சொல்லப்பட்டதிறே. இந்த ஶதகந்தன்னிலும், மேல் 'ப்ரணவஸமஸமயாராதநவ்யக்ரசக்ர' என்றும் "சந்த்ராய: காந்தியுக்தஸ்ஸுதர்ஸந:" என்றும் "ஸுதர்ஸநஸமயாம் ப்ரேக்ஷ்யதத்ரக்ஷ்யம்" என்றுமருளிச் செய்திருப்பவை இங்கே ஸ்மரிக்கத்தக்கன. உலகத்தில் வ்ருக்ஷம் தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்குவதுபோல் இந்த ஸ்ரீஸுதர்ஸந வ்ருக்ஷம் ஸுதாப்ரவாஹபூர்ணமான சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதென்றதாயிற்று.

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளினால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்ஸந வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற ஶாகைகளினாலே ஊர்த்வாதோதிசைகளை யெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிறதென்கிறது இரண்டாம் பாதம். நீண்ட கைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. "வக்ரதுண்டஶாகஸ்ய" என்றவிடத்து த்ருமஶப்தம் ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் இங்கே கல்பவ்ருக்ஷமாகிற விஶேஷத்துக்கு வாசகமாகக்கடவது. அன்றியே, த்ருமாணாம் ராஜா—ராஜத்ருமஃ, வக்ரஶ்சாஸௌ ராஜத்ருமஃ என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுவா

ரும் சிலருளர். வ்ருக்ஷத்தில் செந்தளிர் உண்டாகிறாப்போல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷத்தில் செவ்விய சோதியே ப்ரவாளமென்கிறார். [ப்ரகடிதஸுரநந்தநாபோகம்] பல்லவமானது புஷ்பஸம்பத்தை விளக்குமே; அப்படியே இந்த ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃ ப்ரவாளமும் செய்யா நின்றதென்பதை ச்லேஷரீதியாலே சொல்லுகிறார். ஸுரநந்தநம் ஸ்வர்க்கத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் வாசகம். பல்லவமானது ஸுரநந்தநவாஸமான புஷ்பத்தின் ஸம்பத்தை ப்ரகடநம் செய்யும்; ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமானது ஸுரநந்தநவாஸர்களான தேவதைகளின் செல்வத்தை ப்ரகடநம் செய்யா நிற்குமென்க. தேவர்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு அவர்களை நலிகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களை அழிக்கும் முகத்தால் ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது தேவதாஸம்ருத்திப்ரகடநகாரியாகிறபடி. [குமாரீபிர்வதம்ஸத்வம் நீதம் ஸ்வர்ஷ்ணு.] மாதர்கள் பல்லவத்தை சிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுவார்கள்; ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸும் திக்குக்களில் சிரோபூஷணமாக விளங்கா நின்றதாய்த்து. திருவாழியின் சோதியானது திசைகள்தோறும் அழகிதாகப் பரவியிருக்கின்றதென்றபடி. 'குமாரீ'சப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யமும் நோக்கத்தக்கது.

இவைகளால் ப்ரவாளமென்னவமைந்த ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்கட்குச் சிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகவென்றதாயிற்று. ... ... (௩)

ஶூராஹாராத்ஸஹஸ்ராத்வஸாதி விததக்ஷேபதக்ஷாத்ரக்ஷா
த், நாஸேஹஸ்ராஸ்வத்நாஸேநிர்ஜவிஸவபரித்ஸிந்நஸத்ரேஶ்வந்தேதே:
க்ஷுந்நாஸெயாரக்கணை:ஸத்ததஹிஹிதேஹாஶாயவீயஸ்ய ஹேதேஃ
தத்வோ திக்ஷு ப்ரதாநம் சதஸ்ருஷு சதுரஃ ஸாஸ்ருதாத்
ப்ரஹர்ஷாய பூயாத் ‖ (௪)

ஶாயவீயஸ்ய — எம்பெருமானுடையதான
ஹேதேஃ — திருவாழியினுடைய
யத்ஸஹஃ — யாதொரு தேஜஸ்ஸானது

ஸஹஸ்ராணாம் அராணாம்	ஆயிரக்கணக்கான அரஸமூஹத்தி னின்றும்,
விபக்ஷக்ஷபணதக்ஷாணாம்	எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த் தமான
அக்ஷாத்	அக்ஷத்தில் நின்றும்
ஸாவித்ரஸநாபே:	ஸூர்யனோடு ஒத்த
நாபே:	நாபியில் நின்றும்
நிஜமஹிமபரிச்சிந்நபூமண்டலாயா:	தனது பெருமையினாலே அளவி டப்பட்ட பூமியையுடைத்தான
நேமே:	நேமியில் நின்றும்
அராத் விஸரதி	எங்கும் பரவுகின்றதோ,
ஸகண்டை: ஶ்ருதிசயை:	ஒருமிடறான வேதங்களாலே
ஸ்துதமஹிம	துதிக்கப்பட்ட பெருமையையு
சதுராஶாந்தரவ்யாபி	நான்கு திசைகளிலும் [டையதும்
ஸமயிதம்	பரவுகின்றதுமான
தத் (தேஜ:)	அந்த ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு
வ:	உங்களுக்கு
சதுர: புருஷார்த்தாந்	(அறம் பொருள் இன்பம் வீடெ ன்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்க
புஷ்ணாதாத்	பெருக்கத் தந்திடுக. [ளேயும்

* * *அரம், அக்ஷம், நாபி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ் வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற ஜ்வாலையே ஸுதர்சந ஜ்வாலையாம். (அவயவஸமுதாயமே யிறே அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலி யும். அத்தகைய ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது அறம் பொருள் இன் பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித் திடுக வென்கிறார்.

“அராதாராணாம்” என்ற இரண்டனுள் ஒன்று பஞ்சம்யந்தம்; ஒன்று அவ்யயம். அராணாம் ஸமூஹ:—ஆரம்; தஸ்மாத் என் று பஞ்சம்யந்தத்திற்கு வ்யுத்பத்தியாம். அதூரார்த்தோயம். “ஶதம், ஸஹஸ்ரம்” இத்யாதிஸங்க்யாவாசக பதங்களை விசேஷ

ஷணமாகவுடைய விஶேஷ்ய பதங்கள் ஸஹாநவநாதமாக இருக்கவேணும்; "ஶதம் பாத்ராநி, ஸஹஸ்ரம் பஶவ:" இத்யாதி உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஸஹஸ்ராக ஈசேஹாஸ் என்றிருக்கவேணுமேயன்றி 'ஹூராக' என்று ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விசிகித்ஸை உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு ஸமாதாநப்ரகாரங்கள் பலவுண்டு:—ஸஹஸ்ர வ வ்யாகக்கும் ஈாவஸசேஷத்தில் ஸாக்ஷாத்தாக அந்வயிப்பதல்ல; சேஷாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; ஸசேஷம் ஒன்றே யா கையாலே "ஹூராக" என்ற ஸாமாநாதிகரண்ய ப்ரயோகம் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, ஸஹஸ்ரஶப்தம் ஸஹஸ்ராவய வமாய் அதன்மேல் 'ஈஶேஷுக்ரஹ்வசா' என்றுகொண்டால் 'ஸஹஸ்ராவயவவிஶிஷ்டாக ஈாவசேஷாக' என்றதாகிறது என்பர் சிலர்; இங்ஙனுமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த வரதராஜ பஞ்சாஶத்தில் "ஶ்ரீரங்கஹஸ்திகிர்யாதி ...

[illegible] என்ற ஶ்லோகத்தில் "... ஸ்தாநேஷு" என்னுதே "ஸ்தாநே" என்று ஸாமாநாதிகரண்ய ப்ரயோகம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனே நிர்வஹிக்கும் புடைகள் பலகிடந்தாலும் ஹ்ருதயங்கமான நிர்வாஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—ஈராணாம் ஸசேஷ: ஹூராஸ் என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுமல் 'ஈராணாம் ஸம்பந்தி ஹூரஸ்' என்று கொண்டு ஹூரபதத்தை விஶேஷணமாகவும் ஸஹஸ்ரபதத்தை விஶேஷ்யமாகவுங்கொண்டு "அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் நின்றும்" என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: "ஸஹஸ்ரம் மாயாநாம் ஶதஶேஷ நஸசேஷ ரிஷ்டே தநாக" "வேதாநாம் ஶதசேதநாக" இத்யாதிஸ்தலங்களில், ஸஹஸ்ரம் மாயா:, ஶதம்வேதா:—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த ஶதகந்தன்னிலே "ஸுேஷீரநம் ஸுயஸம் வொ ஷிஶ தா ஷுஶஶதி ஷாஸ்ஸராணாசராணாம்" என்ற ப்ரயோகமும்

இங்கே த்ருஷ்டாந்தமாகப் பொருந்தும்; 'சரணம் த்ஸமஸ்தி'= ஸஹஸ்ரம் சரணி என்றபடியிறே.

இனி இவ்வழிகளைத்தவிர வேறுவழியுமுண்டாகில் அறிவிற் சிறந்தோர் அங்ஙனே உபபத்தி சொல்லிக்கொள்க.

'தூரக' என்ற சப்தம் "தூராந்திகஸமீபயோ:" என்ற கோஶத்தின்படி சேய்மை அண்மை என்னுமிருவகைப்பொருள்படும். நெடுந்தூரம் வரையில் என்று இங்கே பொருளாகக்கடவது. ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் என்றுமாம். "நிஜவிபவபரி ஷ்ணந்தே" என்ற நெடுவிஶேஷணம்—ஸ்ரீதேவநாயகநெடுஞ் யானது பூமியிற்காட்டிலும் மிக்க விஸ்தாரமுடைய தென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கும். "தூராதே ரக்ஷணஸ்தர்க்க" என்னும் பாடமுண்டாம். ... ... (௪)

ஶ்யாமம் தாமவ்யாப்த்யா க்வசந பகவத: க்வாபி ஸஹஜ ப்ர
க்ருத்யா, ஶுப்ரம் ஶேஷஸ்ய பாஸா க்வசந மணிருசா க்வாபி
தத்வைஶ்வரக்தம் | நீலம் ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா க்வசிதபி பீதாம்ப
ஸம்பத்வைஶ்வ பித்ரம், வ்யாப்நாநம் விதாநம் ஸ்ரீயபதே
பிந்தாம்பரம் வஸ்த்ரஹாநம் ॥ (௫)

க்வசந — ஓரிடத்தில்
பகவத: — எம்பெருமானுடைய
தாமவ்யாப்த்யா — திருமேனி நிறத்தின் வ்யாப்தியி
ஶ்யாமம் — பசுமைநிறத்ததாயும் [னாலே
க்வாபி — ஓரிடத்தில்
ப்ரக்ருத்யா ஸஹஜ — இயற்கையாகவே பிங்கள வர்ண
க்வசந — மற்றோரிடத்தில் [மாயும்
ஶேஷஸ்ய பாஸா — திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளியி
ஶுப்ரம் — வெண்ணிறமாயும் [னாலே
க்வாபி — மற்றுமோரிடத்தில்

தச்சேஷ — அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை
ஃபணிரத்நபா — மாணிக்கவொளியினாலே [யிவே
ரக்தம் — சிவந்ததாயும்
க்வசித் — இன்னுமோரிடத்தில்
ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா நீலம் — பிராட்டியினது திருக்கண்களின் காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்

(இப்படி நாநாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)

ஶுத்தஸ்ய த்விஜாநவஸ்ய — சுத்தம்பதிகளான பெரியபிராட்டியார்க்கும் பெரியபெருமாளுக்கும்
சித்ரம் விதாநஶ்ரியம் — விசித்திரமான மேற்கட்டியின் சோபையை
ஸ்ருஜாநமிவ ஸ்திதம் — விசேஷமாக உண்டுபண்ணுகின்றதுபோன்றுள்ள
சக்ரஹாஸம் — திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ [ஸ்ஸானது
வ: — உங்களுக்கு
ஸௌக்யம் உபசிநுதாத் — ஸௌக்யத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணனை எம்பெருமானுடைய திருமேனி யொளியின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஶ்யாமவர்ணமாயும், சிலவிடங்களில் இயற்கையாகப் பிங்களவர்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ஸுவர்ணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ரக்தவர்ணமாயும், குவளையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவர்ணமாயும் இப்படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகளுக்கு விசித்ரவர்ணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்றதென்று ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை தோற்றப் பேசினாராய்த்து. இப்படிப்பட்ட உத்ப்ரேக்ஷைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸௌக்யத்தைத்தந்திடுக.

இதில், ‘ஶ்யாமம்’ என்றும் ‘நீலம்’ என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; “க்ருஷ்ணநீலாஸிதஶ்யாம காலஶ்யாமல மேசகா:” என்ற

அமரகோஶத்தின்படி இரண்டையும் பர்யாயபதமாகக் கர்ணும வர்கள் பௌநருக்த்யம் ஶங்கிப்பார்கள். அங்ஙன் ஶங்கிக்கவேண்டா; அந்த அமரகோஶந்தன்னிலே நாநார்த்தவர்க்கத்தில் 'த்ருஷாஶ்ரேணி ஹரித்த்ருஷோ:" என்றிருப்பது அறியத்தக்கது.* பாசியின் பசும்புறம் போலு நீர்மை இங்கே ஶ்யாமபதத்தால் விவக்ஷிதமென்க. [பப்ரு] தபஶ்ஶிவாதாம்ரவர்ணத்தை பப்ருவர்ணமென்பார்கள். ஸா வித்ரஜ்யோதிஸ்ஸின் இயற்கையானநிறம் இதுவாம். [ஶேஷஸ்ய] "சென்றால் குடையாம்" இத்தியாதிப்படியே ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் சுவிநாஶ்ரிதனான திருவனந்தாழ்வானுடைய வென்மை. ஶ்ரேய ஸ்வபாவமிறே அவனது. — ... (ரு)

ஶம்ஸந்த்யுந்மேஷம் உத்க்ராஸிதபரமஹஸோ ஸவிது: கைடபாரே:, ஸந்த்யேவ ஸந்த்யேவ நக்தஞ்சரவிஜயகரீ யா ஜகத்வந்தநீயா। ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யக்ஷவிபதிதபதவேதவித்வேஷிஸா, ராதாங்கீ ரஶ்மிஸ்ரக் புண்யதா ஸவதாம் ப்ரத்யூஹாந்தாநதேந: ॥ ‖ கா

ராதாங்கீ — திருவாழியாழ்வானுடையதான

யா ரஶ்மிஸ்ரக் — யாதொரு ஜ்வாலாவலியானது

உத்க்ராஸிதபரமஹஸ: ஸவிது: — சந்திரன் முதலிய மற்ற க்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸைக் கவளீகரித்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய

உந்மேஷம் ஶம்ஸந்தீ — உதயத்தைத் தெரிவிக்கின்ற

ஸந்த்யேவ — ப்ராதஸ்ஸந்த்யைபோல

உத்க்ராஸிதபரமஹஸ: கைடபாரே: — இதர பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் தேஜஸ்ஸை இல்லை செய்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய

உந்மேஷம் — மஹாதிஶயத்தை

ஶம்ஸந்தீ — விளங்கச் செய்யாநின்றதாய்,

நக்தஞ்சரவிஜயகரீ — இரவில் திரிகின்ற துஷ்ட ஜந்துக் களுடையவும் (2) ராக்ஷஸர்களுடையவும் நாஶத்தைச் செய்யாநின்றதாய்

ஜகத்வந்த்யா	எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத் தக்கதாய்
பந்தூகப்ரஸவாப பந்துரவி ஸ்பூர்ஜித ஸந்த்யாப்ரபாபிஃ	கோங்குமலர்களின் காந்தியோ டொத்த காந்தியோடு சேர்ந்ததிசை களினால் பெருக்கமுற்ற விளங்குகின்றதோதாய்
தேஜ	அந்த ஸௌதர்சந ஜ்வாலையானது
வ:	உங்களுடைய
ஸௌதாரம்	
ப்ராத்யஹிகம் ஏந:	நாள்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை
ப்ரணுததாத்	போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாவைபவத்தை ப்ராதஸ்ஸந்த்யை யோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ச்லேஷஸக்தியாலே. ஸந்த்யையானது [உத்ப்ரேக்ஷிதபாஸ்வத்ஸுதர்சநா ஸர்வதஃ உந்மேஷம் ப்ராப்தவதீ —] ஸர்வ தேஜஃ பதார்த்தங்களினுடைய ஒளியை யெல்லாம் உள்ளடக்க வல்ல ஸூர்யனுடைய உதயத்தைத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸௌதர் சநஜ்வாலையானது [உத்ப்ரேக்ஷிதபாஸ்வத்ஸ்ஸ்ர்வ தேஜஃ ஸாரோந்மேஷம் ப்ராப்தவதீ —] ஸர்வதேஜஸ்ஸுகளின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உந்மேஷமுண்டு ஸூசித ஸம்பாதிதாயும்; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்தஞ்சரவிஜய கரீ] இரவில் திரியும் க்ரூர ஜந்துக்களெல்லாம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யை வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்தஞ்சரர்களான அஸுரராக்ஷஸர்கள் ஸௌதர்சநஜ்வாலையைக் கண்டவாறே நாசமடைவர்கள்.

[ஜகத்வந்த்யா] "ஸந்த்யாமுபாஸதே" என்று உலகெல்லாம் வணங்குமிறே அதை; இங்கும் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ் சு டராழியும் பல்லாண்டு" என்றதாருண்டோ?

[பந்தூகப்ரஸவாப்யாதி.] ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலத்திலே ஸூர்ய னுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாராபதிக ளைவராசிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங் கும். ஆனபின்பு, பந்தூகப்ரஸவங்களின்சோதியோடொத்தசோதி

யாதொன்றுண்டு ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகால ஸூர்யனுடைய சோதி, அதனோடு கலசிச் செவ்வியவாகி விளங்குகின்ற மேகங்களாலே நிபிட மாயிருக்கும் ஸந்த்யா; ப்ராதஸ்ஸந்த்யையும் இப்படியேயிராநின்ற றதாய்த்து;—பந்தூகபுஷ்பத்தின் சோதிபோன்ற சோதியையுடைய ஸூர்யகிரணங்கள் மற்ற ஸகல தேஜஸ்ஸுகளையும் திரஸ்கரித்துத் தாமே வீறுபெற்று எங்கும் பரவுகின்றமையால் காளமேகங்களும் தம் நிறம் கெட்டு இந்தச் செந்நிறத்தையே கொண்டனவாகி விளங்குதல்பற்றி, ஸந்த்யாகாலத்திலே ஸந்த்யாபிவந்தனங்களான வந்தனங்களாலே ஸேவ்யமானதையாயிற்று ப்ராதஸ்ஸந்த்யை. இத்தால், மேகங்களை சிவக்கடிக்கவல்ல சோதிப்பெருமை ஸூர்யகிரணங்களுக்கு உள்ளவாறு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது [ஸவிதா ப்ரத்யஹம் ப்ரதிதேந: ப்ரணாசயது.] ஸந்த்யையோடு ஸார்த்தம் சொன்னது போலவே காயத்ரியிலும் ஸார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்; “தேந ஸவிதா ஸர்வஸ்ய......யதபாபகோஷம்...யதித்து ப்ரிதாரயி...தஸ்ய ஸவிதுர்ப்பர்க்கம்” என்று அது செய்யும் நித்யபாப நிபர்ஹணமாகிற காரியத்தையே இதுவும் செய்யக்கடவதென்கிறார். ஸந்த்யாகாலம் ஸாயம்—ஸந்த்யோபாஸநம், என்றாகும். “ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸந்த்யே” இதி வாணிநிஸந்துர்......

ஸார்த்தம் ப்ரஸந்த்யாபந்தூகஸந்த்யா ப்ரகடயதி நஷ்டப்ராககாநந காநி, ஸம்ஸ்ருஷ்டம் யாதி காந்தம் திசதி யதுதிய தேராஜ்ஞாபஜ்ஞாம் ! கஷ்டப்ரஷ்டாதிப்ரேக்ஷ்யம் ஹரதி திநநிபாதஸ்ஸம்ப்ரஹ்ஸ்ம ஸாஸந, ஜாஜ்வலத்ப்ராதிபஸ்த: ப்ரஹாரணபதிஜம் யாதி ஸஞ்சித்யநோது ॥ (எ)

யதுதயஸமயே யாதொரு ஸூர்யஜ்வாலை கிளருங்காலத்தில்

நஷ்ட: ஆகாசமானது

தூ⁴மஸ்தோமஸ்ய ஸாம்யம் ப்ரகடயதி	புகைத்திரளின்ஸமுதாயத்தோடு ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றதோ,
தாரகாஜாலகாநி ஸ்பு²லிங்க³காந்திம் யாந்தி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானவை தீப்பொறிகளினது ஒளியை அடைகின்றனவோ,
மேரு: அலாதஶங்காம் தநோதி	மேருமலையானது கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஶங்கையைத் தருகின்றதோ,
அக்³நி: த³க்³தா⁴ர்சி: வைலக்ஷ்யம் ஜஹாதி	அக்நியானது ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய் (ஸௌதர்ஶந ஜ்வாலையிற் காட்டில் வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடைந்துவிடுகிறதோ,
தி³நரஜநிகரௌ தீ³ப்திஹீநௌ ஜ்வாலாவ்ருத்தாவிவ ஸ்த:	ஸூர்ய சந்திரர்கள் தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய் ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்கின்றனரோ,
தத்தத் ப்ரஹரணபதிஜம் தா⁴ம வ: ப்ரீணாது	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வானிடத் துண்டான தேஜஸ்ஸானது உங்களை ஸௌக்கியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளருங்காலத்து மற்ற தேஜஃபதார்த்தங்களெல்லாம் ஒளிமழுங்கி கவலக்ஷமாம் படியைப் பேசுகிறார் இதில். பலபல தேஜஃபதார்த்தங்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற ஆகாஶமண்டலமானது சக்ர ஜ்வாலையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இது புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது; நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களெல்லாம் 'இவை க்ஷுத்ரமான நெருப்புப் பொறிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலையானது 'இது அலாதமோ' என்று ஶங்கிக்கும்படியாகின்றது. அக்நி

உத்யோன காஷ்டத்துக்கும் அஸ்தமய ஸந்நமான காஷ்டத்துக்கும் நஷ்டாக்நியான காஷ்டத்துக்கும் அங்காரமென்று பெயருண்டு. இவற்றுள் ஏதேனுமொரு பொருளை இங்கே கொள்க. அக்நியானது தனது ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று ஸாத்யாதநா ஞையில் அநுபாவத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜ:பதார்த்தமாகத் தனித்து விளங்கப்பெறாது. இனி ஸூர்ய சந்த்ரர்களோ வென்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸு போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாடும்போது நிவட்டம் காணப்படுமே அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியாலே ஸகல தேஜ:பதார்த்தங்களையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற ஸாத்யாத ஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

[பரிதீப்யா] பரிதோபாவ ஸதீப்தா:—பரிதீப்யா. அத்ர தத்ர கரணத்தில் "வாயவாதிப்யோ யத்" என்ற ஸூத்ரம் இதற்கு நிர்வாஹகம். வாயவ்யா, க்ருத்யா, ஸந்த்யா, ஸாத்யா, ஜநத்யாதிவத். "தாரகாஜாலகாநி" = நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களென்று பொருள்கொண்டால் ஜாலஶப்தாத் ஸ்வார்த்தே கப்ரத்யய: என்று கொள்ளவேணும்; அன்றியே, "க்ஷாரகோஜாலகம் க்லீபே கலிகா கோரக: புமாந்" என்ற அமரகோசத்தின்படி பொருள் கொண்டால், 'புதிய அரும்புபோன்ற நக்ஷத்திரங்கள்' என்று கொள்ளலாம். ஸ்வபாவோக்தி நாமாலங்காரம்—ஸௌளவிஷ்டீ. ... ...(எ)

உத்யத்வ்யோமவக்த்ரம் விகசநவஜபாஸந்நிபாபோ ஸகாஶ:, ஸஹஸ்ராம்ஶுஸஹஸ்ராம்ஶுரேகஸ்வரூபீதி கமலநாபதோ வேதாந்தோதவஸ்யாம் நிஷ்ட்வோ யேநிவ்ருத்தோ விபாதிவ ஸஹ ஸாவஸாக்ஷாத்ப்ரவர்த்ய நேத்ரே, வாஸுதேவ ஸம்ஶ்ரயம் தே வ்யூதஸ்ய ஹிதமிஹதயே ஶாநவோ ஸாஶ்வதா வ: ॥ (அ)

விகசநவஜபாஸந்நிபாபோ } அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ
வக்த்ரம் } டொத்த திருவாழியாழ்வான்

அம்பரே த்ருஷ்டமாத்ரே	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
ஸ்வர்பாநு:	ராஹுவானவன்
“ஏஷ: பாநு: ஸ்யாத்” இதி மத்வா	“இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸூர்யனேயாவன்” என்று நினைத்தவனாய் [ஸூர்யனென்று நினைத்தாலே]
வேகத:	வேகமாக
அஸ்ய ஸகாஶமாகத:—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்

(அவ்வளவில்)

யை:	எந்த ஸுதர்ஶநகிரணங்களினாலே
நிஷ்டப்த:	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்ருத்த:	திரும்பிப்போனவனாய்
அத்யாபி	இன்றளவும்
ஸூர்யம்	ஸூர்யனை
விதுமிவ	சந்திரனைப்போல
ஸஹஸா ஸ்ப்ரஷ்டும்	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நேஷ்டே	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானோ,
தே	அப்படிப்பட்ட
பாஸ்வரா: பாநவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸுதர்சநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
அஹிதவிஹதயே	சத்ருவிநாசத்தின் பொருட்டு
படிஷ்டா:	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் ஸூர்யக்ரஹணம், ஸோமக்ரஹணம் என்ற இரண்டனுள் ராஹுவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸூர்யன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறமுகத்தாலே ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸின் ப்ரதாபாதிசயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கச்செகவென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாசத்திலே கண்ட ராஹுவானவன் ‘இதோ ஸூர்

3

யன் கிடைத்துவிட்டான்; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்றெண்ணி ஸூர்யப்ராந்தியாலே ஸுதர்சநாழ்வானருகே விரைந்தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வ்யக்தி ஸூர்யனல்லாமல் திருவாழியாழ்வானாயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்கு தபிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனான அந்த ராஹுவானவன் அதற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூர்யனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி 'இவன் ஸூர்யனேயாவன்' என்கிற நிஸ்ஸம்சயவிஷயமான நிச்சயத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்திரனை எப்படி சீக்ரமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூர்யனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் விளம்பியாநின்றானென்று உத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹ்யமான ஸூர்யஸந்தாபம்போலன்றிக்கே ஸுதர்சநஸந்தாபம் அவனுக்கு அஸஹ்யமாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி ஸூர்யனிற்காட்டிலும் அதிசயிதஸந்தாபராய் விளங்காநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

ப்ராந்தி—அயிப்ராந்தி இதி விஸர்க்கலோபச்சாந்தஸ:. ஜவா =செவ்வரத்தை. நிச்சேஷம் யதா ததா தவ்ய: நிஷ்டவ்ய:. (அ)

தேவம் மேருத்துங்கம் ப்ருதுபுஜசிகரம் பிப்ரதீம் மத்யதேசே, நாபீத்வீபாபிராமாம் ரவிவிநவதீம் சேஷசீர்ஷாஸநஸ்தாம்। நேமிம் பாதாளமூலாம் க்ஷிதிகநகிரணாத்ருஷ்டசீக்ஷ: வஹந்த்யா, ஸ்ரீசக்ரஸ்ய ப்ரபாவாவளி இவ விலஸந்நஸ்து திவ்யாஸ்த்ரதீ: ॥ (கூ)

ப்ருதுபுஜசிகரம் — பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களையுடையனாய்
மேருத்துங்கம் — மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனான
தேவம் — ஸுதர்சநபுருஷனை
மத்யதேசே பிப்ரதீம் — நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதும்
நாபீத்வீபாபிராமாம் — நாபியாகிற தீவினாலே அழகிதாயிருப்பதும்

அராளிவநவதீ	அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்
ஶேஷஶீர்ஷாஸநஸ்தா	திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியாகிற ஆஸநத்தின்மீது இருப்பதும்
(ஸுதர்ஶந) பர்யாயஸ்ருஷ்டி:	பூமியின் வேறொரு வடிவு படைத்ததுமான [ஸ்ருஷ்டியோடொத்த]
நேமிம் பரீத்ய	நேமியைச்சுற்றி
விலஸதி	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,
திக்மகர கிரணாஸ்ப்ருஷ்ட ஸீம: சக்ரவாலாசல இவ ஸ்தித:	ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேஶத்தையுடைய[எல்லையையுடைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற
திவ்யாஸ்த்ராக்நி:	ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது
வ:	உங்களுக்கு
ப்ரீத்யை ஸ்தாத்	ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை ஸ்ருஷ்டியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபபத்திகள் பூர்வார்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டன. "திக்மகரகிரணாஸ்ப்ருஷ்டஸீம:" என்ற விஶேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு திவ்யாஸ்த்ராக்நிக்குள்ள ஸாத்ருஶ்யம் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ருஷ்டி எங்ஙனேயிராநின்றதென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே தரித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸுதர்ஶந நேமியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நேமிமத்யத்தில் ஸுதர்ஶந புருஷன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த புஜங்களானவை அம்மேருமலையின் பரிவாரஸ்தாநீயமாம். நாபியென்கிற அவயவம் தீவுபோன்றுளது; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி ஶேஷ

ஸீஷ்டார்ஸநங்களும் ஒக்கும்; ஸாத்மபோத யஜுர்த்தில், அப்படிப் பட்ட ஸகலவேதம் ஸாஸ்த்ராக்ஷரும் ஜாத்யக்ஷிகளுமிறே. இப் படிகளாலே ஸூர்யனின் கவாஸபர்யாயமாயிராநின்றதாய்த்து மேரு ஸூர்யனைச்சுற்றி லோகாலோகமென்னும் பர்வதம் வி ளங்குவதும், அம்மலையில் * இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறி யாத ஒரு ஸ்தலமுள்ளதும் புராணப்ரஸித்தம். திவ்யாஸ்த்ரஸ்ரீக்கு அம்மலையோடு ஸாம்யம் ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே வரக்கடவதத்தனை. ‘தேநகாரகிரணை: கஷ்டஷ்டா வீரா பஸ்யஸ:’ என்கிற விஸ்ஷணம் உபயபக்ஷத்திலும் ஒக்குமாகிலும் பொருளில் வாசியுண்டு. பர்வதபக்ஷத்தில் வீராஸத்திற்கு ஸூர்யனென்று பொருள்; ஸூர் யகிரணங்களாலே பார்க்கப்படாததொரு இடத்தையுடையது அது. திவ்யாஸ்த்ரஸ்ரீயோவென்னில்; ஸூர்யகிரணங்களால் காணப்படாத எல்லையையுடையது; ஸூர்யகிரணங்களாலும் எல்லைகாணமுடியாத தென்றபடி. உத்தாஹஸ்வதாலும் கவசிஷ்டமென்றால் தபவெ க்ஷயாவ்யாக்யாதம் என்றதாமிறே.

இப்படிப்பட்ட ஸாத்மபோதஜ்யாதிஸ்ஸானது உங்களுக்கு நித்யஸந்தோஷப்ரதமாகக் கடவதென்றாராயிற்று. ... (கூ)

ஸகல லோகஸ்ய பக்ஷதிவ்யைபோதக கஸ்ய நஸ்த்ரநேத்ரு, ஊர்த்வமார்த்தாநம் பதாகாபமணம் பக்ஷ தாம ஷ்புணார்யு | ஸவாஸிரேம்ஸி தாஷ்டாவதநகிரண ஸ்ரேணி ராஜ்யபாம்ஷு, பயஸ்யாக்மூதாமூர்வயபஸிவஷ்ய ஜ்யாதி ஸ்ரீதீஸஹஸ்யு || (௮)

லோகஸ்ய ஸகலம் பக்ஷ:	உலகத்துக்கு முக்கியமான கண் போன்றதும்
திவியம் கஷ்ட கவதாஷக	புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் போக்கடிப்பதும்
நஸ்த்ரநேத்ரு	முக்கண்ணனை சிவபிரான் வண ங்கப் பெற்றதும்

ததாநம் புருஷார்த்தாம் சதுர	நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பதும் [விப்பதும்
அரிகணம் பஞ்சதாம் ப்ராபயத்	பகைவர் கூட்டங்களை நாசமடை
ஷாட்குண்யாட்யம்	(ஞானம் சக்தி முதலிய) ஆறு குணங்களை நிறையப்பெற்றதும்
ஸப்தார்ச்சிப்லோஷிதாஷ்டாபத நவகிரணச்ரேணிராஜ்யத்ப்ரபா பாடலம்	தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தினதுபோன்ற புதிய கிரணவரிசையால் சிவக்கின்றபக்கத்துத் திசைகளையுடையதுமான
ஸுதர்சநாக்யம் பரிப்ருட ஜ்யோதி:	ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது
வ:	உங்களுடைய
ஸஹஸ்ரம் ஆர்த்தீ:	பலபல துன்பங்களையெல்லாம்
வ்யபோஹ்யாத்	தொலைத்தருள்க.

இந்த ச்லோகத்தில் 'ஏகம், த்வி, த்ரி' என்று ஒன்று முதல் பத்துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்கும் வாசகமான பதங்களின் விந்யாஸக்ரமம் நோக்கத்தக்கது. இந்த ச்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்தே ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும் கருட பஞ்சாசத்தில் (5) 'ஏகோ விஷ்ணோர் த்விதீய ஸ்த்ரிவதநவிஹிதம் பஞ்சவர்ணாஹ்வயம் ஷாட்குண்ய ஸ்ப்ராக் ஸப்தஸ்வரமதிரணிதா ஷ்டாஸ்யஷ்ட ஸ்வஷ்டநவாஷ்டா । தேவோ தசவித்யுகராசிதப்ரஸ்தநயநாநதி ஸாஹஸ்ரபக்ஷ விக்ஷேபக்ஷேபகோடி விதபயதா ஜயம் வீதஸம் வேதயோநி:॥" என்ற ச்லோகத்தையருளிச்செய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினார்; அவர் அதற்குமேலும் பேசினார் என்று வாசி காண்க.

இதில் "அரிகணம் பஞ்சதாம் ப்ராபயத்" என்றவிடத்தில் ஐந்து என்ற எண்ணுக்கும் "நவகிரணச்ரேணி......" என்றவிடத்தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்லையாகிலும் ஸஹ்ருதயதியிலே ப்ரபூத: ஸம்ப்ரதிபத்தி உண்டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுகூற்றிருக்கையிலும் இப்படியே யிறே காண்கிறது.

[த்விவிதம் கர்ம க்ஷபயந்நேஷ:] புண்யபாபரூபமான இருவகைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலைக்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்; பாபம் நரகாவஹம்; புண்யம் ஸ்வர்காதி க்ஷுத்ரபலாவஹம். ஒன்று இருப்புவிலங்கு; ஒன்று பொன்விலங்கு. "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்னுமதிகாரிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேணும்: "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து" என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ரதாங்காவயவஶ்ரேஷ்டஜ்யோதி:] "ரதாங்கஸ்யந்தநோ ரத:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி ரதாங்கஶப்தம் ரதவாசகம்; அதனுடைய அவயவங்களில் [ஶ்ரேஷ்டம்] சிறந்தது—சக்ரம். [ஸம்த்ஸ்ஸஹஸ்ரேஷு]. "க்ஷத்ரியாஷ்டநாயகாஷ்டஷ்ட்ஷகாஸ்ஸஹஸ்ர: வமா:। க்ஷத்ராஸ்ந்யாஸ்து ராஜாநஷ்ஷஷ்டதா ஸந்தயஸ்ஸ்ருதா:" என்று ஸந்திகள் விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே ஸர்வஸாதாரண்யம் விவக்ஷிதமென்க... ... ... (கம)

உத்தண்டம் யத்விதண்டம் நிபிடயதி நப:க்ஷேத்ரமர்க்காம்ஶுஸம்ஹதி ந்ராம், க்ஷ்வேல்யா ஸ்ருஷ்டாபரூஷிதவஸ்தாரவோ விஶ்வதீ ரஸ்யாவஸ்தீக்ஷ்ண: யத்த்ர ஸாக்ஷாத்ஸ்ய ஸ்பஷ்டாத்ஸ்ய விமாரவஸ்யாந: க்ஷீணஶ்ரேஷ்டகோஶவஸ்ய ஸாம்யம், ரக்ஷந்த்ஸ்வஷ்டூஷோஷ்ட ரக்ஷித ஸாரதீர்வ்யாஷ்டயோ வ்ருஷ்டயோ வ: ॥ (கக)

உத்தண்டம் — (பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீக்ஷ்ணமான

யத்விதண்டம் — யாவை சில ஸுதர்ஸந கிரணங்களின் பரிவாஹதேஶமானது

நப:க்ஷேத்ரம் — ஆகாஶக்ஷேத்ரத்தை

நிபிடயதி ஸதி — நெருக்கா நின்றவளவில்

அர்க்க: — ஸூர்யனானவன்

ப்லுஷ்டத்ராஸத்ருஷிதவபுஷா	மிக்க தாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட வடிவையுடையவனைக்கொண்டு
கபந்தப்ருத்பி: கந்தவத்பி:	ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற மேகமண்டலங்களில்
காஹ்யகாஹ்ய	அடிக்கடி அவகாஹித்து
வ்யோம்நி சரதி	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறானே.
விது:	சந்திரனானவன்
ஶுஷ்யத்ஸுதாஸ்ரோதா:	உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவாஹத்தையுடையனாய்
கதமதுந: க்ஷௌத்ரகோஶஸ்ய	தேனற்ற தேனடையினுடைய
ஸாம்யமேதி	ஒப்பை அடைகின்றானே,
சக்ராத்மந:	திருவாழியாழ்வானுடைய
தே	அப்படிப்பட்டவையாய்
ரசிதஸாவர்ண்யவ்ருஷ்டய:	வர்ணஸம்ருத்தியைப் பண்ணவல்லவைகளான
ருஷ்டய:	கிரணங்களானவை
வ: ரக்ஷந்து	உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜ்வாலாஜாலமானது ஆகாசத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவளவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபசாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவகாஹித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸூர்யனுடைய கதி இதுவாயிற்று: சந்திரனோ வென்னில், [ப்லுஷ்டத்ராஸத்ருஷிதவபு: என்ற விசேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் ஶோஷமாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். ப்ரஸித்ததேஜஸ்ஸர்களான சந்த்ரஸூர்யர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்சந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருளவேணு மென்றாயிற்று. [உத்ஸ:–ப்ரவாஹம். வ்ருஷ்டி:–ஸம்ருத்தி,] (கக)

பத்³மௌகோ⁴ வாபிகாஸு ஸ்வநியாதடே நைர்ஜராம்ப⁴:ப்ரவாஹ:, ஸிந்தூ³ரம் குஞ்ஜராணாம் தி³ஶிதி³ஶி க³க³நே ஸாந்த்⁴யமேக⁴வ்ருந்த³: । பாராவாரே ப்ரவால: வநபு⁴வி ச ததா² ப்ரேக்ஷ்யமாண: ஸூரிபி⁴:, ஸாது⁴ ஶ்ரேயோமயம் வ: *ஶ்ரேயோமயம் ஜநயது சக்ரராஜதே³ஹதீ³தி⁴திராஶி: ॥ (௧௨)

வாபிகாஸு	வாவிகளின் தண்ணீரில்
பத்³மௌக⁴:	செந்தாமரை மலர்களின் திரளாகவும்
ஸ்வநியாதடே	மலைச்சாரலில்
நைர்ஜராம்ப⁴:ப்ரவாஹ:	யாத்ராஜலங்களின் அருவி வீழ்ச்சியாகவும்
தி³ஶிதி³ஶி	திசைகள்தோறும்
குஞ்ஜராணாம்	திக்கஜங்களினுடைய
ஸிந்தூ³ரம்	சிந்தூரப்பொடியாகவும்
க³க³நே	ஆகாயத்தில்
ஸாந்த்⁴யமேக⁴வ்ருந்த³:	அந்திப்போதை மேகத்திரளாகவும்
பாராவாரே	கடலில்
ப்ரவால:	பவழமாகவும்
வநபு⁴வி ச	காட்டிடத்தில்
ததா² (ப்ரவால:)	பல்லவமாகவும்
ஸூரிபி⁴: ப்ரேக்ஷ்யமாண:	ஸூரிகளாலே பார்க்கப்படாநின்ற
சக்ரராஜதே³ஹதீ³தி⁴திராஶி:	திருவாழியாழ்வானது கிரணஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு

ஸாது⁴ ஶ்ரேயோமயம் ஜநயது நல்ல அறிவைஉண்டாக்குக.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம் ஸர்வவ்யாபியென்னுமிடத்தை ஒரு அலங்காரமாகப் பேசுகிறார் இதில். வாவித்தடம், மலைச்சாரல், ஆகாயம், கடல், காடு முதலான எல்லாவிடங்களிலும் திருவாழியாழ்வானுடைய சுடர்ச்சோதிவெள்ளமே வியாபித்துக்கிடக்கின்றது; ஆனால் உண்மைகண்டறியகில்லாத மூட ஜனங்கள் "இவையெல்லாம்ஸாதாரணஜ்யோதிர்வஸ்துக்களேயாம்"

என்று அறுதியிடமாட்டாமல் ஓரோவிடங்களில் ஓரோவஸ்துவாக மயங்குகின்றன: அந்த ஏகபதார்த்தத்தை வாவித்தடங்களில் தாமரைமலர்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், த்விஜங்களிடத்தில் சிந்துரச் செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் ஸந்த்யாஸ்வாபாவிகராகமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், காட்டிடத்தில் செந்தளிராகவும் ஸ்வப்ஜநங்கள் காணுகின்றனவித்தனை. (உண்மையறியவல்ல யதார்த்தத்ர்சிகள் இங்ஙனே ப்ரமிக்கமாட்டார்கள்; பத்மம், கௌஸிகாஸ்வபாகம், ஸிந்தூரம், ப்ரவாளம். முதலானவற்றை ஸாத்ருஸ்யப்ரஸாத்யமாகவே காண்பர்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது அதிஸயோக்தி.

த்ருதியபாதத்தில் 'ததா' என்பதனால் 'ப்ரவாள:' என்றதை அநுஷங்கித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. "ப்ரவாளோ வல்லகீதண்டே வித்ருமே பல்லவேபி" என்ற நிகண்டுவின்படி ப்ரவாளஸப்தத்துக்குப் பல்லவமென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

"ஸாதிஷ்டா: ப்ரபோதா" என்றும்.....ப்ரபோதா என்றும் பாடபேதமுண்டு. ப்ரபோத:—ஸந்தோஷம். ப்ரபோத:—சிறந்த ஞானம். [அநகஜஷே¬ஷிண:] அநகஜஷே என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாய்மொழியாழ்வானுக்குமுண்டு. கவிஷாம் ஸங்கீர்த்தேஷு; ஸ ஆஸந் ராஸி ஸ்ரேணி விஸ்ரஹ:. அதவா—கவிஷாம் ஸமூஹ: ஸ்ரேஷ்டு; தஸ்யராஸி: என்பாருமுண்டு: ஸமூஹத்தினுடைய ஸமூஹம் என்பதனால் பாஹுள்யாதிஸயமே தோற்றும். ... ... (௧௨)

ஸ்ரீநாதா! ஸாநாதஸ்திதா ஸம்ரக்ஷி காவேரிநீதிகா! தேவத்ரு தேஜ:, தாரா:! ஸ்ராத்ராநந்தவேராந்ஸ்யுத்! நமஸ்த: ஜெஸ்ரமேதராஸ்ரைதார்! ஸம்ஸத்தம் நஸ்ஸ்ர யதாதர்ஸயே வக்ராராஜாம்ஸ்வதேஷு, யாஷ்டாகம் ப்ரஸாதாவப்ரஸவலஸமநா வக்ரேய க்ருஷ்ணாஸு (௧௩)

யஸ்யோதயஸமயே	எந்த ஸூர்யகிரணங்களின் உதயகாலத்தில்
நபஸ்யா:	ஆகாசத்திலுள்ள தேவமநுஷ்யாதிகள்
'ஹே பாநோ! க்ஷீணா பா: தே நாவபாஸதி'	'ஓ ஸூர்யனே! உனது தேஜஸ்ஸானது (ஸூர்யகிரண தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸூர்யனை நோக்கியும்)
'ஹே ஶீததீதிதே! தே தேஜ: க்வ நு?'	'சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?' (என்று சந்திரனைநோக்கியும்)
'ஹே தாரா: தூராஸ்த'	'நக்ஷத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்' (என்று நக்ஷத்திரங்களை நோக்கியும்)
'அக்நே! க்ஷீணோஸி'	'அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!' (என்று அக்நியை நோக்கியும்)
'ஹே வஜ்ராக்நிஜ்யோதி:!	'ஓ வஜ்ராமியினது தேஜஸ்ஸே!
ஸ்வத:	உனக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந'	தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராமி தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)
இத்தம் ஶம்ஸந்தி	இவ்வாறாகச் சொல்லுகின்றனரோ,
தே	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த
சக்ரராஜாம்ஶவ:	திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய
ப்ரௌடதாப ப்ரபவ பவ ரோக க்ஷயாய	ப்ரௌடமான தாபத்ரயாதிகட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகியஸம்ஸாரமாகிற நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
க்ரமந்தாம்	பராக்ரமிக்கட்டும்.

கீழ் ஏழாவது ஶ்லோகத்தில் ப்ரதிவாதித்த விஷயத்தையே ப்ரகாராந்தரத்தாலே இதிலும் அருளிச்செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகாசத்தில் திவ்யவிமாநசாரிகளான தேவகந்தர்வாதிகள், ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜ:பதார்த்தங்களை நோக்கி இங்ஙனே சொல்லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூர்யனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நக்ஷத்திர கணங்களே! இனி நீங்கள் கடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஓ ஸஹஸ்ரபானுவானே! உன்னை நாங்கள் பெருமதிப்பனாக நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்பையாய்விட்டாயே!; ஓ வஜ்ராக்நிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸுதர்ஸநஜ்யோதிஸ்ஸில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் ஸாமாந்யனாய் விட்டாயேயன்றி ஸ்வதந்த்ரதேஜோவஸ்து அல்லைகாண்; என்று நின்றார்கள் ஸமஸ்த: இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடினும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை விளைகின்றதென்கையிலே தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஸந கிரணங்கள் உங்களுடைய ஸகல து:க்ககாரணமான ஸம்ஸாரரோகத்தைத் தொலைக்கக்கடவன வென்றதாயிற்று. இரண்டாம் பாதத்தில் "தாரா: ஸ்பாரா:" என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது, (சுலி, ஸ்ப:,) ஸ்பு. என்று ப்ரணயஸ்வைஷாநரபாவமாம். அதிற்காட்டிலும் ப்ரணயஸ்வைஷாநரபாவமே பொருட்சேர்த்திக்கும் அக்ஷராநுப்ராஸரீதிக்கும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பாடமும் இதுவே. வ்ருத்தி—ஸ்ராக், ஸ்ரீ, ஸ. என்று ரூபம்.

ஜ்வாலா கல்பேஷு தீப்யத்ஸுரவிஸாஸ்த்ரபாக்ஷிஷு ஸ்வஸ்யந்தீ, வீஸ்வாஸாஸ்ருஸ்ராந்த்ய: ஸஸ்யாபந்தமதாஸஹ்ய ஸ்வாஸ்ரீதாநாம் ஸதா ஸுக்லஸ்தாங்ஸோராஸ்ரிதாபம் ப்ருஸ்ரிதாநாம் ஐஸ்வாநா:, ஜீர்ணம் ஸ்ராகோஸாஸ்வ்ருத்தி ஸாஸ்வதஸே: ஸாந்தாநாம் ஸ்வஸ்தாஸ் ॥ (௧௪)

அரிவத்ருஶாம் — ஸுந்தரீகளுடைய [அஸுர ராக்ஷஸமாதர்களுடைய]

கர்ணேஷு	காதுகளில் (மங்களாலங்காரமாக அணியப்பட்டிருந்த)
தூர்வாப்ரவாளாந்	அறுகம்புற்கதிரை
ஜக்த்வா	தின்றுவிட்டும்
ஸுராங்கநாநாம்	தேவமாதர்களுடைய
சக்ஷுஷ்ஷு	கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்த [த
அஶ்ரூ:	நீரை
பீத்வா	குடித்துவிட்டும்
ஸ்வைரம் யதா ததா சாரிண்ய:	தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்றவையாயும், (பசுக்களின் பக்ஷத்தில்) 2. காளைகளோடுகூடத்திரிகின்றவையாயும்
ஶ்ரீஶேந வல்லவேந	ஸ்ரீகோபாலனான எம்பெருமா [னாலே
அநுகதா:	பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்
ஆஶ்ரிதாநாம்	அடுத்தவர்களுக்கு
வரம் க்ஷீரரஸம்	சிறந்த க்ஷீரரஸத்தை (2) சிறந்த மோக்ஷருசியை
துஹாநா:	கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2) உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற
ஸ்வாலோகத்வஸ்தத்ரிபுவநதமஸ: சக்ரஹஸ்தஸ்ய காவ:	ஸ்வாலோகத்தாலே மூவுலகவிருளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை, (2) தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே மூவுலகத்தவரின் அஜ்ஞாநாந்தகாரங்களைப் போக்கியருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை
வ:	உங்களுக்கு
ஸாந்தத்யாநாம் ஶ்ரியம்	தொடர்ச்சி அறுமல் ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
தததாம்	தந்திடுக.

திருவாழிபாழ்வானுடைய கிரணங்கள் உட்கட்குத் தொடர்ச்சியறாத செல்வத்தைத் தந்திடுக வென்கிறார். "[illegible]" என்ற [illegible]ப்படி [illegible]க்கு உள்ள பலபொருள்களில் பசு என்ற பொருளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து '[illegible]' என்றருளிச் செய்கிறார். '[illegible]' என்னும் [illegible] என்ற [illegible]யால் கண்ணபிரானையும், '[illegible]' என்னும் [illegible]யால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். ([illegible],) ஆகவே, "[illegible]" என்ற [illegible]யில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆரும்படியருளிச்செய்கிறார் [illegible]த்தாலே. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களிடுகிற வைசிவியைப்பாரீர். [[illegible]] பசுக்கள் புற்களைத்தின்று தண்ணீரைக் குடித்துத் திரியும்; [illegible]கிரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸமாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் [illegible]மாக அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்றுவிட்டுத் தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த [illegible]த்தைப் பருகிவிட்டு ஸவிலாஸமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; [illegible] வியவைகளாம்படி அவர்களது [illegible]க்களையொழித்து, அவர்களால் நலிவுபட்டிருந்த தேவஜாதியின் [illegible]த்தைத் தீர்த்தவை [illegible]கிரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் [illegible]ணம் போலே காதில் [illegible]மும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தின; அது போயிற்றென்றால் வைதவ்யம் வந்தவாறுமத்தனை. [illegible]க்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸுதர்சநகிரணங்களால் பருகப்பட்டதாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப் பட்டது.

''ஸவ்ருஷம்'' என்பது 'ப்ராஜ்ஞ:' என்ற ப்ராணக்ரியையிலே விசேஷணமாக அந்வயிக்கக் கடவது. [ஸவ்ருஷம் ப்ராஜ்ஞ:] வ்ருஷசப்தத்திற்கு வ்ருஷபமென்றும் ரச்மியென்றும் இரண்டுபொருள். பசுக்கள் வ்ருஷபத்தோடே கூடித்திரியும், ஸுதர்சந கிரணங்களானவை ரச்மித்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது—பாவிகளை நிரஸித்தலும் 'ஸாத்விகர்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். அபாயமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து தாத்பர்யமும். [க்ருஷ்ணேநேவ அநுயாதா:] க்ருஷ்ணேனைவானு எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸுதர்சநகிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸர்வதேசவ்யாபித்வம் ஸவிசேஷகம்||

[ஸ்ரிதானாம் அம்ருதாஸம் தோஹனா:] ''அம்ருதம் யஜ்ஞசேஷஸ்யாத்பீயூஷே ஸலிலே க்ருதே। அயாசிதே ச மோக்ஷே ச'' என்ற நிகண்டுகோசத்தின்படி அம்ருதசப்தத்துக்குள்ள பல பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத் தரும். இவை முக்தியைத்தரும். ''ஸ்வாலோகத்வஸ்த த்வாந்தஸந்ததய:'' என்பதை பஹுவ்ரீஹிஸமாஸமாகக் கொண்டு (காவ:) என்பதற்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பர் சிலர். ஷஷ்டீஸமாஸமாகக்கொண்டு சக்ரஹஸ்தாவுக்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பது சிறக்கும். [ஸ்வாலோகத்வஸ்த த்வாந்தஸந்ததய: சக்ரஹஸ்தா:] ஆலோகமென்று ப்ரகாசத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்பெருமான் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே த்வாந்தஸந்ததியையும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழியாழ்வான் ஸ்வப்ரகாசத்தாலே அங்ஙன் செய்பவன். முதல்பக்ஷத்தில் தர்சநீயமும் ஸுஜ்ஞாநம்.

[ஸாந்த்³ராநந்த³ம் ஸ்ரீபதிம் தத³த³தா³] வென்பதினுடைய தொடர்ச்சி போலே கூடியிருக்கையாவது விச்சேதமற்றிருக்கை; ஸாந்த்³ரமான என்றபடி. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்கவென்கை. [த³த³தா³] இந்த ஷப்³த³ரூபம் "யாசிதாரஶ்ச ந: ஸந்து" என்ற யாசஸில் நிஷ்டமென்று ஶங்கிக்கும் சிலர், 'த³த்தம், த³தா³தம், த³த³தாம்' என்றுகொண்டு "த³த³தாம்" என்றன்றோ ப்ரயோகிக்க வேணும்; த³த³தாமென்னவொண்ணாதேயென்று சோத்³யம் பண்ணுவர்கள். அங்ஙனன்று; ஸ்ம்ருதியில் "த³த³ — தா³நே" என்றொரு யாதுவுண்டு; அதில் லோட்³ப்ரத²மைகவசநமாக ஸமாவர்த்தமாக ரூபமாய்த்து இது. த³த³தாம், த³தே³தாம், த³த³தா³ — ஜதி! "ஸாதி³ஷ்டம் மே மே ஸ்ருதிராஜ்ய 'த³த³ஸ்வ' நோதி³ம் வதா³ஸி ஸுர!" என்றார் ஆழ்வானும் ஸுந்த³ரபா³ஹுஸ்தவத்திலே.

இப்லோகத்தில் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களின் வரமாக ஒரு பொருள் தோன்ற ஸம்பு³த்³தி⁴ந்யாஸம் பண்ணின விதற்குக் கவியின் மதி வமத்ராராதிஸய த்³யோதகநோக்ஷிதி வாரதாதிஸய மேயாய்த்துப் வாரமேப்ரயோஜநம். இங்கே ஶ்ருதியா? உவமா லங்காரமா? ஶ்லேஷமா? எங்ஙனே நிர்வஹிப்பதென்னில்; சிலர் சொல்லக்கூடும்—உபமாவாசகமான இவாதிகள் இல்லாமையாலே உபமாலங்காரம் சொல்ல இடமில்லை; மாஸகாவ்யத்தில் ஸூர்யகா வர்ணநத்தில் "ராத்ரௌ ஜதி ஸ்ரா வமஸ்ய வஸ்தாகாஸ் ராஜம் விவிசுர் ஜதி வயமாயணீ: யஸ்ராமேஶவல நபோ⁴மீகா: ஸமேவயபிஷி வமுமலீயமாவா:நா:" என்ற ஶ்லோகத்தில் போலே ஸம்ஸஶ்லேஷம் சொல்லுதற்கும் இடமில்லை. "வநதவீத்நயி கவயப:ஸ்ரீயம் வஹ ந்த்ய: ஸம்யோக்ஷாஸம் வவநஸாவாஜவெந நீதா:। வாஞ்சேகாரர ஷித ராமேக்ஷணாநாம் ஸாயமேத்ர்யா உயக்தியாம் மேஹாஸர ஸர்ய:॥" என்ற ஶேஷவதகவர்ணந ஶ்லோகத்திற்போல ஶுக்லஸ்வ ஶ்லேஷம் சொல்வதற்குமில்லை; ஸமம், ஸாயமேந்த்ரியாதிஸவ ஷங்கள் இல்லாமையாலே. ஆனபின்பு ஶ்ருதியேயாகக்கடவதென்பர்; அங்ஙனல்ல; "க்ஷபஶத்திஜாதொ:ஸுகாமஷாவீ மரவஸாவிஶஷீவ

யோயந்தோரவர்யோத்யா: | ஸததமேவோததா மஹ்யாமிவோ: வர்ணிதக்ஷிகாஸ்ய ப்ரவிகலதிவ"என்ற ரோபதகவசநமேசா கத்திற்போல ஸ்ரேஷ்டமாநஸமான ஸமோவேகமாகக்கடவது. ஸவவ யாவி சஷ்டாதமான ஒரு ஈயத்தைத் தோற்றுவித்தல் வாராத்ரிமய ஹேதுவாம் என்ற க்ஷேத்ரிகவிஷாஷ ஸாத்ஹம் இங்கே அநுஸந்தேயம். ... ... (௧௪)

ஸேநாம் ஸேநாம் மகோநோ மஹதி ரணமுகே ஸம்ப்ரமம் பயம் ப்ருசம் நயந்தீ:, உத்ஸேகோத்கோஷாமர்ஷதோஷ்மாம் ஸமிதிவிஷஹ்யாஸுரவர்கா நவந்தே | விச்வம் விச்வம்பராத்யம் ரதசரணபதேர்லீலயா பாலயந்தீ, ஸம்ருத்திஸ்ஸா தீதிதீநாம் வ்ரஜநமுஜநமேதாஜநய ஸ்தாஸ்துகம் வ: || (௧௫)

மஹதி ரணமுகே	பெரிய போர்க்களத்தில்,
ஸேநாந்ய	தலைவர்களோடு கூடினதான
மகோந: ஸேநாந்ய	இந்திரனது சேனையை
ப்ருசம் பயம் நயந்தீ:	மிகவும் பயப்படுத்தாநிற்கிற,
உத்ஸேக கோஷாமர்ஷ தோஷ்மாம் ஸமிதிவிஷஹ்யாஸு அஸுரவர்கா:	செருக்கினால் எதிரிகளின் அழகைப் பொறுக்கமாட்டாது போர் செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடையரான அஸுரர்களின் கூட்டங்களை
யா சகாஸ்தே	யாதொரு ஸுதர்சந கிரண ஸம்ருத்தியானது ப்ரகாசிக்கின்றதோ,
விச்வம்பராத்யம் விச்வம்	பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தையும்
லீலயா பாலயந்தீ	விளையாட்டாகவே ரக்ஷியாநின்ற
ஸா	அப்படிப்பட்டதான
ரதசரணபதே: தீதிதீநாம் ஸம்ருத்தி:	சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரணங்களின் ஸம்ருத்தியானது

வ: உங்களுடைய
ஜநாஜநா: குஜிதம் வூஜிநு பிறவிதோறும் ஈட்டிய பாவங்க
ரோஜபதா ஒழித்திடுக. [ஜோ

திருவாழிபாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளின் ஸஜூஹியானது உங்களுடைய ஜநவஜ வைகள்தோறும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்களைத் தொலைத்திடுகவென்கிருர். முதலிரண்டு வாதங்களாலே, ஈநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் த்ருதியவாதத்தால் இஷ்ட ப்ராவணம் பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிருர். பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின ஐம்நூ ஸேனையைப் போர்க்களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும் ஹூர் முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவலீலையாகப் பாதுகாத்தருளாநின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த ஸுதஸநஜெ்யாதிஸஜூஹி.

[வெஸநாடு] ஐவெநஸஹவதத ஐதி வெஸநா, தாடு. "ஐநஸுபெயூஹள" ஐத்ரோ:. [உதெகொஷாஷ ஷெர ஷாடு] "ஸிதாஷத்ரெஹுஹஸு ஊஸஹநெ" என்ற வாதித்திருல், உஷம் நஸஹதெ உஷாஷ: என்று வூஷூ்பத்தியாகப் கிடக்கிறது. உதெகமாவது மவம்; அதனாலே எதிரிகளுடைய அழலைப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற தைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராக்ஷஸர்கள். [வூயஜிவி ஷராடு] வஜிவதெவர்களென்றும் வூயஜெவர்களென்றும் ஈஸுரர்களைச் சொல்லுகிறது; முன்பு தேவர்களாயிருந்து பின்பு வாவாவாணத்தாலே ஹூஷர்களாகி அஸுரர்களாயினராம். "ஸுகூஸிஷூாதிஸுதா: வஜிவதெவாஸுஷஷி ஷ:" ஐத்ரோ:. [சுவலீவெ] 'ஜீஹ குஸுாவநெ' ஐத்ஸூஷாதொராதநெவஜெ ஐ்ஜவடு. 'ஈவ' ஐத்ரவஸஹ: ... (கரு)

தவூா வெஸநாஷணெவ வூதிஸவவாஷஹூயாரா யபஞீ, வூாவெ்வ கஷீவஹாவம் வூதிஜிஸவஸகூதஃ தநதீ

ஹுங்க்ருதாநி வம்ஶாஸ்தி2ஸ்போ2டஶப்3த3ம் ப்ரகடயதி படூந்
நட்டஹாஸாந், ஸா ஸா வ꞉ஸுத3ர்ஶநாஜ்ஜ்வலா ஸமு
த்தா2யிநீ ஸ்வந்தாம் ஶிவதாய ॥ (௧௬)

ஸுத3ர்ஶநாஜ்ஜ்வலா ஸமுத்தா2யிநீ யா பா4 } திருவாழியாழ்வானிடத்துத் தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாஶமானது

ஸ்வேந ஊஷ்மணா தப்தேவ — தனது உஷ்ணத்தினால் தபிக்கப்பட்டதுபோல

ப்ரதிப4டவபுஷாம் — எதிரிகளின் ஶரீரங்களினுடைய

அஸ்ருக்3தா4ரா꞉ பிப3ந்தீ — ரக்ததாரைகளைப்பருகாநின்றதாகி

(அதஏவ) க்ஷீப3பா4வம் ப்ராப்தேவ — மதத்தை அடைந்ததுபோல

ப்ரதிதி3ஶம் — திக்குக்கள்தோறும்

முஹுர்முஹு꞉ — அடிக்கடி

ஹுங்க்ருதாநி தந்வதீ — ஹூங்காரங்களைப் பண்ணிநின்று கொண்டும்

வம்ஶாஸ்தி2ஸ்போ2டஶப்3த3ம் குர்வதீ ஸதீ } (ஶத்ருக்களது) முதுகெலும்புகளைமுறிப்பதனாலுண்டாகும்பேரொலியையுடையதாகி

படூந் அட்டஹாஸாந் ப்ரகடயதி } கொடிய பெருஞ்சிரிப்புகளை வெளியிடா நின்றுமிருக்கிறதோ

ஸா — அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநதீப்தியானது

வ꞉ ஶிவதாய பூ4யாத் — உங்களுடைய தோஷாபஹ்ருதியின்பொருட்டுச் சிறிது வெளிப்புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது அஸுர ராக்ஷஸர்களை த்வம்ஸம் பண்ணிக்கொண்டு திசைகள்தோறும் பேரொலிசெய்து கொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் நிதாகதப்தனானவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு; ஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது அஸுர ராக்ஷஸர்களுடைய ஶரீரங்களிலுள்ள ரக்தமாகிற ஜலதாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார் [தத்ர வேபோ ஷிணைவ என்று] தனக்குத் தாபஜநகமான வேறொரு வஸ்து இல்லாமையாலே தனது ஔஷ்ண்யத்தினாலேயே தான் தபிக்கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். ஜலபாநத்தால் ஸமிப்பிக்கவொண்ணாத ப்ரஸித்த தாபமாகையாலே ரோணிதபாநத்தாலே ஸமிப்பிக்கவேண்டிற்று. [ப்ராயேண்வக்ஷீபஸாவம் ப்ரதிதிரஸங்க்ருத்ருபா வஹிணித்தாநி] ஸதேப்ஸ்யவஸ்ரை திசைகள்தோறும் சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதுத்வேக்ஷை பண்ணுகிறார்; மக்யமை யைப் பருகினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணாதிறே. உதாரீமயத் தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த வக்ஷஸ்ஸை தானும் ப்ரதிஸபவஹோஸவ்யாமாபாநத் தாலே உதித்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லைபோலும். [வம்ஸாஷு வேஸாப ஸஷுஸவஹஸ்ரீ வடிஹேடஹா ஸாநு ப்ரகடயதி] ஐயவாநாதிகளாலே உம்பிடித்தவன் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச் செய்வது வழக்கம். மக்ஷபாநத்தாலே உத்தமாய்த் திரிகின்ற இந்த வக்ஷஸ்ஸை தானும் ஸத்ருக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்கச் செய்து அவற்றில் நின்றும் ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவதானது உந்ததனுடைய சடஹாஸ கமகமத்தோடு ஒத்திராநின்றதுபோலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஸத்ரு நிபஹண ப்ரயாணரிக்ஷிதையான ஸதேப்ஸ்யவஸ்ரையானது உங்களுடைய ஸமீஹிதஸித்தியைச் செய்விக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. "விஹிதாய" என்றது—விஹிதகாயஸித்தயெ என்றபடி.

[சஸ்யாமாஃ] "சஸ்ருஶ்ருணிரோணிதெ" ஜதி ரெஷநீ. [க்ஷீபஸாவ] க்ஷீபஃ—உத்தஃ: தஸ்ய ஸாவோ மதஃ. [வம்ஸாஷு] "வம்ரோவேணௌ கலெ வமெ ப்ருஷ்டாத்யவயவெவபி"ஜதி விஶ்வஃ. [வடிஹேடு] "வடிஸ்ரீக்ஷேஸஸபெ உக்ஷ நிஷ்டுரெ

நீதோபவிஷ்டவ” இதி ராஷ்ட்ர:. [ஸூத்ராம்] ‘ஸூத்ரம் ரம்ஹஷ்த் ரெஷ்’ இதி யாதவ:. வக்ஷ்யமாணை சிறிது அசையத் தொடங்கினாலும் காயப்படுத்துமென்று கருத்து. ... (௧௬)

தேவைராஸேவ்யமாநா தாநவஸாஹஸஜாதோஷ்ணதவோஷ்ணதப்தை:, ஆஶாகூலாதிலங்கீ ஸ்ரஸ்தாஸ்ரஸ்தோடுவ்ருந்தவ்யாஜஸம்பீதஃபேநா: । ஸம்ரப்தஜ்வாலாதரங்கக்ஷுபிதரிபுதரூத்பாதவாதாஸ்ததோத்பா:, பாயாஸ்தேஶௌரிஹேதிப்ரஸ்ருமரஸ்ரித்தாதுரிதாவ ஹவம் தாவவஹ்நிம் ॥ (௧௭)

தாநவஸாஹஸஜாதஜ்வல
தவோஷ்ண தப்தை: தேவை: — அஸுரவீரர்களின் ஸாஹஸங்களுடைய தேஜமாகிற உஷ்ணத்தாலே தபிக்கப்பட்ட தேவர்களாலே

ஆஸேவ்யமாநா: — ஆவஹிக்கப்படா நின்றதாயும்

ஆஶாகூலாதிலங்கீ — திக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செல்வதாயும்

ஸ்ரஸ்தாஸ்ரஸ்தோடுவ்ருந்த
வ்யாஜஸம்பீதபேநா: — புரளுகின்ற நக்ஷத்ரஸமூஹமென்னும் வ்யாஜத்தையுடைய நுரைத் திரளையுடையதாயும்

ஸம்ரப்த ஜ்வாலாதரங்கக்ஷுபித
ரிபுதரூத்பாதவாதாஸ்ததோத்
பா: — தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே துண்டிக்கப்பட்ட ஶத்ருக்களாகிற மரங்களின் வீழ்ச்சியினாலேஸஞ்சாரமான வழியை யுடையதாயும்

ஶௌரே: — திருவாழியாழ்வானுடையதாயுமிருக்கிற

ஹேதிஸ்ரோத: — ஜ்வாலாப்ரவாஹமானது

வ: — உங்களுடைய

துரிதாவஹம் — பாவங்களென்கிற

தாவவஹ்நிம் — காட்டுத்தீயை

ஶமயது — அணைக்கட்டும்.

*** திருவாழிபாழ்வானுடைய ஜ்ஞாநவைசத்யத்தை ஒரு ப்ராவாஹமாக நிரூபித்துப் பேசுகிறார் இதில். ப்ரவாஹத்துக்கு உள்ள தன்மைகள் ஸாதுஸாம்ராஜ்யத்திலும் பொருந்தியிருக்கும்படியை நான்கு விசேஷணங்களாலே ப்ரகாசிக்கிறார். [ப்ரநஷ்டஜநவிநாசநஸமயோத்தரஸ்ஸம்ஸாரஸ்ரோதஸோ] ஸெளஷ்யத்தாலே நலிக்கப்பட்ட ஜநங்கள் ப்ரவாஹத்திலே போய் சுகமாஹிப்பர்களிறே. அதுபோல, சுதர்மரர்களது தடிபோன்ற புஜங்களின் செருக்காலே தாபமுற்ற தேவர்களாலே ஸேவ்யமாயிருக்குமாய்த்து சக்ரராஜம். அஸுரர்கள் தோள்தட்டிச் செருக்கிச் செருச்செய்ய நெருங்கும்போது தேவர்கட்கு ஸாதுஸம்ஸ்கிரணபாரணவாரணமல்லது பணியில்லையிறே. [குமாரோராயோதிமஸ்வீ] ப்ரவாஹமானது கரையை மீறிப் பெருகுமிறே. இதுவும் திமைங்களாகிற கரையைக்கடந்து ஸவதோதிக்ஷமாக வ்யாபியாநின்றதாய்த்து. [ஸுமேருபர்வதஸ்ய விஸ்தீர்ணவிஸ்தீர்ணஃ] பெருவெள்ளத்திலே நுரைத்திரள்கள் நெருங்கிக்கிடக்குமிறே. குமாரோராயோதிமஸியான இது தன்னிலே நக்ஷத்ரக்ஷேத்ரங்கள் நுரைத்திரள்களாகத் திகழாநின்றனவாய்த்து. [ரிஜ்ஜஜ்ஜாமாதாரஜேத்ராதி.] பெருவெள்ளமானது தனது அலைக்கிளர்ச்சியாலே கரைகளிலுள்ள பலபல மரங்களையறுத்து வீழ்த்தி வழிகளையெல்லாம் ஸமஜமாகச் செய்துவைக்குமிறே. அதுபோல இதுவும் தளதளவென்று சலியாநின்ற தனது ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே பத்ருவ்ராதஶரீரங்களாகிற மரங்களையறுத்துத்தள்ளி வழிகளையெல்லாம் ஸயாநகமாக்கிவைத்திருக்குமாய்த்து. ஆகவிப்படிப்பட்ட ஸோநயயோமத்தாலே ப்ராஜவ்ராவாஹமென்னவமைந்த ஸாதுஸம்ஸ்கிரணநிகரமானது ப்ரவாஹம் செய்யும் செயலைச் செய்திடுக வென்கிறார். அதாவதென்னென்னில்; [தூரிதாவஹவம் தாவவஹ்நிம் ஶமயந்து] ப்ரவாஹம் காட்டுத்தீயை அணைக்கவல்லதிறே. உங்களுடைய பாவங்களைக் காட்டுத்தீயாகக் கொள்வீர். தீயானது உருவ

ழிக்குமாபோலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிறே புகுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தீயெ ன்னப்பொருமான உங்களது உபரிதங்களை யணைக்கவேணும். உப ரிதாவஹவமென்றது—பாவமென்ற ஶப்³த³த்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

"அபாத்³யபாபஶேஷ்" என்றவிடத்து ஶேஷவத³ம் வ்யா ஜாய்க்கம்: "வ்யாஜேரவம்ஶேஷு" இதி ஸூத்ரே. [ரிஜக = ரிபுதள' இதி யாத³:.] ஶாதிரோவ: = "ஓலோ வ்யேஷுஸுவுயே" இதி ஸூத்ரே. இங்கே ஸமுபஹ மென்ற ஈயமும் ஈவஜநீயம்; இரட்டுறமொழிதல் வடநூலினு முண்டு. ... ... (௧எ)

ஶ்ராந்தீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஶ்ரமநக³ரீ உநஸம்பஹவ்யகாஶா, ஸம்பயாஜோகாநுகூலா ரிவாஹவ்யதமஸோரிணீ நிஷ்ஷ வசா । யாராவஸ்ராதிநி வ் ப்ரகுபிதமஹநா தீவ்ரஶ்ரு ரிதா வஹ:, வித்ராஸஜ்ராய வித்ராவிதவிதஜநா ஜாயதாஶாயதாய॥ (௧அ)

ஶ்ராந்தீ (ஈவி)	தான் ஶ்ரமியாநின்றதாயினும் [2. தான் சுழலாநின்றுகொண்டு]
ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஶ்ரமநக³ரீ	ஆஶ்ரிதர்களுடைய ஶ்ரமத்தைப் போக்காநின்றதாய்,
உநஸம்பஹவ்யகாஶாவி	ஸூர்யனுடைய வெளிச்சத்தை மறைத்ததாயினும்
ஸம்பயாஜோகாநுகூலா	ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கு அநு கூலமாய், [2. ஸூரிஜநங்களுடையப்ரகாஶத்துக்குஅநுகூலமாய்]
நிஷ்ஷவசாவி	தன்னிடத்தில் தமஸ்ஸு இல்லா திருந்தும்
ரிவாஹவ்யதமஸோரிணீ	ஶத்ருக்களுடைய நெஞ்சில் தம ஸ்ஸைப் பண்ணுநின்றதாய்,

தாராவைஶாரதீவி	பெருமையைப் பெருக்கையுடைத்தாயிருக்கச் செய்தேயும்
	[2. தனது ஸஞ்சாரத்தினால் பாயுமியல்பையுடையதாகி]
ப்ரகடிததஹநா	அக்னியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்
(ஐதவத)	இப்படி விபரீதஸ்வபாவங்கள் பொருந்தியிருப்பதனாலே
சித்ரா	விசித்திரமாய்
வித்ராவிதவிமதஜநா	ஶத்ருஜனங்களை முதுகுகாட்டி ஓடச் செய்ததான
சக்ரேஶிது: த்விஷ:	திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி
வ:	உங்களுக்கு [யானது
பூயாஸுர் பத்ராயஜாயதாம்	நீண்ட மங்களத்தின் பொருட்டு ஆகவேணும்.

*** விரோதாபாஸாலங்காரமுக்தியையிலே பேசுகிறதாய்த்து இந்த ஶ்லோகம். கவிவாக்யவக்ரோக்தி வைசித்ர்ய விளங்குகிறபடி. [(ஸ்வயம்) ஆர்த்ரஶ்ரீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஆர்த்திஸம்ஶமநகரீ] உலகத்தில், தான் ஆர்த்தனாய் ஸந்தாபஜ்ஞானத்தையுடையனாயிருப்பவனே பிறருடைய ஆர்த்தத்தைப் போக்கித் தெளிந்தஞானத்தை அளிக்கவல்லவனுவன்; தான் ஆர்த்தித்துக்கொண்டேயிருப்பவன் ஸ்வாஶ்ரிதர்களுடைய ஆர்த்தத்தைப் போக்கவல்லவனாகை அரிது. ஆகையாலே, ஸ்வஸ்யார்த்திவைஶிஷ்ட்யமும் ஸ்வாஶ்ரிதார்த்திநிவர்த்தகத்வமும் ஸமாநாதிகரண யோக்யமாயிருக்கவொண்ணாது. ஸாமாநாதிகரண்யநீதியோ வென்றால், இப்படிப்பட்ட வ்யதிகரணத்வங்களுக்கு ஸ்வயமேவ ஸாமாநாதிகரண்யமாயிராநின்றதென்கிறார். ஸ்வஸ்ய: இப்படித்தானோ வென்னில், அன்று; [ஆர்த்ரஶ்ரீ] ஒன்றை வேறொன்றாக க்ரஹிக்கையாகிற ப்ராந்தியென்று இங்கே விவக்ஷிதம். ஆர்த்தி ணமாவது சுழலுகை. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும் படியைச் சொல்லிற்றுகிறது. இவ்வர்த்தம் கொண்டபின்பு 'ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஆர்த்திஸம்ஶமநகரீ' என்றது விரோதமன்றிறே.

[ஸஞ்ஸூர்யப்ரகாசா ஸூர்யாலோகாந்தரேவா] ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைக்கும் வஸ்து ஸூர்யப்ரகாசத்துக்கு அந்தர்க்கதமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விருத்தம். விரோதபரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; ஸூர்யாலோகாந்தரேவா = 'ஸூர்யஸ்யாலோகஃ—ஸூர்யாலோகஃ, தஸ்ய அந்தரேவா' என்றிறே விரோதாபாஸதசையில் வ்யுத்பத்தி; வஸ்துதஃ அங்ஙனன்று. 'ஸூரீணாமாலோகஃ—ஸூர்யாலோகஃ, தஸ்ய அந்தரேவா' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஸஞ்ஸூர்யப்ரகாசா என்றதோடு ஸூர்யாலோகாந்தரேவா என்றது விருத்தமன்றிறே. ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைத்தவாலாறு எங்ஙனேயெனில்:—

பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்று நாளிலே அர்ஜுநகுமாரனான அபிமந்யுவை துர்யோதநஸஹோதரீபதியான ஸைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஜயத்ரதனை மற்றைநாள் ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில் தீயில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் சபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலாநாள் பகல் முழுவதும் ஜயத்ரதனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்து வைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய சபதம் விதமாய் விடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூர்யனை அஸ்தமிப்பதற்குச் சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் அர்ஜுநன் அக்நிப்ரவேசஞ் செய்வதைக் களிப்போடுகாண்பதற்கு துர்யோதநாதிகளுடனே ஜயத்ரதன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திருவாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன் ஜயத்ரதனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது; "நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே, நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்" என்றாரிறே பெரியாழ்வாரும்.

[நிஸ்தமஸ்கா ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரிணீ] ஸ்வயம் தமஸ்ஸு ரஹிதனான வொருவன் பிறர்பக்கல் தமஸ்ஸை யுண்டுபண்ணினனென்கை விருத்தமிறே. இங்கே தமஸ்ஸாவது அஜ்ஞாநவிருள். விரோதபரிஹார மெங்ஙனே யெனில்; நிஸ்தமஸ்கா = ஸ்வயம் தீப்தி ஸ்வரூபமாகையினாலே இருளற்றது. ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரிணீ = சத்ருக்களின் உள்ளத்திலே பயாந்தகாரத்தை உண்டாக்கவற்று. பயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனே பொருளான பின்பு நிஸ்தமஸ்கத்வமும் ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரித்வமும் விருத்தமன்றிறே. "ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரிண்யபி நிஸ்தமஸ்கா" என்று உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[தாராஸாரவதீவ ப்ரகடிததஹநா] "தாராஸம்பாத ஆஸாரஃ" என்ற அமரகோசத்தின்படி தாராஸம்பாதமாவது பெருமழை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது தஹநப்ரகடநம் பண்ணுகை விருத்தம்; தாராஸாரவத்த்வமும் ப்ரகடிததஹநத்வமும் பரஸ்பரவிருத்தமிறே. அவற்றை இங்கே ஸமாநாதிகரண்யமாகச் சொன்னது விருத்தம். இனி விரோதபரிஹார மெங்ஙனே யெனில்; தாராஸாரவதீ = தாரயா ஸம்வலிதம் ஸ்ரீ ஸௌதர்சநீ தாராஸாரவதீ; தாரையாவது கூறு. அதனால் பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. அல்லது; "தாரா ஸைந்யாக்ரஸ்கந்தே தோரணே மதிவஜ்ஜகே" என்ற கோசத்தின்படி தாரையாவது ஸேநாக்ரமென்று பொருள் கொள்ளவுமாம். ஸேநாக்ரத்திற்போய்ப் பாய்ந்து அக்நியைச் சொரிகின்றதென்றபடி. [வித்ரா] ஜ்வாலாப்ரதீதியில் விருத்தமாயிருக்கைபற்றி விசித்ரமும் சொல்லுகிறது. [வித்ராவித விமதஜநா] இப்படிப்பட்ட அதிசயங்கள் வாய்ந்திருப்பதனாலே சத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி ஓடும்படியிருக்குமிறே.

ஆக இந்த ச்லோகத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; சத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உபாஸிப்பவர்களுடைய அந்த்யாஜ்ஞானங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜயத்ருஶ்யவ்யாபாரத்தில் ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், சத்ருக்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் பயஜ்வரத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமானதும், தனது ப்ரதாபத்தினால்[அல்லது முனைமுகத்தில்]பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீயை யுமிழ்வதும், விசித்ரசக்தி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸாஹஸாங்க தீப்தியானது உங்கட்கு தீர்க்காயுஸ்ஸாயியான ஸௌபாக்யத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கோணேகாவஸ்வஸ்தோஷ்ட த்ரஸ்தவநீதக:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஶ்லோகமும் இங்ஙனே விரோதாபாஸ ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (௧௮)

நிரஸ்ய ப்ரஸ்ய காசீ ப்ரஸ்விதஜ்வலஜ்யோதிஷா யேந
தாஹம், ஆத்யா ஆத்யா விசித்ரா ஸமஸ்தஸமயா யத்ர விசித்ர
ப்ரஸாதே பூரஸ்ப்ரஸாதஹஸித்ரா ஸஹ மஹாநஸ்ஸாரம்
யஹ்யாபஹ்யாபீதே, நிஸ்ஸ்வாஸிப்ஸாயிதோ ஸஸ்ய ஸாஹஸிநி
ஸ்தம் ஸாரிவேஹதிப்ரதாஸ:॥ ௧௯

ப்ரஸ்விதஜ்வலஜ்யோதிஷா	காட்டுத்தீயினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான
யேந	யாதொரு ஸாஹஸாங்கப்ரதாப
காசீ	காசி பட்டணமானது[த்தினாலே
ப்ரஸ்ய	வநலஸ்மூஹம்போல
தாஹம் நிரஸ்ய	கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,
விசித்ரப்ரஸாதே	ஆஶ்சர்யமான வைபவமுடைய
யத்ர	யாதொரு ஸாஹஸாங்கப்ரதாபத்திலே

க்ருத்யா — (காஶீராஜவாஸுதேவனுடைய, அல்லது உபவாராணஸியினுடைய) க்ருத்யையானது

ஸமஸ்தவாஸ்ய வ்ருத்தா — விட்டில் பூச்சிகளுக் கொளிதான

விநஷ்டா — மாண்டுபோயிற்று, [செயலாலே

யத்பயாத் — யாதொரு ஸுதர்ஶநவ்ருத்தாவத்தின் பக்கலுண்டான பயத்தி[னாலே

ஶர்வ: — பரமஶிவனும்

ஸஹ உமயா — மலைமகளான பார்வதியோடுகூட

துர்கம் குஹாம் — புகுவதற்கரிதான பர்வத குஹையினுள்ளே

ப்ரவிவேஶ — ஓடிப்போய்விட்டானே

ஸ: — அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்

விஶ்வார்ச்சித: — அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான

ஶௌரிஹேதிவ்ருத்தாந்த: — எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதத்தின் வ்ருத்தாந்தமானது

வ: — உங்களுக்கு

உத்தமம் — உத்தமமான (அல்லது) ஸர்வ

ஸர்வம் — மங்களத்தை [தமான

திஶ்யாத் — தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விக்ரமாதிஶயத்தை விளக்க வல்ல பௌண்ட்ரிக வாஸுதேவ ஸம்பவத்தாலே தத்ஸ்வரூப ரக்ஷத்தைப் பேசுகிறார் இதில். [நிதந்த்வநிதந்த்வ ஜக்தாநி] காஶீ உபவாஸ்த்ரத்திலிருக்கும்படியென்னென்னில்;- ஒருகால், பௌண்ட்ரகவாஸுதேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லாரும் 'நீதான் வாஸுதேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அதனால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுதேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி "இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல் விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அவனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்" என்று சொல்லவேண்டியது' என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்ளஞ் சீறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து அப் பௌண்ட்ரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்றொழிக்க, இங்ஙனே பௌண்ட்ரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல முயன்று போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சார்ங்கத்தில் நின்றும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன் தலையை யறுத்தெறிய, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே போய் விழ, அதனைக்கண்ட காசிராஜபுத்ரன் தனது தந்தையின் தலை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே பரமசிவனை ஸ்தோத்ரங்களால் மகிழ்வித்து "ஸ வவ்ரே ஹுதவஹாத் க்ருத்யாம் பித்ருஹந்த்ருவதாய வை। ஸமுத்திஷ்டது க்ருஷ்ணஸ்ய த்வத்ப்ரஸாதாந் மஹேச்வர." [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருத்யை உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்வேண்டி அப்படிப் பட்டதொரு க்ருத்யையை ஏவ, அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாயிக்கத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தான் சொக்கட்டானாடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திருவாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் பிசாசத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும் போய் அப் பிசாசத்தையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நீறுக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்தது. "க்ருத்யா வ்ருத்ரா விநிவ்ருத்தா ஸஹ ஸாமஹயா யத்ர சித்ரப்ரஹாரேவ" என்ற ஸூக்திவ்யாதத்தில் ப்ரஸ்துதமான கதையும் இதில் அடங்கிவிட்டது. க்ருத்யையாவது — அபிசாரகர்த்தாவுண்டா

கும் தேவதாவிஶேஷம்-விஶாலாக்ஷிஶிவம். இனி "ருத்ரேத்ர வ்யதிதே:" இத்யாதி ஸூக்தியவாக்யத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட கதையின் வரலாறு தெரியவில்லை. இதிஹாஸ புராணங்களை ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய த்ருஷ்டிக்கு அகப்படவில்லை. வந்த விடங்களிலே ப்ராஜ்ஞர்கள் கண்டுகொள்வது. ஆனால் ஹரிவிஜய க்ரந்தத்தில் [ஶ்லோ 14] "ஜகத்ராஸாதங்கதாதவி நவஶிவதிவிஷ்டஶ்சைவ க்ருத்யா:" என்ற விடத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஒருவர், ருத்ரன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக் காஶியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக் கொண்டும், க்ருத்ய ஶ்லோகத்தில் காஶீதஹந கதாஸம்ஹிதா ஸ்வரூபத்தைக்கொண்டும் "ருத்ரே த்ராஸவ்யதிதே இத்யாதிவாக்ய ப்ரதிவாக்ய கதாஶரீரத்தை ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்; காஶீராஜ புத்ரனாலே ஏவப்பட்ட க்ருத்யையானது ருத்ரனுடைய ப்ரஸாதத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகையால், ஸ்வப்ரஸாதோத்பந்நையான அந்த க்ருத்யையானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று ஶிவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆகாஶத்திலின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட ஶிவன் நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புகுந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே கதை இருக்கவேண்டும். இது புராணரத்னத்தில் கூறப்படாதிருந்தாலும் புராணாந்தரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அதவா, அக்காலத்தில் ஶிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டுமென்று இவர் தாமாகவே உள்ளுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள்ளினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வ்யக்தமாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— இத்யலம் ப்ரஜல்பிதேந.

ஸூக்தியவாக்யத்தில் 'க்ருத்யா' என்றது—கம்ஸவிஶேஷாவஸரத்தில் தேவர்களாலே ப்ரயோகிக்கப்பட்ட க்ருத்யையைச் சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாயினும் ப்ரக்ருத ச்லோகத்தை ஸகலசாஸ்த்ரஸாரமாகவே நிர்வஹிப்பர் பெரியோர். ஏதஸ்ய உபோத்காதமாக அந்த கதையும் இங்கே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.— ஸூர்யவம்சஜனான அம்பரீஷ சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ ஸர்வேச்வரப் பெருமாளைப்போலே ராஜ்யபோகாதிகளில் பரவிரக்தனாய் பகவத்பாகவத ப்ரவண சிரோமணியாய் இருக்க, பரமபக்தனை எம்பெருமான் தனது திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் இருந்துகொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நியமித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான ஒரு த்வாதசீவ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண்டளவும் அநுஷ்டித்து ஸம்வத்ஸராந்த த்வாதசீதிதியில் எண்ணிறந்த ப்ராஹ்மணர்கட்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய அநுமதி பெற்றுப் பாரணைபண்ணப் புகுமளவில் துர்வாஸாவென்னும் முனிவர் அதிதியாய் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் அதிதியாக வந்தாரேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வரவேற்றுப் பாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினார். அம் முனிவர் 'ததாஸ்து' என்றிசைந்து 'இதோ மாத்யாஹ்நிகாநுஷ்டானம் பண்ணிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி யமுனைக்குச் சென்றவர் நெடும்போது த்யானத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'த்வாதசீதிதி முடிவதற்குள் பாரணைபண்ணாவிடில் வ்ரதபங்கம் நேர்ந்துவிடுமே!' என்றும், 'அதிதியை உபேக்ஷித்துப் பாரணைபண்ணிவிட்டால் பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அம்பரீஷர் பஹுசாஸ்த்ர நிபுணர்களைத் திரட்டி மேல் கர்தவ்யத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்தவளவில், "அபோ அச்நாதி தந்நைவாசிதம் நைவாநசிதம் ந க்ஷாயா கோ பவதி" என்ற வேதவாக்யத்தைக்கொண்டு ஜலபாரணை பண்ணுவதென்று நிச்சயித்து, ததாசார்யவசநத்தாலே வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டி அந்நபாரணைக்காக துர்வாஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாசமாக அநுஷ்டானங்களை முடித்துவந்த முனிவர் 'ராஜா ததீயபாரணைபண்ணிவிட்-

டார்' என்றறிந்து மிக்க சீற்றமுற்றுத் தமது சிரஸ்ஸில்நின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாக்நி ஸத்ருசமான வொரு க்ருத்யையை உண்டாக்கி அதனை அம்பரீஷரைக் கொல்லுமாறு ஏவினார். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த க்ருத்யையைக் கண்டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ரக்ஷைக்காக எப்போதும் ஸமீபத்திலேயே ப்ரதிஷ்டிதராயிராநின்ற ஸுதர்சநாழ்வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த க்ருத்யையை தஹித்துவிட்டு அந்த துர்வாஸாவையும் நலிவதாக மிக்க வேகத்துடன் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் சரணம்பெறாது; எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் 'அம்பரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஆபத்து நீங்காது' என்றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர்— என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[அநிப்ருதம் ஸாஹஸம் விதேஹி.] ப்ரகாசமாயிருக்கக்கூடிய ஸாஹஸத்தைத் தருக என்கை. நிப்ருத—அஸம்போதவிஷய:. ரகுவம்சத்தில் அஷ்டமஸர்க்கத்தில் [ச்லோ 15] "நயவா நிப்ருத தேநு நாதேநா ஜோஷிதா கேசு ஸம்ப்ரதோஷ தக." என்றவிடத்தில் வ்யாக்யாநம் காண்க. அஸம்போதமல்லாதது அநிப்ருதம் = விஸ்பஷ்டமாயி என்றதாயிற்று. (க௯)

உத்பூதம் விபுதாதுதாரா நயநஜலமிஹிம் மார்ஜயந் நி
ர்ஜரீணாம், அஜ்ஞாநத்வாந்தமேகப்ரகரஜநிரஜநீஹஸ்தநவ்யோதிதா
ஸ்வா! ந்ருத்யத்வர்ஹிணோக்ரஹாணாம் ஸ்புரணவிஹரணம் வித்விஷ:
பாவகீயா:, ஜஹ்ரு ப்ராகல்ப்யபாஜோ விமதமதமதோ வ்ரு
ஷ்பர்வாணம் யசோ வ:॥ உ0

உதாராத்விபுதாத் உத்பூதம் — பெரிய விபுதத்தினின்றும் உண்டாவதும்

நிர்ஜரீணாம் நயநஜலமிஹிம் மார்ஜயந் — தேவமாதருடைய கண்ணநீராகிற பனியைத் துடைப்பதும்

அஜ்ஞாநத்வாந்ததோஷாக்ருதஜநி ரஜநீபஞ்ஜநவ்யஞ்ஜிதாத்வா — அவிவேகமாகிற இருளாலே உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரியைத் தொலைப்பதனாலே வழிகளை விளங்கச் செய்வதும்

க்ரஹாணாம் ஸம்ப்ரபாணாம் நிஷ்ப்ரபத்வகாரணஃ — க்ரஹங்களினுடைய ஒளியை மழுங்கச் செய்வதும்

பாஸகீயாஃ க்லிஷ்டஃ ஸஹஸ்ராம்சு — ஸூர்யனது ஒளிகளைக் கொள்ளை கொள்வதுமான

சக்ரேசார்க்கப்ரகாசஃ — திருவாழியாழ்வானாகிற ஸுதர்சனனுடைய ப்ரகாசமானது

வஃ — உங்களுக்கு

தச திசோ வ்யாப்நுவாநம் யசஃ திசது — பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்கவல்ல புகழைத் தரக்கடவது.

*** இதில் 'சக்ரேசார்க்கப்ரகாசஃ' என்று திருவாழியாழ்வானை ஸுதர்சனனாக நிர்தேசம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க ஐந்து விசேஷணங்களிடுகிறார். ஸுதர்சனப்ரகாசத்துக்கும் அர்க்கப்ரகாசத்துக்கும் உபமாநோபமேயபாவம் சப்தவிஷயமாகவே விவக்ஷிதமாயிராநின்றது. [உத்பத்திபிம்பாதாராத்] அர்க்கப்ரகாசமானது (ஸூர்ய) பிம்பத்தில்நின்று முண்டாவது போல் சக்ரப்ரகாசம் (ஸுதர்சந) பிம்பத்தில்நின்று முண்டாவதிறே. அதஏவ, உபாதாநபிம்பாதிசயம் இரண்டுக்கும் ஒக்குமாய்த்து. "உபாதேயாதத்ர மஹதோஃ" இத்யாதி. [நிஜார்சீஷாம் ப்ரஜநஜலஹிமம் பாஜயது] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே பனிநீர் சுவறிப்போம். சக்ரப்ரகாசமும் தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனிநீரை சோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து. அஸுரராக்ஷஸர்களை முடித்து தேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று என்றபடி. "ப்ரஜநஜலஹிமஜல்ப" என்ற சிலருடைய பாடம் அஸம்பத்தமென்றுணர்க.

[அஜ்ஞாநத்வாந்த ரோதஸ்ஸூர்யப்ரகாசநிரஸ்தநிஹதஜ்ஞாநத்யோதாய] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்வதற்கு முன்னே அந்தகார ப்ரசுரமான கோரத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராத்ரியின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேயிருக்கும்; ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரவு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவதாயிருக்கும். அப்படியே வக்த்ரப்ரகாசமும் அஜ்ஞாநமாகிற அந்தகாரத்தாலே உண்டாகக்கடவ ஸம்ஸாரகோரத்துக்கு காரணமான ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து அபவர்கமார்க்கத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்குமிறே. "ஸாதுஸ்ய ந ஹோரந்த்ர! கோபீஸூர்ய ஸமேஹி। அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய மே தேவ விவேகார்க்கோதயம் ப்ரதர்சய." என்னாநின்றார்களிறே.

[க்ரஹாணாம் ஸ்மரணம் நக்ஷத்ராணாம்] ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே மற்றுமுள்ள க்ரஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென்னும்போது வக்த்ரப்ரகாசத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டாவென்னுமிடம் கிமுதந்யாயஸித்தமிறே. நக்ஷத்ரமாவது தாரகம். [பாவகீயா சுவிஷ: ஸமஹ்ருது] "திநாந்தே நிஹிதம் தேஜஸ்ஸவித்ரேவ ஹுதாசந:" என்ற கணக்கிலே அக்நியானது இரவிலே ஸூர்யதேஜஸ்ஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூர்யனுதித்தவாறே பாவகநிஹிதமாயிருந்த அந்த சுவிஷ்ஸை ஸமஹ்ருதமாமிறே. அக்நி சுவிஷ்டனாயிருந்தாலும் ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே அந்த சுவிஷ்ஸை ஸமஹ்ருதமாயிருக்கையாலே பாவகதேஜஸ்ஸை ஸூர்யப்ரகாசம் கொள்ளை கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வக்த்ரப்ரகாசத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. பாவகஸ்ய இமா:- பாவகீயா:, தா:. சுவிஷ்ஸும் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே சக்ரப்ரகாச ஸத்ருசமான வக்த்ரப்ரகாசமானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுகவென்றாராயிற்று. [ஓஜஸா] பௌருஷேண ஓஜஸோ த்ரங்

களான நாற்றிசைகளைமாத்திரம் விவக்ஷித்து 'சதஸ்ராசிச:' என்பது; திக்கோணங்களாகிற நான்குவிதிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து 'அஷ்டாசிச:' என்பது; அவற்றுடன் அதோபாகத்தையும் ஊர்த்வபாகத்தையும் கூட்டி 'தசாசிச:' என்பது. ... (௨௦)

ஸம்பத்ஸ்ய ஸுபர்வயோத்ராமபி தநுஜதநூஷாம் விக்ரஹம்
நிக்ரஹீதும், தாதும் ஸ்த்ரைணாநாம் ஸ்ரியமதிசயிநீம் வ
ர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா। யோக்தும் தேவீஷ்வதோ யா யுகபதபி
வாரோ ஹஸந்திஸ்யா ப்ரகாசா, ஸா வோ நந்த்யாதவித்யாம்
த்ருஷ்டிரம்ருதரஸஸவித்ரீ ரதாங்கராஜ்ஞ:॥ ௨௧

அம்ருதரஸ ஸவித்ரீ — மோக்ஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
ரதாங்கராஜ்ஞ: — திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா த்ருஷ்டி: — யாதொரு ப்ரகாசமானது
யுகபதபி — ஏககாலத்தில்தானே
ஸுபர்வயோத்ராம் ஸம்பத்ஸ்ய விக்ரஹம் — தேவர்களின் ஸமூஹத்துக் குண்டான விரோதத்தையும்
தநுஜதநூஷாம் ஸம்பத்ஸ்ய விக்ரஹமபி நிக்ரஹீதும் — அஸுரர்களின் கூட்டத்தினுடைய சரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்
ஸத்ய: — ஏககாலத்தில்தானே
ஸுபர்வயோத்ராம் ஸம்பத்ஸ்ய ஸ்த்ரைணாநாம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா அதிசயிநீம் ஸ்ரியம் தாதும் — தேவஸமூஹங்களின் பெண்டுகளுக்கு மேன்மேலும் பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும்
தநுஜதநூஷாம் ஸம்பத்ஸ்ய ஸைந்யாநாம் அதிசயிநீம் ஸ்ரியம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா தாதுமபி — அஸுரஸமூஹ ஸைந்யங்களின் சிறந்த செல்வத்தை, ரயமஜதுராதி வாஹநங்களை மேன்மேலும் அழியச்செய்யும் முகத்தால் துலைப்பதற்கும்

ஸௌம்யாயாஸ்ராம் ஸைந்யஸ்வபாவா:
தநுஜநுஷாம் ஸைந்யஸ்
பாவா: சவி ஸாத்விகீயா
ப்ரவ்ருத்தா யோக்ஷ்யாத்

தைவஸைந்யத்திலுடைய பட்டணங்களை ஸௌம்யமான தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும் அஸுரஸைந்யத்திலுடைய பட்டணங்களை ரௌத்ரமான ஸ்வரூபத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்

தேதீப்யதே — விளங்காநின்றதோ

ஸா — அப்படிப்பட்ட ஸாதர்ஸந த்யுதியானது [ஸுக.

வ: ஆவித்யம் நுத்யாத் — உங்களது அஜ்ஞானத்தை அகற்

*** இந்த ஸ்லோகத்திலே கவிவாதிவைதக்ஷ்யதாயும் விஸ்மயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸாதர்ஸந த்யுதியானது அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் ஸமகாலத்திலே ஸமகாலமான க்ரியையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸம்ஸ்க்ருதவாணீ விசக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸூக்திவிந்யாஸ ஸௌந்தர்யத்தை அநுப விக்து மகிழவல்லார்.

[ஸௌம்ய யாஸ்ராம் ஸைந்யஸ்ய விக்ரஹம் தநுஜநுஷாம் ஸைந்யஸ்ய விக்ரஹவிஹீநம் யாபவந்தீம் ஸுக்ருதாத்] இங்கே விக்ரஹபதம் ஸ்லிஷ்டம். இது தேவர்களின் பக்ஷத்திலே விரோதாபாவமாகும்; அஸுர பக்ஷத்திலே ஸரீராபாவமாகும். அஸுரர்களின் ஸரீரங்களை அறுத்தொழித்து தேவர்களின் விரோதத்தை ஸமிப்பித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே தேவர்கள் நிர்விரோதிக ளாவர்களே. விரோதி கழியவே விரோதம் கழிந்ததாமிறே.

[ஜாதம் ஸதைத்யாஸநாம் ஸ்ரீயஸ்திரஸ்தீநாம் பத்ரஸம்ஜ்ஞாநவ்ருத்த்யா] "ஸைந்யஸ்ய ஸௌம்யயாஸ்ரவி தநுஜநுஷாம்" என்றது இங்கும் அநுஷங்கிக்கக்கடவது. இந்த வர்ணத்தில் 'ஜாதம்' என்பதும் 'பத்ரஸம்ஜ்ஞாநவ்ருத்த்யா' என்பதும் ஸப்த ஸ்லிஷ்டம், 'ஸதைத்யாஸநாம்' என்றது ஸப்த ஸ்லிஷ்டம். தைவபக்ஷத்திலே 'ஸத்ய: ஸைஹநாம்' என்றும், அஸுரபக்ஷத்திலே 'ஸத்ய:

ஸநாதநம்' என்றும் வசவிஶேஷமாகி கர்மஶேஷமாகையாலே ஸமாஸ ஶ்லோகம். [ஸர்வாந் காமாந் வஸூந்யஸ்மை ஸநாதநம் தாநேந தாநம் வஸூந்யஸ்மை ஸநாதநம் ஸ்ரீயம்ஹவி ஸஜேத்ர தாதவ்ய]தேவா ஸாஸ்வதகாந்த்யத்திலும் ஸகாமவிதிக்ரியாகாரணம் ஶப்தத: தோற்றினும் கர்மவிஶேஷக்ரியையாம். 'தாதவ்ய' என்கிற தாதுவ ருடைக்க யாதாவ்யமானது ஸிந்தாயங்களான இரண்டு யாகங்களினின்றும் நிஷ்பந்நமாவது. 'ஸ்வதாகூர்தாமே, என்னும் யாகத்தில் நிஷ்பந்நமாகி, தாதவ்ய-கொடுப்பதற்கு என்று பொருள் படும். 'தோ-அவகண்டநே' என்ற யாகத்தில் நிஷ்பந்நமாகி, தாதவ்ய வணிப்பதற்கு என்று பொருள்படும். ஆகவே இங்கு ஶ்லேஷம். தேவமநுங்களுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் கஸாதவமநு ஶேஷங்களுடைய ஸம்பத்தைக் கெடுப்பதற்கும் என்றதாயிற்று. இந்த ஸம்பாதநவ்யாபாரத்தை விஶேஷிக்கிறது 'வத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா' என்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; தேவதாஸ்த்ரீகளுடைய ஸம்பத்து விறு பெற்றிருப்பது எத்தாலே?— வத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா = வத்ஸம்ஸ மாவது ஶரீகாவத்தவனை. இது மங்களாலங்காரமாகச் செய்துகொள்ளும் ஹோமவிஶேஷங்களில் ஶேஷமானது. இதற்கு சநாவ்ருத்தியாவது சவிஶேஷம்-எப்போதுமிருக்கை. வெவ்வேறும் வந்தாலும் ஏதேனும் தோஷமுண்டானாலும் வத்ஸம்ஸம் விஶிஷ்ட மாம். அப்படியாகாமல் வத்ஸம்மாநவ்ருத்தியாலே சதிஶயவத்தான ஸ்ரீயாகிறது-ஸௌமங்கல்யலக்ஷ்மீ. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்றதாய்த்து. இனி கஸாதவகூத்தில் விவரிப்போம். 'வத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா சதிஶயிநீம் ஸ்ரீயம் தாதவ்ய' என்று தேவ வகூத்திலே யோஜிக்கப்பட்டது. இங்கு அங்ஙனல்ல. 'தேநாஜநாஷாம் வஸூந்யஸ்மை ஸநாதநம் சதிஶயிநீம் ஸ்ரீயம் வத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யாதாதவ்ய' என்று யோஜிக்கக்கடவது. இங்கே வத்ஸஶப்தம் வாஹநாயகம். கஸாதவஶேஷங்களுக்கு வாஹநமான ரயமஜதாதவமாதிகளுக்கு யாதொரு ஸம்மமுண்டு ஸ்வம்ஸம், அதனை

கவித்வமாக வுண்டுபண்ணவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம் வர்ணிக்கப்பட்டதாகிறது.

[யோகம் யாமவதிவு வாலோரைவுண்டியெ ரெ த்துதம்]
'வமநுஸ ஷமநுயாதீமிவு ஓநாஜநாஷாய்' என்றது இங்கும் அநுஸந்திக்கக்கடவது. [ஷமநுயாதீரம் வமநுஸ ஓநாஜநாஷா வமநுஸாவு வாவாஃ ஸஉவியநாவுகாய யாவகைை வோ க்ஷா] இங்கு ஸவிவெ்மொன்றே ஶ்லேஷம். இது தேவவக்ஷத்தில் வௌஸ்யமாயமும், அஸுரவக்ஷத்தில் ஷ்யாயமும் தேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்யவும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஷஸாத்தாகச் செய்யவும் என்றதாயிற்று. அமரர்க்கிடர்கெட அசுரர்கட்கிடர்செய்தமை இந்த ஶ்லோகத்தின் வாவதாத்பர்யம்.

இதில் ஒன்று ஶங்கிக்கக்கூடியதுண்டு; 'யாமவகை' என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; அஸுரவ்யஸநமும் தேவஸஜீவநமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு ஶரவணவத்ஶத ஸாஉநாயமென்கிற குமுங்காரிகநாயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஸாஉஶநஉ நாதியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து கவிநாவிலக்ஷியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்றாயிற்று. வாநவாஸ கஂமஃ, (வக்ஷம்) தவா ஐயா ஸாநநாஜீ ஐதி தஜிதவாக்ஷீ: வாநஂமீதர். அதனுடைய கம்மம்-சக்கரம். ... — ... ... (உக)

உரஷம் உரஷம் ஸவந்ராந ஸமாஸஃவி வைஷா ஸா வதூநா யாந, காஷாநவெவுதஸவிநாஷி வெதஃ வாஷாவீ தகாவாமிகெந கஞாமெ கூமயனகம் மிஸிஷிவ காமாதெ யஃ ஷகிதெநவியஷதயு, வநஷிவாநுஷிகம் ஷஷகமஃவ நய தாயாயாமெநுஷாவு॥ (உஉ.)

ஸமரமூர்த்நி	போர்க்களத்தில்
வை ஶத்ரூந்	ஶத்ருக்களை
தாஹம் தாஹம்	நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு
உல்லஸத்ஸத்த்வா	விளங்காநின்ற ஸத்த்வத்தை யுடையதும்
க்ரவ்யாத ஶைவபாஶுபதாத்யபீஷ்ட வர்ஷா	மாம்ஸாசிகளான ஶைவபாஶுபதாதிகளுடைய அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றுவதும்
த்ருப்தகாபாலிகேந	காபாலிகர்களை த்ருப்தியடையச் செய்வித்ததுமான
வர்த்மநா	வழியினாலே
யாதி	போகாநிற்கிற
ஆயுதாக்ரேஸரஸ்ய யோ ரஶ்மி:	திருவாழியாழ்வானுடைய யாதொரு கிரணமானது
ஸ்வகீர்த்தே:	தனது கீர்த்தியாகிற ஒரு மாதர்க்கு
விஹாரார்த்தம்	விஹாரார்த்தமாக
கங்காலை:	எலும்புகளினாலே
காலதௌதம் கிரிம் கரோதீவ	வெள்ளிமலையைச் செய்யாநின்றதுபோலும்;
ஸ:	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சந கிரணமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலம் ஸாந்த்ருஷ்டிகம்	எவ்வகைப்பலனையும்
உபநயது	அனுபவிக்கக்கடவது.

*** ஸுதர்சநாழ்வானுடைய ஶத்ருஸம்ஹார வைசாரத்யத்தை விலக்ஷண வைகரியாலே பேசுகிறார் இதில். க்ரூரராக்ஷஸர்களுடைய தேஹங்களை நீறுபடக் கொளுத்தி அவற்றிலுள்ள மாம்ஸாஸ்ருங்மஜ்ஜாதிகளை ஶைவபாஶுபத காபாலிகாதிகளுக்குத் தீனியாகத் தந்து கண்டவிடமெங்கும் ஸத்த்வமயமாக்கி அவ்

வுடல்களின் வெளுத்த சுஷ்டிகளை யெல்லாம் மலை மலையாகக் குவித்துக் கிடக்கும்படிக்கு ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை யருளிச்செய்கிறார்- [ஸ்கந்தேபிஸஞ்சம் காயஸாந்தம்ஸிம்ஹாஸநஸ்ய என்று.] 'ஸ்யம்ஸ:' என்னுதே 'ஸ்கந்தே:' என்று ஸ்ரீம்ஹநிர்தேஶம் பண்ணினபடியாலே ஸாத்ரஶ்ய கிரணமாகிற வாமனுக்கு கீர்த்தியை ஒரு வதூயாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்போலும். உலகில் ரஸிகனும் ஸமர்த்தனுமான ஸதீர்வானவன் தனது காதலிக்கு ஸவிலாஸ விஹாரார்த்தமாக ஒரு மாளிகையையோ தோட்டத்தையோ மலையையோ சமைப்பது வழக்கம். அப்படியே ஸாத்ரஶ்யநகிரணமாகிற ஸதீர தனது காதலியான கீர்த்திக்கு ஸ்வைரவிஹாரத்தின்பொருட்டு சுஸாராணாஸ்திவாஜவ்ராஜந ஒரு வெள்ளி மலையைச் சமைத்தனன் கொல்! என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. இத்தால், ஸாத்ரஶ்யநகிரணமானது சுஸாராக்ஷஸர்களை சுஷ்டிஸாத்ரவ ஶேஷிகளாம்படி ஸம்ஹாரம்பண்ணி மிக்க புகழ்படைத்ததாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஶாகம்ஶாகம் = க்ஷ்வாக்ஷ்வா ஶாகம்ஶாகமிதி ணமுல். "த்வாக்ஷ தேஶஸங்கோதாக்ஷ்யஸிதவாஷா வ்ரதகாவாஜிக்த ஸூஸநாவ வதந்தா" = ராக்ஷஸர்களான தேஶஸங்கோதாதிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திருவருளாலே வயிறாரவுண்டு களித்தபடியாலே வழியில் ஸ்ஸாத்ருமேயாய்த்து உள்ளது. [யாநு] 'யா-ப்ராபணே' என்கிற யாதுவில் ஶதரவ்ருத்த்யாஙமான ரூபம் இது. (யாநு, யாதௌ, யாந்த:.) (௨௨)

ஶ்ராநாம் ஶாநவாநாம் ஸஹவிதநிசயைரஸ்ரிவிஸ்வை ஶாஸ்ரா, வ்ருஷ்ம் க்ருத்வாவிஶயோ நவாபிராஸர்களதா கம்கணவேஶ்ம: காவநாணம் வாஷவஸ்வோ: காவதடவாஸ்ருணகாமர்தேஸ்ஷயஸநா, வாவம் வாவத்ராஸம் ஶஸ்யதா ஸவதாம் ஸ்யராஜஸ்ய தேஜ:|| (௨௩)

உக்³ராணாம் தா³னவானாம்	கொளுத்தப்பட்ட அஸுரர்களுடைய
ஸஜ்வலித நிபிடிதை: கீகஸை:	ஜ்வாலைஸமூஹங்களோடுகூடிய எலும்புகளினால்
ப்ருத்²வீம் வ்யாப்ய ஸம்ஹ்ருதாம் க்ருத்ஸ்னாம்	பூமியை முழுதும் வெளுக்கடித்த பின்னரும்
பூ⁴ய:	மறுபடியும்
தத்³வதூ⁴னாம்	அவ்வஸுரர்களின் பெண்டுகளுடைய
குசதடவிலஸத்குங்குமாக்தை:	முலைத்தடங்களிலுள்ள குங்குமரஸங்களைக் கழுவித்தள்ளுகின்ற
பா³ஷ்பவ்ருஷ்டை:	கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்
க²ண்டிதாஸ்து:	விதாதாதிகளுக்கு
நவாம்போ⁴நிதி⁴ஸலிலகணாம்போ⁴ கிராணம்	நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
ஸௌதர்சனம் தேஜ:	திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்
ப⁴வதாம்	உங்களுடைய
பாபஸந்தானம் பாபம்	ஸம்ஸாரத்துக்கு மிகவும் வசீகரமாயிருக்கின்ற பாபத்தை
ஹரது	போக்கடிக்கட்டும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்சனதேஜ:ப்ரபாவத்தாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகிறபடியை விலக்ஷணப்ரணாளியாலே[1] பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுதர்சனதேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய மாம்ஸாதிகளும் ஸித்தப்ரேதாதிகளாலே நிச்சேஷமாக பர்ஜிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற உர்வியைக்கண்ட மாம்ஸாசிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப்போம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்தீரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த ப்ரவாஹங்களைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்றதென்னில்; [பாஷ்பவ்ருஷ்டேர் காந்தப்ரஸ்ரவணக்ஷாலநை ஸைந்யோஷ்மநா] தமது சத்ருக்கள் மாண்டொழிந்தனரென்பதை ஸுதர்சநதேஜஸ் வாஜீவிதத்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹாரமென்கிற பூஷணமாக அணிந்துகிடந்த கர்ப்பூரங்கள் அக் கண்ணீராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[பாபவ்யஸநம் பாபவ்ய] என்றதும் பாபவ்யஸநம்-பாபவ்யஸநம்; ஶோணரஸாசதஸுரசிவ ஸமங்களைக் கொடுக்க ஸஜ்ஜமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. காந்தப்ரஸ்ரவணம் க்ஷாளயந்தீ இதி காந்தப்ரஸ்ரவணக்ஷாளநா:, நைதே:. (உங)

காமாக்நே ஶோஷம் ப்ராப்நோது இதி லலாடேக்ஷிணா த்யாயதேவ, ஸ்ரஷ்ட்ரா ப்ரோத்பூதவாஸாம்போஜயுகபுடுமக்ஷேமோஷ்மத்வஸ்யதேவ| வஜ்ராத்யைரஸாநாஶம் வ்ரஜதிதி வபிதேநேவ ஶக்ரேண பஷ்டே:, ஶ்ரோத்ரேர்ஷ்வர்யஸ்ய த்ருஷ்டா த்ரிஸததம் தீப்தாநா த்ருஷ்டிவக்ஷே:|| (உச)

ப்ராப்நோது: ஶோஷம் காமாக்ஷி (தனது) நெற்றித்தீயானது நாசத்தை யடையாதிருக்கவேண்டுமென்று

த்யாயதேவ — த்யாநம் செய்யாநின்றவன்போன்ற

லலாடேக்ஷிணா — காமாந்தகனான ருத்ரனும்,

ப்ரோத்பூதவாஸாம்போஜயுகபுடுமக்ஷேமோஷ்மத்வஸ்யதேவ — ஸ்வாஸ்யமான கமலோஷ்ணத்தின் உஷ்மாக்களும் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்திக்கின்றவன்போன்ற

ஸ்ரஷ்டா — அதற்கு ஸ்ரஷ்டாவானவனும்,

வஜ்ராக்நி: — (தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்நியானது

நாசம் கச்சது மேதி — நாசத்தை அடையாதிருக்க வேண்டுமேயென்று

பீதேநேவ ஸ்துதேந ஸஹஸ்ரேண — அஞ்சினவன் போன்ற இந்திர[னாலும்

பத்யை: — தொடுக்கப்பட்ட

ஸ்தோத்ரை: — ஸ்தோத்திரங்களினால்

த்யோதமாநா — விளங்காநிற்கிற

சக்ரஸ்யாஸ்த்ரஸ்ய தீப்தி: — திருவாழியாழ்வானுடைய தீப்தி[யானது

வ: — உங்களுடைய

துரிதசதம் ஹந்து — நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத் துலைத்திடுக.

*** "ஸர்வ ப்ரஹ்மேசவிஷ்ணு:" என்னப்பட்ட மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுதர்சநதீப்தியை ஸர்வதா துதித்துக்கொண்டே யிருக்கின்றனரென்கிறாராய் அவர்களுடைய ஸ்துதிக்கு ஓரோ ஹேதுவிசேஷத்தை உத்ப்ரேக்ஷித்துப்பேசி ஜாஜ்வல்யத்தைத் தலைக்கட்டுகிறாராய்த்து இந்த ச்லோகத்தளவிலே. [சோபா கோஷ்டீ த்யாதி.] ப்ரீயேவ, உத்ப்ரேக்ஷேவ, பீதேநேவ, என்று உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்ஜகமான இவசப்தத்தை ப்ரயோகித்திருக்கையாலே, ஸ்துத: ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வாமிவை ப்ராவண்யபாலே பண்ணும் ஸ்தோத்ரத்திலே யதார்த்தஹேதுவிசேஷ நிவந்தநத்தை இவர் உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ச்லோகமுந் தானும் ஸுதர்சந தேஜஸ்ஸின் ஸர்வாதிசய ப்ராவீண்யாதிசய ப்ரகாசநத்திலே பர்யவஸிக்குமென்றுணர்க. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு [illegible] ப்ரதோஷத்தை விளைக்கவல்ல ப்ரபாவம் கைமுத்யஸித்தமாகாநின்றதிறே. இவகாரங்களை உத்ப்ரேக்ஷார்த்தமாகக் கொள்ளாதே வாக்யாலங்காரமாகக்கொண்டு ஸ்துதிவ்ருத்தி

கீர்த்தந வ்ருத்தியையிலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீஸுதர்ஶந தேஜ:புஞ்ஜமானது என்னுடைய ஸௌந்தர்ய ஸ்ரீயை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜஸ் ஸமூஹங்களையெல்லாம் க்ரஸிக்கட்டும்' என்று ஸூர்யனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் உஷ்ணித்துக்கொண்டு போகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் தக்தமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்யாதொழியவேணுமே' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தேஜஸ் ஸமூஹங்களெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதறிநிற்க நமது வஜ்ராயுதமோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாஶம் நேர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று தேவேந்த்ரனுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுதர்ஶந தீப்தியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றதாயிற்று. [வ்ருத்தம் =] 'ஸௌபாக்யவர்ணநே' இத்யஸ்யார்த்தோ ஸௌம்ய ரூபம். ... (௨௪)

இதி ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகே வ்யாக்யாநே
ஜ்வாலாவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

அத நேமிவர்ணநம்.

ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் ஶாத்ரவாணாம் ஶலபகுலமிவ ஜ்வாலயா லேலி
ஹாநா, பௌமௌஷ: ப்லோஷ: க்ஷோபயந்தீ விஷயிதஸமயஸந்த்ர
மதிராந் ஸாந்த்ராந் | வ்யூடஸ்தோம: ஸ்ப்ருஹாத்ரா த்ருமித
டாடவீகலக்ஷணைஶ்சர்யா, நேமிஸ்ஸௌதர்ஶநீ வ: ஶ்ரியமதி
ஶயிநீம் தாஶதாத் தாஶதாந்த்ய:|| (௨௫)

ஶாத்ரவாணாம் — பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் — ஶஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஶலபகுலமிவ — விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜ்வாலயா — (தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜ்வாலையினாலே

ஜ்ரும்பமாணா	அபிவ்ருத்தியாநின்றதாயும்,
கோஷை: கோரை:	தனது கோஷங்களினால்
விகடித மதுஜித்யோக நித்ராந்	எம்பெருமானுடைய யோக நித்ராமுத்ரையைக் கெடுக்கின்ற
ஸமுத்ராந்	கடல்களை
க்ஷோபயந்தீ	கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்
வ்யூடோர: ஸஞ்சாரசூர்ணீக்ருத படுரடத்கீகஸக்ஷுண்ண தைத்யா	விசாலமான மார்புகளில் கடுமையாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பொடி பண்ணப்பட்டும் நன்றாக ஶப்தியாநின்றுமிருக்கிற எலும்புகளை யுடையவர்களாயும் (க்ருதவை) பொடிபொடியாக நசிப்பிக்கப் பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அஸுரர்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸௌதர்சநீ	ஸுதர்சநாழ்வானுடையதாய
நேமி:	நேமியென்னும் அவயவமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஆஶதாப்தம்	ஒரு நூற்றாண்டுவரையில்
அதிசயிநீம் ஶ்ரியம்	சிறந்த செல்வத்தை
திஶதாத்	தந்திடுக.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ஶ்லோகமளவும் பதினொன்று ஶ்லோகங்களாலே நேமிவர்ணநம் பண்ணுகிறார். நேமியாவது சக்ரத்தின் அந்தபாகம்; "சக்ரம் ரதாங்கம் தஸ்யாந்தே நேமி: ஸ்த்ரீ ஸ்யாத் ப்ரதி: புமாந்" என்றான் அமரஸிம்ஹனும். இங்ஙனே நேமியைப் பற்றியும் நாபியைப்பற்றியும் அரஸந்தோஹத்தைப்பற்றியும் அக்ஷத்தைப்பற்றியும் ஜ்வாலையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி வர்ணித்தாலும், அவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் அவயவி தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரபாவகீர்த்தநத்திலே பர்யவஸிக்குமாயிற்று. ஒரு வஸ்து தன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோரங்கணங்களைப் பேசுகிறார் என்று வாடமாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு மஹாவீரன் செய்த செயலை வணிக்கப் புகுந்தவன் "கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை" என்று தன்னுடைய உக்திவைசித்ரத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாய்த்து இவரும்.

[ஶஸ்த்ராஸ்த்ரேத்யாதி.] அஸுரராக்ஷஸர்களாகிற ஶத்ருக்கள் ப்ரயோகிக்கும் அஸ்த்ரங்களையும் ஶஸ்த்ரங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ்கரியாநிற்கும் வக்ஷஸ்ஸ். மந்த்ரவிதியுள்ள ஆயுதங்கள் அஸ்த்ரமெனப்படும். அமந்த்ரகமானவை ஶஸ்த்ரமெனப்படும். ஶஸ்த்ராணி ச அஸ்த்ராணி ச தேஷாம் ஸம்ஹார: ஶஸ்த்ராஸ்த்ரேதி விக்ரஹ:. "ஸமேத்ய ஶஸ்த்ரம் ஸஹஸாவிஹாஷ ஜயைகவக்ஷஸி" என்ற வசிஹாஸோக்தியினால் வக்ஷஸ்தாவம். "உரஸீவ ஸுதேவஸ்ய" [ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.] இத்யாதிவச்ச. [வாதேஷ்வித்யாதி.] "ஸேவேதா தேஷ:" என்றவிது ப்ராஸாத ப்ரதீபந்யாயேந 'க்ஷாஸயதி' என்பதிலும் விபுதிதே த்யாதியிலும் அந்வயிக்கக் குறையில்லை. "ஸேவ: வாதேஷ: விபுத ஸம்பத்யாமநிர்ஜ்ஞாந ஸதேஜாந ஸேவ: வாதேஷ: க்ஷாஸயதி" என்று யோஜிக்க ஔசித்யமுண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு செய்யும் பெருமானுடைய யோகநித்ரைக்கு பங்கமுண்டாகும்படி ஸமுத்ரா இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனைப்புணர்ந்த ஸுதர்ஶந நேமியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஸம்ப்லவத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கோபாவேஶத்தாலே தான் ஶோஷித்து அக் கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வ்யூடோர இத்யாதி.] ப்ரதமவாதத்திற் சொன்னபடி ஶத்ருக்களுடைய அஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு த்வம்ஸம்பண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. வ்யூடோர: ப்ரௌடசார த்ருபித வடபார டீகஸாஹ்வதே க்ஷா

ணாம், வ்ருத்திமோக்ஷணா:; என்று விசேஷணமாய பத கதம் யாரயமாகி, மேல் ஸம்பந்தியாகுக; ஸம்பத்வ்ருத்திமோக்ஷணீக ஸாயுஜ்யதா க்ஷணா: திவ்யா: பயாஸு = என்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்சந நேமியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்வத்தை நீடூழி நல்கவேணுமென்றாராயிற்று. [தாம்தாஸ்] 'தாம்ரு ...' என்ற பாதத்தில் மொழி ... ... (௨௫)

தாரா வஸ்ஸா தாராகணகணிதசிகித்யோதிதிக்வ்யாப்தி
வாரா வாராசிவாரிப்ரகர்ஷணவிஹதிவ்யாஹதபாதாளயாத்ரா
க்ஷோணீப்ருத்ஸ்போடசப்தப்ரகடிதவஸுதாசாரசண்டா
பாபாநாம் ஸம்ஸநே சக்ஷமா ஸ்வாநுரூபம் பந்தாநம்
திசதாத்॥ (௨௬)

தாராகணகணிதசிகித்யோதிதிக்வ்யாப்திவாரா — நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள்போன்ற தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியிலே ஆகாச ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்

வாராசிவாரிப்ரகர்ஷண விஹதிவ்யாஹத பாதாளயாத்ரா — கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்கடிப்பதனால் தட்டுத்தடங்கலில்லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதும்

க்ஷோணீப்ருத்ஸ்போடசப்த ப்ரகடிதவஸுதாசார சண்டா — குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு சப்தத்தினால் பூமண்டலத்தில் கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்

பாபாநாம் ஸம்ஸநே சக்ஷமா — பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்லதுமான

வஸ்ஸா தாரா — திருவாழியின் நேமியானது

வ: — உங்களுக்கு

ஸ்வாநுரூபம் பந்தாநம் — ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை

திசதாத் — தந்திடுக.

*** வக்ஷ்யமாணையின் ப்ரகாரம் லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ப்ரஹிதமாக நிகழ்கின்றமையை உபபாதிக்கிறார் இதில். நக்ஷத்ர ஸம்ஹம்போன்ற வக்த்ரநேத்ரகிரணங்கள் ஊர்த்வலோகமெங்கும் பாவிக் கிடக்கையாலே திவி ப்ரசாரம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கினபடியாலே பாதாள லோகப்ரசாரம் ஸம்ப்ரஹிதம் என்னுமிடம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சலியாத குலபர்வதங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொலி கிளர்ந்தபடியாலே ஸமக்ஷோணத்தில் கடுமையாக ப்ரசாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ப்ரஹிதமான ஸஞ்சாரத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது உங்களுக்கு ஸமீஹிதமான மார்க்கத்தைக் காட்டவேணுமென்றாராயிற்று. ஸுபதாதி மார்க்கத்தையோ, அல்லது அவ்வழியில் புகுவதற்கிடான ஸாதநமார்க்கத்தையோ காட்ட வேணு மென்றபடி.

ப்ரயோகத்தில், தாராமணா இவ யேஷணா:= (ஸூர்ய ஸோமாக்நய:) தேஷாம் விததா ஜ்யோதிஷ: ப்ரசாரா: யஸ்யா: ஸா என்று கொள்க. "தாராமண ஸவித்ருஜ்ஜ்யோதிஷ ப்ரசாரா" என்றொரு பாடமும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபபந்நமேயாம். தாராமணயஸ்ய ஸவித்ருணய: (ஸூர்யா:) தை: ஜ்யோதிஷ ப்ரசாரா என்க.

[பாதாள ப்ரசாரதி.] "கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்" என்றபடி திருவாழியாழ்வான் பாதாளவாஸிகளான அசுரர்களை த்வம்ஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸமுத்ர ஜலம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் "யத்ராதி த்ராநு தியக்ஷா" என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஸ்லோகத்தில் - திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் நிஶ்ஶேஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் ப்ரகாரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. "உத்தாம பாதாளயாத்ரா"

என்றவிடத்து, 'உத்தாம' என்றது- 'உத்பூதம் வம' என்றபடி. தாம மாவது பூட்டு. தாமாதூர்த்வா உத்தாமா = பூட்டு இல்லாமையென்பது தட்டுத்தடங்க லில்லாமையைச் சொன்னபடி. ஶ்ருத்வே ந ஹித ஶாந்திநஃ. ... ... (௨௬)

யாத்ரா யா த்ராதலோகா ப்ரகடிதவருணத்ராஸஸங்கே
தௌ ஸங்கேதௌ, ஸத்வாஸத்வாஸஹோஷ்டா க்ருதஸமரபக்ஷஸந்
தாநா தாநா। ஹாநிம் ஹா நிந்திதாநாம் ஜகதி விஶிஷ்டதாம் தா
நவீநாம் நவீநாம், சக்ரே சக்ரேஶநேமிஃ ஶ்ரிய உதஸாரதா ஸா
ஸப்ரஹாஸப்ரஹாஸா வஃ॥ (௨௭)

த்ராதலோகா	ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையதும்
ப்ரகடிதவருணத்ராஸ ஸங்கேதௌ ஸங்கேதௌ யாத்ரா: க்ஷுப்தநா	வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற அடையாளத்தை நன்றாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிற கடலில் ஸஞ்சாரங் கொண்டிருப்பதும்
ஸத்வாஸத்வாஸஹோஷ்டா	வேதநா வேதநங்களுக்கு ஸஹ்யமான ஸத்வத்தையுடையதும்
க்ருதஸமரபக்ஷஸந்தாநா	இறகுகளோடு கூடின மலைகளுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு பங்கம் செய்ததுமான
யா சக்ரேஶநேமிஃ ஜகதி நிந்திதாநாம் தாநவீநாம் விஶிஷ்டாம் நவீநாம் ஹாநிம் சக்ரே	யாதொரு ஸுதர்ஶந நேமியானது உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட அஸுர ஸமூஹங்களுக்கு விலக்ஷணமான த்வம்ஸத்தைப் பண்ணிற்றோ
ஸப்ரஹாஸ ப்ரஹாஸா ஸா	மேன்மைதங்கிய ப்ரகாஶத்தை யுடைத்தான அப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது
வஃ ஶ்ரிய உதஸாரதா	உங்கட்கு ஸாரத்தைத் தருக.

✤ ✤ ✤ "த்ராதலோகா" என்ற ப்ரதமவிஶேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விஶேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸமுத்ராதீஶனான வருணன் 'நமக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்துவிடுமோ' என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாத்ரைபண்ணுநிற்கிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ரா: = த்விதீயா பஹுவசநம். [ஸகலாஸகலாஸஹோஷ்மா] ஸகலமாவது சேதநவஸ்து; அஸகலம்— அசேதநவஸ்து; சேதநாசேதநவஸ்துக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத ஊஷ்மாவையுடையது என்றால், சேதநாசேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான ஊஷ்மாவையுடையது என்னுமிடம் பர்யவஸாநத்தில் தேறுகிறது. சேதநாசேதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமைதான் ஸகலாஸகலாஸஹத்வமாவது.

[க்ருதஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருத்ஸ்பந்தஶாந்தி] பக்ஷை: ஸஹ வர்த்தந்தே இதி ஸபக்ஷா:; ஸபக்ஷாஶ்ச தே க்ஷ்மாப்ருதஶ்ச; தேஷாம் ஸ்பந்த:— சலநம்; தஸ்ய ஶாந்தி:— வாரணம்; ['ஷோ— அந்தகர்மணி' இதி தாதோர் நிஷ்பந்நம் ரூபம்.] க்ருதம் ஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருத்ஸ்பந்தஶாந்தநம் யயா ஸா. முன்னொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜநங்களுக்குப்பலவகையான ஹிம்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த பர்வதஸஞ்சாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. "உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத் துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்துகந்த" (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாக்யாநங்களில் இக்காரியம் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே ப்ரஸித்திப்ராசுர்யமுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. கல்பபேதாதிகளாலே நிர்வஹிக்கப்படுவது. இந்த ஶதகந்

தன்னிலே எழுபத்தாறும் ஶ்லோகத்திலே (பா⁴ஷ்யகாரரும்) "ஶக்த்யைவாஸ்யைஷா ஸம்ஹாரகரணஸமர்த² வ்யாப்திரீதி ஸ்ம்ருதா" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே ஸாம்ப்ரதமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியேயிறே ஸாயுதத்திலே வ்யாபித்திருந்து காரியம் செய்தது. அடியறிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[ஜாதவேதா³] ஜாதாநாம் வேத³: ஜாதவேதா³:, ஜாதஸா மிதி தத்³வ்யுத்பத்தி: "ஸமித்³வஸத்ஸாத³நா ஸா" என்ற ஸூத்ரத்தில் "ஸமித்³வஸத்ஸாத³நாத்" என்றும் பாடமுண்டாம்; ஶாந்தியைத் தருக என்றபடி. (உ௭)

யத்ராஸ்த்ராஜிஷ்ணுர் ஜிக³ீஷு: ப்ரவிஶதி ப³லிநோ யாமி நிஸ்ஸீமதா⁴ம்நி, ஸ்ருஷ்டாஸ்த்ராஸ்த்ரவர்ஷீ ஶுக்தி: ஸ்பு²ரணிதஸிகதோ
ஜாலகெளக்திகௌகைர்யோ: ஶார்ங்க³ப்ராப்தமாபாதஸமம் ஸ்ப²டிகமணிநஷ்டாகாலஸாத்³ரா வர்மாவ:, ஸ்ருஷ்டம் நயந்தி நிரயாவபாத ஸ ஜாஜ்வலாஜ்வல ப்ராப்யஶாஸ்த்ரோ: ॥ ... (உ௮)

நிஸ்ஸீமதா⁴ம்நி — எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய

யத் — யாதொரு நேமியானது [தான

ஜிகீர்ஷு ஜிஹாஸு — ஶத்ருக்களை ஜயிக்கவிரும்பினதாகி

ப³லிநோ யாமி ப்ரவிஶதி — மாவலிபுக்கவிடமான பாதாளலோகத்தை ப்ரவேஶித்தவளவில்,

ஸ்ருஷ்டாஸ்த்ர: — (தன்னாலே) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட தண்ணீரையுடையதும்

தாபஸம்ஶுஷ்யத் ஶுக்திகௌகைர் முக்தாகைர்: ஸ்பு²ரணிதஸிகத: — (தனது ஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான) தாபத்தாலே சிப்பியினின்றும் சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மணலையுடையதுமான

வாராம் ராசி: நிர்யாதி ஸதி
வைரிதாராச்ருபூரை: பூர்ண:
அபாராம் வ்ருத்திம் ப்ரகடயதி
ஸ: அஸ்த்ரராஜப்ரபு:
வ: பாபாநி நிர்யாபயது

ஸமுத்ரமானது; (அந்த ஸுதர்சநஹேதியானது சத்ருக்களை ஒழித்துவிட்டு) வெளிக்கிளம்புமளவில்
சத்ருபத்நிகளின் கண்ணீர்ப் பெருக்குகளாலே
மறுபடியும்
அளவற்ற ஸம்ருத்தியைக் காட்டுகின்றதோ,
அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்சநஹேதியானது
உங்களுடைய பாவங்களை
துலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்மூலமாக்கி மீண்டெழுந்தருளும்படியை ஒரு சமத்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். சத்ருக்களையெல்லாம் நிச்சேஷமாக ஒழித்துவிடவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீஸுதர்சநஹேதியானது ஸகோபமாகப் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் சுவறிப்போகிறது. ‘‘இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போல்’’ (திருக்குறுந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினால் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளப்படுமாகையாலே, அபரிமிதமான தாபத்தையுடையதாயும் ‘‘நிஜவிபவ பரிபூதஸஹஸ்ரதேஜோதேஜ:’’ என்றபடி ரௌத்ரமாயுமிருக்கிற சக்ரஹேதியில் கடல்நீர் சுவறிப்போவது ஆச்சர்யமன்றே. ஆகவே சுஷ்கஜலமாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஸ்ரீஸுதர்சந தாபத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பரவி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் அஸுரஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னுயிற் றென்னில்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழு கைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள் ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற் காட்டிலும் அதிகமான ஜலஸம்ருத்தியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ங னம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுதர்சந நேமியானது உங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றதாயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற இவ்வதிசயோக்தியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக் குடையதாம்.

ஶப்தார்த்த:— க்ஷ்மாதலம். [பித்வேநாயா] பேதிப்பி புக்கவிடம் பாதாளமிறே. "அதோபுவநபாதாலபலிஸத்மரஸாதலம்" இத்யமர:. [ம்ருக்ஷாவ:] அவாம் ஸப்ரஹ:— ரு வஷ்; ம்ருக்ஷம் ருவம் பஸ்ய ஸ:. அபவா— ம்ருக்ஷா: ருவ: ய ஸ்ய ஸ: என்றலும் பொருந்தும்; "ஐகம்ப்ரஹ்ம: பயோநதே" என்ற வாணிநிஸம்ருதிவசேயம். ஶாக்தாதேர்ஜாதாநி- ஶாக்தேயாநி, தேத: இதி தத்தவ்ருத்தி:. (௨அ)

க்ஷ்மா தளதேந கத்ரூஸுதநயபணமணீந் கல்பதீப ஸ்யாயுஞ்ஜந், பாதாலாந்த:ப்ரவிஶ்யதீ நிவிஶதேவி தத: ஸேந யாத்ர நிஶீதா । தைத்யதைத்யப்ரேயஸீநாம் ரதி ஹ்ருதி ஸத ப்ரேயஸாம் ஸம்பயஸா ய:, ரதாங்காத்மநேமி: ஶதத விஶஸிதம் வஹஸாவம்ஹஸாம் வ: ॥ (௨௧)

ய: ரதாங்காத்மநேமி:	திருவாழியாழ்வானது யாதொரு நேமியானது
பாதாலாந்த: ப்ரவிஷ்டா	பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்கதாய்.

கத்ரூஜாதஃபணாமணீந்	நாகங்களின் படங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களை
கல்யதீபஸ்ய கக்ஷ்யா துல்யாந் நயந்தீ	பகல் விளக்குக்கு ஸமாநங்களாகச் செய்து
ஸ்வபாஸா	தனது ஒளியினாலே
நிஶ்ஶேஷம் தம: நிபீய	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலே கொண்டு
பூயஸா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
	(அவ்விருளை)
ஸ்தப்தாயஸாம் தைதேய ப்ரேயஸீநாம் ஹ்ருதி வஹதி	விதவைகளான அஸுரஸ்த்ரீகளின் நெஞ்சிலே கொண்டு கக்குகின்றதோ
ஸைஷா	இப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது
வ: அம்ஹஸாம்	உங்கள் பாவங்களினுடைய
பஹளவிலஸிதம்	பெருமிடுக்கை
தஹது	தஹிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ [கக்ஷ்யாதுல்யாந் இத்யாதி] ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளலோகத்தினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளையெல்லாம் தனது ஒளியினால் கபளீகரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்விருளை அஸுரவிதவைகளின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்றதென்கிறார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஸர்ப்பங்களுண்டாகையால் அவற்றின் பணாமணிகளே அங்குள்ள இருள்களையெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஶங்கைக்கு இடமறும்படி முதல்பாதம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளஸ்தநாகபணாமணிகளைப் பகல் விளக்கோடு துல்யகக்ஷ்யங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். கக்ஷ்யாதுல்யமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. கல்யதீபஸ்ய கக்ஷ்யாதுல்யாந் நயந்தீ = பகல்விளக்கோடே ஸமாநகக்ஷ்யங்களாகச்செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த பணாமணிகளை அஸத்கல்பமாக்கின்படி.

த்ருதீயபாதத்தில் "ஸாந்த்ரயஶாம் யஃ" என்று சிலருடைய பாடம். அப்போது 'ஶம்ஸதாம்' என்பதற்கு அது விஶேஷணமாக யோஜிக்கப்படவேணும். இவ்வளவு வ்யவஹிதாந்வயம் கவிஹ்ருதயவிவக்ஷிதமாயிராது; 'ஸாந்த்ரயஶா' என்றே பாடமாகக்கடவது. பாநஶௌண்ட்யதுஃ. பாதஸாரஜ்ய நதீ வா.

ஸதந்த்ராக்களையிழந்த அஸுரமாதர்களுடைய நெஞ்சிலே இருள்களை வாஹி செய்கையாவது— "ஐயோ! இனி நமக்கு என்ன மதி? ஆரெம்மையாராய்வார்?" என்று ஶோகஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கரைகாணமாட்டாது தளும்பிநிற்கச்செய்கை.

[வக்த்ராந்த்ராந்தஶஃ] கந்த்ரயஶஸ்ஸுஃ ப்ரோஷ்வாஸீ; "பாநாப்யாம்ப்ராந்த்ராந்தஸாநாப்ராந்த்ராப்ராந்த்ரியதிஷ்டி யம்" இத்யதிஃ. வக்த்ராந்த்ரயஃ— வக்த்ராஜஃ, தஸ்ய கந்த்ரஶஃ— நேதிஃ. (உக)

க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய ஸாந்த்ரா க்ருதநயநநயவ்யாஹதிஶ்ஶார்
ங்கிணஸ்ய, ப்ராப்தாஸாரம் வர்ஷயந்தீ ப்ரதிபடஸுத்ருஶாமுத்கடாம்
பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் । நிஷ்ப்ரத்யூஹாவதுஶ்ரீஸ்ஸததஸமுதிதஜீவ
கேதாரஜீவாநா, கீர்த்திஸஸ்யம் வஃ கேதகீஷ்டிஃ ப்ரயதந ஸஹ்ய
ஶஸ்யம் சண்டா வக்த்ரயாரா ॥ ॥எ0॥

க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய	எம்பெருமானாகிற மேகத்துக்கு [2. கரியமேகத்திற்கு]
ஸாந்த்ரா	ஸாந்த்ரணமாயும்
ஶார்ங்கிணஸ்ய	ஶார்ங்கனுக்கு
க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஃ	கண்ணொழுங்கைக் கெடுத்ததாயும்
ப்ரதிபடஸுத்ருஶாம்	அஸுரராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுக்கு
உத்கடாம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் ப்ராப்தாஸாரம் ஆவர்ஷயந்தீ	அதிகமான கண்ணீர்மழையைக் கிட்டினதாகத் தெரிவியாநின்றதாயும்

நிஷுவுாஷுாவஷிஸ்ரீ:	நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்றஸோபையையுடையதாயும்
ஊரோவுரேஜிபுநெதஷரேம் உஜ்ஜவாநா	ஷேடிவேலநுங்களின் விஜயமஜநைகளோடுகூடக்கிளர்கின்றதாயும்
வஹுஷா	வஹுஷமாயுமிருக்கிற, [2. மின்னல்போன்ற]
வகூயாறா	ஸுஷிபுநெநியானது
வ:	உங்களுக்கு
கெதகீவிஷுபுயீம் கீதிம்	தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தி
ஷுயபது	செழிப்பிக்கக்கடவது. [யை

∗ ∗ ∗ [கூஷெதூாதி.] ஸ்ரீஸுஷிபுநெநிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸாமேபும் தோற்ற ஸங்கிவிநுாஸம்பண்ணுகிறார் இதில். ,,வஹுஷா வகூயாறா'' என்றவிடத்து கவிஹுதயம் மவுமாயிராநின்றது. ,,தடிதஷுாரேடீ விதுவுஷுா வஷாவிவ'' என்ற ஊரோகோஸத்தின்படி, வஹுஷாஎன்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், வஷித்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விஶேஷணங்களையும் வதோரம்பொலிய இடுகின்றார்.

[கூஷாெரோஷு ஷுஷா] நீர்கொண்டெழுந்த காமேேவத்துக்கு ஷுஷணமாயிருக்கும் மின்னல். ஸ்ரீஸுஷிபுநெநியோவென்னில், கண்ணபிரானுகிற முகிலுக்கு ஷுஷணம். [கூதநயந நயவுாஷதிஷாமவஷு] மின்னல் மின்னும்போது கண்களுக்கு வுாவாதமுண்டாவது ஷுதுக்ஷிஷுஷுடம்; நெநியானது ஶகூனுடைய கண்ணுக்கு வுாவாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது ஐதிஹாஸஷுலிஙம்; எங்ஙனேயெனில்:— ஸ்ரீவாரேநரேதியின் வடிவழகாலும் மழலைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த ரேஹாவலி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய ஆசாயனான ஶகூன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும் ஊன்றிப்பார்த்து, ' இவன்

ஸர்வேச்வரன், தேவகார்யம் செய்யும்பொருட்டு உன் செல்வத்தையெல்லாம் பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாதென்று தானத்தைத்தடுக்க அவன் அதை ஆதரியாமல் நீரைவார்த்து தத்தம் செய்யப்புக, ஜலபாத்ரத்தின் [திருக்காவிரி] வாரத்திலே அந்த சுக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, வாரம் சோதிப்பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிந்த தர்ப்பபவித்ரத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குத்திக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்றும் வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடத்தில் நீரேற்றுப் பெற்றனன் என்பது வரலாறு. "சுக்கிரன் கண்ணைத்துரும்பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'துரும்பால் கிளறிய சக்கரம்' என்றதனால் "கருதுமிடம் பொருது— கைந்நின்ற சக்கரத்தன்" என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொண்டு செலலுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே பவித்ரத்தின் வடிவத்துடன்நின்று சுக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிற்றென்பது பெறப்படும். விசித்ரமான முதல்பக்ஷத்தில் 'ஸாமர்த்யஸ்ய' என்ற பதம் ஸுவிவக்ஷிதமென்க.

[ப்ராவ்ருஷீத்யாதி] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கும்; சக்ரநேமியும் சத்ருஸ்த்ரீகளிடத்தில் விசேஷமான கண்ணீர்ப் பெருக்கு உண்டாகப்போகிறதென்பதைத் தெரிவியாநிற்கும். இங்கும் முதல் பக்ஷத்தில் "ப்ரதிபடவநிதாநாம்" என்பதும் 'பாஷ்ப' என்பதும் ஸுவிவக்ஷிதம். [நிஷ்டப்தாஷ்டாபதச்ரீ:] நன்றாகக் காய்ச்சின பொன்போற் பொலிவுந்தன்மை உபயஸாதாரணம். [ஸுதர்சநஸம் [illegible] ஸஜ்ஜமாநா] மின்னலானது மேககர்ஜநங்களோடுகூடக் கிளரும்; நேமியும் தைத்யஸைந்யங்களின் கர்ஜநங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்: அஸுரராக்ஷஸர்களாலே பீடிதரான தேவர்கள் த்ராஹி த்ராஹி யென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "ஸுதர்சநே" என்பது ஸுவிவக்ஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்திலே, க்ஷணருசா = மின்னல் என்னப்படுகிற வஸ்துவானது உங்கட்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்கவேணுமென்றாயிற்று. கீர்த்தி என்பதற்கு 'கேதகீஸௌரப்யஹாரி' என்று விசேஷணம் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இந்த ரஹஸ்யத்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? ...... அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற அநாதிகவிஸாக்ஷிக ப்ரஸித்தி த்யோதகம் இங்கு ஜ்ஞேயம். மின்னலுக்கும் வஸ்துவுக்கும் ஸாம்யமும் தோற்றப் பேசும் ஶ்லோகமாகையாலே க்ரியையிலும் ஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக "கேதகீஸௌரப்யஹாரி" என்று கீர்த்திவிசேஷணமிடுகிறார்காண்மின். கீர்த்தியில ஸ்ரீஸப்தமவிசுத்தவியாபகமான கேதகீ ஸாத்ருச்யமிருந்தாலும் இது தான் இங்கு ப்ராதாந்யேந விவக்ஷிதம். க்ஷணருசா (வித்யுதா) கேதகீ யதா ப்ரஸ்யதே ததா வஸ்துநா வ: கீர்த்தி: ப்ரஸ்யதாம் என்றபடி: வித்யுத்ஸ்வரூபமான வஸ்துவானது கேதகீஸ்வரூபமான கீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை.

ப்ரஸவார்த்தத்தில் "க்ருதநயநயந:" என்ற சிலருடைய பாடம் மறுக்கத்தக்கது. (௯௦)

ஸம்பூர்ணா: ஸேநாநீம் ய: ஸமிதிஸமிதிஸமிந்தயநீயாம் தயாநா:, க்ஷணார்ண நக்ஷத்ரமார்கம் தி ஶிதிஶிதி விகிரந்து விஷ்வக் தா தாரா ரக்ஷா: । நிபுணமணிமாலிக பரிகுணித ப்ராஸாதி நவம் தாநவாரி ப்ரஸாதயந்து, வஸ்துஸாம்யம் ஸம்பத்ஸமதாம் ஸம்பத்வா க்ருஷ்ணஸாரஸ்தவ க்ருதிஷு ॥ ௯௧॥

ய:	யாதொரு ஸேநாபதியானது
ஸம்பூர்ணா: ஸேநாநீம்	(ஶத்ருக்களின் பட்டணங்களிலுள்ள) ப்ராகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொந்தி இடிக்கக்கூடியதும்

ஸர்வப்ரஶம்ஸநீயம் — அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்கதுமான

ஶரீரகம் — ஶரீரகத்தை

ததாந: — உடையதாய்

க்ஷுண்ணாம் நக்ஷத்ரராஶிம் திஶி திஶி விகிரந் — பொடிபண்ணப்பட்ட நக்ஷத்ரராஶியைத் திசைகள்தோறும் இறையாநின்றதாய் (2) நக்ஷத்ரமாலை என்னும் ஒரு ஹாரத்தைப் பொடிபொடியாக்கி எங்கும் இறையாநின்றதாய்

வித்யுத்தா துல்ய கக்ஷ்ய: — மின்னலோடு ஒத்ததாய, (2) மின்னல்போன்ற இடைகட்டுக்கயிற்றையுடையதாய்

உத்கடே நிர்யாணே — ஸமுக்ரமான வெளிப்புறப்பாட்டிலே (2) பெரிதான ஸவாரீ ப்ரதேஶத்தாலே

நவ்யம் — புதிதான

தாநவாரிப்ரகர்ஷம் — எம்பெருமானுடைய பெருமையை (2) தேஜஸ்ஸின்பெருக்கை

ப்ரகடயதி — ப்ரகாஶப்படுத்துகின்றதோ

ஸ: — அப்படிப்பட்டதான

ஶங்க: — ஶ்ரேஷ்டமான (2) ஶங்கமென்னும் கஜவிஶேஷம்போன்ற

வக்த்ராயீஶஸ்ய ஸூயி: — ஸாந்தீபநேரியானது

பவதாம் — உங்களுடைய

சித்தவ்ருத்திம் — சித்தவ்ருத்தியை

வஶயது — (பட்டிமேய வொண்ணாதபடி) அடக்கியாள்க.

❖ ❖ ❖ ஶங்க: வக்த்ராயீஶஸ்ய ஸூயி: பவதாம் சித்தவ்ருத்திம் வஶயது என்கிற சொல்நயத்திலே ஸ்வாரஸ்யம் தோன்றும். “ஶங்கஸ்யேவ ஸுஸ்ரீதே வ்ருஷஸ்தாக்ஷ்யே । கரிஜாதி

விசேஷ நா......த்ருஷ்ட ச்ரேஷ்ட வ வாய வ...'' என்கிற சேஷ்டீகோசத்தின்படி 'ஸ்லோகாமான' என்கிற அர்த்தமும் ஹஸ்திஜாதிவிசேஷமென்னும் அர்த்தமும் இங்கு விவக்ஷிதங்கள், கஜஜாதியில் பத்ரமென்று ஒரு ஜாதி விசேஷமுண்டு. தஜ்ஜாதீயமான யானைக்கும் பத்ரவேதிக்கும் ஸாமாந்ய வ்ருத்திவாசகமாகிற ஸங்காரவிசேஷமும் விளங்கும்படியாக விசேஷணங்களிடுகிற விசித்திரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. கஜம் என் செய்யுமென்னில்; [வப்ராணாம் ஹேதீம் கலிம ப்ராவநீயாம் வரிணதிம் தயாந:] '' வப்ர: ப்ராகாரரோதஸோ:'' என்ற நிகண்டுவின்படி கரைகளைக் கொந்தித் தள்ளும்படியான வரிவாகத்தைப் பெற்றிருக்கும். உத்காதகேலிகளைப் பண்ணுமென்கை. ஸாதேசம நவேதியானது சத்ருநகர ப்ராகாரங்களையழிக்கும்படியான வரிவாகமுடையது. ''வப்ரக்ரீடாவரிணதகஜ ப்ரேக்ஷணீயம் ததர்ஸ'' என்று மேகஸந்தேசத்திலே சொல்லி வைத்தான். ''தியந்த்ரபப்ரஹாரீதா கஜ: வரிணதோ தத:'' என்ற கோசத்துக்கும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாக இங்கு ''வரிணதிம் தயாந:'' என்றருளிச்செய்தார். [க்ஷணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் திமிதிமிகிராநு] '' ஸேவநக்ஷத்ரமாலாஸ்ர ஸ்ரவதீம்சதிகளைகிகோ:'' என்ற அமரகோசத்தின்படி இருபத்தேழு முத்துக்களமைந்த ஒற்றைவடத்திற்கு நக்ஷத்ரமாலை என்று பெயர். இதை யானைக்கு ஆணிகலனாகப் போடுவார்கள்; அது அதனைப் பொடிபொடியாக்கி இறைத்துவிடும். ஸாதேசம நவேதியோவென்னில்; '' தாராகணகணவிததிஜ்யோதிஷ்யத்யேவாரா'' என்றும் ''நக்ஷத்ரகோடிஸமதிப்ராகாரவிகிரணசோதிதாசா வகாசா'' என்றும் கீழும் மேலுமருளிச்செய்தபடியே நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களை எங்கும் இறைத்துக்கிடக்கிறது. ஸாதேசம நவேதிப்ராதாவத்திலே நக்ஷத்ரகணங்களெல்லாம் கணம்கணமாக ஸம்பூர்ணங்களாயினவென்கை.

[வித்யோததாதத்யகக்ஷ்ய:] ''தஸ்யா கக்ஷ்யாவராத்ரா வ'' என்றும் ''கக்ஷ்யா ஈப்யே ஸ வாஸகே'' என்றுமுள்ள நிகண்டுவின்படியே கக்ஷ்யயாவது யானைக்குக் கட்டும் இடைகயிறு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னாநிற்குமிறே ரஜத்திற்கு. ப்ரதிபக்ஷத்திலே விச்வாஸ்தாநஸம்ஸ்க: என்றபடி. [உத்கடேந நிர்யாணேந நவம் தாநவாரிவ்ருக்ஷணம் வ்ருகடயதி] "அபாங்கதேசோ நிர்யாணம்" என்ற கோசத்தின் படியே நிர்யாணசப்தம் யானையின் அபாங்கதேசத்தைச் சொல்லுகிறது. "தாநம் கஜமதே த்யாகே" என்றபடி தாநசப்தம் கஜமத வாசகம். தாநவாரி—மதஜலம். யானையானது தன் தீவ்ரமான அபாங்கப்ரதேசத்தாலே மதநீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். ப்ரதிபக்ஷத்திலே நிர்யாணமாவது நிஸ்ஸரணம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்டவாறே எம்பெருமானுக்கு அபூர்வமானதொரு வ்ருக்ஷணம் உண்டாகுமென்கை. வ்ருக்ஷணமாவது சத்ருவிஜயரூபமா ராஜ்யம். தாநவாநாம்—அஸுராணாம், அரி:—சத்ரு: என்று ஸமஸ்வாமைச் சொன்னபடி.

[ஹஸ்த: ஸ்ரீயி: ஸதாம் வ்ருத்திம் வசயதே] ஏதச் ச்லோகத்திலும் உத்தாரம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வசாம் கரோதி வசயதி என்றாய் "வசா ஸ்த்ரீ கரிணீ ச ஸ்யாத்" என்ற கோசத்தின்படி வசா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது வ்ருத்தியைத் தன் பேடைக்கு அதீநமாக்குமாபோலே சக்ரப்ரதியானது உங்கள் வ்ருத்தியை இந்த்ரியாச்வங்கள் விஷயவீதிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸ்வாதீநமாக்கிவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வசாம் கரோதி என்றால் பேடைக்கு அதீநமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸ்வவ்ருத்திம் கரிணீம் கரோதி என்றால் கரிணீதீநம் கரோதி என்றதாய் கரிண்யா: அதீநம் கரோதி என்பதே தாத்பர்யமாகத் தேறக்குறையில்லை. (நக)

நாகௌகஸ்ஸத்ருஜைத்ரப்ரவிதபிதலக்ஷணீர்ணாஸ்ரீ
ரத்நாஸ்ய, நவ்யக்ரவ்யாஸ்ரஸவ்யரஸநாஸரஸஜ்ஞாஜிஹ்வாஜிஹ்வ:!
யம்த்ருஷ்டா ஸாம்யாதீநம் பாநாஸவி விஜயத்ராஸிதேஷா வீயூ
வ்ருதேஷ்ட்ய:, தீர்வாணா நிர்ணிநா வித்ருதா ஸ ஜயம்
விஷ்ணோர்ஹேதிர்வ்யயிஷ்ட: || நஉ ||

நாகௌகஶத்ருஜத்ருத்ரு
ட்டநவிவர்ஜிதஸ்ஸ்நீராஞ்சி
பாஞ்சஜந்யாரவம்
மாஸநாஸஸ்ஸாரஜிஹ்வா
வஹ்நி

தேவஶத்ருக்களான அஸுர
ராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ரு
ஸ்தாநத்தைச் சேதிப்பதனாலே
வாய்திறக்கப்பெற்ற ஸ்கந்த
ளினின்றும் இடைவிடாதுபெரு
குகின்ற புதிய ரக்தங்க
ளாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவ
தில் ஆசையோடே விளங்காநி
ன்ற ஜ்வாலையாகிறநாக்கையுடை
த்தான அக்நியையுடையதும்

ஸாம்யாதீந்த்ர யுத்தம்செய்வதில்ஸமர்த்தமான
யம் யாதொரு ஸுதர்ஶநநேமியை
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
நிவ்ருத்தாநாஃ மகிழாநின்ற
தேவாஃ தேவர்கள்
வ்ருத்தி வீர்யத்வாய (திருவாழிக்கு) மேன்மேலும்
வீர்யம் வளர்வதற்காக
ஆஶிஷாவிதயந்தி ஆஶீர்வாதம் பண்ணுகின்ற
ஸஃ அப்படிப்பட்ட [னேமி
விஷ்ணோஸுதர்ஶநயஃ ஸுதர்ஶநநேமியானது
வஃ விஜயம் விதராது உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கட
வது.

❖ ❖ ❖ நாகஃ ஒகஃ யேஷாம் தே— நாகௌகஸஃ; ஸ்வர்க்
த்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய
ஶத்ருக்கள் அஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்க
ளென்று— அம்ஸகக்ஷயோஸ்ஸந்திஸ்தாநங்கள்; தோள்பட்டைகள்;
அவற்றை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்நின்றும்
இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய ரக்தஶோணிதங்களாகிற
ஹவிஸ்ஸை பக்ஷிப்பதிலுண்டான ஆவலாலே அஹமஹமிகயா
நர்த்தநம்பண்ணுகின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடையதான அக்நி
பொருந்தியதாய் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தமான யாதொரு சக்ரநேமி

யை தேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் விஜயம் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த சக்ரநேமியானது உங்களுக்கு ஜயப்ரதமாகவேணுமென்றாராயிற்று.

க்ரவ்யம்— மாம்ஸம்; அஸ்ருக்—ரக்தம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக ரூபிக்கிறார் சக்ராக்நிக்கு அவை ஹோம்யமானது பற்றி. அக்நிக்கு ஜ்வாலையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. சக்ராக்நிஜ்வாலையானது தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதைப் பார்த்தால் அஸுரர்களுடைய நவ்யக்ரவ்யாஸ்ருக்ஹவ்யங்களைக் கொள்வதற்கு சக்ராக்நி தன் நாக்கை நீட்டுகிறதோ என்னும்படியிராநின்றது. “லஸ லஸத்” என்றவிடத்தில் லஸநமாவது நர்த்தநம்; லாஸ்யமென்று நர்த்தநத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜ்வாலஶப்தம் இங்கு புல்லிங்கம். “வஹ்நேர்த்வயோர்ஜ்வாலகீலௌ” இதி அமர:.

[ஸாம்யுகீநம்] ஸம்யுகமாவது யுத்தம், அதிலே ஸாதுவானவன் ஸாம்யுகீநன். “ஸாம்யுகீநோ ரணே ஸாது:” இதி அமர:. “ப்ரதிஜநாதிப்ய: கஞ்” இதி பாணிநி:. (௮௨)

அத்வந்யஸ்ய ப்ரபாஸரிதிவ தநம் தாரித்ரகஸ்யேவ த்ருஷ்டி:, ஜாத்யந்தஸ்யேவ பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ ப்ரீணநீ பக்தபாஜாம் । [illegible] ॥

அத்வந்யஸ்ய	ஶ்ரமகாதரராய் வழிநடப்பவனுக்கு
ப்ரபாஸரிதிவ	ப்ரபாஸரஸம்போலவும்
தாரித்ரகஸ்ய தநமிவ	தரித்ரனுக்குப் பணம்போலவும்
ஜாத்யந்தஸ்ய த்ருஷ்டிரிவ	பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போலவும்
பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ	நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து விளையாடுதல்போலவும்
பக்தபாஜாம் ப்ரீணநீ	பக்தர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயும்

ஶ்ரிய: பத்யு:	ஸ்ரீய:பதியினுடைய
விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம்	உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவதான வ்யாபாரத்திலே
ப்ரகடபரிணதி:	ப்ரகாஶமான பரிணாமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற,
ஸுதர்ஶநஸ்ய ஸ்பீதா நேமி:	திருவாழியினது பெரிய நேமி
வ:	உங்களுடைய ஶ்ரேயானது
அஸாதிதீம் ஶ்ரேயாஸு	அஸித்தமான அஸித்யையை
த்ருடயதாத்	ஸித்தமாக்கக் கடவது.

* * * பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறுகிறவனுக்கு ப்ரபாபாநீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மதரித்ரனுக்கு தநலாபம் போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு நேத்ரலாபம்போலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஞ்சாரயோக்யதாப்ராப்தி போலவும் ஸஜ்ஜநர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமி. த்ருஷிதன் தண்ணீரைக்கண்டு களிக்குமாபோலவும், மிடியன் நிதிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண் பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும, நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஸஜ்ஜநர்கள் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியைக்கண்டு களிப்பர்களாய்த்து தங்களுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[பத்யுரித்யாதி.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம்பெருமான் செய்யும் வ்யாபாரங்களடங்கலும் திருவாழியாழ்வானைத் துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருத்து. ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமிதானே ஸ்ரீய:பதியின விஶ்வரக்ஷாக்ஷமான வ்யாபாரத்தின் வடிவமாகப் பரிணமிக்குமென்றது விஶ்வரக்ஷணம் ததநீநமென்றபடி. விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம் விஷயே ஶ்ரிய:பத்யு: ப்ரகடபரிணதி: என்று யோஜித்து, சக்ரநேமியானது எம்பெருமான் தானாகவே பரிணமிக்கிறதென்று பொருள்கொள்ளுவாருமுளர். "பத்யுஶ்ஶ்ரியா:" என்பதே ப்ராசீநபாடம். ஶ்ரீ — லக்ஷ்மீ:, தஸ்யா: பதி:. "ஶ்ரியாக்ரியாயா"

என்ற வார்த்தையும் பொய்யில்லை. விதிர்வ்யாபாரோ என்ற தாகிறது. இப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது உங்களுடைய [ஸ்ரீ யாஜிநீம் ஜாயாம் த்ரோபயதா.] ‘‘தேவர்த்ஜாயாஜநாஸ:’’ ஐச்வர்யம். நீயமான கவிதைர்யைத் தலைதந்திடுக. (௯௯)

த்ராணம் யா விஷ்ணுபாணம் விதநுதே யயா காமபாணத்வமாப்தா
காமேபுஷ்டி:, ந யஸ்யா: புரத உபகதோ பூஷயதி க்ஷமாயா
ஷ்டோஷதீநாதீசஸ்ய: உதேநேஷா யாதி யஸ்யா ந ஸமையநிய
திம் ஸா ஸ்ரியம் வ: பூஷயாத், நாக்ஷ்ய்ருத்த தேஷ்யாதாநாத்ரி
பாரஹாராஷ்ட்ரம் நேமிரத்ரேஃப்ரவஸ்ய ॥ (௯௪)

யா	யாதொரு நேமியானது
விஷ்ணுபாணம் த்ராணம் விதநோதி	உலகங்களுக்கு ரக்ஷையைத் தருகின்றதோ
யயா வா காமபாணதா க்ருதே	யாதொரு நேமியாலே மன்மதனுக்குப் பாணதையானது [உ. கஹியஷித பாணதையானது] செய்யப்படுகிறதோ,
யதக்ரஸாக ஷ்டோஷதீநாதீசஸ:	யாதொரு நேமியின் எதிரில் சந்திரனவன்
க்ஷமாபி	ஒரு க்ஷணமாத்ரத்தாலும்
ஸ்தாதும் ந பூஷயதி	நிற்கவல்லனல்லனே,
யஸ்யா:	யாதொரு நேமியினுடைய
உதேஷ:	பூகாஸவிஜ்ரும்பணமானது
ஸமையநியதிம் ந யாதி	காலநியமத்தை அடைகின்ற திலலையோ
(அதவ)	இவ்வகைகளாலே
த்ரிபுரஹாரஷ்ட்ரம் நாக்ஷ்ய த்ருஷ்யாதாநா	திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திரஸ்கரித்து விளங்காநின்றதான
அஷ்ட்ரஃப்ரவஸ்ய ஸா நேமி:	திருவாழியினது அந்தநேமியானது
வ: ஸ்ரியம் பூஷயாத்	உங்கட்குச் செலவத்தைத்தந்திடுக,

✤ ✤ ✤ திரிபுரமுன்றெரித்தவனான சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணை ஸ்வஸ்வபாவங்களாலே திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதாம் ஸ்ரீகாமாக்ஷீநேத்ரம். எங்ஙனேயென்னில்; [யா விஶ்வாநாம் த்ராணம் விதநுதே] சிவன் ஸம்ஹாரக் கடவுளாகையாலே அவனுடைய கண் உலகங்கட்கு விநாஶஹேதுவாயிருக்கும். த்வந்நேத்ரியானது ஜகத்ரக்ஷணதக்ஷிணமாயிருக்கும். [யயா காமோத்தீப்தி: க்ரியதே] சிவன் தவநிலையிலே இருக்கும்போது மந்மதன் ஸம்மோஹநம் பண்ணவருகையில் சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணாலே அவனை எரித்து அநங்கனாக்கிவிட்டானாகையாலே த்ர்யம்பகத்ருக்கானது காமநாஶகமாயிருக்கும்; த்வந்நேத்ரி அங்ஙனன்றிக்கே காமோத்தீபகமாயிருக்கும். இங்கு காமமாவது காமிதஸமூஹங்கள்; ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமென்றதாயிற்று. [நஷ்டாதத்யேத்ருஷ்டி.] தக்ஷஶாபத்தின் ஶாபத்தால் க்ஷயமடைந்து கலை குறைந்துவந்து சரணமடைந்த ஶோகார்த்தனான சந்திரனை ஶிவபிரான் முடியின்மீது கொண்டு வரமளித்துப் பாதுகாத்தனனாகையாலே ஶஶிநாயீஶனான சந்திரன் முக்கண்ணனுடைய கண்முன்னே ஶோகார்த்தனாக நிற்கவல்லனானான்; த்வந்நேத்ரியின் எதிரே அந்த உஷ்ணன் ஶோகார்த்தனாயும் நிற்க மாட்டானாயிற்று. "காமேஷ்டிநீதிகே! தே காந்தே தேஜ:" என்றிறே கீழே.

[யஸ்யா உத்ருஷ்டி: ஸமயநியதிம் நயதி] முக்கண்ணனுடைய கண்ணானது ஒரு ஸமயவிஶேஷத்திலேயாய்த்து உத்ருஷ்டிதமாவது. அதாவது ஸம்ஹாரகாலத்திலே. ஆகையாலே அதன் உத்ருஷ்டம் காலநியதியோடு கூடியிருக்கும். த்வந்நேத்ரியின் உத்ருஷ்டம் [ஸதாஸம்] ஸர்வகாலத்திலுமுண்டாகையாலே அநிவாரிதமாயிருக்கும். ஆக இப்படிப்பட்ட வகைகளாலே முக்கண்ணனுடைய கண்ணை வென்று விளங்குமதான த்வந்நேத்ரியானது உங்களுக்குச் செல்வமளிக்கக்கடவது. (௧௪)

நக்ஷத்ரக்ஷோதஸம்பத்ஸத்ருக்கரவிகிரணப்ரோஷிதாஶாவகா
ஶா, ஜீர்ணை: பர்ணைரிவத்யாம் ஜந்யராஜந்யவக்ஷ: ஶ்ரே
ணீபூதை: க்ஷுண்ணபூர்வா । ஸ்வஜாவாஜாநவாஜாநதரிவர்-
ஜநதாரண்யாவர்த்திநீ, நேமிர்வாதேவ வாஹீ ஸ்ருண-
க்து வ: ஸந்ததம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் ॥ ॥ ௩௫ ॥

நக்ஷத்ரக்ஷோதஸம்பத் ஸத்ருக்கரவிகிரணப்ரோஷித ஆஶாவகாஶா	நக்ஷத்ரகணங்களாகிற ஸஸ்ய ஸம்பத்தை வீசுவதனாலே திக்குகளையெல்லாம் வெளுக்கடித்ததாயும்
ஜீர்ணை: பர்ணைரிவ (க்ஷுண்ணை:) ஶத்ருணீபூதை: ஜந்யராஜந்யவக்ஷ: த்யாம் ஸ்தகயந்தீ	பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள்போன்றவையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டுள்ள சத்ருராஶிகளாலே ஆகாஶத்தை மறையாநின்றதாயும்,
ஸ்வஜந	போர்க்களத்திலே
ஸ்வஜாநவாஜாநதரிவர்ஜந தாரண்யாவர்த்திநீ	இயற்கையான வேகத்தாலே (வணக்கப்பட்டு) வணங்கின ஶத்ருஜநஸம்ஹமாகிற காட்டை நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்
(அதஏவ) வாத்யா இவஸ்திதா	பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக்கிற
வாஹீ நேமி:	திருவாழியினது நேமியானது
வ:	உங்களுடைய
ஸம்ஹதம் பாபதூலம்	நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களாகிற பஞ்சுச்சுருளையை
ஸ்ருணக்து	உருவழிக்கக்கடவது.

⁂ [வாதேவஸ்திதா வாஹீநேமி: ஸந்ததம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் ஸ்ருணக்து.] வாதாநாம் ஸாம்யம்:— வாத்யா. வக்ரநேமிக்கும் வாயுஸம்ஹத்துக்கும் ஸாம்யம் விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ராத்யாதி.] காற்றானது நிலத்திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

கடிக்கும்; சக்ரநேமியும் ஸ்பாராவர்த்தத்தாலே பொடி பொடியாக்கப்பட்ட நக்ஷத்ரங்களாலே திங்முகங்களையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜீர்ணபத்ராதி.] காற்றானது பழுத்து வீழ்ந்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். சக்ரநேமியும் ஶைலராஶிகளை சூர்ணமாக்கி அவற்றாலே ஆகாஶத்தை மறைத்திடாநின்றது. [ரஜோவிதத்யாதி.] காற்றானது ஸ்தாணுக்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; சக்ரநேமியும் ஸம்ஸாரக்ஷயாதிரூபங்களாகிற ஸ்தாணுத்தை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். “ஸ்ஜாநவாஜாநத” என்கிற ஸ்தாணு விஶேஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; ஸ்தாணுமாவது வ்ருக்ஷாதிஸமூஹம்; காற்றானது தனது விசையினாலே வ்ருக்ஷங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; சக்ரநேமியும் ஶிவாஜநதாணுங்களைத் தனது இயற்கையான வேகத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிகளாலே வாயுஸமம்போன்றதான சக்ரநேமியானது உங்கள் திறத்திலே வாயுசெய்யுங்காரியத்தைச் செய்யக்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சுகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நேமியும் உங்கள் பாபதூலராஶிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. சக்ரஸ்ய ஜயம் வாக்யம். ஸ்ரீ:— பாஸம். (௫௫)

க்ஷிப்த்வா தேவ்யஶ்ஶாடீவ ஜலதபடலம் ஜிஷ்ணுகோதண்டசித்ராம், தாராவர்ணும் ப்ரஸ்பூநாஸ்ரவிதவிஷ்வாதெள வ்யாஸரோஜ்ஜவிகீர்ண: । நிர்வ்யூடாந்தர்விஹாரப்ரஸ்ருதிவாரவஸாநஞாராநாநவேக்ஷ்யா, ந்ருத்யந்நாட்யாரப்யாம் நடஇவதநோதாம் ஶுப்ர சக்ரப்ரயிவ்ய: ॥ ॥ ௫௬ ॥

ஜிஷ்ணுகோதண்டசித்ராம்	இந்த்ரதநுஸ்ஸாலே நாநாவர்ணமான
ஜலதபடலாம்	மேகபங்க்தியை
தேவ்யஶ்ஶாடீவக்ஷிப்த்வா	நாடகசாலைத் திரையைத் தள்ளுமாபோலே தள்ளிவிட்டு

விஶாலே வ்யோமரங்கே	விசாலமான ஆகாசமாகிற நாட்யஶாலையில்
தாராபுஞ்ஜம்	நக்ஷத்ரஸமூஹத்தை
புஷ்பாஞ்ஜலிமிவ விகீர்ய	புஷ்பாஞ்ஜலி தூவுவதுபோல் தூவி
நிர்வேதஶ்ருங்காரவிஸ்மயாதி பரவஶாந் ஸாமாஜிகாந்	ஶோகம், வாட்டம், விஹாரம் முதலிய ரஸங்களுக்குப் பரவஶர்களான ஸபாஸதர்களினிடையே
நாநாபாவம் யதாததா ந்ருத்யந்தீ (ஸததம்) நட இவ ஸ்தித:	பலவகை பாவங்களோடு கூடியிருக்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய் நட்டுவன்போன்றதான
ஸந்த்யாபதி:	ஸந்த்யாநடியானது
வ: ஶர்ம தநோது	உங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குக.

+ + + ஸந்த்யாநடிக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரங்கத்துக்கு வரும்போது சித்ரவர்ணமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து புஷ்பாஞ்ஜலியை ரங்கத்திலே இறைத்து ஸப்யர்களை நிர்வேதாதிநாநாரஸங்களுக்குப் பரவஶீக்ருதர்களாக ஆக்கி "ஶ்ரீவாத்யாதிநாட்யஸாதநம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் லய:" என்கிற லயத்தோடு கூட ந்ருத்தஞ்செய்வன், இங்ஙனே ஸந்த்யாநடியும் செய்யாநின்றது. ஆகாஶமாகிற ரங்கத்திலே புகும்போது ஸூர்யாஸ்தமநத்தாலே சித்ரவர்ணமான மேகமண்டலத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு போவதானது நேபத்யாதிநிரஸநஸ்தாநீயம். கீழ் ஶ்லோகத்திற்கூறியபடியே நக்ஷத்ரநிகரங்களை இறைப்பதானது புஷ்பாஞ்ஜலிவிகிரணஸ்தாநீயம்.

[நிர்வேதேத்யாதி.] நடன் நடிக்கும்போது ஸப்யர்களுக்கு ஶோகரோஷாதிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணுநிற்பன்; அவன் அபிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிலஸமயங்களில்

விவர்ணர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் விஹ்வலாக்ராந்தஹ்ருதயர்களாகவும் ஆய்விடுவர்கள் ஸதஸ்யர்கள். வக்த்ருநெறியும் தனது நாட்யஸ்யத்திலே ஸஹ்ருதயர்களான ஸாமாஜிகர்களுக்கு ஶோகத்தையும் வாட்டத்தையும் ‘இனி நமக்குப் போக்கடி என்?’ என்கிற சிந்தையையும் உண்டுபண்ணாநிற்கும். [நாநாபாவாஶ்ரயம் பராதயா நந்த்ருது] “ ஸ்ரீவாத்யவாத்யாதிந்யாஸாநாம் க்ரியாகாரயோ: ஸாம்யம் ரஸ: ” என்று நாட்யஶாஸ்த்ரிகள் சொல்லுவர்கள்; “ரஸஸ்தத்புஷ்டிஸாம்யே” என்பர் வையாகரணர்களும். பின்பாட்டும் வாத்யநாதமும் வாத்யந்யாஸங்களும் பிசகாமல் ஸமமாகப் பொருந்தும்படி நடன் நடிப்பன்; நெறிவக்ஷத்திலே ரஸமாவது பாவம். ஸாமாஜிகர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமுறிந்தது, உயிர்போயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவிதபாவங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே நடனையொத்திருக்கிற வக்த்ருநெறியானது உங்களுக்கு ஸௌவ்யஸூக்ஷ்மமாகக்கடவது.

ஊளமதந்த்ருஷ்ணாஸந்தாபஹ்ருதிஸடவிஸவா வித்யாராஸ்வ ஜஞ்ஞீ, மஜஞ்ஞீ ஸ்ரீத்ரியாஷிஜ்ஞுஷ நமஶ்ஶிவோக்தாஸௌஷாஸீ கா । ஸவ்யாகக்ஷவ்யாஸ்யத்ரிநயநஜஶஸ்ஸௌரவிஶ்க்ஷா நவ்யாந நாவ்யாநு, வாஷ்வஞ்ஞீ ஸிலாவாதிராநு ரயுவரணவகெ தெஷிகாவிநீ வ: ॥ ॥௬எ॥

ஊளமதந்த்ருஷ்ணாஸந்தாபஹ்ருதி ஸடவிஸவா: — ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூடிய அளவற்ற தாபத்திற்கு விநாஶகாரமான ஸக்தியையுடைய

வித்யாராஸ: — பந்துக்களை

ஸ்ரஜஞ்ஞீ — உண்டுபண்ணுகின்றதும்

ஸ்ரீத்ரியாஷி: மஜஞ்ஞீ — ஸ்ரீதாரமென்னும் பவித்ரஶப்தங்களாலே மஜ்ஜியாநின்றதும்

ஜலதிநவஸ்ஹிதோத்பூதஸஞ்சார ஸ்ரஷ்ட்யா	ஜலதியாகின்ற கஷ்டஜாலங்களாகிற உச்சமான மின்னலையுடையதும்
க்ருஷ்ணாஸ்யாஸ்யதி நயந ஜல மஜலோ:	ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெருக்குகளாலே
ஷிக்ஷா	கண்டவிடமெங்கும்
நவ்யாநு சதரவ்யாம்ஸ ஸிந்தூ ஸம்ராந்து வாஷ்ப்யஜீ	புதியனவாயும் ஓடங்களைக்கொண்டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமுள்ள நதீப்ரவாஹங்களைப் பெருக்காநின்றதுமான
ரதசரண ஸஹகா: ஹேதி காதம்பிநீ	திருவாழியாழ்வானுடைய ஹேதியாகிற மேகமாலையானது
வ: ஸவ்யாத்	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ ரதசரணஸஹகஹேதிகாதம்பிநீ வ: ஸவ்யாத் என்று ஸக்ரஹேதியை மேகமாலையாக ரூபித்துப்பேசுகிறார். மேகமாலை என் செய்யுமென்னில்; [ப்ரபல தாபப்ரஸமந விஸவா: யாரா: ஸ்ருஜந்தீ] அஸஹ்யமான தாபத்தை ஸமிப்பிக்கக்கூடிய வர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்; ஸக்ரஹேதியோ வென்னில்; ஷளமத்ந்ய தாபீந்த்ரைண ஜநிதாய: ப்ரபல தாப:, தஸ்ய ப்ரஸமந விஸ்வயாரா: ஸ்ருஜந்தீ = ஏழைமையினாலுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற து:கத்தைப் போக்கவல்ல யாநவர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். வைஸத்யப்ரஷ மென்கை. [வீக்ஷியாவிமத்ஜஜீ] யுநிவிஸேஷத்தோடே மதித்துக்கொண்டு கிளருகை உபயஸாயாரணமிறே. [ஜலதிந வைதந்யாதி.] ஜலதோ: யா: கஷ்டஸ்தவா: (கஷ்டஜாலா:), தா ஸவ உதாஸாமதந்ஷ் (உச்சவிதந்யுதா) யஸ்யாஸா. மேகமாலையிலே பயங்கரமான மின்னல் மின்னும்; ஹேதியிலே கஷ்டஜாலை மின்னும்.

[க்ருஷ்ணாஸ்யாஸ்யதந்யாதி] மேகமாலையானது [ஜலமஜலோ: நவ்யாநு சதரவ்யாநு ஸிந்தூஸம்ராந்து ஷிக்ஷா வாஷ்ப்யஜீ] அளவற்ற ஜலங்களை வர்ஷித்து ஏராளமான நதீப்ரவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும் பெருகச்செய்யும், சக்ர நேமியும் அஸுர மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்ஙனே செய்யாநிற்கும். அஸுரர்களைக்கொன்று தத்பத்நிகளை அழச்செய்யுமென்றபடி. க்ரவ்யம் மாம்ஸம் அத்தீதி க்ரவ்யாத:— அஸுரா:, தேஷாம் வது: ஸ்த்ரிய:. [அநாவ்யாநு] நாவா தார்யா:— நாவ்யா:; கப்பலினாலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவ்யா: அநாவ்யா:- கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் ப்ராவாஹிகத்வஞ் சொன்னபடி. "நாவ்யம் த்ரிஷு நௌதார்யே" இதி அமர:.

[வஹிநீ ப்ரவாஹாந்] வஹிநீ என்று கடலுக்கும் நதிக்கும் பெயர்; நதீவாசகமாம்போது ஸ்த்ரீலிங்கம். இங்கு நதீவாசகம். ஆக இவ்வகைகளாலே தேவஸேனையை யொத்திருக்கின்ற சக்ர நேமியானது உங்களைக் காக்கவேணும். தேவஸேனையும் ஜகத்ரக்ஷணமேயிறே செய்வது. "சாதுர்வர்ண்யே நீ தேவஸேநா" இதி அமர:.

ஸந்த்யாதம் ஶ்ரீநிவாஸாந் ஜயஜயவிஜயாநந்தஶ்யாம் ஜாஜ்வல்யமாநே, ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ராய ஜந்ஹதிஶ்வரவிஷதே ஸ்வஸ்வஸ்வாமப்ரதாயீ।

ஸ்தோத்ரை: ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: ஸ்வரஸாம் ஶ்லாக்ய
ஶ்ரீப்ரயோதம், ப்ராப்தஸத்பாவஸ்தம் ப்ரயிரஸாநிவோ:

ப்ராயிஷ்டகம் ப்ரஸ்தாநம் வ: ॥ ॥௧அ॥

இதி தேவநாயகம் த்விதீயம் ॥

ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: ஸ்தோத்ரை: ஶ்ராவ்யபரிவாரம் } ப்ரஹ்மாதிதேவர்களாலே மாநம் பண்ணப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்களாலே ஶப்திதமான ப்ராணஸ்ப்ருஷத்தையுடையதும், [2. பீஷ்ம உத்தவ முதலான பாகவதோத்தமர்களாலே உச்சரிக்கப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்களாலே ஶப்திதமான ப்ராணஸ்ப்ருஷத்தையுடையதும்

ஶ்ராவ்யஶஸ்த்ரப்ரயோகம் — சிறந்த ஶஸ்த்ரப்ரயோகங்களையுடையதும், [2. ஶஸ்த்ரமென்னும் வைதிகஸ்தோத்ரங்களின் ப்ரயோகத்தையுடையதும்] ஆன

ஸங்க்ராமஸத்ரம் — போர்க்களமாகிறயஜ்ஞவாடத்தை

ப்ராப்தவத் — அடைந்ததாய்க்கொண்டு

தாநவாநாம் ஸந்தோஹம் அஜ ஸமஜமிவ ஆலப்ய — அஸுரஸமூஹத்தை ஆடுகளின் திரளை வெட்டுமாபோலே வெட்டி

ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஹ்நாய ஜுஹ்வத் — மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிராநின்ற தீயில் உடனே ஹோமம் பண்ணாநின்றதாய்

த்ரிதஶபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ — தேவஸமூஹத்தின்பொருட்டு அவரவர்களது அம்ஶங்களைக்கொடாநின்றதான

சக்ரேஶிது: ப்ரவ்ருத்தி: — திருவாழியின் சேஷ்டியானது

வ: ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸூதாம் — உங்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்பெருக்கவேணும்.

* * * ஸங்க்ராமஸத்ரம் ப்ராப்த: சக்ரேஶிது: ப்ரவ்ருத்தி: (சேஷ்டி:) வ: ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸூதாம் = யுத்தபூமியை ஒரு யஜ்ஞபூமியாகவும் அதில் வ்யாபரிக்கிற சேஷ்டியை யஜமாநனாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். யஜ்ஞத்திலே யஜமாநன் செய்வது என்னென்னில்; [ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஜஸமஜம் ஆலப்ய ஜுஹ்வத்] ‘‘பஶுமாலபேத’’ என்று விஶேஷவிதியுண்டாகையாலே பஶுக்களை வெட்டி அக்நியிலே ஆஹுதிசெய்வனாய்த்து யஜமாநன். சேஷ்டியோவென்னில், [தாநவாநாம் ஸந்தோஹம்] பஶுக்களின் ஸ்தாநத்திலே அஸுரஸமூஹங்களைக் கொன்று ஸ்ரீஸுதர்ஶநாக்நியிலே இடாநிற்கும். அஹ்நாய — ஜடிதி. [த்ரிதஶபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ] ‘‘இந்த்ராய ஸ்வாஹா — ஸோமாய ஸ்வாஹா — வருணாய ஸ்வாஹா’’ என்று சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்பாகங்களைத் தந்திடு

வன் யஜமாநன். வஜ்ரதேவியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. தேவர்கள் தம் தம் ஹவிர்பாகங்களைப் பெற்று வாழவொண்ணாமல் அஸுரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல்லாம்; இப்போது அவர்கள நாசம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிர்பாகங்களை தேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது வஜ்ரதேவிதானாகையாலே "த்ரிதசவநிதாஷதே ஸஸ்ஸாமஹவ்யதாயீ" என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றும் பாதமடைய ஸம்ப்ராப்தவிசேஷணமாய்க்கிடக்கிறது. யஜூம் எங்ஙனேயிருக்குமென்றால் [ப்ருஹஸ்பதிதேதே: ஸாமதேத்ரு: தேவராவஸரம், ஶ்ராவ்யஶஸ்த்ரவ்யோமம் ச] யாகஸந்நிவேசத்திலே அமையும் வ்ருத்தம். இனி யஜூஸந்நிவேசத்திலே பொருளென்னென்னில்; வேதார்த்தஸம்க்ரஹத்தில் "கரணஜ்ஞா: க்ரியமாணாநுவாதிந: ஸாமசஸ்த்ரவா:" என்றவிடத்து தாத்பர்யதீபிகையிலே "ஸாமம்— காநவிசிஷ்டஜ்ஞாத்ராணம்; சஸ்த்ரம்— காநரஹிதகேவலஜ்ஞாத்ரஸ்தோத்ராணம்" என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் "காதல்மென்பெடையோடு" (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— "வேதகோஷமும் யாகத்தில் சஸ்த்ராதிகோஷமும் ஸம்ஸ்தோத்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ப்ரஜ்ஞமரமான ஊர்" என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. "ஸாமதசஸ்த்ரவந்தவே தேந தேவ்ஹே" என்று வேதமும் ஓதும். யாகத்தில் "ப்ருஹஸ்பதிணம் ஸாமம் வ்ருணீமஹே" என்று வரிக்கப்பட்ட ப்ருஹஸ்பதி முதலானவர்களால் ஸாமசஸ்த்ரஸம்பாவ்ய வேதிகஜ்ஞவிசேஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் வஜ்ரதேவிக்கு யஜமாநஸந்நிவேசத்தில் உபயுக்தங்களாகவும், உத்தரார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் ஸம்ப்ராப்தத்திற்கு ஸத்ருஸந்நிவேசத்தில் உபயுக்தங்களாகவும் அமைந்தன.

[அஜஸ்ரஜ்வல] “வஸுதாநாம் ஸமேஜாமித்ருஷாம் ஸ்ரஜ:” என்று அந்வயம். அஜஸ்ரம் ப்ரஜ்வலிதேத்யர்த்த:.

[ப்ருஸந்தாத] “ஷண்டப்ருஸ்ரவணே” என்கிற மாதுவில இந்த ரூபம் நிஷ்பந்நமாகவேணும்; ஆனால் இங்கு அந்நெவடிம் விசாரம். “ப்ராயிகம் ப்ருஸந்தயாஸ:” என்று பாடமிருக்கலாமோ ? (௨0)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதே
ஸ்ரீஸுதர்சநசதகவ்யாக்யாநே த்விதீயம்
நேமிவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

ஸ்ரீ: ॥

அத அரவர்ணநம் த்ருதீயம் ॥

உத்வாதாஸ்வாதகஷ்டாந் ஸம்ஸாரபரிஷதாம் ஸ்வப்ராபிநீநாம், அந்யாந்யாவபோதக்ஷபணதமஸ்க்ஷேபதீபாயமாநாநி ! த்ரைலோக்யாகாரபாராஸஹநஸஹநஸமர்த்தஸ்தம்பாயமாநாநி, த்ராயதாம் சக்ரிணோ ஸம் விபதி ஸவிதவோ஽ராணி ஸௌதர்சநாநி ॥ ௨௧ ॥

ஸ்வப்ராபிநீநாம் அஸம்ஸாரபரிஷதாம் உத்வாதாஸ்வாதகஷ்டாநி	மோக்ஷத்தை விரும்புகின்ற அஸம்ஸாரிகளுக்கு போராத காலத்தில் தோன்றும் கொள்ளிபோன்றவைகளாயும்
அந்யாந்யாவபோதக்ஷபண தம: க்ஷேபதீபாயமாநாநி	நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளையொழிப்பதில் தீவட்டி போன்றவைகளாயும்
த்ரைலோக்யாகாரபாராஸஹநஸமர்த்தஸ்தம்பாயமாநாநி	மூவுலகமாகிற மாளிகையின் சுமைகளைத் தாங்கவல்ல ஸ்தம்பம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்சநாநி அராணி	திருவாழியாழ்வானது அரங்கள்
வ:	உங்களை

அஸ்திரேயாம் விபத்தி
ஸம்பத் த்ராயதாம்

ஜாஜ்வல்யமாநத்திலே
உடனே ரக்ஷிக்கக்கடவன.

இது முதல் ஐம்பதாம் ச்லோகமளவும் பன்னிரண்டு ச்லோகங்களாலே அரவர்ணநம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்களில் அரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடைகளில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம். அவற்றைப்பற்றி வர்ணிப்பதும் அவயவியான திருவாழி தன்னையே ஸ்துதித்தபடியாமத்தனை. [உத்காதவ் த்ராதி.] உத்காதமாவது அகஸ்மாத்தாகவுண்டாகும் அபாயஸந்நிதிகள். யாதொரு காலர்களான தைத்யர்களுடைய விநாசஸூசகமாகத் தோன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்றனவாம் அரங்கள். [அஜ்ஞாநவ்யத்யாதி] நல் வழி தீவழிகள் தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழி காட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே திரிவார்க்கு இருளை நீக்கி வழிகாட்டுமவை தீவிகைகளிறே. இங்கு தமஸ்ஸென்று தீபவக்ஷத்திலே பாஹ்யாந்தகாரத்தையும் அரவக்ஷத்திலே அஜ்ஞாநதமஸ்ஸான அஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [லோகாலோகாத்யாதி.] மாளிகைகளிலே ஸாரவாஹிகளாக நாட்டும் ஸ்தம்பஸந்தங்களோ இவை. லோகாலோகமாகிற மாளிகையின் ரக்ஷாஸாரங்களையெல்லாம் நிர்வஹிக்குமவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட அரங்கள், காஷ்டாஸந்திகளாகி கல்பாந்தவேளைத் தோன்றும் தீவட்டிகளாகு உடனே நோக்கக் கடவன. [அஸ்திரேயாம் விபத்தி] 'இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி பரமகாஷ்டையாக விளைந்த ஆபத்திலே என்னவுமாம். (௫௧)

ஜ்வாலாஜாலாவ்ருதாங்க ஸ்வைகதிர்ப்ரஸோ நாஸிகாவாஸ்யந்த்ய:, ஸிக்தா ரக்தா ச்ரவ்யாஸ்ருக் ஸ்தவதமஷாம் ஸாந்த்ராநீகிநீ நாம் । சக்ராத் ஸ்வ்ருப்ராந்தாஸ் ஸாஜம்பஸம்பஜ்ஜாஸ் ஸம்ஸ்ப்ருந்த்ர வாரா:, பாஷண்ட்யாத்யா: க்ஷீணவ்ரத்யா: ஸுக்ருந்தகா: ஸ்ரேயஸ்தர ஜயம்: ஸ்ரேயநாம் ॥ ௪௦ ॥

சக்ரக்ரீடாராமோத்பவா:	திருவாழியாகிற விளையாடு சூழலில் [தோட்டத்தில்] முளைத்தவைகளாய்
நாபிம் ஆலவாலயந்த்ய:	நாபியென்னும் ஆலவாலத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ஶக்ரவித்விஷாம் ஶாத்ரவாநீகிநீநாம் ரக்தாம்பு ப்ரவாஹை: ஸிக்தா:	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையுடைய ஶத்ருஸைந்யங்களின் ரக்தமாகிற ஜலப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
புஜகஶயபுஜாலம்பஸ்தம்ப ஸஞ்சாரா:	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய புஜமாகிறகொள்கொம்புக்கு அதீநமான ஸஞ்சாரத்தையுடையவைகளாய்
ஜ்வாலாஜால ப்ரவாலஸ்தபகித ஶிரஸ:	ஜ்வாலாஸந்தோஹமாகிற பல்லவங்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப்பெற்ற நுனியையுடையவைகளாய்
கீர்த்திபுஷ்பாணி புஷ்யந்த்ய:	கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசேஷமாக உண்டுபண்ணுநிற்கிற
ஶரகநகலதா:	ஶரங்களாகிற பொற்கொடிகள்
வ: வ்ருத்தயே	உங்கள் வ்ருத்தியின்பொருட்டு
வ்ருத்யாஸு:	வ்ருத்தியடையக்கடவன.

✦ ✦ ✦ ஶரங்களை கநகலதைகளாக ரூபிக்கிறார். லதைகளில் பல்லவங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். ஶரங்களுக்கு ஜ்வாலாஜாலங்களே பல்லவங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும் ஜ்வாலைகளை ஒக்குமிறே தளிர்கள். [நாபிமாலவாலயந்த்ய:] ஆவாலமென்றும் ஆலவாலமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும் பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ஶரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநநாபி தான் பாத்தியாயிருக்கும். [ஸிக்தா இத்யாதி.] கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; ஶரங்களோவென்னில்,

உடல் சிதைந்த அஸுரஸைந்யங்களின் ரக்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்து உகந்தவை என்றபடி. அநீகமென்றும் அநீகிநீ என்றும் ஸேனையைச் சொல்லக்கடவது. [வக்த்ராக்ர்யவப்ராக்ர்யா:] அக்ர்யமாவது உத்யாநம்; லதைகள் உத்யாநங்களிலேயிறே முளைப்பது. சரலதைகளுக்கு வக்த்ரமேயாய்த்து உத்யாநம். [ஸாஜ்ஞமஶ்ரமெ பத்ராதி] "கோல் தேடியோடும் கொழுந்து" என்றபடி ஒரு கொள் கொம்புக்கு அதீநமான வ்யாபாரத்தையுடையதாயிருக்கும் லதைகள், சரலதைகளுக்கு ஸ்ரீரங்கநாயனுடைய ஸாஜ்ஞமேயாய்த்து உபவநம். [வர்ஷத்ருத: கீர்த்திவர்ஷாணி] லதைகள் வர்ஷங்களை ப்ரஸவிக்குமே; இவை வர்ஷவர்ஷாநகீர்த்திகளை ப்ரஸவிக்கும். ஶத்ருஸ்வம்ஸநிவ ந்நயஶோராஶிகளை உண்டாக்குகின்றமை. "வர்ஷத்ருத:" என்று பாடமான போது விகாஸயத்ருத: என்று ணிஜர்த்தம் கொள்ளவேணும். "வர்ஷ—விகாஸநெ" இதி யாத்வ:. ஆகஇப்படிகளாலே லதைகள் போன்றவைகளான சரங்கள் உங்கள் வ்ருத்திக்காகவளர்ந்திடுக என்றாராயிற்று. "கநகலதா:" என்றவிதில் கநகவத்ம் உபசாராய. ஸ்வதஸ்த: ஸ்வர்ணலதையென்றே கொண்டால் கீழ்ச் சொன்ன விஶேஷணங்கள் பொருந்தாதிறே. (சO)

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்ருதிபோத்ரம் க்ஷிதிவலயதிவாऽऽஸவிந்ருதீ நேதி வக்த்ரம், நாமைநஸ்ஸ்வ நாஸ: ஸணவரிஷிதிவ ப்ராணதந்த்ர ப்ரகாஶா தத்ரம் வோ தீவ்யமெதஸ்வதிஶாவிதகி: வ்யாத ஸாஸாஸ்ருஸஸ்த்வா, ஸத்த்வாவ தஜஶிதஶ்ருவணஸாரமஹாணஸ்யந்தி ஸந்நஸம்ரஸம்ராட் ॥ ॥சக॥

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்ருதிபோத்ரம் — ஜ்ஞாநஸமுத்ரங்களாகிற ஸமுத்ரத்தைஎல்லையாகவுடைத்தாய்
க்ஷிதிவலயதிவாஸிதம் — ஸமுத்ரபிம்பம் போன்றுள்ள
நேதி வக்த்ரம் — நேத்ரபிம்பத்தை
ஆவிந்ருதீ — ஸரியாநின்றதும்

நாகேந்த்ரஸ்யேவ — (காங்க்ஷிதனை) ஆதிஶேஷன் போன்றுள்ள

நாபே: — நாபியினுடைய

ஃபணபங்க்திரிவ — படங்களின்வரிசைபோல

ஸ்ஃபாரரத்நப்ரகாஶா — அதிகமான ரத்நங்களின் ப்ரகாஶத்தையுடையதும் (2) ரத்நங்களின் ப்ரகாஶம் போன்ற ப்ரகாஶத்தையுடையதும்

ப்ராப்தஸாஹஸ்ரஸங்க்யா — ப்ரஸித்தமான ஆயிரக்கணக்கையுடையதுமான

திவ்யோதக்ரை: அரததிபி: — திருவாழியினது அரஸமூஹமானது

வ: — உங்களுக்கு

ஸம்ப்ராப்தம்ஸ்ய விசித்ர ஶ்ரு-
வண ஹர மாநஸஸூக்தி ஸந்தோ-
ஹப்ரஸூஹாரம் கிரம் ததாது — பக்தஜநங்களின் நெஞ்சையும் காதையும் கவர்கின்ற சொல் தொடைகளை ப்ரஸவிக்கவல்ல வாக்கினை அளிக்கக்கடவது.

* * * அரங்களுக்கும் ஶேஷஃபணாஸ்தம்பங்களுக்கும் ஸாம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். ஶேஷஃபணங்களானவை ஸஹஸ்ரபரிமிதமான ஸஹஸ்ரத்தை பரியாநிற்கும். அரங்களும் ஸஹஸ்ரமென்னலாம்படியான நேத்ரஸஹஸ்ரத்தை பரியாநின்றன ‹‹நிஜஸகலபரிஷ்வங்கஸஹஸ்ரநேத்ரஶ்ரவணநேத்ரை:›› என்றும் ‹‹நேத்ரம் பர்யாயஸஹஸ்ரம்›› என்றும் கீழே இவர் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. ஸஹஸ்ரமும் ஸஹஸ்ரபரிமிதமாயிருப்பது போல நேத்ரஸஹஸ்ரமும் ஜாஜ்வல்யமானபரிமிதமாயிருக்கும். [நாகேந்த்ரஸ்யேவ நாபே:] அரங்கள் ஃபணங்களானால் ஃபணி எதுவாகிறதென்னில்; ஸுதர்ஶநநாபியை காங்க்ஷித ஃபணியாகக் கூறுகிறார். ஏக நாபியில் நின்றும் அரங்கள் பலவாகப் பணைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் காங்க்ஷிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள் பரந்திருப்பனபோற் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார். [ஸ்ஃபாரரத்ந

ப்ரகாரா] ணங்களில் ரத்நங்களுண்டாகையாலே ப்ரசஸ்தமான ரத்நப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஸ்தானவிசேஷத்து. சாஸ்த்ரங்களும் ரத்நப்ரகாசத்தோடு ப்ரகாசாதிகளாயிருக்கும். ஸ்ரோத்ர ஸாஹஸ்ரம் ஸஹ்ய இரண்டிலுமுள்ளதே; "ஆயிரம் பைந் தலைய அனந்தசயனன்" என்றும் "ஸூர்யாதிராத்ர ஸஹஸ்ராக்ஷ" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்ரசைவ ஸாஹஸ்ரம்.

[ஸம்ப்ராப்தித்ராதி] "ஸம்ப்ராப்தாநுபூதிதஃ கவிஃ" இதி த்ரிஶஃ. விசாரதீஶர்களான பண்டிதர்களைச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் காதையும் கவரும்படியான ஶ்ருதிகுணங்களும் அர்த்தகுணங்களும் நிறைந்த ஸூக்தங்களை நிர்மிப்பதற்குப் பாங்கான ப்ரதிபாவிசேஷத்தை உங்களுக்கு சாஸ்த்ரங்கள் தரக்கடவன. "அநாவ்யாதாதிவ்யம் பஹுமர்மஹ வர்ணாஸி நந்தயாமாஸ ஸௌஹார்த்தம் வசிஷ்டஸ்யா ஶ்ரவிதஃ பங்க்திபுக்ய ஸௌஹ்ருதாதிபூஷநிஷேவ்யம் ஶ்ரவணயோஃ அஸ்வைவ ஶ்ரீபுஷ்யம் பஹுமர்மவைய வர்ணீயஸ விதம்" [ஶ்ரீகுணரத்நகோஶம்] என்று பட்டர் அருளிச்செய்த சிறந்த வாக்விலாஸங்களைப் பெருக்கவல்ல பாண்டிவிசேஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. .... (௪க)

ப்ரஹ்மேசாவக்ரோணாம் பஹுமவிபவிந்தகேஶாதிஸஜ்ஜோதிதாநாம், ஸேவாயை ஸேவதாநாம் தநுஜகுலரிபோஃ பிண்ணிகாத்ருஜ்ஞமாஜா। தத்ராதைவிசேவிஷஜநவிபயே சாந் துண்டாயஶாநா, ஹஸ்தாநாம் ஹஸ்தியஸாவோ திஶந்தி துஶஶந்தி ஸாஜ்ஞராணாசாராணாம் ॥ ௪௨ ॥

பஹுமவிபவிந்தகேஶாதிஸஜ்ஜோதிதாநாம் } தங்கள் ஶத்ருக்களைப் பலவகையாகப் பொடி படுத்துவதனாலே ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்டவர்களாய்

(அதவா) உந்மஜ்ஜந்தி தேவா: ஸேவாஸேவ விஷ்ணோ: நாப்யங்காஜாநி } திருவாழியாழ்வானுக்கு வரிவஸ்யை பண்ணுகைக்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை அடைந்திராநின்ற

ப்ரஹ்மேஶாத்யாஸ் தேவதாநாம் } ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுக்கு

தத்தத்ஸ்தாநஸீமாவிபஜநவிதயே } அவரவர்களுடைய ஸ்தாநத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவதற்காக

மாநதண்டாயமாநா அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கிற

ஸாஹஸ்ராணாம் அராணாம் உஜ்ஜ்வலதீ } ஜ்வலிக்கின்ற பல்லாயிரம் அரங்களானவை

வ: ஸம்ருத்திம் ஸம்ருத்தயே திஶந்து } உங்களுக்கு அதிஶயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

ஆ. ஆ. ஆ. நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய ஶத்ருக்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஶமப் படுத்தியருளினனென்கிற க்ருதஜ்ஞதையாலே அத்திருவாழியாழ்வானை எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நாபி முதலிய சக்ராவயவங்களை ஸஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு "இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம், இது வரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம்" என்று அவரவர்களுடைய ஸ்தாநவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற அரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றாயிற்று.

ப்ரஹ்மேஶாத்யாஸ்ராணாமென்றது ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் என்றபடி. [விஷ்ணோ: காத்ரஜ்ஞாநாஜாநி] "ப்ரஹ்மாஶாவாஸவாத்ய: க்ஷிதிமஞ்சநதிவஶ்சக்ராஜத்ரைஸ்யு" (ஶ்லோ—3.) என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் த்ரைலோக்ய வ்யாபிவிஸ்பூர்த்தி ஸம்விஶிஷ்டனாகவணிக்கப்படுகிறானாகையாலே ப்ரஹ்மேஶாதி தேவர்கள் நாபி முதலிய அங்கங்களை ஸஜித்தார்களாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தாநங்களுக்கும் மேலே

விட்முறையாலே. குழுமித் தேவர்குழாங்கள் கைதொழவந்துபணியும்போது பரஸ்பரஸங்கர்ஷமுண்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ப்ரஹ்மா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே ஶிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இந்திரன் கிடக்கவேண்டியது' என்றாற்போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டு ஸம்விபாகம் பண்ணிக்கொடுக்க நேர்ந்து, அகப்படாக அளவுகோலாயினவாம் அரங்கள் இப்படி ஒரு உல்லேகமிருக்கிறபடி.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஸாஸ்த்ராஸ்த்ரவயவங்களில் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களை ஆவாஹநம் பண்ணியிருப்பதாக ஸம்ஹிதாஸ்ருதிலேசொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விபுதகாஸ்த்ரஸஜாதி' என்றருளிச்செய்தாரென்று ஞானப்பிரான பணிக்குமபடி.

ஸம்பாதம் ஸம்பயஸாதிஶதம்பாதம் பந்தம்: பந்த தக்ஷாதா என்றபடி. தஶாரம் ஶதாரம் ஸஹஸ்ராரமிதி ஶ்ருதி—ஸஹஸ்ரமென்றபடி. அராணாம் ஸஹஸ்ரமென்றது—ஆயிரம் அரங்கள் என்றபடி. (௪௨)

ஜ்வாலாகல்லோலலோலாநிபிடபரிஸராம் வேதிவேலாம் ததாநே, பஞ்சவேஷணாக்ஷத்யே ஸாவநீயஹவிஷாஜிநா பந்தவேஷேண। ப்ரஸ்பஜக்ஷத்ராஜ்யத்யாகத்ஸஹஜயாவேயாதேஶ: ஸம்ஹிதோஜ்ஞ:, ஸத்ரம் வா விக்ரமாணாம் ப்ரியமரவிததிர்விஶ்வணாநா விபத்தி ॥ ௪௩ ॥

ஜ்வாலாகல்லோலலோலா நிபிடபரிஸராம்	ஜ்வாலைகளாகிற அலைவரிசைகளாலே நெருக்கின ஸமீபப்ரதேசத்தையுடையதான
வேதிவேலாம்	வேதியாகிற கரையை
ததாநே	உடைத்தாயிருக்கிறதும்
ஸாவநீய ஹவிஷாஜிநா பந்தவேஷ பந்தவேஷேண க்ருஷ்ணாக்ஷதேஶ்யே	உலகமாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜலமாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஸேவியா நின்ற பந்தாணனை ஸம்ஶயநபந்தவேஷன் வீற்றிருக்கின்ற தேஶத்தையுடையதும்

ஸ்புரஜ்ஜாத்யரத்நே	சிறந்த ரத்நங்கள் விளங்கப் பெற்றதுமான
ரதாங்கஜலதௌ	திருவாழியாகிற ஸமுத்ரத்தில்
ஜாயமாநை: ஸ்புலிங்கை:	வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே
வித்ருமாணாம் ச்ரியம் விஸ்த்ருணாநா	பவழங்களின் சோபையைப் பரப்புகின்ற
தாராவிததி:	தாரஸமூஹமானது
வ: க்ஷேமம் விதத்யாத்	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்திடுக.

✦ ✦ ✦ ஸுதர்சநாழ்வானை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, தாரங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஸ்புலிங்கங்களைப் பவழங்களாகப் பேசுகிறார். கடலானது கல்லோலாகாதவிபுலவேலாமான வேலையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரையையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜ்வாலைகளாகிற அலைகள் மோதப்பெற்ற நேமியாகிற கரையை உடையன். [பூர்வார்த்தம்.] ஜீவநமென்று லோகத்துக்கும் ஜலத்துக்கும் பெயர்; ஜலரூபமான ஹவிஸ்ஸை ஸ்வீகரிக்கின்ற வடவாநலனாலே அதிஷ்டிதமான மத்யப்ரதேசத்தையுடையது கடல்; "அஹம் வைச்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாச்ரித: । ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்" [கீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே ஸ்வாமியையிறே ஸமுத்ரமத்யத்திலிருந்துகொண்டு ஜீவந(ஜல)ஹவிர்போஜியாயிருப்பது. இனி தார்ஷ்டாந்திகத்திலே வந்தால், லோகங்களையெல்லாம் ஸ்வீகரிக்கின்ற ப்ரளயவைச்வாநரனாலே அதிஷ்டிதமான மத்யப்ரதேசத்தையுடையது ரதாங்கம். "ஸம்ஸ்ருத்யாதக்ஷ யஜ்ஞோ வ: ப்ரதிஹது வடவா ப்ரளயவைச்வாநராய" [ச்லோ—75] என்னப்பட்ட வைச்வாநரனைச் சொல்லுகிறது இங்கு. "ஜீவநமயஹவிர்போஜிநா" என்றவிடத்து "அந்த ஸ்ஸமுத்ர ஆத்மா" என்ற ச்ருதியும் ஸாக்ஷ்யமும் நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸமுத்ரமென்னில்; ஆகிலும் குறையொன்றில்லை. "வாணீஸம்ஸாராணீ

கீயம் ப்ரயயதி ஶ்ருதம் ப்ரேக்ஷணம் ஶிகேடமானோ: ஶக்யபு
ஸேவ்யக்ஷாஞ்சம் ப்ராநவகாரஶாஸவ்யாமதீக்வமாத்ர்யா”
[ஸேது 76]. என்னுகின்றதிறே.

[ப்ரவாளஜாலப்ரஜ்யோதே] “ப்ரவாளக: ப்ரவாளம் ப்ர
ஜ்யோதிஷ்மந்தம் ஸமாஹம் ஸமா” இத்யமர:. கடலில் பல பல ரத்
நங்கள் கிடக்குமிறே. ஸமுத்ராயத்திலும் ரத்நங்களமைந்திருக்
கக் குறையில்லை. ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படி
யான ஸம்பத்துமுண்டு— ஸமுத்ராயம், அதுதன்னிலே; [ஜா
யமாநை: ஸாந்த்ரைர்ஜ்வாலை: விஶ்ராந்தஶோணாம் ஶ்ரியம் விஸ்த்ருணாநா
ஶரவிததி:] ஶரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள்பவழங்களென்
னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவை
யிறே. ஸாந்த்ரஜ்வாலாட்யமான ஶரஸந்தோஹமானது பவழமாலை
யை ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. அதவா,

“ஜாயமாநை: ஸாந்த்ரைர்ஜ்வாலை: ப்ரவாளஜாலப்ரஜ்யோதே”
என்று அந்வயித்து ஸாந்த்ரஜ்வாலங்களாகிற ரத்நங்களையுடையது என்
று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விஶ்ராந்தஶோணாம் ஶ்ரியம்
விஸ்த்ருணாநா ஶரவிததி:— ஸ்வாபாவிகஶோபையாலே ஶரங்
கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (௪௩)

நாவீரஸெள்ஸாரஸந்த்ருதிஸடாபாயிராவஸாரபாராவஸே
காநு, ஸநகாஞ்ஜஸெஸ்ரவஜ்ஜப்ரகாரவஸஹவாரஹாயபா ப்ராவ்ய நா
ஹ்யா। ஶைக்ஷாநீவாக்ஷாராணி ஸாரக்ஷநஷ்ஶிவாக்ஷஶிபுதப்ராக்ஷீ
வாஜாநி, அவ்யாவாஜேதந ஸவ்யம் ப்ரக்ஷக்ஷதா ஸவதாம் ஜிவ்யஹெ
தோராணி ॥ ॥௪௪॥

நாவீரஸெள்ஸாரஸந்த்ருதிஸ பாயிராஸ்ஸாரபாராவ ஸேகாநு ப்ராவ்ய } ஸேநாஶைவத்தில் பயோவஷமா
கச் சிதறிப்போன ஶத்ருக்க
ளின் ரக்தப்ரவாஹமாகிற தண்
ணீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

விகஸ்வரஸரோருஹாகரஸஹஸ்ரஶோபா⁴யுஷா நாப்⁴யோத்க்ஷிதாநி அங்குராணீவ ஸ்தி²தாநி	நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த்திரளின் ஶோபை போன்ற ஶோபையையுடைய நாபியினாலே வெளிவிடப்பட்ட அங்குரங்கள் போன்றுள்ளனவும்
ஸ்பு²ரத்³க⁴நமஹார்சிராவிஷ்க்ருத ஸ்பு²டாக்ருதீநி	விளங்குகின்ற அர்ச்சிஸ்ஸுகளாலே காட்டப்பட்ட ஸ்பஷ்ட வடிவங்களையுடையனவுமான
தி³வ்யஹேதே: ஶராணி	திருவாழியினது சரங்கள்
ஜக³தாம்	உலகங்களுக்கு
க்ஷேத்ரம்	க்ஷேத்ரத்தை
அவ்யவதா⁴நேந ரக்ஷந்து	இடையூறின்றிக் காக்கடவன.

ஃ ஃ ஃ நாபியை ஒரு க்ஷேத்ரமாகக் கொண்டு அந்த க்ஷேத்ரத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின அங்குரங்கள் போன்றனவாம் சரங்கள் என்கிறார் இதில். நாப்⁴யோத்க்ஷிதாநி [ஸ்ருஷ்டாநி] அங்குராணீவஸ்தி²தாநி ஶராணி ஜக³தாம் க்ஷேத்ரம் ரக்ஷந்து॥ நாபி எப்படிப்பட்டதென்றால், [விகஸ்வரஸரோருஹாகரஸஹஸ்ரஶோபா⁴யுஷா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின ஶோபை போன்ற ஶோபையையுடையது. நாபியே தாமரைப் பூ என்றபடி. இதை பீஜஸ்தானத்திலே வைத்து சரங்களை அங்குரஸ்தானத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் பீஜத்தில் நின்றும் முளைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாஶீரஶௌர்யஸம்ப்³ருத்³த⁴ அஸுரராக்ஷஸாஸ்ருக்³தா⁴ராவஸேகாத் ப்ராப்ய] போர்க்களத்தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ரக்தத்தாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று அங்குரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். அங்குரமுண்டாம்போது தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும் அப்படியுண்டோவென்ன [ஸ்பு²ரத்³க⁴நமஹார்சிராவிஷ்க்ருத ஸ்பு²டாக்ருதீநி என்கிறார்.] (௪௪)

தாவாக்நேர்ஜ்வாலேவ த்ருமகணகஹநே பாடபஸ்யேவ வஹ்நே:, ஜ்வாலாவ்ருத்திர்மஹார்ணவே ப்ரபலதமஸி ப்ராதரர்கப்ரபேவ। ஜாகர்த்தி யா தாநவாநாம் ஹயகரிபடலாஸங்கடே ஸைந்யே, ப்ராஜ்யம்ஸா வ: ப்ரதேயாத் ஸடரிபுவாணீ ஸடநாமாம்நாயஸ்ய॥ ॥ ௪௩ ॥

த்ருமகணகஹநே தாவாக்நேர் ஜ்வாலேவ	வ்ருக்ஷக்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டிலே காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலா ஸமூஹம் போலவும்
மஹார்ணவே	பெருங்கடலில்
பாடபஸ்ய வஹ்நே: ஜ்வாலாவ்ருத்திரிவ	பாடபாக்நியின் ஜ்வாலாதிஶயம் போலவும்
ப்ரபல தமஸி	நள்ளிருளில்
ப்ராதரர்கப்ரபேவ	உதயஸூர்யனுடைய காந்தி போலவும்
ஸடநாமாம்நாயஸ்ய யா ஸாரவாணீ	திருவாய்மொழியின் யாதொரு ஸாரஸூக்தியானது
ஹயகரிபடலாஸங்கடே தாநவாநாம் ஸைந்யே ஜாகர்த்தி	குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் அடர்ந்த அஸுரஸைந்யத்தில் புக்கு வ்யாபிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸாரஸூக்தியானது
வ:	உங்களுக்கு

ப்ராஜ்யம் ஸுகம் ப்ரதேயாத் உத்தமஸுகத்தைத் தரக்கடவது.

✣ ✦ ✦ பரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்காட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே பாடபாக்நி ஜ்வலித்து அதன் ஜலப்ரவாஹங்களை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே ஸூர்யன் உதயமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளைகொள்வது போலவும் ஸ்ரீஸடகோபநாம்வானுடைய ஸாரஸூக்திஸமூஹமானது கஜதுரகாதிஸங்குலமான அஸுரஸைந்யத்திலே வ்யாபித்து அவ்வஸுரர்களைக் கபளீகரிக்கின்றது. [ஸா வ: ப்ராஜ்யம் ஸுகம்

ப்ரதேயாஸ:] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த ஸாவர்ணத்ரா னது உங்களுக்கு உத்க்ருஷ்டாதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கட வது.

ஜாவடீதி— ஜடித என்பதன் யத்தமாக ப்ரயோகம். ஸம்ப்ரேக்ஷிதே ஐத்யமி: (சரு)

காலோத்ப்ரதாபாதபஸம்பாவிதாஸ் த்ராய ம்ராணம் த்ரிலோகீம், ஜோஷேஜநாகேஷாரோஷ: ப்ரகடயதி ஸிதஸ்ரீநவட்டாலோதி । ஸத்ராகாரம் ஸாகா இவ கநகஸ்ய தாஸ்ரோணீஷேஷாத்துஷ்டு, ஸம்ஞயாஸம்ஸ்ரீஷயஞ்ஜா ரய ஹாணாம்ரஸ்ஸமிதயஸ் கீர்த்தயே வ: ॥ சசு ॥

ஷேஷாந்ப்ரதாபாதபஸ ம்பாவிதாஸ் தாபாஸ் த்ரி லோகீம் த்ராயமாணம்	அஸுரர்களின் ப்ரதாபாஸ்ரியா லே அஸிஹ்யமான வெய்யிலில் நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்
ஜோஷோ: ஜாலகாஷோஷு: அஸித: ஸீநவட்டாலோ தி ப்ரகடயஸ்	சுற்றுஞ் சுழல்கின்ற ஜாலவ ரதங்களாலே சுற்றிலும் சிறு தேசத்துப் பட்டு ஜாலர்களை ப்ரகாசிப்பியா நின்றதும்
ஸ்ரீணீஷோஷ்டூஷ்டு	எம்பெருமானுடைய திருக்கை யாகிற உஷ்டத்திலே (காம்பில்) மாட்டப்பெற்றதும்
(அதவ) ஸத்ராகாரம்	குடைபோன்றதுமான
ரய ஹாணம்	ஹஸ்த்தை
ஸம்ஞயஞ்ஜ:	அலங்கரியாநின்ற
கநகஸ்ய தா: ஸாகா: இவ ஸ்ரிதா:	பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள
அரஸ்ஸமிதயஸ்	அரங்களின் தோற்றங்கள்
வ: கீர்த்தயே ஸம்ஞயாஸ:	உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு ஆகுக.

❖ ❖ ❖ திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் சரங்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார். ச²த்ராகாரம் ரம்யவரணம் ஸம்ரக்ஷணத்வாத் சரஸ்ருதிபி: ஸ: ஸ்ருதிபி ஸம்ரக்ஷ்யமாணா: குடையானது தாபத்தினின்றும் தப்புவித்துக் காப்பாற்றுகிறபடியாலே ஆதபத்ரமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீசக்ரம் செய்வதென்னென்னில்; [தைத்யரூபாதபாத் ஸம்ஸாரதாபாத் த்ரிலோகீம் த்ராயமாணம்] “ஸம்ஸார தாபாய நாதிசீதா நவசி²ஷா” என்கிறபடியே ஸர்வமயமான ❀ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழகில்லாமல் ஸம்ஸாராக்ஷஸர்களின் ரூபதாபமாகிற ஆதபத்தாலே ஸம்வர்த்திதமான தாபத்திலே அகப்பட்டு வருந்துகிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். தைத்யவம்ஸமென்றபடி. [ஜ்வாலைரித்யாதி.] வீநதைஸத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீசக்ரத்திலே ஜ்வாலாஜாலங்கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதானது அதனைப்போன்றதாய்த்து. “வீநதை” என்ற ஸ்தானத்தில் வீதைட என்று சிலர் திருத்துவர்கள்; சைனூதசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற வீநதைஸதை ரூபவீநரான இந்த ம்ருகதார ரூபஸ்தாவித் திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரிலும் ரூபவீநனை காளிதாஸன் ஸாகுந்தலத்திலே “வீநாம்ஸுகமிவ கேதோ: ப்ரதிவாதம் நீயமாநஸ்ய” என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். “க்ஷௌமவீதாந” என்ற வாக்யமுமுண்டு.

[ஸளிநேஷைகத்ருஷ்டம்] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட்டப்படுமே; ஸ்ரீசக்ரமும் ஹஸ்தமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட்டிருக்குமாய்த்து. “வானென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்பு போல் நிமிர்ந்து” என்று ஆகாசமாகிற குடைக்கு எம்பெருமான்தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக நிரூபிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே ச²த்ரமென்னலாம்படியான ஸ்ரீசக்ரத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற அரங்கள் தங்கக்கம்பிகள்போல்வனவாம். அவை உங்களுக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கக்கடவன. (௪௬)

நாபீஸாராரோபிதாநாம் நதநஸம்ஸ்திதாநாம் ப்ரத்யர்த்தி வாரணாநாம், ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் ஸந்நாவிஷ்வதீ காண்டகாண்டாநபங்க்தி: | ப்ராஜ்யா ச ப்ராஜ்யஸ்தேஜஸ்வி ஜயிஜயஸௌர்யோத்த்ருதாநாம் ஸாஹஸாநாம் தேஜ்யா சக்ராதிபஸ்ய ஸவ தாம் தத்வஸந்தத்வதேஷாகரு ॥ ॥௪௭॥

ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் ப்ரத்யர்த்திவாரணாநாம் நதந ஸம்ஸ்திதாநாம்	போர்க்களமாகிற களிறுபடுகுழியில் வீழ்த்திக் கொள்ளப்பட்ட சத்ருஜனஸம்வத்தாகிற யானைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்
நாபீஸாராரோபிதாஃ	நாபியாகிற ஸாரையில் நாட்டப்பட்டதுமான
காண்டகாண்டாநபங்க்தி:	ஸூக்ஷ்மமான கட்டுத்தறிகளின் வரிசையை
ஸந்நாவிஷ்வதீ	அநேகமாகின்றதாயும்
ப்ராஜ்யஸ்தேஜஸ்வி ஜயிஜய ஸௌர்யோத்த்ருதாநாம் ஸாஹஸாநாம் ப்ராஜ்யா தேஜ்யா ச	அஸ்த்ரங்களை வெல்லும் ஸௌர்யஸ்வபாவத்தில் உயரத் தூக்கப்பட்ட ஸாஹஸத்தோடு தாமுமாயும் இராநின்ற
சக்ராதிபஸ்ய	சக்கரத்தாழ்வானுடைய ஸரவஸ்க்க [யானது
ஸவதாம்	உங்களுடைய
தத்வஸந்தாநம்	தத்வஸமூஹத்தை
தேஷயது தேஜ்யதா	பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே பறக்கடிக்கக்கடவது.

* * * ஸூக்ஷ்மமான கஜபந்தநஸ்தம்பங்கள் போலே இரா நின்றன அம்புகள் என்கிறார் இப்ரகரணத்தில். கஜம் ஏது? எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; ப்ரவேஸ அருளிச் செய்கிறார் [நாபீஸாராரோபிதாநாமித்யாதி] ப்ரத்யர்த்திவாரணாஃ + வாரண என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. சத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஸம்வத்துக்களை கஜமாக ரூப

விஸ்தாராய்த்து வ்ருக்ஷஸாரவ்யாகஸ. அந்த யானைப்பேடைகள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்யத்தாரி ஹஸ்திநாம்] ஸம்யகுத்தாநம்; அதுவாகிறதே வாரீ; ““வாரீ தூ கஜபந்தநீ” இத்யமர:. யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று பொருளல்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான ஆலாநஸ்தம்பங்கள் ஸ்தம்பங்கள்; கட்டுத்தறிகள் பெரியதொரு ஶாலையிலே நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாகஶாலாநிவாதாம்] வக்ஷ்யமாணமாகிற ஶாலையிலே நாட்டப்பட்டிராநின்றதிறே. இப்படிப்பட்ட ஆலாநஸ்தம்பங்களை [ஸதாநவிஷயஸ்தம் வக்ஷ்யமாண ஶாலை] ஸ்தாநீகரியாநின்றதாய்த்து ஸ்தம்பம். ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே ஸம்ஹார ராக்ஷஸர்களை ஸஹ்யோத்திக்கிறவர்களாக்கினதென்றபடி. அவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை இவை ஸம்ஹரித்தனவென்றதன் கருத்து இதுவேயிறே.

[ராஜ்யாபேதாநி] ஆஜ்ய: [ஆஜ்யம்] யோ தேஹத்யஜவிஜயஶேஷ:, தஸ்மிந் உத்தஸ்திதாநாம் [உத்புஷ்டேவம் ஆஸாரிதாநாம்] ஸாஜாநாம் ராஜ்ய [ஸதீதேஷ] வதாஜ்யா. விஜயகாலத்தில் ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே கைகளைத்தூக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிறே; ““ஸாஜஶாஞ்ஜத்ய நத்யதே” என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி ஆலாநஸ்தம்பத்தைப் போன்றதாயும் ஸாஜஸ்தம்பத்தைப்போன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷ்யாரஶாலையானது உங்களுடைய ஶத்ருஸைந்யத்தைத் தூசுபோலே ஸநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கடவதென்றாயிற்று. ... ... (௪௭)

ஸ்நேஹஸக்தாவாஸ்திக்ஷ இவ வித்தா: வின்யஸ்தகாஞ்சந தீப்தை:, தீப்தா தீவா இவாக்ரராஜஸநஸ்தஸுராஸிந: வாயு ரோஷஸ்ய । ஶாணே ரோஷாணிதாநாம் ரஜஸ்வரணஸேய ஶத்ரூணாம் ஸ்வயம்பவேத்ராஜ, ரேவா: ப்ரத்யக்ஷா இவ ஸாவநஸேரணய: ஸ்ரீணயதா ॥ ௪௮ ॥

ஸ்நேஹேந் வஜ்ராலோக வித தா:	நெய்யாகிறலோகாலோகபர்வ தத்தளவும் வ்யாப்தங்களாயும்
வஹ்நிகாவண்ணீஷு: நிஷ ஜவலிதா:	நாகியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்களை போன்றவையாயும்
ஸமநரணதீஸாஷிந: ஸாதுஸைந்ய ஸூராக தீ பா: தீவா ஜவலிதா:	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஸாதுபுருஷனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்றனவாயும்
ரயவாரணிஷ்ய ஸாலே ரேகாஷாணிதா நா	வஜ்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக்கப்பட்ட
ஸத்வாஸாலண்ணீயஷேநாஞ்	ஸத்வாராகமாகிற ஸ்வர்ணங்களினுடைய
ஸத்யோ ஸநா: ரேகா: ஜவலிதா:	அப்போது உரைந்த ரேகைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற
காவேஸணய:	காரவஞ்சிகள்
ஸாவநம் ஸ்ணயஞ்ஜ	உலகை வாழ்விக்க.

♣ ♣ ♣ ஒவ்வொரு வாக்கித்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமி க்கிறார் காவேஸணிகளை. [ஸ்நேஹேநிதயாதி.] வஜ்ராலமாவது லோகாலோகபர்வதம்; அங்கே ஸூர்யகிரணப்ரவேசமில் லாதமாஸமுண்டென்று புராணங்கூறும்; இவர்தாமும்மேலொன் பதாம் ஸ்லோகத்திலே "நிகஷகிரணாஷ்டவஷ:......வஜ்ரவா லாவலய" என்றாரிறே. லோகஸ்ய அலோகஸ்ய ச ஸதாவஸ்த்தா லோகா லோக:—லோகமாவது ப்ரகாசம்; அலோகமாவது இருள். அ தவைமிரவசேஷ இரண்டுமுள்ளமைபற்றி லோகா லோக மெனப் பேர்பெற்றது. வஜ்ரம் (ஸூர்யணம்) வலயித (வேஷ்டித) ஜகதிவஜ்ராலம்:ஸூமியைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே வஜ்ராலமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேமியா னது வஜ்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலேவஜ்ராலமாகவ்யவஹரிக்கப் பட்டது. அந்த வஜ்ராலபர்வதத்தளவுங்கூடப் பரம்பின ஸூ

பத்ராஸ்ரீகளோ இவ்வரங்கள்! என்னலாம்படியிராநின்றதாம். சக்ர நாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் நேமியாகிற சக்ரவா ளவலயத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. "சக்ரநேமி:" என்றவிடத்து சக்ர ஶப்தம் ஸவிதாவைச்சொல்லுகிறது. "சக்ரப்ர காஶிவிஶேஷா:" இதி ஹி வாணீநி:. மயூரையை ஸஹிக்கிற தாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது அவைவர்ண்யமில்லை யாம்.

[தீவ்ரா இத்யாதி.] தீக்ஷ்ணமான போர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸாதகஸ்ய வைராக்யனுக்குப் பிடிக் கும் கரதீபிகைகளோ இவை. [ஸாணே இத்யாதி.] ஶ்ரீ சக்ர மாகிற சாணைக்கல்லிலே அஸுரராக்ஷஸர்களின் ப்ரதாபமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்கும்போது அந்த உரைகல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸ்வர்ணரேகைகள் தானோ இவை. இப்படி யெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய சரஶ்ரேணிகள் உலகத்தை மகிழ் விக்கவேணுமென்றாராயிற்று. ரேவாயிதாநாமிதி வாசோத ரஸ்து ॥ ... ... (சஅ)

தீவ்ரஸ் ரஶ்மி: ப்ரபோத ஸ்பந்தவதி வியதே வா ஹந்நாபேந விஷ்ணோ:, உத்யத்ப்ரத்யோதநாபம் ப்ரஸ்யதி வா ராஹ்வம் கண்டகாவண்டகாயா । தஸ்யாமும் வேதரேகாம் கல யதி கலித சக்ரநாதோ ரவலக்ஷ்மீ:, லக்ஷ்மீம் ஸாரஸ்ரோணி ப்ர திவிதயதாம் வ: கேஸரஸ்ரக்கராணி ॥ ॥ சக ॥

தீவ்ரா: ஸஹ்ய: ப்ரபோத தேஷ: தஜவதி	ப்ரகாஶிக்கிற ஜ்ஞாநாவலோகங்க ளாகிற இதழ்களையுடையதும்
விஷ்ணோ: வாஹநாபேந வியதே	எம்பெருமானுடைய திருக்கை யாகிற நாளத்திலால் தரிக்கப் பட்டதும்
உத்யத் ப்ரத்யோதநாபம் ஸாராம்ஷம் கண்டகாவண்ட காயாம் ப்ரஸ்யதி	ஸத்யோஜாதஸூர்யன் போல் விளங்குகின்ற ஸாஹஸ்ர ஸாராம்ஷினை கண்டகாஸர நத்திலே விளங்கப்பெற்று டையதும

வேத³ ஶீர்ஷம் ஸபூ⁴ஷம் கலயதி	வேதசிரஸ்ஸை ஸபூஷிதமாகச் செய்யா நின்றதுமாய்
சக்ராபி⁴க்²யே உபபத்³மே	சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்டதொரு தாமரைப்பூவில்
கேஸர ஶ்ரீகராணி கராணி	தாதுகளின் ஶோபையைப் பண்ணுநின்ற கரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ஸாராம் லக்ஷ்மீம் ப்ரதிவித³த⁴தாம்	சிறந்த ஸம்பத்தை உண்டாக்கக் கடவன.

❖ ❖ ❖ [சக்ராபி⁴க்²யோபபத்³மே கேஸர ஶ்ரீகராணி கராணி வ: ஸாராம் லக்ஷ்மீம் ப்ரதிவித³த⁴தாம்.] திருவாழியைத் தாமரை மலராகவும், கரங்களை அம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த கேஸரங்களாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். சக்ரத்தை பத்³மமென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை மூதலிக்கிறார் ஸாத⁴ர்ம்யத்தாலே. [நிர்வேத³ப்ராப்தி: ப்ரஸாதோ³த்ஸவதி] யாஜ்ஞ்யயஜ்ஞவாநித்யாதி ஸ்தலங்களில்போல த்ருதீயைக்கு ஹேதும் அர்த்தம். ஸதா³காரமாக ஜ்வலியாநின்ற ஜ்வாலாக்ஷாவங்களாகிற த³லங்களையுடையதாம் சக்ரபத்³மம். [விஷ்ணோர் பா⁴ஸ்வந்நாபா⁴ந்வயாத்] பத்³மமாகில் நாபி⁴த்தாலே தரிக்கப்படாநிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய ஸாஹஸ்ராகிற நாபி⁴த்தாலே தரிக்கப்படாநிற்கும். [கர்ணிகாஸ்வர்ணிகாயாம் உத்³யத்³த்³யோதநாஹம் ஸாரஸாக்ஷம் ப்ரத²யதி] பத்³மத்திலே கர்ணிகையென்று ஒன்றுண்டிறே ஸஹஸ்ர(?)வென்று ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருப்பது; "கர்ணிகாதா ஸரோஜஸ்ய பீ³ஜகோஶ: ப்ரகீர்த்திதா" இதி கோஶ:— கர்ணிகையின் ஸ்வர்ணிகையாவது—ஸ்வர்ணமய ஸ்வர்ணிகா+ஆகார:— உருவம்; கர்ணிகாஸ்தா²நத்திலே என்றவாறு. சக்ர பத்³மத்தில் கர்ணிகாரூபமாக ஆகிறது எதுவென்னில்; [உத்³யதி³த்யாதி.] உத்³யந் ய: ப்ரத்³யோதந:— ஸூர்ய:, தஸ்ய ஆலோக ஆபா⁴ யஸ்ய, தம் ஸாரஸாக்ஷம் (ஸுத³ர்ஶநஸாரஸாக்ஷம்) ப்ரத²யதி—ப்ரகாஶயதி" (ஸந்தி³ஸமஸ்தி:.) உத³யகால

த்து ஸூர்யனைப் போலே ஜாஜ்வல்யமானனான ஸர்வேச்வரனை ஸா-ரூப்யத்தை கணிக்கையாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து வக்தவ்யசேஷம்.

[வேதாநாம் ஸாமவேதம் ஸுவசதி] ஸாமா என்று ஸாம லக்ஷணவாக்யத்துக்கும் பெயர்; ஸாமாமென்றது ஸாரஷித மென்றபடி. கர்மமானது பரஸ்ஸை ஸாரஷிதமாக்கும். திருவாழிதானும் வேதமிரஸ்ஸை ஸாரஷிதமாக்காநின்றது. உபநிஷத், பாகவதம் முதலான பல வேதாந்தாகமங்களிலே திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடிகள் திருவாழியாலே ஸம்ரக்ஷிதமானபடி. "த்யுலோகேநைக ஸந்தேஹஸ்ய தர்சநீ ஸுதர்சந ஸ்ரயஸ்வ ஸேஷ்ஷத:" என்றோதியும். ஆக இவ்வகைகளாலே ஸர்வஸம்பத்தான திருவாழியிலே கேவலஸாதாரணீயங்களான ஸாரங்கள் உங்கட்கு ஸம்ப்ரதாயமாகக் கடவன. ... ... (௪௧)

யாதவஸ்யநேத்ரமாதேர்க்ஷ: ஸம்ரக்ஷிதவைஷ்ணவேஷா நிர்ஜர-ராஜே: ஸ்வாதாது, ஸுதிக்ஷ்ணத்யா ஸ்வஸம்ஸ்ருத்யா ராஜவாரணமி-ரோநேமிநாபீதடஸ்ய । ஸ்யாதவர்ணாஸாரவர்ணிதாரதா
விஸ்தாவிஸ்த்தம் விதகொடீ, கொடீரவத்துவீதிகடகஷி வடாவார்ணவஸ்திணீம் வ: ॥ ॥ ௫௦ ॥

நேமிநாபீதடஸ்ய	நேமியும் நாபியுமாகிற தாழ்வரையையுடைத்தான
ராஜவாரணமிரோ:	வக்ரமாகிற பர்வதத்தினது
அஸ்தேர்க்ஷ: யாதவஸ்ய நேத்ரை:	அளவற்ற தெளிகாந்தியாதவப் பெருக்குகளாலே
ஸம்ரக்ஷிதவைஷ்ணவ: நிர்ஜரராஜே: ஸ்வாதாது	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சிகளை
ஸுதிக்ஷ்ணத்யா ஸ்வஸம்ஸ்ருத்யா ஸ்யாதவர்ணாஸாரவர்ணிதா:	ஒளிமிக்கதான ஸ்வஸாமத்தாலே காட்டுகின்ற ஸாரவர்ணமானது

ஸ:

வித்த கோடீ கோடீர ச்சத்ர பீடகடக கரிகடா ஹார ஸ்ரக்விணீம் ஸம்பதாவிஸ்த்ர ஷம் விதநுதாம்	உங்களுக்கு ரத்நராசிகளென்ன, கிரீட மென்ன குடைகளென்ன ஸிம் ஹாஸநமென்ன ஸாமஜ பூஷ ணங்களென்ன யானைக்கூட்டங்க ளென்ன ஹாரங்களென்ன புஷ்ப மாலைகளென்ன இவை விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப் பெருக்கைத் தரக்கடவது.

◆ ◆ ◆ ஶ்ரீஸுதர்ஶநனை ஒரு பர்வதமாகவும் ஹேதிநாதிகளைத் தாழ்வரையாகவும் சரவஹ்நிகளை ஹேமிகாஷிதாதுக்களாலே கலங்கிச் சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வர்ணிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சரவஹ்நியானது உங்களுக்குச் செல்வச் சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை விசேஷிக்கிறார் வித்தகோடீத்யாதிநா. ஸங்க்யமான ரத்நராசிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான ஆபரணங்களணிந்து திவ்யஹாரங்கள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே இருபக்கமும் சாமரை வீசச் சிரியசிங்காசனத்தின் மேலே வீற்றிருக்கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆனைகள் கட்டி வாழும் விபவமும் பெருகுகைக்குறுப்பான ஹேமவிஸ்தாரம் விளையக் கடவதென்றாயிற்று. "ஸத்த்வாயாஸாஸம்பிரஸாரஹேரவா ஶ்ருத்வா: ஶ்ராவாஶ்வபுஶ்வஹேஷிதா: ஸம்ப்ரீணஸம்ஹரந்தி" என்று ஶ்ரீஸ்துதியிலே ஶ்ரீதேசிகனருளிச் செய்த ஶ்லோகார்த்தோ த்ரஷ்டவ்ய: ॥

இதி ஶ்ரீகாஞ்சீவ்ருத்திவாஸிநா ஶ்ரீ
கண்டாச்சார்யவிரசிதாயாம் ஶ்ரீஸுதர்ஶந
ஶதகவ்யாக்யாயாம் ஸாரவர்ணநம் த்ருதீயம்
ஸ்தபகம்.

ஸ்ரீ: ।

அத ஜ்வாலாவர்ணநம் ப்ரதமம் ॥

ஸந்ந்யஸ்த பக்தாநாமபிஸரபஸம் ஸாரம் தர்ஶயந்தீ வி
விக்ருஷ்டம், ந்யஸ்த: ஸமரைகலக்ஷ்ம்யாஸ்திலக இவ பாலே பத்மராக
ரூபேண । தைதேயதர்ப்பக்ஷதிகரரணப்ரீணிதா
தோக்ஷஜ ஜ்வாலி:, ஜ்வாலிஜ்வாலிதாஸ்தாரவதிவிபவஸ்
பர்ஶீ ஸௌதர்ஶநீ வ: ॥ ௫௧ ॥

பக்தாநாம் அபிஸரபஸம் ஸாரம் ஸந்ந்யஸ்தவிக்ருஷ்டம்	பக்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (ஜ்வாலியாகப்) ஸமர்ப்பித்தபடியை
தர்ஶயந்தீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸமரைகலக்ஷ்ம்யா: பாலே	ஸமரைகஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியின் பாலத்தில்
பத்மராகரூபேண	பத்மராகமணியின் ரூபத்தாலே
ந்யஸ்த:	இடப்பட்ட
திலக இவ ஸ்திதா	திலகம் போன்றதாயும்
தைதேயதர்ப்பக்ஷதிகரரணப்ரீணிதாதோக்ஷஜ ஜ்வாலி:	அஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யுத்தத்தாலே உகப்பிக்கப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனையுடையதாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநீ ஜ்வாலி:	திருவாழியினது ஜ்வாலியானது
ஸாராதவிதிவிபவஸ்பர்ஶீ	தேவேந்த்ரனுடைய விபவத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
ஸாம்ராஜ்யம்	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
தேயாத்	அளிக்கக்கடவது.

❖ ✦ ❖ இதுமுதல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவுமுள்ள பதினொரு ஶ்லோகங்களாலே ஸுதர்ஶநாவயவங்களில் ஒன்றான

நாபியை வர்ணிக்கிறார். அவயவியை விட்டு அவயவம் தனித்தொரு கார்யமும் செய்ய க்ஷமமல்லாமையாலே அவயவங்களுக்குச் சொல்லும் பெருமைகளெல்லாம் அவயவியான திருவாழியாழ்வானுக்கே சொன்னபடியாம். அவயவ ஸௌந்தர்யத்துக்கு அஸாதாரணமான வர்ணனங்களும் சில உண்டு.

[வெணகெந்தெநத்யாதி] ஆதிஸாதித்யர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வக்ர நாபியாகப் பரிணமித்தார்களோ? எனனும்படி ப்ரகாசம் விஞ்சியிருக்கை. நாபியானது சக்ரத்தில் ஸர்வ பர்வங்களுடைய தர்மிருக்கையாலும் அநேகஸ்ரப்ரகர்களின் ப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் இங்ஙனே சொல்லத்தகுமிறே. "ஆஸந்ந விவ்ருத்தி" + விவ்ருதியாவது பரிணாமம். ப்ரவ்ருத்தி என்று சிலருடைய பாடம். [ஆத்மத்யாதி.] நாபியின ஆகாரம் வர்த்துலமாயிருக்கையாலும் செஞ்சுடர் பொலிந்திருக்கையாலும் திவ்யமாகவும் பக்ஷாந்தர ஸம்பந்தத்தாலேக்ஷிதமான திவ்யமாகவும் வர்ணிக்கிறார். திவ்யமாவது நெறறியிலிடுமபொட்டு. இங்கு யாருடைய நெறறியிலென்னில்; [ஸுதர்சநப்ரதிஷ்டா] ஸுதர்சநத்துக்கு மேலும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்வாமியாயிருக்கையாலே இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையே. திவ்யம் ஸௌபாக்ய லக்ஷணமாகையாலும, வக்ரநாபியானது அஸாதாரணஸம்பந்தேன ஸுதர்சநலக்ஷ்மியின் வாழ்ச்சிக்கு ஹேதுவாகிறபடியாலும இங்ஙனே சொல்லிறறு.

[தேதஜயதேவைதத்யாதி.] யுத்தத்தில் அஸுரர்களின் கொழுப்பை அடக்கினஎம்பெருமானை உகப்பித்ததென்கை. (அஹோராத்ர நாபிः— ஸ்ரீ கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகர்.) இப்படிப்பட்ட ஸாதர்சந நாபியானது உங்களுக்கு வக்ர வத்ருத்தைத் தரக்கடவது. [ஸர்வபதிவிஷயஸம்பந்த] ஸார்வபௌமத்வமல்ல; தேவேந்த்ரனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குத்தோள் தீண்டியாயிருக்கவேணும். [உவத்யா: நாபி தவ்ய] "நாபிர்வ்யாத்யநாவெவக்ரமேயஸ்ய க்ஷிதயோ:" இதிதேசிகோ ॥ (௫௧)

ஶஸ்த்ரஶ்யாமே ஶதாங்கக்ஷிதிருஹி துரகஜவை: துரகோர்மை: உத்தரங்கே ஸஞ்சாரிநாகநக்ரே கோபிதப்ரவீராநநருசிருசிரப்ரவாளே । ஶத்ருஸைந்யாப்தௌ உத்ரேகம் பாடவம் வாடபஸ்ய, ஶ்ரேயோ ஸம்விதத்யாத் ஶ்ரிதக்ஷபிதஶமலா ஶ்ரீதராஸ்த்ரஸ்ய நாலி: ॥ ॥ ௫௨ ॥

ஶஸ்த்ரஶ்யாமே — கத்திகளாலே கறுத்ததாயும்

ஶதாங்கக்ஷிதிருஹி — ரதங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களையுடையதாயும்

துரகஜவை: துரகோர்மை: உத்தரங்கே — வேகங்களான குதிரைகளாகிற அலைகளையுடையதாயும்

ஸஞ்சாரிநாகநக்ரே — நடமாடுகின்ற யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதாயும்

கோபிதப்ரவீராநநருசிருசிரப்ரவாளே — கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற ரணவீரர்களுடைய முகவொளியாகிற அழகிய பவழங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

ஶத்ருஸைந்யாப்தௌ — ஶத்ருஸைந்யமாகிற ஸமுத்ரத்தில்

வாடபஸ்ய — படபாக்நியினுடைய

உத்ரேகம் பாடவம் — அதிகமான ஸாமர்த்யத்தை

புஷ்ணாநா — பெருக்காநின்றதும்

ஶ்ரிதக்ஷபிதஶமலா — ஆஶ்ரிதர்களுடைய பாபங்களைப் போக்காநின்றதுமான

ஶ்ரீதராஸ்த்ரஸ்ய நாலி: — ஸுதர்ஶந நாலியானது

வ: ஶ்ரேய: ஸம்விதத்யாத் — உங்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸை விளைவிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஶத்ருஸைந்யத்தை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, சக்ரநாலி அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு படபாக்நியாயிரா நின்றதென்கிறார். ஶத்ருஸைந்யத்தை ஸமுத்ரமாகச் சொல்வதற்கு உரிய பொருத்தங்களைப் பூர்வார்த்தத்தில் ஐந்து விசேஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஶஸ்த்ரஶ்யாமே] கடல் கறுத்திருக்

கும். ப்ருதிவீஜலதியும் ஸைந்யங்களாலே கறுத்திராநின்றதாய்த்து. [ஸதாஜக்ஷிதிப்ருதி] ஸதாஜமாவது தேர்; க்ஷிதிப்ருத்—பர்வதம். செலநாகாதிபர்வதங்களையுடையது கடல்; ப்ருதிவீஜலதியில் நாவங்கள் மலைபோல்வன. [தரங்கஸ்தாநே துரங்க] அலைகள் எதிர்ந்து வருவதைக்குதிரைகள் வருவதாகச் சொல்லுவர்களாய்த்துக் கவிகள். "வெண்திரை புரவியென்னப் புதஞ்செய்து வந்துநந்து புல்கணிமே" என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [கஜநாதஜநகே] கூகாரவஸ்த்ரத்தையிட்டு யானைகளேமுதலைகளாக ரூபிக்கிறபடி. [கபிகேதந்ரதி.] 'ரணவீரர்களுடைய சிறிச்சிவந்த சேவங்கள் பவழங்களையொக்குமிறே. கபிதலடசேவாநாம் ஸமயா—சேவவாயபு; "ஸமயாபாஸஸே" இதிஸூத்ரம்.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படியான ஸைந்ய ஸேநத்திலே [பாடபவஹ்நிவாடவம் கவோஸயயாதயா ப்ரஸ்வாநா] கடல்நீரைக் கபளீகரிக்கையிறே படபாக்நியின் வாடவமாவது. வக்ராநாஸியானது ப்ருதிவீர்களைக் கபளீகரிக்கின்றதென்கை. ப்ரஸ்வாநா+ஷ—ப்ரஸ்ரவணே என்ற யாதா வாரஸ்வஹியாகையால் இநதஸாநஜஸரூப நிஷ்திமாஹும் விஜ்ஞம். ப்ராஸ்வாநா ஜத்வி வா॥ (௫௨)

ஜாவாவுரூயா காவாநவஹநஸோஸ வாரா ஸா வாரயம், யாஸாவாஸாஷ்சேஷ்தாரஸஸடஸஜாஸேஸாட கோலாஹலாஜ்ஞ! செக்ஷத்ராணம் ஷஹநீ விரசயத் யஸராஸூதி ஸைஸ்ரம் யரிநீம், ஸா வஸுக்ஸ்ஷ நக்ஷஸ்ஷஸேக்ஷிதமஜகூரயிணீ நாஸிரஷ்யாக ॥ ॥ ௫௩ ॥

யாவஸள நாஸி:	யாதொரு நாஸியானது
சேஷ்தாரஸஸடஸஜ ஸேஸாட கோலாஹலாஜ்ஞம்	(ஸைந்யநாஸ்ருய்ச்ஹவடீ த்தாலே) சேஷித்திருக்கிற சூரவீரர்களுடைய தோள்தட்டும கோலாஹலத்தாலேயுண்டுமான

ஸாம்பராயம்	போர்க்களத்தை
ஆஸாத்ய	அடைந்து
ஜ்யா வல்லீ கார்முகாநம ஸம்பந்நஸௌபாக்யா ஸதீ	ஜ்யாக்களையுடைய கார்முகங்கள் வளைப்பது போன்ற ஆடம்பரத்தையுடையதாய்க்கொண்டும்
தைத்யாரண்யம் தஹந்தீவ ஸதீ	தைத்யர்களாகிற காட்டை தஹியா நின்றுகொண்டும்
[illegible]	ஸமிதியை
யஶோராஶி[illegible] விஶதயதி	கீர்த்தியாகிற ஸமுத்ரத்தாலே வெளுக்கடிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்டதாய்
நக்ரஸ்யக்ரஸ்த கஜத்ராயிணீ	முதலையின் வேகத்தாலே வருத்தப்பட்ட கஜேந்த்ரனைக் காத்ததான
சக்ரஸ்ய நாபி:	ஸுதர்ஶந நாபியானது
வ: பாயாத்	உங்களை ரக்ஷித்தருள்க.

+ + + தேவாஸுரயுத்த ஸமிதியிலே புகுந்து அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமாகிற அரண்யத்தை நிஶ்ஶேஷமாகக் கொளுத்திவிட்டு ஶத்ருத்வம்ஸநப்ரதாநமான யஶஸ்ஸாகிற ஸமுத்ரத்தை ஸமிதியெங்கும் பரப்பி பவித்ரீகரித்த சக்ரநாபியானது முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தது போல் உங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவது என்கிறார். தேவாஸுரயுத்தஸமிதி எங்ஙனேயிருந்ததென்னில்; [சக்ரத்வந்த்வாஸநாட் ஸமாஜஸேநா கோலாஹலாஸ்யம்] திருவாழியாழ்வானுடைய துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற தேவவீரர்கள் அக்களிப்புக்குப் போக்குவீடாகச் செய்யும் ஸிம்ஹநாத கோலாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. தேவர்கள் தோள்தட்டிக் களிக்கும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்றவாறு. சக்ரநாபி போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்ஙனே

யிருந்ததென்னில்; [ஜ்வாலாவலீவ்யாஜகால்யாண ஸமதஸ்தோம ஸ்புரா] தீப்பற்றியெரிகிற காலாக்நிநடிப்பது போலேயிருந்தது. (௫௩)

விதந்தீ ஸாந்த்ர ஸ்தூலஸ்தூல விதலித வபா: ப்ருதந்யதீகஸ்ய ரக்தை:, ஸ்வாபஜ்ஞா நக்ஷத்ரராசிர் திஶிதிஶி கண்ஶ: கீகஸை: கீர்ணகோணை:। நாகௌகஸ்: ஜக்ஞீ நவதேஜ:ஸமுத்யாபயா சந்த்ராதாபம், ராத்ரீர் விஸ்த்ருண்வாநா ரசயது வ: க்ஷேமம் வஹ்னி ஜ்வாலாராஶீ ஸ்ரீ வ: ॥ ॥ ௫௪ ॥

விதலித வபா:	பிளக்கப்பட்ட ஶரீரங்களையுடைய
ப்ருதந்யதீகஸ்ய	ஶத்ரு ஸைந்யத்தின்
ரக்தை:	ரக்தங்களாலே
ஸாந்த்ரம் ஸ்தூல: விதந்தீ	ஸாந்த்ரமத்தின்புகரை அடையாநின்றதாயும்
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
கண்ஶ: கீர்ணகோணை:	துண்டுதுண்டாக இறைக்கப்பட்ட
கீகஸை:	எலும்புகளாலே
ஸ்வாபஜ்ஞா நக்ஷத்ரராசி:	ஸ்வாதியுடையாநின்ற நக்ஷத்ர ராசிகளையுடைத்தாயும்
நாகௌகஸ்: ஜக்ஞீ நவதேஜ:ஸமுத்யாபயா	தெவதாஸ்த்ரீகளுடைய புதுசுபுதுசான தேஜஸ்த்தாலே உண்டான ஹாஸத்தின் ஒளியாலே
சந்த்ராதாபம் விஸ்த்ருண்வாநா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிருக்கிற
ராத்ரீர் வஹ்னி ஜ்வாலாராஶீ	ஸாக்ஷாந்நாஸியாகிற ராத்ரியானது
வ: க்ஷேமம் ரசயது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்குக.

✦ ✦ ✤ சக்ரநாஸியை ராத்ரியாக வர்ணிக்கிறதில், ராத்ரியானது ஸாயம்ஸந்த்யாகாலஸ்த்ரமாய்க்கொண்டு தாரா

த்வீகமான செக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நாஸியோவென்னில் ஸஹஸ்ராக்ஷஸர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில் கிளர்ந்த ரக்தங்களாலே ஸந்த்யாகாலிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கும். ராத்ரியானது நக்ஷத்ரராஶிவ்யாப்தமாயிருக்கும். நாஸியும் ஶத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப் பொடித்து எங்குமிறைக்கையாலே நக்ஷத்ரவ்யாப்தம் போலாய் நிற்குமாய்த்து. ராத்ரியானது சந்த்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்கும்; நாஸியும் ஶத்ருஸம்ஹாரஸந்தோஷைகளான தேவதைகள் ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யாதொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாப் போலிருக்கும்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவர்களிறே கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராத்ரியென்னலாம்படியிருக்கிற ஶ்யாமா நாஸி உங்களுக்கு க்ஷேமப்ரதமாக வேணுமென்றதாயிற்று.

“ஸாயகக்ஷத்ராஸி:” என்றவிடத்தில் ஸாயக என்ற ராவும் நிஷ்டமாகும் வழி விசாரணீயம். “ஸாயீ—வ்யூஹ” என்ற பாதஸூத்ரநேவழியாகக் காண்கையாலே ஶத்ருக்ஷராவும் விஜிக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரயோகம் காண்கிறது. “கம்ஸ்வீவாநமேருராயஸாயகாட்ய ...வேள” என்று அசாணி பாலே வெக்ஷ்டாயநியும் ப்ரயோகித்தார். நாகளகவஸாம்—வ்ஸமிதாநாம் தைவாநாம், வக்ஷ்மாக்ஷ்ய:— ஷ்ருய: ॥ (௫௪)

நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்வதாயா ஸம்ஜயரணியராவாடக: கெடஹாரோ:, க்ருஶாக்ஷேக்ஷஷ்டேய்ரஷிதவைஷஹாத்ரயிரேவா ஷயஞ்யா: । வக்ஷ்ஜாராவமாயாஶ்வஷிராஷஹாரீகாஷிகாஷஜராயா:, ஸிஷ்த்யாவதாஹாவம் ஹ்யேயதா ஹாவநெ விஞ்ஜிகாவ: ப்ரஶஷ்ம ॥ ॥ ௫௫ ॥

கைடபாரே:	எம்பெருமானுடைய
புஜாஹார்யஸ்ய கடகத:	புஜமாகிற பர்வதத்தின் ஸீமாஸந்தியில் நின்றும்
நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:	நிரவதிகமாக விநிஸ்ஸ்ருதமாயும்
ஆஶாகூலங்கஷர்த்தே:	திகந்தவ்யாப்தியான ஸம்ருத்தியை யுடையதாயும்
வஹஜ்ஜ்வாலாவலீவீசிகா ட்யாயா:	வஹியாநின்ற ஜ்வாலைகளாகிற அலை வரிசைகளாலே நிரூடமாயும்
அஸ்கலிதவேகம் ஶத்ருஸைந்யாம்போதிம் ஆஸாதயந்த்யா:	ஶத்ருஸைந்யமாகிற பெருங் கடலை அடையாநின்றதாயுமிருக்கிற
ஸஹ்யஜாயா ஆபகாயா:	ஸஹ்யஜையாகிற நதியினுடைய
ஆவர்த்தபாவம் பிப்ரதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை உடையதாயிரா நின்ற
நாபிகா	நாபியானது
வ: ப்ரஶஸ்திம்	உங்கள் புகழை
ஸர்வதோ விஸ்தரயது	உலகமெங்கும் பாவச்செய்திடுக.

❖ ❖ ❖ நாபியானது வர்த்துலமாயிருக்கையாலே ஸஹ்யஜையாகிற நதிக்கு சுழிபோலேயிராநின்றதுஎன்கிறார். நதியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த ஸஹ்யஜாக்யநதியை விஶேஷிக்கிறார் பூர்வார்த்தத்தாலே. [கைடபாரே: புஜாஹார்யஸ்ய கடகத: நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:] ப்ராயேண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸ்ஸரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற புஜத்தில் நின்றிறே இந்த ஸஹ்யஜாநதியும் நிஸ்ஸ்ருதமாவது. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்" என்று பெரிய பர்வதமாகவிறே புஜத்தைச் சொல்லியிருப்பது. கடக:=ஸீமா. [ஆஶாகூலங்கஷர்த்தே:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸம்ருத்தியையுடையதாயிருக்கும் மஹாநதிகள்; வஸ்த்ரங்களையும் திமிங்கலங்களுமுடைய ஸம்ருத்தியையுடையது. ‟மஹா மாயவீயஸ்யாஹோதே: தஹராதிவ்யமாநம் வதஸ்ய ஷா வதாம: வாஷ்யதாதுரூஷாயாது” என்றாரிறே கிறே. [சுஷிதவைமஹாஹேரீ மாஸாக்ஷயக்யா:] ‟நதீநாம் ஸாகரோகதி:” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேரக்கடவதாயிருக்கும். இதுவும் தேவாஸுர தேஸந்யமாகிற மஹாஸேனியிலே சென்று வ்யாவஹிக்குமாய்த்து. [வஹிராஹஸ்ரீமாலிகா க்ஷஸாராய:] அலைவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இருக்கும் சரங்களின் வரிசைகளே அலைவரிசைகளாய்த்து. க்ஷாரமென்று நிஹீநமான விஷயஸாநத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே மஹாநதியென்னலாம்படியான ஸ்ரீஸாக்ஷமா நஜைஸையிலே சுழித்த சுழியோ நாபியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையைஸாவநமெங்கும் ஷணம் செய்விக்கக்கடவது; ஸவநோகஸவிஸமாக்கக் கடவதென்கை. ஸவநமென்று ஜலத்தையும் ப்ரதிபிப்பிக்கிறது. ஜலேஷணம் சுவதத்துக்கு ஸஹஜமிறே. (௫௫)

பாணைஸ்ஸஹவாஷேூஷு திஷவிஜயோபாஜிதாம் வீரலக்ஷ்மீம், ஆநீதாயாஸ்தோஸ்ய: ஸ்வஸவிமஸாரஜேஷிணாவரூஷண। ஷஸாஹம் வாஸஹேதாவிபூரஷித மோஹணாரவிஸ்ஷஸஹயமீ, நாஷிவேபா நிதிபீதாம் ரய வாணவதேநிபவஷம் நிவிபவாதாம்॥ ॥ ௫௬ ॥

ஷதிஷவிஜயோபாஜிதாம்	ஶத்ருக்களை வென்று ஸம்பாதித்துக்கொள்ளப்பட்ட
வீரலக்ஷ்மீம்	வீரஸ்ரீயை
ஆஹவாஷே	போர்க்களத்திலே
பாணைஸ்ஸஹ	பாணிக்ரஹணம் பண்ணி
ததஃ	அந்த யுத்தபூமியில் நின்றும்
ஸ்வஸவிமாநீதாயா:	தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

தஸ்யா:	இந்த வீரலக்ஷ்மிக்கு
வாஸகேஹஸ்தோ:	நித்யவாஸத்தின்பொருட்டு
தஸ்யாரேவிஷிணா தாராக்ஷேண	ஸ்ரீ ஸுதர்சந தாராக்ஷணாலே
சோணை: ரச்மிபி: விரசிதம் ப்ராஸாதம் ஸம்ச்ரயந்தீ	சிவந்த கிரணங்களாலே அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகையை ஸம்ச்ரயிப்பியா நின்ற
ரதசரணபதே: நாபி:	ஸ்ரீ சக்ர நாபியானது
நிர்விக்நாம் வோ தாம் நிர்வ்ருதிம் நிர்மிமீதாம்	உங்களுக்கு இடையூறில்லாத ஸுகத்தை உண்டுபண்ண வேணும்.

ஸ்ரீ சக்ர நாபியின் உசிதமான ஸந்நிவேசத்தை நோக்கி ஒரு ப்ராஸாதமாக வர்ணிக்கிறார் இதில். ஸுதர்சனனுக்கு ப்ராஸாதமிருக்கவேண்டிய ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் [வாணஸ க்ருத்வத்யாதிநா.] ஸ்ரீஸுதர்சந தாராக்ஷன் போர்க்களத்திலே புகுந்து சத்ருக்களைக் கொன்று வென்று வீரலக்ஷ்மீ என்கிற ஒரு பெண்ணைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டு பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட அவளுக்கு நித்யவாஸார்த்தமாக ஒரு மாடமாளிகை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த ப்ராஸாதமேயாம் நாபியென்பது. [சோணரச்மிபிர்விரசிதம்.] "ஏகதேசவிக்ருதமநந்யவத்" என்று வையாகரணர்கொள்வதுண்டாகையாலே அந்த கொள்கையை அடிபொற்றி இங்கே ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்; அதாவது — உலகில் ப்ராஸாதமானது சோணாச்மபிர்விரசிதமாகும். இந்த நாபிப்ராஸாதம் சோணரச்மிபிர்விரசிதமாய்த்து. (ப்ரதமபக்ஷே) சோணை: அச்மபி: என்றும் (த்விதீயபக்ஷே) சோணை: ரச்மிபி: என்றும் பதச்சேதம். ப்ராஸாதமானது சோணமான அச்மாக்களாலே = செங்கல்களாலே கட்டப்படும்; இந்த நாபி சோணமான ரச்மிகளாலே = கிரணங்களாலே விரசிதம். இப்படிப்பட்ட வீரஸ்ரீ விளங்கப்

பெற்ற ஸ்ரீஸந்தோஷநாயகியானது உங்களுக்கு நிரதிசய மான ஸம்வ்ருத்தத்தைத் தக்கடவது. (௫௬)

விஸ்ராரபாண்டுரநேத்ரை: க்ஷீணதரவைஷ்யை: விஸ்மிகா க்ஷ்வேடமஹேசை:, உஷ்ணாஸ்ருப்ரவாஹவத்பிஷ்யை:ர் உபாந்தகீலகைர் உக்தஸம்ஞாயவீர்யா। த்விக்ராசோரபிவக்த்ரை: ஸ்வீணசேஷீசேதிஷ்டிதாக்ஷக்ஷேசோஷ்யக், லேஸவாபேமவாகவாகம் ஸம்பதா ஸவதாம் கரோது ஸம்ருத்தீம்॥ ॥ ௫௭ ॥

விஸ்ரார க்ஷுபாண்டுரநேத்ரை: — நுரைபோல் வெளுத்த கண்களையுடையனவும

உஷ்ண அஸ்ருப்ரவாஹவத்பிஷ்யை: — அதிகமான கண்ணீர்ப் பெருக்கையுடையனவும்

உபாந்தகீலகை: — கீலகஸம்பந்தங்களாகவுமுள்ள

ஸுபியாவகீர்த்தவை: — ஸம்ஸ்தவங்களாலே

உக்தஸம்ஞாயவீர்யா — சொல்லப்பட்ட வீர்யவத்தங்களையுடையதான

க்ஷ்வேடமஹேசை: விஸ்மிகா — ஸந்த்யாநாயகியானது

த்விக்ராசோரபிவக்த்ர ஸ்வீணசேஷீசேதிஷ்டிதாக்ஷ க்ஷேசோஷ்யசேஷ்வா லேஸவாக வாகம் — இரண்டு மூன்று பாதங்களுக்கு சுயிவடியாயிருப்பதைக் கொண்டே தான் வ்ருஷபவாக ஆய்விட்டதாக நினைத்து சுஸஞ்சரிக்கையாகிற சேஷ்டியினாலே ஐச்வர்யங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை அடிபணிய ஆசைப்படுவதை லக்ஷமாகவுடையதும

ஸம்ருத்தீம் — ஸம்பத்துக்கு எதிர்த்தலையுமான

ஸவதாம் கரோது — உங்களுடைய கர்மத்தை

ஸம்பதா — நிவ்ருத்தமாக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ ஸத்ருவர்களின் தேவஸம்பத்தைக் கொண்டே வக்ர நாஸியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. ஸத்ருக்களுடைய க்ருத்ரிமக விராஸத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களையுடையாரயும், கஹோராராதும் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களாயும் வெயர்வுக்காஸமாக திகஸந்நர்களாயும் இராநின்ற கஸாராக்ஷஸவநிதைகளின் நிலைமையைகொண்டு நிஸ்சயிக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய வக்ர நாஸியானது உங்களுடைய ஸ்வத்திரியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[ஸ்ரீருத்ராதேசாதி.] “வெக்ஷாணீ கோணஸந்தாந ஸஹாநகலாதவராமவராநவக்ஷவ்யக்ஷ த்ருநமேந்த்ர.........” (வேராக்யஸதகே) என்ற தேஸிகஸூக்திப்படியே ஸ்வதேஸத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்திரமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு கஸம்ஸரிப்பவர்களாய் அந்த கஸம்ஸாரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலேந்த்ரியங்களும் கெட்டுக்கிடக்கிற தாஷ்டாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகையாகிற தாவ்ருத்தியை விளக்கவல்ல தாஷைத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. “தாமேதாக்ஷ” என்றவிடத்து கக்ஷஸம் ஊர்த்வஸாதநவாசியாம். தேதேஷுக்களுக்கு ஸவேந்த்ரியங்களும் கரடமாய் விடுமிறே. [லேவாலேவாகலாகம் கதே] ஸேவிப்பதிலே லேவாகமுண்டு-ஆசை, அத்தை ஸமமாகவுடைய கதேம் என்றது-லேவாலேவாகத்தை ஜநிப்பிக்கவல்ல தாஷுதேமென்றபடி. [ஸதேவ்ருத்தீவ்ரு] ஸ்வத்திஸமகமான கதேம் தாஃவரமேவமாயிருக்குமாய்த்து. (௫௭)

வயத்ராவ்ருதா தேஷதிம் யா வ்யயதி கதேமம் யா திரோஸாவ்யஸாதி, வ்யஷ்டாவ்யஷ்டிதேவீய: கஷ்டமயதேஹிதம் யா வீஸதித் ஸ்வராமேவ்ரு । ஸாமேந்த்ர ஸ்வநாஜரீக்ஷம் கவைமயதி வ யா ஸா விஸ்ருதா வியத்தாம், தேதேஷயாராதிநாஸி த்ருதேவிணவதிவஷ்தேஷிணீம் ஸதேஷம் வ: ॥ ௫௮ ॥

யா	யாதொரு சக்ரநாபியானது
வைரிஞ்சாண்டோதயம் ப்ரதயதி	வைரிஞ்சாண்டமான உயர்த்தியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிரா நின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
கஹ்லாரம் திரோதாரயதி	தாமரைப் பூவைத் திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்ருஷ்டு: ஸ்வபேஷ்டவ்யதீய: காலவியோகஹிதம் ஸம்ருத்தம் வைபவம் பிபர்தி	ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு எட்டாததும் ஸம்ருத்தமுமான ஸம்ருத்தைஸாரியாநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்வேந ஸம்ருத்நா	தனது பெருமையினாலே
கௌசிகம் கவளயதி ச	கௌசிகமென்கிறதைக் கவளீகரிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட
விசித்ரா	விசித்திரமான
சக்ரபாணே: நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
வ:	உங்களுக்கு
ப்ரதிபக்ஷதிக்கரீம் ஸம்பதம்	சத்ருவர்க்கத்துக்கு எதிர்த்தடையான செல்வத்தை
விதத்யாத்	உண்டாக்குக.

❖ ❖ ❖ [சக்ரபாணே: நாபி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் சக்ரபாணி என்று திருநாமமுண்டிறே. சக்ரப்ரம்ஸத்துக்கு ப்ரயோஜககர்த்தா எம்பெருமான்; ப்ரயோஜ்யகர்த்தா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு சக்ரபாணி என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. சக்ராச்ரயமாக அமைந்த ச்லோகமாய்த்து இது. [விசித்ரா சக்ரபாணே: நாபி:] இதொரு விலக்ஷணமான சக்ரநாபி இருக்கிறபடி பாரீர்கோள் என்கிறார். சைவசித்ரந்தானேதென்னில்;

[யா பத்மஸ்ரஷ்டுர் ஜநிதிம் வ்யததி] «உதாரமஹீஶநாபௌ» என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாபியாயிறே அது தானிருப்பது. இது அங்ஙனன்றிக்கே உத்பத்திம் வ்யததி—வக்த்ரநாபி உத்துங்கமாயிறே யிருப்பது. [யா கமலம் திரோதாஸ்யதி] «மாலுந்திவாய் ஒக்கு கமலத்தின் ஒண்போது» [மூன்றாந் திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாபியானது கமலத்தை ஊர்த்வமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த வக்த்ரநாபியானது கமலத்தை உள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. ஸீமாகாரஸௌந்தர்யத்தாலே கமலத்தைத் திரஸ்கரிக்கிறபடி. திரோதாநமாவது—அதர்சநமும் திரஸ்காரமுமாம். [ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுஶ்சாபி ய: கைரவஶோபிதம் ச ஸௌரபம் பாவயதி] ஸஹஸ்ராஸியானது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸௌரபத்தையுடையது; வக்த்ரநாபியானது நான்முகப்படைப்புக்கு ஶரீரஸ்தமான ஸௌரபத்தையுடையது. அது கைரவ வ்யாகிரணமான கமலத்தாலே ஶோபிதமான ஸௌரபத்தையுடையது; இது கமல வ்யாகிரணமான கைரவத்தாலே ஶோபிதமான ஸௌரபத்தையுடையது. கைரவமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் ஸௌகந்த்யத்துக்கும் ஶ்லேஷமிருக்கிறபடி. ஸ்ருஷ்டே: என்ற ஷஷ்டீ விஶேஷத்துக்கு ஸஹஸ்ராஸிபக்ஷத்திலே கர்த்ருவும் வக்த்ரநாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருவும் அர்த்தமாகக்கடவது «கர்த்ருகர்மணோ: க்ருதி» என்றிறே அநுஶாஸநமிருப்பது. ஸஹஸ்ராஸியானது சதுர்முகஸ்ருஷ்டிக்கு அதிகரணமாகையாலே ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுஶ்ச ஸம்பந்திதமான ஸௌரபத்தையுடையது. வக்த்ரநாபியானது சதுர்முகஸ்ருஷ்டிக்கு அவிஷயமாகையாலே [ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே] ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுஶ்சாதாரமான ஸௌரபத்தையுடையது—என்று ஸம்க்ஷேபமாக அறியத் தக்கது.

[யா ஶ்ரோணஸந்தாநம் கஷ்டமம் கஸேவயதிச] «நாஸ்த்ராதி ஶ்ரீவத்ஸம்» என்கிறபடியே ஸஹஸ்ராஸியானது அஸ்மிந் க்ஷேத்ரத்தை வ்யாபாரிப்பித்தது. வக்த்ரநாபியோவென்னில் தனது பெருமையாலே அஸ்மிந் க்ஷேத்ரத்தைக் கஸேவிக்கப் பண்ணாநின்றது.

“வ்யாப்நுவந் ஜ்யோதிஷா ஸ்வேந ஸர்வா ஆஶா திஶ:” என்கிற ஸ்தாநங்களையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஶ்வரூபமாக விறே திருவாழியை இவர் வர்ணிப்பது. ஸமஸ்த: அப்படிப் பட்ட ஸ்வரூபமுண்டிறே. ஆக இப்படிகளாலே விசித்ர மான ஜ்யோதிர்நாபியானது மஹைஶ்வர்யத்தோடே ரக்ஷை யைப்பண்ணவல்ல அதிஶயிதஸம்பத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றாராயிற்று. ஶைக்ஷிணீம், ஶ்ராஹிணீதிவாம ஶேஷ:. (௫அ)

வாணீவாஸ்யைஶ்சதுர்பிஸ்ஸதஸி ஸுமநஸாம் த்யோதமாநஸ்வரூபா, பாஹ்வக்ரஸ்தா முராரேரகிலமபிமதம் ஸ்ரீ ரிவ வர்ஷயந்தீ। துர்கேவோக்ராக்ருதிர்யா த்ரிபுவநஜந நத்ரோஹிஸம்ஹாரபர்யாப்தா, மயூகௌகம் வ: க்ஷபயது மஹதீ ஹேதிபர்த்துர் நாபி: ॥ ॥ ௫௧ ॥

யா	யாதொரு நாபியானது
வாணீவ	ஸரஸ்வதீபோல்
சதுர்பி: ஆஸ்யை:	நான்கு முகங்களாலே
ஸுமநஸாம் ஸதஸி	தேவர்களின் ஸதஸ்ஸில் (2) வைதிகபரிஷத்தில்
த்யோதமாநஸ்வரூபா	விளங்குகின்ற ஸ்வரூபத்தை யுடையதாயும்
ஸ்ரீரிவ	ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிபோல்
முராரே:	எம்பெருமானுடைய
பாஹ்வக்ரஸ்தா	பாஹுவின் நுனியிலிருந்து கொண்டு (2) பாஹுமூலத் தில் இருந்து கொண்டு
அகிலமபிமதம் வர்ஷயந்தீ	அபிமதத்தையெல்லாம் கொடா நின்றதாயும்,
துர்கேவ	பார்வதிபோல்
உக்ராக்ருதி:	உக்ரமான ஆகாரத்தையுடைய தாயும்

ஸ்ரீஸம்பந்நநேமிஸம் ஸாரயந்த்ர	ஸ்ரீயோகங்களின் ஸம்ருத்தி ஸம்ஸாரஸம்பத்யாயிராநின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட
சக்ரஸ்ய பரா நாபி:	திருவாழியினது பெரிய நாபியானது
வ:	உங்களுடைய
பாபதோஷம் க்ஷபயது	பாபகர்மஜந்ய தோஷத்தைப் போக்கடிக்கக் கடவது.

* * * ப்ரணவி [illegible] ஸூக்தி [illegible] ஸூக்திகளின் வக்த்ருகளுடைய ஸாமர்த்யம் சக்ரநாபிக்கு உண்டென்று ஸமர்த்தமாகப்பேசுகிறார். [வாணீவ சக்ரநாபிர்வேதை: ஸம்ஸாரஸமுத்தரணஸாதனம் ஸாவித்ரீ] தைத்திரீய யஜுர்ப்ராஹ்மணே த்விதீயாஷ்டகே [illegible] ப்ரஶ்நே [illegible] "ஸ்ருக்த்வேதா ஸந்நிஷிண: । [illegible] ஸா [illegible] । தாம் தேவீம் வாசம் ஹவிஷா யஜாமஹே । ஸா நோ தாது ஸுக்ருதஸ்ய லோகே ॥" என்ற வசநமும் "ப்ரதாநி வாக்ஸு [illegible] வசாநி । தாநி விதுர்ப்ராஹ்மணா யே மநீஷிண: ।" என்றவிடத்தில் வ்யாக்யாநமும்; "இயம் வாக் ஸா [illegible] ஸா [illegible] யஸ்யா வர்ணாநி, [illegible] வசாநி [illegible] வாஸ்ய [illegible] । ஸா ஸர்வ [illegible] வாஸ்ய வசாநி யே ப்ராஹ்மணா மநீஷிண: தே விது: [illegible] ॥" இதி ॥ வாக்தேவதையானவள் ஸரஸ்வதீ என்னும் நான்கு அவயவங்களோடு கூடி வர்ணாத்மிகையாய் [illegible] யாயிருப்பள். சக்ரநாபியும் ஆரை நேமி அக்ஷம் என்கிற மற்ற சக்ராவயவங்களோடு கூடி தேஜஸ்ஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீமத்வாஸ்த்ரேஷு வாக்ஸமுதாசாஸ்த்வம் ஸம்பந்நஶ்ரீ] பெரியபிராட்டியார் ❀ அகலகில்லேனிறையுமென்று திருமார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் வழிப்

பியாகிற்பள். வக்த்ரநாஸியானது ப்ராரம்பாவஸ்தையிலிருந்து கொண்டு ஸவர்ணாஸிதஸாம்யமாயிருக்கும். ப்ராகமும் ககமும் ஸமஸம்பாத்யமிறே. [ப்ரஸ்தவ உத்ராக்ஷி:] உத்ர காரகமும் உபயஸாமாரணமிறே. ஆக இவ்வளவால தனித் தனி விஶேஷணங்களாலே த்ரிதீயவத்ஸாயதேமம சொல்லி, மேல் ஒரே விஶேஷணத்தாலே அது தன்னை ப்ரகாஶிக்கி ருர் [த்ரிஸம்வநஜநநவ்யூஹஸம்ஹாரயோய்ர ஐகி.] ஸதர்க் கஷிக்த காய்த்திலே ஸாமைய்யும் கஷிக்கிற முறை மையிலே, யஶாக்ஷம் த்ரிதீகளின் காயமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திஸம்ஹாரங்களிலே தத்திகளுக்கும் கமிகாரமுண்டிறே. அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் காய்ங்களை வக்த்ரநாஸிதான்வணகா கியாகச்செய்யவற்று. ஸமஸ்தாதாத்மாவநாஸுக்ஷப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட வக்த்ரநாஸியானது உங்களுடைய ஶேஷகஸ தையாகை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றுராயிற்று. தையா வதையாவது ஶேஷத்வஸ்திதி:; தஸ்யா: ஸம்வநம்—ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹிராந:; தம்க்ஷயத ॥ (ருக)

ஸுதிஸஹஜாஸிதயாமயாமஸஸ்நூஸநேத்ராஸிநீஸிஸ், பாடீரஶோப: ஸ்ரீஸந்த்ரதவசயஸாஷாரஶாவஶேந ஶேவஶேஷ! ய ஹவிவை: காஶமாஸ் ரத்நாஸ்வி ஸாரஸா ப்ரஶா விஸ்ரஸ்தாவஸா யஸ்யா:, மாயம் ராஸ்ஷி ஸா வஸ்த ராஸாரஸிதா நாஸிரஸ்யாதஸஸ்யாக ॥ ॥ க௦ ॥

ஸாரஸாப்ரஶ:	தேவதாஸ்த்ரீகள்
கவ்ரஸா	திருவாராதநங்களில்
ஸஹஜாஸி:	கம் வ்ருக்ஷத்திலுண்டான
தயாமயாமஸஸ்நூஸ நேத்ராஸிநீஸி:	இனிமையான தயாமஸப் பெருக் கின் ஸம்ருத்தியையுடைய
ஸுதி:	வாஷிகைகளாலும்
ஸ்ரீஸந்த்ரதவசயஸாஷ ஶாவஶேந:	சந்த்ரனுடைய நிலவு களின் ஶோபையைக் கெடுக்க வல்ல [நிலாவின் ஒளியைவென்ற]

பாடீரை: ஜைவாத்ருகாபை:	சந்தனப்பூச்சுகளாலும்
காலாகுரூணாம் பங்கை-ரபி	காரகில் பங்கங்களாலும்
யஸ்யா:	யாதொரு நாபியினுடைய
விஸ்ரம் கந்தம்	(ஶத்ருஶரீரரக்தமாம்ஸாதிஸம்பந்தநிபந்தநமான) துர்க்கந்தத்தை
ருந்தந்தி	போக்கடிக்கிறார்களோ
ஸா சக்ராதிஷ்டா நாபி:	அப்படிப்பட்ட சக்ரநாபியானது
வ:	உங்களை
சிரம்	நெடுநாள்வரையில்
அஸ்வாஸ்த்யாத் அவ்யாத்	அஸௌக்யத்தில்நின்றும் ரக்ஷிக்க.

♣ ♣ ♣ தைவஸ்த்ரீகள், தேனொழுகுகின்ற பாரிஜாதபுஷ்பங்களையும் நிலாப்போன்ற சந்தனபங்கங்களையும் காரகில் பங்கங்களையுங்கொண்டு ஆராதிப்பதனாலே சக்ரஶத்ருஶோணிதாஸ்ருக்பிஶஸம்பந்தத்தால் திருவாழிநாபிக்கு உண்டாயிருந்த துர்கந்தங்கள் ஒழிந்து பரிமளஸௌரப்யமுண்டாயிற்றென்கிறார். [ஸந்தாநஜாதி:] "பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக: । ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஶ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம் ॥" இத்யமர:. [பாடீரை:] பாடீரஸ்ய இமாநி பாடீராணி, தைத:. [விஸ்ரம்] அபக்வமாம்ஸாதிகந்தம் விஸ்ரமெனப்படும்; "விஸ்ரம் ஸ்யாதாமகந்தியத்" இத்யமர:. (௧௦)

அம்ஹ: ஸம்ஹத்ய த்ருஷ்யா ப்ரதிஜநிஜநிதம் ப்ரௌடஸம்ஸார-
பந்த்யாக்ஷேபாய பத்யாநந்தரயந்து ஹேதி விநதிஹ்ருதயாஹேதி ஸ்ரா-
வயந்தீ । விஶ்ராந்திம் ஶாஶ்வதீம் யா நயதி பரிபதாம் சக்ர-
ராஜஸ்ய நாபி:, ஸம்யக்த்ராதேஷு ஹ்ருத்ரேநத்ரு தூஸரிபக்ஷஸாஸா-
க்ஷிணீ ஸாzக்ஷிணீ வ: ॥ ॥ ௧௧ ॥

இதி நாபிவர்ணநம் ஸப்தமம்

யா	யாதொரு நாஸியானது
ஸம்ஸாரவர்த்ம ஸுதீர்க்கமார்க்க ப்ராந்தாநாம்	ஸம்ஸாரமாகிற பெருங் காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி நடந்த வாஸிகளை
விநதிஸி:	(அவரவர்கள் பண்ணின) ஸுகிர்தங்களாலே
ஸுக்ருதி ஜநித ஸம்ஹஸம் ஸம்ஹத்ய	அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு பண்ணின பாபங்களை மொத்தமாகக்கொளுத்திவிட்டு
சேஷஸி யாதி ஸ்தாபயஸீ ஸதீ	வாசுதேவத்திலே [அவர்களை] நிலை நாட்டி
ஸாஸ்வதீம் விஸ்ராந்திம் நயதி	என்றுமழியாத ஸுகத்தை அடைவிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட,
ஸம்யக் சோரஸம்ஸார் நிர்வேத ஸாக்ஷிணீ	போர்க்களத்தில் மிகவும் சோகமடைகின்ற ஸம்ஸாராக்ஷர்களின் நிர்வேதத்துக்கு ஸாக்ஷியாயிராநின்ற
ஸௌந்தர்ய நாஸி:	ஸௌந்தர்ய நாஸியானது
வ: சக்ஷிணீ	உங்கள் கண்களை
ப்ரீணயது	ஆநந்தப்படுத்தவேணும்.

* * * ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜந்மஸஞ்சிதபாபராஸிகளை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகல்மஷர்க்கு ஸுலபமான வாஸுதேவத்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற ஸுந்தரநாஸியானது உங்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தஜநகமாக வேணுமென்கிறார்.

விநதிஸி: என்ற பஹுவசநம் ஸுக்ருதம் என்ற பஹுவசநத்தை அநுஸரித்ததாகையாலே ஸம்பந்தமுள்ள விஶேஷணவிரோதமில்லை. நந்தஸ்தோமம் ஸ்யாமநம் நதீ போலே ஸம்பந்தமென்றுணர்க.

[ஸம்யக்தீர்த்தஸம்ப்ரதிபத்தி ஸர்வஸாக்ஷிணீ]
சக்ரநாபியின் கண்வட்டத்திலேயிறே அஸுரராக்ஷஸர்கள் மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே ஸ்ரீ ஸர்வலோகங்களின் ஸுகம் யுண்டு—பேராணாவதையும், அதற்கு சக்ரநாபி ஸாக்ஷியாயிற்று. ஆக, உபஸ்தாவணத்திலும் அநிஷ்டநிவர்த்தனத்திலும் விலக்ஷணமான சக்ரநாபியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவதென்று நாபிவர்ணனத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௯க)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்யவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டவ்யாக்யாயாம்
நாபிவர்ணனம் ஸம்பூர்ணம்
ஸர்வம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

அத அக்ஷவர்ணனம் ப்ரஸ்தூயதே.

ப்ராக்ஷாம் யஸ்யாகோஷம் ப்ராதிவாதகம் ஜ்வலந்தீவநேஷ்ட, ஸ்வர்ணரேகைர்லக்ஷணோ ஸ்மயவிஸ்மயிய: காதர நீரஸாரா: । கீர்த்தகம் யோஷ்மீகம் ப்ரதியாவதிகேவெ தர்ப்போத்தாஸதேவெ:, அக்ஷம் வஸதஸம்பூர்ணம் தக்ஷ வயதவ ஸவதாபேயகாரம் யகாயாத் ॥ ॥ ௬௨ ॥

ஸ்வர்ணரேகைர்லக்ஷணோ:	அஸுரவிபரைகள்
ஜ்வலந்தீவநேஷ்ட	த்ருடதீர்த்தைகளில்
ப்ராதிவாதகம்	கணகமோரமான
யகாரம்போஷம்	யாதொரு அக்ஷத்தின் வாசகமான ஸப்தத்தை
	கேள்விப்பட்டு
ப்ராத்வா	
ஸ்மயவிஸ்மயிய:	மிகவும் பயப்பட்டவர்களாய்
காதர(பயாதயா) நீரஸாரா:	அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்டக்காய்களையுடையராய்
தர்ப்போத்தாஸதேவெ:	(அப்போது) உல்லாஸத்தையும் செருக்கையும் காட்டின

ப்ரதீயாவதீமாஸேவை: — தைத்யஸ்த்ரீகளின் பாவங்களாலே
அமந்தம் மந்தாக்ஷம் — அளவற்ற வெட்கத்தை
யாந்தி — அடைகின்றனரோ
தத்ஸௌதர்ஶநம் ஶங்கம் — அந்த ஶ்ரீ சக்ரத்தினது ஶங்கமானது
பவதாம் — உங்களுடைய
வர்த்தமானாம் தநாஶாம் — வளர்கின்ற பொருளாசையை
க்ஷபயது — போக்கடிக்கட்டும்.

✤ ✤ ✤ இது முதல் எழுபத்திரண்டாம் ஶ்லோகமளவுமுள்ள பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களாலே ஸுதர்ஶநாவயவங்களில் ஒன்றான ஶங்கத்தை வர்ணிக்கிறார். வக்ஷோமத்ய குழிபோன்றுள்ள ஸ்தானவிஶேஷம் ஶங்கமெனப்படும். ஶங்கமென்று த்யூதக்ரீடையையாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி சமத்காரமாக ஒன்றருளிச்செய்கிறாரிங்கு. [த்யூத்வாயணாமோஷவுத்யாதி.] அஸுரஸ்த்ரீகள் தேவமாதர்களோடு கூடி த்யூதக்ரீடையையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த்தலையில் ஶங்கமென்கிற ஶப்தம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றாம்; வஸ்துத: அவ்விளையாட்டு ஶங்கக்ரீடையாகையாலே ஶங்கஶப்தப்ரஸ்தாவம் அவர்ஜநீயமிறே. அங்ஙனே த்யூதவ்யஸநவ்யாஸங்காயுக்கமான ஶங்கஶப்தப்ரஸக்தமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸுரமாதர்கள் ஶ்ரீஸுதர்ஶநாவயவமான ஶங்கத்தின் ப்ரஸ்தாவம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த ஶங்கத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் அநுபவித்து அநர்த்தப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த ஶங்கமே தங்களுக்கு வைதவ்யத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தானே மீண்டும் வந்ததோ என்னும் பீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக்காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த அஸுரஜநபயத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'அஹஹ! இப்படியும் ஒரு பீதியுண்டாவதே!;' "ரகாராதீநி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ச ரதாஶ்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥" என்று மாரீசன் சொன்னாற்போலேயிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து கிடப்பர்களாய்த்து. இப்படி கடாக்ஷமென்கிற பேர்தானும் செவிப் பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டும்படியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீகடாக்ஷமானது உங்களுக்கு பலாயநோத்ஸாஹத்தை ஜநிப்பிக்கக்கடவது. அஸுரஸ்த்ரீகளுக்கு ஶோகஜநகமானது தானே உங்களுக்கு ஶோகநாஶகமாகவேணுமென்று விநோதோக்தி யிருக்கிறபடி. ‘‘யயா யயா ஶோகம் உபைதி காந்தா ஸ நந்தேதுவ’’ என்றதிறே.

அஸுரஸ்த்ரீகள் தம்மிலே தாம் கூடி த்ருஷ்டிதர்ஜநை பண்ணு கையில் கடாக்ஷபூர்வப்ரவணஜநிதமான அஸூயாஸமாவிஷ்டத்தைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவஸ்த்ரீகள் சிரித் தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. ‘வைதவ்யத:’ என்ற வைதவ்யஶப்தத்தால் கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர் களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காதரநேத்ரஸ்தஸாரா:] காதரம்யஸாதயா நேத்ரஸ்தா: [த்ருதா: க்ஷிப்தா:] ஸாரா: பாஶகா:. ஸாரமாவது—ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக் கப்படும் காய்; ‘‘விஸ்ராயிஸரணயிநி! ஸதாவிஶேஷத்ருஷ்டிதவ்ய த்தா ஶ்ரேயஸாத்ருஷ்டயதி பாவயோ ரக்ஷஸாரஸ்வாரஸ்ய’’ என்று ஸ்ரீஸ்துதியிலே தேசிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. ஶோ க்ஷமாவது ஓஜ:. [பநாயா:] பநவேஸ்ஸ்மாஶித்யபு:. ‘‘ஸர்வ ஶத்ரூந: க்ஷ்வே’’ இதி ஸர்வஶத்ருண க்ஷ்வே. ‘‘அஸநாயோத நாபநாயா பாஹ்வாக்ஷாவிவாஸாமயேபுஷ’’ இதி ஸர்வ ஶத்ருண ஶரம்ஸாமாவ:. ‘‘அ ஶத்ரயாஸ’’ இதி ஸர்வஶத்ரு ண:. ‘‘ஸஞ்ஜ்ராவிதோநாவி தயதே ஶமதீம் பநாயா’’ இதி ஸ்ரீ ஶ்ரீதி ஸம்க்ஷ்வ ஸர்வயேபுாதயேவ ஶ்ரயோமம:.

இங்கே, பநாயாம் க்ஷபயது என்றது—க்ஷுத்ருமான பநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து ஸர்வோபரோஷாயத்த தில் ருசியை விளைக்கவேணுமென்றபடி. காம்யங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம ஶ்ரவணீயமாகக் காண் கையாலும், ‘‘விஶேஷதாவிஸ்ருதிம் விஸ்ருணீதாம்’’ இத்யாதி ஸ்ரு ஶ்ருதிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; 'யதாயாம் க்ஷயத:' என்பதற்கு அளவற்ற யதஸ்ஸைத்தியைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வர்த்தத்தை ஸம்ப்ரதாயம் ஸஹிக்கவும் குறையில்லை; 'ஐஶ்வர்யா தாரோ விஷ்ணுஸ்ஸூர்யா' என்று ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லுவர்களிறே. ஐஶ்வர்யம் நாஶயத: என்றுஞ் ஐஷ்வர்யம் ஸம்பாதயத: என்றதாமிறே. ஸந்திஸ்ஸிஷ்டாயிஷ்டாம் நாஶயதிஸ்ஸ ॥ (௬௨)

வ்ருக்ஷ வ்ருக்ஷம் விஶீர்ணபுஷ்பஸ்யந்தனகரம் புஷ்பவந்தரோ வமேத, ஸம்யுகேஷு ஶரைர் தம்பந்தஷ்டாஸ்ரீஶோணிதாம்புகேஷு ஸஞ்சரிதஸ்தாஷ்ட் விஷ்ணுஸ்ஸூர்யவம் ஶிரஸ்ஸிரஸ்ஸு, ஸாஶ்வதஸ்வாமிஸ்ஸிதாஸ்ஸு: ஸந்தர்க்கிதயஸ்ஸோஸ தேவதீநாம் ஸ்வாஷ்டாய ॥ ॥ ௬௩ ॥

ஶுஷ்டாஸ்ரீஶோணிதாம்புகேஷு	விடாய்த்த பக்ஷிஸ்ஸங்க ளாலே [2. தேவஸ்ஸங்கங்களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு ஜலத்தையுடைய (2) ரக்தமாகிற நீரையுடைய
ஸம்யுகேஷு	போர்க்களமாகிற யுத்தரங்கங்களில்
ரக்ஷஸ்தரூணாம்	ராக்ஷஸர்களாகிற மரங்களினுடைய
ஶிரஸ்ஸிரஸ்ஸு	தலைகள்தோறும்
அஶநிவத்	இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்ருக்ஷ வ்ருக்ஷம்	கிளைகளை முறித்துக் கொண்டும் [2.] தோள் பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டும்,
விஶீர்ணபுஷ்பஸ்யந்தனகரம்	பூஷ்பராஶிகளைச் சிதறடித்துக் கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிகளையும் பரிஜனங்களையும் சிதறடித்துக்கொண்டும்

ஶத்ருவாஜிவாஹிநீ	இலைகளுடைய நாசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டும் (2) வாஹநங்களுடைய நாசத்தைப்பண்ணிக் கொண்டும்
அஶநிவேக:	விரைவாக
பதந்தீ	விழுகின்ற
ஸர்வதாருணா அஸ்த்ராமஶநி	தாருணமான ஸ்ரீஶார்ங்கத்தினது அஸ்த்ரமானது
ஶத்ரூணாம்	
வ: பாபிஷ்டாநாம் ப்ரதிஷ்டான்ய நாஶாய	உங்களுடைய ஶத்ருக்களைக் கொல்லுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

ஃ ஃ ஃ அஸ்த்ரத்தை அஶநியாக ரூபிக்கிறதில். இடியானது மாரிகாலங்களில் மரங்களின் தலைகளின்மேலே விழுந்து கிளைகளை முறித்தும் வ்ருக்ஷாதிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த அஸ்த்ரமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ஶ்லேஷமுகமாகப் பேசுகிறார். [ராக்ஷஸஶிரோவநேஷு] ராக்ஷஸர்களாகிற வ்ருக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது வேகமாய் வந்து விழுமாய்த்து இந்த அஸ்த்ரமாகிற அஶநி. அப்படி விழும்போது விளைக்கும் கேடுகளைக் கூறுகிறார் த்ருதீயபாதத்தில்—க்ரியாவிஶேஷணத்தாலே. [ஶாகா] ஸகந்தமென்று தோள்பட்டைக்கும் வ்ருக்ஷகாண்டத்துக்கும் பெயர். அஶநியானது வ்ருக்ஷகாண்டத்தை முறித்துக்கொண்டுவிழும்; இவ்வஸ்த்ரம் ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழாநின்றது. [விஶீர்ணவிடபஶாகா] [illegible] வ்ருக்ஷவிடபமென்று வ்ருக்ஷத்துக்கும் பரிவாரத்துக்கும் பெயர்; [illegible] இதி விஶ்வ:. அஶநியானது வ்ருக்ஷவிடபங்களைச் சிதறடித்துக்கொண்டு விழும்; அஸ்த்ரம் ராக்ஷஸர்களின் புஜங்களையும்பரிஜநங்களையும் புடைத்துக்கொண்டே விழாநின்றது. [ஶத்ருவாஜிவாஹிநீ] பத்ரமென்று வாஹநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

"வத்ரும்தா வாஹமெந வணெ்ஹ வகேஷவ ஶாரவக்ஷிணோ:" இதி விஶ்வ:. ஷத்தமென்றது உத்தமென்றபடி. ஊாணயா தாவில் ஷயஷ திராஹைமாய்க்ஷுணிதாஹாஹைமித்து; "ஸவ உவஸமநாத்த:" இதி ஸஹைத்ருடீ. ஸஶநியானது வ்ருக்ஷவ்யவ ணங்களுக்கு உவசேஷத்தைக் கொடுக்கும். ஸக்ஷம ராக்ஷஸ ர்களின் ரஷ்மஜதாரமாஷிவாஹநங்களுக்கு உவசேஷத்தைக் கொடாநின்றது. [ஸம்யஷஷ்டராஸா] இடி விழுவது வஷ்டா காஷங்களிலாகையாலே யூத்தை வஷ்டாவாக ரஹைவிக்கிறார். ஸாயசேஷ்மென்னவென்னில்: [தஷ்டாதாரவமவரிஷ்த்த ரகெஷாஷகாஸா] தஷ்டமாவது ஊாஹம்; ஊாஹித்த வக்ஷி ஸசேஹைஹங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷ்டாகாஷம். (நஹைதநஜஷமாகை யாலே ரக்தவணஜஷமென்கிறது.) யூஷமும் அங்ஙனேயிரா நின்றது; (ஸத்ராவி ஶ்லேஷ:.) "வம: ஸஹையெ ஶ்ரஷ ஷெ வெ சாமணெ விஹஜ்ஜசே" என்று சேஷிநீகோஶமாகையா லே வமவத்திற்கு ஷவஸசேஹைஹமென்றாவது வாணஸசேஹை ஹமென்றாவது பொருள் கொள்ளலாம். வக்ஷிகமென்ற பொ ருளையே கொள்ளவுமாம். தஷ்டாதாரவமவரிஷ்தமான ரக்தயாரைகளையுடைத்தாயிருக்கையாலே போர்க்களமானது வ ஷ்டாகாஷஸயசேஷ வாய்த்து. "ஷ்ரியாம் ஷாவுடஷ்ரியாம்ஹ ஷி வஷ்டா:" இதி நிக்ரம் வஹாவஷநாஷெநாவஷ்டாஶவ:. [ஸ ஶஷெந:]ஶஷெந: என்று விஷெ்வாஷி; ஸஶஷெந: என்று ஸாஷி த்ரவாஷி. ஆகவிப்படி போர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுந்து ஸஜ்ஜஹஜ்ஜாஷிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ ஸாஷஶநாக்ஷமானது. [வ:ஷெஷிணாம்வெ்ராஷணாய ஸாஷ.] வெ்ராஷணமாவது ஷஹநம்; ஶத்ருக்களை ஷஹிக்கக்கடவதென் கை. ஸஶநிவாதமும ஊாஹகபேயிறே. ஷவெகிதயஶஸ: என்று ஷஷ்டஹவாமானபோது ஷக்ராயஶிதாவுக்கு விஶேஷ ணமாகிறது. ஸஞ்ஜாத: ஷவெக: ஸஸ்ய [யஶஸ:] இதி ஷவெ கிதீ. ஷவெகமாவது பூங்கொத்து, யஶஸ்ஸுக்கு ஷவெக முண்டாகையாவது ஸசேஷமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. "ஷ

பக்திதபஸ்ஸேவ'' என்று பாதாந்தரமும் உண்டு; அப்போது சோஷணவிசேஷணமாகிறது. சத்ருக்களையொழித்து உங்களுக்கு நிஸ்ஸபத்நக்ஷிதியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை. (௯௩)

தீக்ஷாம் ஸத்ராவஸாநே மஹதி க்ருதவதோ தீப்திபிஸ்ஸம்ஹதாபிஃ, ஜிஹ்வாபிஸ் ஸப்தஜிஹ்வே தநுஜகுலஹவிர்ஜுஹ்வதோ நேமிஜுஹ்வா । தேவகாண்ணாஸ்த்ரஸ்ய குண்டம் மஹதிவ விலஸந் நாபிகாவேதிமத்யே, திச்யாத்திவ்யைச்வர்யம் பதமிஹ பவதாமக்ஷதோதர்கசக்ஷுஃ ॥ ௯௪ ॥

மஹதி ஸம்ஸத்ராவஸாநே	பெரிய யாகமாகிற யஜ்ஞத்தில்
தீக்ஷாம் க்ருதவதஃ	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதாபிஃ தீப்திபிஃ ஜிஹ்வாபிஃ ஸப்தஜிஹ்வே	திரண்ட ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடைய நெருப்பிலே
தநுஜகுலஹவிஃ	அஸுரகுலமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நேமிஜுஹ்வா	நேமியாகிற ஹோமபாத்ரத்தாலே
ஜுஹ்வதஃ	ஹோமம்பண்ணி நின்றுமிருக்கிற
தேவகாண்ணாஸ்த்ரஸ்ய	ஸர்வஜ்ஞாயமான திருவாழியின்
நாபிகாவேதிமத்யே	நாபியாகிற வேதிகையின் நடுவே
மஹத் குண்டமிவ விலஸத்	பெரிய குண்டம்போல் விளங்குகின்ற
அக்ஷதோதர்கம்	என்றும் குறையாத ஒளியையுடைய
சக்ஷுஃ	சக்ஷுமானது
பவதாம்	உங்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலே
திவ்யைச்வர்யம்	தேவலோகஸம்பந்தமான
பதம்	பதவியை
திச்யாத்	கொடுக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வானை யாகமாகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷிதனாகவும் வக்த்ராக்நியை உத்தரவேதிகையாகவும், வக்த்ரநேமியை ஹோமஸ்தாநவேதியாகவும் அஸுரகணத்தை ஹவிஸ்ஸாகவுங்கொண்டு அஸ்த்ரத்தை ஹோமகுண்டமாகப் பேசுகிறானிதில். கீழ் "ஸமித்ராஸாதநவாநா" என்ற முப்பத்தெட்டாம் ச்லோகத்திலே "ஹோமோத்ஸவ ஸாக்ஷிப்ரதீதக்ஷ்வதேஹாதிப்ரீதே ப்ரத்யக்ஷவரவரிவஸ்யா ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்த்ரய ப்ரத்யவஸம்ஸ்ருஷ்டே" என்றது இங்கும் அநுஸந்தேயம். ப்ரத்யக்ஷகாரண ஹோமஸத்ரமென்னலாம்படியான ஹோம யாகத்திலே தீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்வான். தீக்ஷிதன் அக்நியிலே ஹவிஸ்ஸை இடுமாபோலே இவனும் ஸுநிசிதமான அக்நியிலே அஸுரகணமாகிற ஹவிஸ்ஸை இடாநின்றான். [ஸம்ஹதாஹிதீப்திஜிஹ்வாஸப்தஜிஹ்வே]. காளீ, கராளீ, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்புலிங்கிநீ, விச்வருசா என்று ஏழு ஜிஹ்வைகள் அக்நிக்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [நேமிஜிஹ்வா] "ப்ரவாஹஜ்வாலநேமிநா தாக்ஷ்யேண ஸாதாஃ ஸ்தாவஃ ஸ்த்ரியஃ" இத்யாதி. ஹோமஸாதநமான பாத்ரவிசேஷங்களில் ஒன்றுக்கு ஜுஹூ என்று பெயர். வக்த்ரநேமியானது அரக்கரசுரர்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜுஹூவென்றது பொருந்தும். [தேவகணாஸ்த்ரஸ்ய] இதனையிறே தீக்ஷிதனென்கிறது. தேவகணஸ்ய— விஷ்ணோஃ, அஸ்த்ரம்—சக்ரம்; தீக்ஷிதனாவது. தீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹோமகுண்டம் வேணுமே; அஸ்த்ரமேயாய்த்து ஹோமகுண்டம். [திவ்யஸிந்தேச்யம் வபுஃ திச்யாத்] திவ்யாவ ஸாஸிச்ச திவ்யஸித்தஃ; தேவயோகத்து ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது; தேச்யமென்றது ப்ரசஸ்தநிலையாகும். "ப்ரசஸ்தஸம்ஸ்தவம் க்ஷேத்ரே தேச்யதேசீயாஃ" இதி பாணிநிஃ. சற்று ஏறக்குறைய தேவயோகவிஹவத்தோடே தோள்தீண்டியான விபவத்தையுடைய வபுவைத் தரக்கடவதென்கை. [அஸ்த்ரதாதேஷ்டி] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகுண்டங்களெல்லாம் ஹோமந்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கிடக்குமே; இந்த அஸ்த்ரமன்றி அஸ்த்ரதாதேஷ்டி = ஒருகாலும் குன்றாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாக்யாதி சொன்னபடி.

துங்காத் ஸைந்யாத்ரி ச்ருங்காதுநாஜவிஜயிநஃ ஸ்வச்சதாநோதக்ர தாநாம், ப்ரத்யர்த்தி ஸ்தம்பேரமாணாம் சிரஸி நிபததஃ ஸ்வச்சமுக்தாஸ்ருஷ்டாம் । ரக்தாஸ்ருக்சேகதிக்தா: விக்ஷோபமாநா வபுஷ்மதா: வக்ரவீர்யாயிதஸ்ய, ஸம்க்ஷ்யாஸ்யாரிமத்ராம் ஜநயது ஜய கதாகீர்த்திதம் கீர்த்திதம் வஃ ॥ ௫௫ ॥

ஊநாஜவிஜயிநஃ	எம்பெருமானுடைய
துங்காத் ஸைந்யாத்ரி ச்ருங்காத்	உயர்ந்த வாஹநவாகிற மஹா தமிஸ்ரத்தில் நின்றும்,
ஸ்வச்சதாநோதக்ரதாநாம்	ஸ்வச்சமான மிக்க ஸோபையையுடைய (2) ஸ்வச்சமான மதஜலப்ரவாஹத்தையுடைய
ப்ரத்யர்த்திஸ்தம்பேரமாணாம்	ப்ரத்யர்த்திகளாகிற யானைகளின்
ஸ்வச்சமுக்தாஸ்ருஷ்டாம்	முத்துக்கள்போன்று வெளுத்த எலும்பு ராசிகள் சிதறப்பெற்ற
சிரஸி	தலையில்
நிபததஃ	விழாநின்றதாயும்,
விக்ஷோபமாநா: ரக்தா: ஸ்ருக்சேகதிக்தா:	(ப்ரத்யர்த்திசிரஃ கபோலாதி) வண்ணத்தாலே சிதறின ரக்தங்களால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடையதாயும்,
(சதவல) வக்ரவீர்யாயிதஸ்ய	வக்ரமான வீர்யத்தையுடையதாயுமிருக்கிற
ஸம்க்ஷ்யாஸ்ய	ஸிம்ஹமென்னலாய்படியான ஸ்ரீ ஸுதர்சநத்தினுடைய
ஜயகதாகீர்த்திதங்கீர்த்திதம்	ஸகலலோகங்களாலும் ஸ்தோத்ரிக்கப்படுகின்ற கீர்த்தியானது
வஃ அரிமத்ராம் ஜநயது	உங்களுடைய ப்ரத்யர்த்திகளுக்குத் தோல்வியை விளைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ [ஸம்க்ஷ்யாஸ்ய கீர்த்திதம் வஃ அரிமத்ராம் ஜநயது.] இவருடைய வ்ருத்தாந்தத்தை என் சொல்லிப்புகழ்வோம் இங்ஙனே உபசரித்துப்பேச ப்ருஹஸ்பதியாலும் ஆகாது காணும்.

திருவாழியின் சக்ரமென்கிற ஒரு பொருளும் ஸிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற ‘ஹர்யக்ஷஸ்ய’ என்கிறார். “ஸிம்ஹோ ம்ருகேந்த்ர: பஞ்சாஸ்யோ ஹர்யக்ஷ: கேஸரீ ஹரி:” என்றானிறே அமரன். ஹரிணீ (பிங்கலே) அக்ஷிணீ யஸ்ய ஸ: என்று ஸிம்ஹபரமாகிறது. ஹரே: அக்ஷம் என்றாய் சக்ராவயவமான அக்ஷத்தையும் ஸ்பர்ஶிக்கிறது. ஸமஸ்தபதாத்யவஸாயத்தாலே திருவாழியையும் ஹரியென்பதுண்டு. ஸிம்ஹத்தின் சேஷ்டை போலே சக்ரத்தின் சேஷ்டையும் இருக்கிறபடியைப் பரக்கப் பேசுகிறார். [தாரஜ்ஞாதித்ராதிநா] ஸிம்ஹமானது பெரியதொரு ஶிகரத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கும்பஸ்தலத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்தங்களிலே அளைந்து இந்த சேஷ்டைகளாலே தன் வீர்யத்தைக் காட்டும்; சக்ரமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ரூபகவ்யக்தியிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய புஜத்தை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. “ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ......திருமால்” என்று. அந்த புஜமலையுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சக்ரமாகிற ஸிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஶத்ருஸ்தப்த ரணாஸு] அஸுரராக்ஷஸர்களே யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸக்ததாநோத்யமாநாம்] (இங்கு ஶ்லேஷம்.) தாநஸ்ய—மதஜலஸ்ய, உத்யம:— உத்கம:, ஸக்த: யேஷாம் கஜாநாம். “படுமும்மதப் புனல்சோர” என்றபடி மதநீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; அஸுரராக்ஷஸர்களும் ஸக்ததாநோத்யமர்களாம்; தானமாவது கண்டனம்; (தோ—அவகண்டநே இதி யாதோ:) உத்யமமாவது முயற்சி; ஸாதுக்களை கண்டிக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்ரஸ்தஸ்தூலாஸ்திஜாலம்.] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கும்பஸ்தலங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி ஸாம்யம். [ரக்தாஸிக்தாநி = ஸ்பஷ்டம்.] வீரஸ்யாசரிதம்—வீராயிதம்; வீர்யம். [ஜகதாஞ்ஜீவிதம்] இங்கே ஸம்விதஸ்பந்தம் சக்ரத்துக்கு யோக்யமன்று; அப்படியாகில்

ஜநனீ ஸ்ரீயாய்; என்னவேணும்; ''சக்ஷுர்விசக்ஷணோ'' என்ற ஸூத்ரத்தால் ஜநகமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. 'கிரிவாசிரவாரி ஜாரம்பஷ்ய'' என்ற ஸூத்ரத்தால் வந்த சக்ருத்யமாகை யாலே 'ஸ்ராவிக்கப்பட்ட' என்று ஸாதகாரமாயும் கொள்ளாதே 'ஸ்ராவிக்கப்படுகின்ற' என்று வர்த்தமானமாயும் சொல்லப்பட்டது.

உந்நித்ரநீலதாமரஸ கடகமிவ யச்ச தேவ பாஸமாந யந்நார ஜோ:, த்ரைலோக்ய ஸ்தம்பிதாநம் நயநமிவ நடத்தாரகம் விச்வ விச்வ ॥ வக்த்ரஸ்யாக்ஷயஸ்ய யதா வாரியிரஸிதயசேஷ்டத்ரஸ்ய ஸ்ர இவ ஸ்ரீக:, சக்ஷு: வஸ்து வதீஷ்ட வாரிவட்யசா வஸ்து க்ஷ்யிஷ்டாம் வ்யதிஷ்டாம் ॥ ॥ ௬௬ ॥

த்ரைலோக்ய ஸ்தம்பிதாநம் யச் சக்ஷு: ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்ஷுமானது

ஸௌரே: பாஸமாந யச்ச தேவ உந்நித்ரநீலதாமரஸ கடகமிவ	எம்பெருமானுடைய பாஸமாவா லே பரிக்கப்பட்ட அலர்ந்த நீலவர்ணமான ஸாஜஸ்ரேஷ்ட ணம் போலிராநின்றதோ,
யச்	யாதொரு சக்ஷுமானது
விச்வஸ்ய நயநமிவ	உலகுக்கோர் கண்போல
உத்தாரகம்	உஜ்ஜ்வலமான கரு விழியை உ டைத்தாயிருக்கிறதோ
(விச்வஸ்ய உத்தாரகம்)	உலகத்திற்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவா யிரா நின்றதோ,
யதா	யாதொரு சக்ஷுமானது
சேஷ்டத்ரஸ்ய சுஷிதயச் வக்த்ரஸ்யாக்ஷயஸ்ய வாரியிரிவ	சஷாஸர்களின் போங்காலத்தை த்தெரிவிக்கின்றதான திருவாழி யாகிற ஸுதர்சனனுடைய வரி வேஷம் போலிராநின்றதோ,
தச்	அப்படிப்பட்ட சக்ஷுமானது
வ: வதீஷ்ட வதீஷ்டா	உங்களுக்குப் வக்ஷவாக்கியாயிரு ந்து

ப்ராவிஷாம் ப்ரதிஷ்டாம் — ஸாரஸ்வதமான பெருமதிப்பை
ப்ராகஶ் பரிவடயந்து — கடுக விளைத்திடுக.

இதில் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் சக்ஷுஸ்ஸை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற தோள்வளையென்னலாமென்கிறார் ப்ரதமபாதத்தில். சக்ஷுஸ்ஸின் ஆகாரமும் தாத்ருஶமேயிறே. உத்தமத்ராமரமென்ற விசேஷணம் ஶ்லிஷ்டம். தோள்வளையானது ரத்நாமக்கற்கள் இழைக்கப் பெற்றிருக்கும். பத்மத்தின் [தாமரைப்பூவின்] ராமம் போன்ற ராமத்தையுடையது சக்ஷும். செவ்வியசோதிகள் படருமிறே. ராமம்—சிவப்பு. தீவ்ராநுராகீநுஷயாநம் என்றது சக்ஷுஸ்ஸிற்குத் தனி விசேஷணம். [விஷ்வஸ்ய நயநஸிவ உத்தாரகம்] உலகுக்கு ஓர் கண்ணே இது!. உத்ரேத தாரகே யஸ்மிந் தத் உத்தாரகம்; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகளிருந்திருக்கும் கண்; சக்ஷுமும் உத்தாரயதீதி உத்தாரகம். ஆபத்துக்களில் நின்றும் தப்புவித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமது என்கை. [விஷ்வஸ்ய] இன்னாரினையாரென்றில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் உத்தாரகம்.

[வக்ஷஸ்தலஸ்த்ய ஸ்ஸ்யாதி.] ஸ்ரீஸுதர்ஶநபகவானுடைய சக்ஷுஸ்ஸே கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி சக்ஷுமானது பரிவேஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறது. "பரிவேஷஸ்து பரிதி:" இத்யமர:. தமிழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸமயங்களில் பரிவேஷம் காணப்படுவது க்ஷேமஸூசகமென்னக்கடவதாகையாலே [க்ஷேமஸூசகஸ்ய] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதான சக்ஷுமானது உங்கட்கு யாவதாத்மபாவியான பெருமேன்மையை அளிக்கவேணும். ஸத்வஞ்ச ப்ராஜா—ப்ரதிஷ்டா; "ஸ்திராயாந் ததிஷ்டத" இதி வ்யாகரணம். வக்ஷஸ்திகா = வக்ஷஸ்திகா. (சுசு)

க்ரீடத்ப்ரக்ரோடதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ꞉கவா
ட,ப்ராத்தாஸ்ருக்ப்லுதப்ரஸ்ருதக்ஷதஜஸமாஶ்ரிதாருண்யஸாந்த்ரம்
ஸந்த்யாப்ரம் | உந்நித்ரகிம்ஶுகாபைருபஹஸத்யமிதைரம்ஶு
பிஸ்ஸம்ஶயவ்ருந்தம், அக்ஷம் சக்ரஸ்ய தத்யாத்அகஶதஶமநம் நாஶ
யந்தீம்ஶோஷயந்தீம் வ꞉ ॥ ॥ ௧௭ ॥

உந்நித்ரகிம்ஶுகாபை꞉	மலர்ந்த முருக்கம்பூப்போன்ற ஶோபையையுடைய
அமிதை꞉ அம்ஶுபி꞉	அளவற்றகிரணங்களாலே,
க்ரீடத்ப்ரக்ரோடதம்ஷ்ட்ராஹதி தலித ஹிரண்யாக்ஷ வக்ஷ꞉ கவாட ப்ராத்தாஸ்ருக்ப்லுதப்ரஸ்ருதக்ஷதஜஸமாஶ்ரித தாருண்யஸாந்த்ரம் ஸந்த்யாப்ரம் உபஹஸதி	விளையாடுகின்ற ஆதிவராஹனுடைய கோரப்பல் குட்டல்களாலே பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனுடைய கதவுபோன்ற மார்பில் நின்றும் கிளர்ந்த அளவற்ற ரக்தங்களாலுண்டான சிவப்புப்பொருந்திய ஸந்த்யாப்ரத்தை பரிஹஸியா நின்ற
சக்ரஸ்ய அக்ஷம்	திருவாழியின் அக்ஷமானது
வ꞉	உங்களுக்கு
அகஶதஶமநம் நாஶயந்தீம் ஸம்ஶயவ்ருந்தஞ்ச ஶோஷயந்தீம் தத்யாத்	பாபராசிகளுக்கு நாசத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் ஸம்ஶயங்களைப் போக்கவல்லதுமான புத்தியைக் கொடுக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ அக்ஷத்தை ஸந்த்யாப்ரமென்கிறார் இதில். ஹிரண்யகஶிபுவின் உடன்பிறந்தவனான ஹிரண்யாக்ஷனென்னும் அஸுரன் தன் வலிமையால் ப்ருத்வியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் மூழ்கிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுடைய வேண்டுகோளினால் திருமால் மஹாவராஹ ரூபியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை நாடிக் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று பாதாள-

ஜோகத்தைச் சார்ந்திருந்த ஹிரண்யனைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைபடி விரித்தருளி னன் என்று ஐதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த்துப் பாதவர்ணம்.

கோலமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; ஸ்ரீகோல மென்றது ஸ்ரீவராஹமென்றபடி. “வானத்தெழுந்த மழை முகில்போல் எங்கும் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி ஏனத்துருவாய்” என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைநோக்கி ‘க்ரீடஸ்’ என்று விசேஷிக்கப்பட்டது. க்ரீடதஃ ஸ்ரீகோலஸ்ய [மஹா வராஹாவதாரவிசிஷ்டஸ்ய] தம்ஷ்ட்ராஹதிபிஃ [தம்ஷ்ட்ராக்ரகுட் டனைஃ] க்ஷிதாஸு [பின்னாஸு] ஹிரண்யாக்ஷஸ்ய வக்ஷஃஸ்தடாஸு ஸ்ராவஸம்பந்தஃ ஸ்ரவந்தஃ ஸந்தஃ [ஈ நவயிகாரவிகார ண] ஸமுத்ரம் [ஸமுத்ரம்] ஆரக்த்வம் [ரக்தவர்ணத்வம்] தத்வ ஸமுத்ரா [விஹ்ருதம்] யஸ்ய, தம் ஸமுத்ரம் ॥—மஹாவராஹ மூர்த்தியான எம்பெருமான் ஹிரண்யாக்ஷனுடைய அகல்மார்பைத் தனது தம்ஷ்ட்ரையாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழி யச் செய்ய, அந்த ரக்தப்ரவாஹமானது ஸமுத்ரமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்றாம். அப்படி ஸஞ்ஜாதா ருணமான ஸமுத்ரத்தை [உத்ஸர்பிம்ஸாரகாலைஃ கரிஜைத ராம்சுபிஃ உபஹஸந் சுக்ஷு] மலர்ந்த முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே பரிஹஸியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸூர்யநக்ஷம். ‘என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஒவ்வாதுகாண்’ என்று சொல்லிப் பரிஹஸிப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட ஸூர்ய க்ஷமானது உங்களுக்கு நல்ல பாதஸிவை நல்கவேணும்.

சுவஸ்தஸ்ஸந்தாபர்ஹிம் என்றும் ஸம்ஸயவஹ்நி என்றும் பாதவிசேஷணங்கள். ஸம்ஸாரவிஷயத்திலே சுவமாஹித்து பாபங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஸம்ஸாரத்தப ரப்ரமாணவிஸ்தரங்களின் விஸ்தரத்திலேஇழிந்தால்ஸாஸ்த்ரா

யந்த்ரங்களில் ஸம்ஶயம் பண்ணியாதே உபதிஷ்டம் என்று எதையும் நிஶ்சயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ள பாஷையைத்தரவேணுமென்கை. ஶாஶ்வதீஷு = ப்ரஹ்மாத்மிகாஸு. "ஶாஶ்வதாநுஸாரநுஶீஸம் ஶ" இதிவாணீநி:. "ஸந்தேகஸ்ஸஞ்ஜா நிவாரத்யஸ்தே" இதிவ்யுத்பத்தி:. ஸுஶிம்ஶ ஶாஶ்வதீ இதிரூபம். இந்தரூபம்ஸாதுவாகிலும் ப்ரயோகஸௌஷம் ப்ராசுர்யத்தை. (கஎ)

பத்மோத்பாஸப்ரபோதம் யஜ்ஜநயதி ஜகதீமேதமாந ப்ரபோதாம், யஸ்ய ச்சாயாஸநாதா லஸதி பரிஸரே ரோஹிணீ தாரகாக்ர்யா । நாநாமோத்யைகதந்த்ரம் ப்ரகடயதி ச யத் ப்ராணக்ருஷ்ணப்ராயணம், தேயா ஹிமஸ்ய யாஸ்நஸூதைய ஸ்வ தத்வ: பாதாச்ச்வஶ்ரூசக்ஷு: ॥ ॥ கஅ ॥

யச் — யாதொரு சக்ஷுமானது (2) யாதொரு ஸூர்யதேஜஸ்ஸானது

பத்மோத்பாஸப்ரபோதம்ஸச் — பிராட்டிக்கு ஆநந்தஜநகமாய்க்கொண்டு (2) தாமரைமலர்களுக்கு விகாஸஜநகமாய்க்கொண்டு

ஜகதீம் — உலகத்தை

ஏதமாநப்ரபோதாம் ஜநயதி — வளர்கின்ற அறிவையுடையதாக சசெய்கின்றதோ (2) வளர்கின்றப்ரகாஶத்தை உடையதாகச செய்கின்றதோ,

யஸ்ய — யாதொரு சக்ஷுஸ்ஸினுடைய (2) சந்த்ரதேஜஸ்ஸினுடைய

பரிஸரே — ஸமீபத்திலே

தாரகாக்ர்யா ரோஹிணீ ச ஸநாதா ச்சாயா லஸதி — ஸுவர்ணவத்தாலே சிறநததாய் சிவபபாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்குகின்றதோ

தாரகாக்ர்யா ரோஹிணீச்சாயாஸநாதாலஸதி — நக்ஷத்ரங்களில் சிறந்த ரோஹிணியானது சாயை போன்று விளங்குகின்றதோ,

யத் — யாதொரு சக்ரமானது (2) சந்த்ர தேஜஸ்ஸானது

ப்ராக்வக்த்ரே ப்ரயாணம் ஸத் — எம்பெருமானெழுந்தருளும் வழியைப் பின்செல்வதாய் (2.) ப்ரஸ்தாநத்தை உடையதாய்

நாநாபேதத்ரயம் தக்ஷு — பலவகை கூறுகளிற் காட்டியும் சிறந்திருக்கும்படியை (2) பலவகைஸ்தானைகளாலே உயர்ந்திருக்கும்படியை

ப்ரகடயதி — ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ,

தத் — அப்படிப்பட்ட

த்ரயாணாம் ஸ்வயம்ப்ரகாசேஜஸ ஸமுதய இவஸ்திதம் — ஸூர்யன், அக்நி, சந்த்ரனென்கிற த்ரிப்ரகாரமாயிராநின்ற தேஜஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள

ஹாரம் சக்ரம் — திருவாழியினது சக்ரமானது

வ: பாது — உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

⁂ யத் ஹார்த்ரக்ஷா த்ரயாணாம் ஸ்வயம்ப்ரகாசேஜஸ ஸமுதய இவ (ஸ்திதம்) தத் வ: பாது ॥ "ஸூர்யாக்நிசந்த்ராணாம் தேஜோரூபம் த்ரயாஸ்திதம்" என்கிறபடியே ஸூர்யனென்றும் அக்நியென்றும் சந்த்ரனென்றும் மூன்றுபடிப் படியிருக்குமிறே தேஜஸ்ஸமுதாயமும். அந்த மூவகையான தேஜஸ்ஸமுதாயங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சக்ரமாகப் பரிணமித்ததோ! என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று கவி உத்ப்ரேக்ஷாகாரமாகப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு பாதத்தாலும் ஒவ்வொரு தேஜஸ்ஸின் ஸாம்யத்தை ச்லேஷ ஸாமர்த்யாலே நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யத் ப்ராக்வக்த்ரே ப்ரயாணம் ஸத் ஜநயதி ப்ரகடயதி ஸ்வாமி ஜநயதி] 'ப்ராக்வக்த்ரே' என்றவிடத்தில் ஸ்வரூபச்லேஷமும் 'ப்ரயாண' என்றவிடத்தில் சப்தச்லேஷமுமாயிருக்கிறது. ஸூர்யனாகிற தேஜஸ்ஸமுதாயம் பத்மங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உல்லாஸத்தை [விகாஸத்தைக் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் ஸுகாலத்தை வளர்த்தும். உக்ராக்ஷமானது, அஸாதூந் [அஸாத்யாந்] உத்ஸாதயந்தீ=தீயாரை ஒழித்து நல்லாரை ரக்ஷிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள்ளத்திலுகப்பைத் தருமென்கை. ஸுபோதயமாவது ஸுஷ்டு ஜ்ஞாநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸ்யாஸ்தாராயேத்யாதி] வஹ்நி ஞானிற தேஜ: ப்ரகாரத்தின் படி சொல்லுகிறது. யஸ்யா (வஹ்நேஸ்ஸ்யா) ஸமீபே தாரகாக்ர்யா (நக்ஷத்ர ச்ரேஷ்டா) ரோஹிணீ ஸ்வாஸநா (ஸ்வாஸ ஸதிநாரூடா) ஸஞ்சரதி ஸுவேஷாயாம். தைத்திரீய யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் த்விதீயகாண்ட த்ருதீய ப்ரச்நத்தில் "ப்ரஜாபதே ஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்சத் துஹிதர ஆஸந் தா: ஸோமாய ராஜ்ஞே அததாத் தாஸாம் ரோஹிணீமுபைத்" என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட உபாக்யாநம் உணரத்தகும். 'அம்பா துலா நிதத்நி: அப்ரயந்தீ மேகயந்தீ வர்ஷயந்தீ சுபுணீகா' என்கிற ஸப்த க்ருத்திகா நக்ஷத்ரங்களும் மற்ற அச்விந்யாதி இருபத்தாறு நக்ஷத்ரங்களுமாகிற முப்பத்துமூன்று நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபக்கல் ஸோமனுடைய ப்ரேமாதிசயம் ப்ரஸித்தமிறே. இனி அக்ஷபக்ஷத்தில்—'ஸ்வாஸநா' என்றவிடத்து ஸ்வாஸா அஸநா இதி பதச்சேத:. யஸ்யா (அக்ஷஸ்ய) ஸமீபே அஸநா ரோஹிணீ தாரகாக்ர்யா ஸ்வாஸா ஸஞ்சரதி=ஸ்வாஸையாவது காந்தி; அது, அஸநா—ஒப்பற்றது. ரோஹிணீ—சிவந்தது. [ரக்தவர்ணாயாஞ்ச ரோஹிணீசப்தோ த்ருஷ்ட:.] தாரகாக்ர்யா=தாரகமென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸர்வப்ரதய ஜ்யஸஞ்ஜிவேசக்ரத்திலே ப்ரணவஸ்யாஸநமுண்டென்னுமிடம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதோக்தம். அக்ஷரேஷ்வேவ ப்ரணவ:; ப்ரணவஸ்யைவ தேவ:—இதி ஸம்க்ஷேப:. ப்ரணவஸம்பந்தத்தாலே ச்ரேஷ்டமாய் செவ்விதாய் அஸத்ருசமான ஒளி அக்ஷத்தின் ஸமீபத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. "தாரகாக்ர்யா" என்பதற்கு உத்தாரகச்ரேஷ்டமான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

[நாநாஹேதீத்யாதி] அஸ்த்ரதேவதைகளானது நாநாஹேதிபி: (நாநாவிதைர் ஹேதிபி:) உத்தரங்கம் ப்ரகடயதி. "ரவே

ரவிரஶ்மிஶஸ்த்ராது³ வஹ்நிஜ்வாலாஸு ஹேதய:" என்று அநேகார்த²கோஶ மாலையாலே ஹேதிஶப்³த³ம் இப்போது ஜ்வாலாவாசகம். (ஸுத³ர்ஶநப க்ஷத்தில் அஸ்த்ரவாசகம்.) நாநாஜ்வாலைகளாலே உத்³தா³மமாயிருக்கும் அஸ்த்ரம்; ஸுத³ர்ஶநமானது பலவகை அஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது. இங்கு ஸுத³ர்ஶநத்தைச்சொன்னது அவயவியான திருவாழியிலே நோக்கு. "அஸ்த்ரராஜோ ரதா²ங்க³ஸ்ய" என்றாரிறே ஸ்தரும் ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவத்திலே. [ப்ரத்யக்ஷக்ருஷ்ணப்ரயாணம்] அஸ்த்ரத்துக்கு 'க்ருஷ்ணவர்த்மா' என்றொரு பேருண்டிறே. க்ருஷ்ணனென்று ப்ரதா³நத்தைச்சொல்லிற் றுய் ப்ரதா³நத்தை ப்ரதா³நமாகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங்கும் ப்ரத்யக்ஷக்ருஷ்ணப்ரயாணமென்கிறது. ப்ரயாணமென்று ப்ரதா³ வாஹி. இனி ஸுத³ர்ஶநபக்ஷத்தில், க்ருஷ்ண:— எம்பெருமான்; எம்பெருமான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. "கருதுமிடம் பொருது—கைநின்ற சக்கரத்தன்" என்னக்கடவதிறே. ஆக இவ் வகைகளாலே த்ரிவித⁴தேஜ: ஸமுதா³யங்களின் கூட்டரவு என்னும்படியாகவுள்ள ஸுத³ர்ஶநமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணு மென்றதாயிற்று. (௯௮)

ஶோபி⁴ஷ்ணு: பத்³மராக³ஸவர்ணாபீ⁴ஷுபி⁴ஶ்ஶோபா⁴ஸீ நாவகாஶம், ப்ரத்யக்³ராஶோகராக³ப்ரதிப⁴டவபுஷா ஸம்ப்⁴ருஷி தம் வப்ரவேஷேண । அஹ்ந:ஸ்வஹ்நஸ்தே³ஹாந்தித⁴ருதஸம்ப்⁴ருதநயம் க்ஷத்ரியாணாம் ஹதாநாம், ஶ்ரேயம் ஶோணிதௌகை⁴ர்வஹ ஜய ஜய தேஜோ த்ரிவ்ருத்ஹேத்ருக்ஷேத்ராஸ் ॥ ௯௯ ॥

பத்³மராக³ஸவர்ணாபீ⁴ஷுபி⁴: — பத்³மராக³த்தோடு ஒத்த ஶோபையையுடைய கிரணங்களாலே

ஶோபி⁴ஷ்ணு:

ஶோபா⁴ஸீநாவகாஶம் — விளங்குகின்ற ஸ்தா²நத்தை யுடைத்தாய்

ப்ரத்யக்³ராஶோகராக³ப்ரதிப⁴டவபுஷா — அப்போதலர்ந்த அஶோகபுஷ்பத்தின் சிவப்புக்கு ப்ரதித்³வந்த்³வியான திருமேனியையுடைய

பாண்டவேஷண	ஸாஷ்டஶ்ந பாராக்ஷணுலே
ஸம்வஷிதம்	ஜயம்க்ருதமாய்

(ஜாதவன)

ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலபரை: பூர்ணம்	கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களுடைய ரக்தப்ரவாஹங்களாலே நிரப்பப்பட்டு
ஜந்ம: ஸ்நாநப்ரோக்ஷிதஸ்ய ராமஹ்ரதம்	உள்ளே யதேஷ்டமாக முழுகிக் கிளம்பின ராமப்ரபுவையுடையதான
ஸரஜவம்	குளம்போன்றுள்ள
ஶ்ரீவத்ஸம்	ஸ்ரீவக்ஷமானது
பவத: ஜவ்யாத்	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ உலகத்திலேஎவரும் அழிப்பவரில்லாமையால்கொழுத்துத்திரிந்துகொடுமையியற்றிவந்த க்ஷத்ரியவம்ஶங்கள்பலவற்றை நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜமதக்நிமுநியின் மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனாய்த்திருவவதரித்து, பரஶு என்னுங்கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனால்பரஶுராமனென வழங்கப்பெற்று, தனதுதந்தையின் ஹோமதேநுவைக் கவர்ந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுநனையும் அவனது குமாரர்களையுங் கொன்று அதனாலேயே க்ஷத்ரியவம்ஶம் முழுவதன்மேலும் க்ரோதாவேஶங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள்பலரையும் இருபத்தொரு தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களின் ஶரீரஶோணிதங்களையெல்லாம் ஒருதடாகமாக அமைத்து அதில் மூழ்கி பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ததாக ப்ரஸித்தமிறே. அந்த ஶோணித தடாகத்தோடே வக்ஷத்தை ஒப்பிட்டுப்பேசுகிறார். [ஶோபிஶோணிதாதி.] பத்மராகத்ரவம் போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காந்திகளாலே விளங்கா நின்றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷத்தை "ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலபரப்யம் ஸரஜவ" என்று ரக்தமய தடாகமாகச் சொல்லலாமிறே. [ப்ருத்வீராஶோகே

த்ருஷி] அப்போதலர்ந்த கிம்ஶுகவ்ருக்ஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுதர்சந பகவானின் ஸ்ரீயோ திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்தபடாகத்திலே முழுகிக்கிளம்பின ஸ்ரீவராஹஸ்வாமியோ என்னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஸாமவராஹன் நிருமித்த ரக்தபடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான சக்ராக்ஷமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ரோசிஷ்ணு: என்ற பாடமுமுண்டாகிலும் ஶோசிஷ்ணு: என்ற பாடம் அக்ஷராநுப்ராஸத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஶோசமாந' என்றதிறே. க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷதஜத்ருஷி பாட:. (௬௯)

தாந்தாநாமிந்த்ரியாணாம் ஹ்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம், வ்யூடம் வக்த்ரேண க்ரஹணவிஷணயா வாரிவ வாரணாநாம் । கம்பீரம் யஜ்ஞகர்தம் கமபி க்ருதயியோ ஜாநதே யஸ்ய ப்ரேக்ஷயாஸ், அஸ்ய ஸம்விதம் வஹ்நிஜ்வாலாஹிதஸ்ய அக்ஷம் தக்ஷது ॥ ॥ ௭௦ ॥

யத்	யாதொரு அக்ஷத்தை
ஹ்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம்	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின
இந்த்ரியாணாம் தாந்தாநாம் வாரணாநாம்	இந்த்ரியங்களாகிற தந்தஜங்களை
க்ரஹணவிஷணயா	பிடிக்கவேணுமென்கிறஎண்ணத்தினால்
வக்த்ரேண	திருவாழிபாழ்வானுடைய (2) வக்த்ரவதியாலே
வாரிவத்	கஜபந்தநி போல
வ்யூடம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
கம்பீரம் கமபி யஜ்ஞகர்தம்	ஆழமானவொரு யஜ்ஞக்குழியாக
க்ருதயிய: ஜாநதே	புத்திமான்கள் நினைக்கிறார்களோ

தஸ	அப்படிப்பட்ட
த்ரிஜகதபிமதஸம்ருத்திதக்ஷா	மூவுலகுக்கும் அபிமதமானவற்றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல
கக்ஷ்யா	ஸ்ரீஸுதர்சநகக்ஷமானது
வ: ஸம்ருத்தாம் ஸம்பதம் ப்ரதேயாஸ்	உங்களுக்கு ஸம்ருத்தமான ஸம்பத்தியை அளிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப்பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட்டாமல் யானையைப்பிடிக்க முடியாதென்பது ஸநாதநஸாக்ஷிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானே இந்த கக்ஷம் என்று தீமான்கள் உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ரூபகமும் ச்லேஷமும் பொலியப் பேசுகிறார் காண்மின். [தாந்தாநித்யாதி.] விஷயாரண்யங்களாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற இந்த்ரியங்களாகிற தந்திராஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [வப்ரேஸ்வஸ்மிந் ஸ்வாஷ்டு] கஜம பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் வப்ரவதீ; இந்த கக்ஷமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழியாழ்வான். வப்ரமென்று ஸுதர்சநத்தையும் திருவாழியையும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய இந்த்ரியங்களையும் ஆகர்ஷித்து அடக்கியாளவல்லது வப்ராக்ஷமென்றதாய்த்து. அப்படிப்பட்ட கக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸம்ருத்தஸம்பத்தியை அளிக்கக்கடவது. [த்ரிஜகதபிமதஸம்ருத்திதக்ஷா.] “ஸர்வாபீஷ்டார்த்த ஸம்ருத்திதக்ஷநாமஸப்தாநாம் ப்ரஹ்மவாப்ருதே” இதி ஸ்ருதே:. த்ரிஜகதபிமதாங்களை ஸம்ருத்தமாகக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரீவஸ்] “வாரீ து கஜபந்தநீ” என்ற அமரகோசத்தின்படி வாரீசப்தம் ஸ்த்ரீலிங்கமாயினும் “ஸம்ஸாராந்தாஸ்வரா: ஸ்த்ரியாம் ஜகாராந்தா சவதி ஹவதி” என்கையாலே வாரிவஸ் எனப்பட்டது.

(எ௦)

ப்ராணாதீந் ஸம்யம்ய ப்ரணிஹிதமநஸாம் யோகிநாம் ஹ்ருத்ஸரோஜே, தைர்க்யம் ஸங்கோச்ய ரூபம் விரசிததஹராகாச க்லுப்தாவஸதேந । ப்ராப்தம் யத் ஸார்ங்கிணா ஸ்வமஹிமஸத்ருசம் தாம காமப்ரதம் வ:, ஸ்யாத் தத் ஸௌந்தர்யஸர்வஸ்வபரிபவிதம் பங்கேருஹாக்ஷாயுதாக்யம் ॥ ॥ எக ॥

(யோகதந்த்ரங்களிற் சொன்ன கட்டளையிலே)

ப்ராணாதீந்ஸம்யம்ய — ப்ராணன் முதலான வாயுக்களை அடக்கி

ப்ரணிஹிதமநஸாம் — நியத சித்தர்களாயுள்ள

யோகிநாம் — யோகிகளுடைய

ஹ்ருத்ஸரோஜே — ஹ்ருதயத்தில்

தைர்க்யம் ரூபம் ஸங்கோச்ய விரசித தஹராகாச க்லுப்தாவஸதேந — பெரிய வடிவைச் சுருக்கி தஹராகாசத்தில் க்லுப்தப்பட்டு வாஸம் பண்ணின

ஸார்ங்கிணா — ஸ்ரீ ஸார்ங்கதந்வ ஸார்ங்கிணாலே

ஸ்வமஹிமஸத்ருசம் யத் தாம ப்ராப்தம் — தன் பெருமைக்குத் தக்க யாதொரு இருப்பிடம் அடையப்பட்டதோ,

தத் — அந்த

ஸௌந்தர்யஸர்வஸ்வபரிபவிதம் — ஸௌந்தர்ய ஸஞ்ஜிதமான

பங்கேருஹாக்ஷாயுதாக்யம் — செங்கண்மாலின் திவ்யாயுதத்தினுடைய சக்ரமானது

வ: காமப்ரதம் ஸ்யாத் — உங்களுக்கு காமிதங்களைக் கொடுக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ சக்ரத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். ப்ராணாதி வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸமாதியிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொழிகளின் அனுகாரணத்திலே ஸாவகாஶமான ஹ்ருதயாகாஶத்திலே திருவாழியாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது தம்முடைய விஶாலரூபத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையாலே ஸூக்ஷ்மதரமான அந்த ரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்தத்துடனேயிறே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி ஶ்ரமப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம் பெருமைக்குத் தக்கவாறு யதாவகாஶமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விஶாலமான சக்ஷமாகிற ஸ்தாநவிஶேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப் பட்ட ஸூக்ஷ்மதோஸூக்ஷ்மதரமான வக்த்ராகாரமானது உங்களுக்கு ஸகலாபீஷ்டப்ரதமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விர.வி தஹ்ருதயாகாஶகர்த்ருத்வாதிகே ந.] ஸாந்தோக்யத்திலே [8—1—1.] "அத யதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரே தஹரம் புண்டரீகம் வேஶ்ம......" இத்யாதி ஶ்ருதியை அநுஸந்திப்பது. ஶ்ரீபாஷ்யத்தில் தஹராதிகரணவ்யாக்யாநத்தையும் ஸ்மரிப்பது. "தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேஶ்மபூதம்" இத்யாதிகம் ஸ. தஹர மென்றது ஸூக்ஷ்மமென்றபடி. "ஹ்ருத்கமலம் யதவஷ்டிதஹரம் புண்டரீக" இத்யாதிகளிலும் "போதிற்கமலவன் னெஞ்சம் புகுந்தும்" இத்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே பொழிகளின் ஹ்ருதயாகாஶவர்த்தியானவன் திருவாழியாழ்வானேயோ வென்னில்; தாதாத்ம்யஸாவமை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையிறே. அபேதோக்தியிறே எங்குமுள்ளது.

ஸ்வேதிஸேஷ்யஶ்ஶ என்றவிடத்து ஸேஷிவைபாவது ஶ்ருங்கார வ்யஞ்ஜகம். (எக)

விஶ்ராந்தி வீதவ்யூணயா த்ரிணவவஸ்தா பஞ்சவாக வஸ்யாபேவ்ய வக்த்ராயவ்யக்ஷஸ்ய பிம்பஸ்ய பரிஹஸிதஜவாவர்ஷ கோஶஸ்ய ஶுகாஶஸ்ய। ஶோபே ஶௌர்யஶௌர்யதஶௌஶ்ரஸ்தி தஞ்சதோவ்யாஸ் விஶ்வராஜஸோநம், ஶ்ராந்தஸ்யாதித்யரோசிஷ் தஜிவ ஸ்வந்த: பாதாரஸாஜ்ஞஸுக்ஷ்ம ॥ ॥ எஉ ॥

யத்ர	எவ்விடத்தில்
ப்ரஸாதஸ்ய	எழுந்தருளியிருக்கிற
சக்ராயுதஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுடைய
சரணநகமணி ஜ்யோதிர்யுண யத்ர	திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்டானதிரேகமான ஒளிபாலே
விஸாரு	வ்யாப்தங்களாய்
பரிணமித ஜலா ஸாந்த்ர கோபாரா	ஜலாக்ராந்த மேகங்களைப் பரிணமித்திரா நின்ற
ப்ராகாரா	ப்ராகாரங்களை
பிப்ரத்	ஹரியா நின்றதாய்

(உத்தரம்)

பார்ச்வே	பார்ச்வத்தில்
தத்ர தத்ர	அங்குமிங்கும்
பாண்டுமேகை: ஸ்வச்சமேகை: ஸமேகை:	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
விஷ்வக்	வ்யாப்தமாயும்
ப்ராதஸ்ஸூர்ய ரச்மிராஜி வ்யாப்தம்	உதயகாலத்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே வ்யாப்தமாயுமுள்ள
வ்யோமேவ விப்ராஜமாநம்	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ரதாங்கம் சுக்ஷம்	திருவாழியினது சுக்ஷமானது
யுஷ்மாந் பாது	உங்களைக் காக்கவேணும்.

அ அ அ சுக்ஷத்துக்கு பார்ச்விகமாய் ஸூர்யோதயஸமய ஸந்த்யாவலியான ப்ராகாரத்தோடே ஸாம்யத்தை பேசுகிறாரிதில். அது எங்ஙனேயிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான மேகபடலங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே பாண்டுமான காந்தியையுடையதாயும், ப்ராதஃகால ஸூர்யனுடைய செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காந்தியையுடையதாயுமிருக்கும்; சுக்ஷமும் அங்ஙனேயிராநின்றதோவென்னில்; ஆம்; [யத்ர ப்ரஸாதஸ்ய சக்ராயுதஸ்ய சரணநகமணிஜ்யோதிர்யுணயாத்ரா விஸாரு பரிணமித ஜலா

கோணாத் ப்ரகோணாத் விஹரத்] ஹ்ருதயத்திலே எழுந்தருளி யிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திரு நகங்களினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஜபாகுஸும ஸத்ருஶமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது அங்ஙனேயிராநின்றதென்னக் குறையில்லையிறே.

விஶாநு என்றது ஸம்பந்நாநு என்றபடி. வீர்யம் = “வீர்யம் தேஜ விகாரதா” இத்யமர:. ஶோணதேஜஸ்ஸின்னை வெண்மையாக ஆக்குவது அதிஶயம். [அநேஹோ:] “ஸமய: காலோ அநேஹா” இத்யமர:. அநேஹஸ்ஸின்னையாவது.

ஶ்ரீவாணீவாக்³த்³ருஹாண்யோ விதத⁴தி ப⁴ஜநம் ஶக்தயோ யஸ்ய
தி³க்ஷு, ப்ராஹ வ்யூஹம் யதா³த்³யம் ப்ரணவமபி ஜ்ஞாநம் ஶாரதீ
பா⁴ரதீநாம் | கோ⁴ரம் ப்ராணம் ச தீ³ப்திம் ப்ரணயதி
பாராஷ: ப்ராஜ்ஞ: ப்ராயஶ்சநாதி:, ஶக்தீநாம் யஸ்ய தீ³ப்தி
ஸ்தநவாத³க்ஷதீ³க்ஷதாம் வ: ‖ ‖ ௭௨ ‖

பா⁴ரதீநாம் ஶாரதீ — பா⁴ரதீ வாக்கானது

யத் — யாதொரு சக்ரத்தை

ஆத்³யம் வ்யூஹம் — வாஸுதேவாதி வ்யூஹவ்யூஹமாகவும்

ஜ்ஞாநம் ப்ரணவமபி — ஜ்ஞாநமென்கிற ப்ரணவமாகவும்

ப்ராஹ — சொல்லாநின்றதோ,

ஶ்ரீவாணீவாக்³த்³ருஹாண்ய: ஶக்தய: — ஶ்ரீ, வாணீ, வாக், த்³ருஹாணீ என்கிற (வாஸுதேவாதிகளின்) ஶக்திகள்

தி³க்ஷு — கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும்

யஸ்ய — யாதொரு சக்ரத்திற்கு

ப⁴ஜநம் விதத⁴தி — ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

ப்ராப்தா: [illegible]	[illegible] ப்ரியோ [illegible]
யஸ்ய ஸந்நிதௌ	யாதொரு சக்ஷுஸ்ஸின் ஸந்நிதியில் (இருந்துகொண்டு)
ஸத்பக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபி:	ஸத்துக்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க
ஸ்வர்காபவர்கதம் ரூபம் அர்த்தினாம்	ஸ்வர்க்கமாயும் அபவர்க்கமாயுமுள்ள வடிவை
ப்ரகாசயதி	வெளிக்காட்டுகின்றாரோ,
தத் சக்ஷு:	அந்த சக்ஷுஸ்ஸானது
வ:	உங்களுக்கு
அநகம் ஐஶ்வர்யம் திஶது	குற்றமற்ற ஐஶ்வர்யத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

௩ [ஷாட்குண்யாத்மா யத் (சக்ஷு:) ஆத்யம் வ்யூஹம் ப்ராஹு] ஆத்யவ்யூஹமாவது "ஷட்குணவிக்ரஹம் தேவம் பாவக்ராஹ்யம் ஹ்ருதாலயம். ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தஸித்தயே." இத்யாதி ஸாத்வதஶாஸ்த்ரவசனங்களாலே சொல்லப்படுகிற வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபேண நிற்கும் நிலை. பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதாதிகளிலே ஸ்ரீவாஸுதேவனையே இந்த வ்யூஹாவதாரமாகச் சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாஸுதேவாதிகம் வ்யூஹம் ப்ராயஶ்சிகம் விது:। உபயோரபி தாதாத்ம்யம் ப்ரஹ்மவத் ப்ரகாஶவத:॥" இத்யாதி. இந்த ஶ்லோகத்தில் யச்சப்தத்தாலே சக்ஷுஸ்தானே க்ருஹீதமாகிறது. வாஸுதேவனன்றோவெனில்; அவயவாவயவிகளுக்கு அபேதோபசாரமிருக்கிறபடி. [யத் ப்ராஹு: ஷட்குணம் ப்ராஹு] ஜ்ஞாநைஶ்வர்யவீர்ய ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஆறு குணங்களுள் ஜ்ஞாநமிறே முதலாவது. அது தான் சக்ஷுஸ்ஸென்று ஸாத்வதஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதாய்த்து. இவற்றுள் ஜ்ஞாநத்தை அம்ஶியாக வைத்து மற்ற குணங்களை அதற்கு அம்ஶங்களாகச் சொல்லிவந்த ஸர்வபூர்வ ஸம்ஹிதையிலே "ஜ்ஞாநமேவாம் பரம் ப்ரஹ்மணோ

ராத்ஞ: । ததா ச வக்ஷ்யதி த்ராஸாத் ப்ரஸ்யாயாஜ்ஞாத் ஜோதி நஃ" என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லையிறே. இவ்விடத்திலும் அவயவாவயவிநோரபேதோபசார:.

[திக்ஷு ஸ்ரீவாஸீவாஹுதேந்த்ராத்யாஸ்ஸந்தோ யஸ்ய (அக்ஷஸ்ய) பஜநம் விதயந்தி.] கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாதி சதுர்மூர்த்திகளுடைய ஸக்திகளென்று ஸம்வாதஸூத்ரங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாஸீவாஹுதேந்த்ராதிகள் நால்வரும் ப்ராச்யாதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தமூர்த்தியான ஸ்ரீஸுதர்சநாக்ஷத்தை பஜியாநின்றார்கள் என்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரப்ரமாணங்கள் கண்டு கொள்வது. [யஸ்ய ப்ரத்யேகம் ப்ரக்தா: பரமேஷ்டி: பக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபி: பூரணம் ஸாதநம் ச மூர்த்திம் ப்ரயாதி] பக்தர்கள் போக்யாஸாதநார்த்தமாகத் திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது அவர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கு அநுகுணமாக ஸாதகமான மூர்த்தியோடே ஸேவை ஸாதிப்பர். "அக்ஷாதக்ஷேச்தமஹாவிகடாடோபவேஷாய" என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே அநிஷ்டநிவாரணத்துக்காக பக்தர்கள் ப்ரார்த்திக்கும்போது "உக்ரம் பச்யாக்ஷேந்த்ரஹ்ருக்ஷ்டி" என்கிற பயங்கர ரூபத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்சந பாராசரீ ஸ்தோத்ரத்திலே ஸ்தியாநின்ற அக்ஷமானது உங்களுக்கு நிரபாயமான ஐச்வர்யத்தை அளிக்கக்கடவது. அபாக்ஷமாவது, பலபேர்களுக்கு ப்ரஸாதவாயிருக்கை. இதனை வேண்டுவாருமுண்டிறே. (௭௩)

ரக்ஷ:பக்ஷேண ரக்ஷக்ஷதவிப்ரமணம் யக்ஷ்யவேயக்ஷ்ய ராஜ்ஞ, யக்ஷீயக்ஷீயராணாம் வதயந்தோஜ ஸஜ்ஜஸ்திக்ஷாநவே க்ஷ । திக்ஷ்வக்ஷிப்ரயக்ஷயந்தி ஜஹதி யத் தக்ஷதாம் திவ்ய ஹேதோ:, அக்ஷாராக்ஷாம் தக்ஷ பக்ஷதா ஸவதாக்ஷிஷ்டு க்ஷக்ஷு ॥ ॥ ௭௪ ॥

ஆஜௌ	போர்க்களத்திலே [பட்டு
ரக்ஷஸ்ஸைந்யேந க்ஷதம்	ராக்ஷஸஸைந்யத்தாலே நசியப்
த்ரபாவநம்ரம்	வெட்கம் தோன்றுநின்ற
அமரஸைந்யம்	தேவஸேனையை
ரக்ஷஸி	ரக்ஷிப்பாநிற்கிற
யஸ்	யாதொரு அங்கமானது
வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷ	வஜ்ராயுதப் பயிற்சிவேண்டாத,
வஜ்ரிண: ஸைந்யே	இந்திரனுடைய ஸைந்யத்திலே
அக்ஷீயமாணாம் ஶ்ரியம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய	மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்தை சடக்கென ஸ்தாபித்து
ஓஜஸ்விதாம்	தனது வல்லமையை
ஜகதி வ்யஞ்ஜயதி	உலகத்திலே ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகின்றதோ
தஸ்	அப்படிப்பட்ட
அக்ஷஜித்ஸு	ஜிதேந்த்ரியர்களுக்கு ஸ்ப்ருஹ்யமான
ஶ்ரீவத்ஸாங்க: ஸ்ப்ருஹ்ய:	ஸ்ரீவத்ஸாங்கமானது
வஸ்தாம்	உங்களுடைய [மையை
அக்ஷீணாம் அக்ஷமாம்	குறைவின்றி வளர்கின்ற பொரு
க்ஷபயது	போக்கடிக்கவேணும்.

❖ [யஸ் (அங்கம்) ஆஜௌ ரக்ஷஸ்ஸைந்யேந க்ஷதம் (அத ஏவ) த்ரபாவநம்ரம் அமரஸைந்யம் ரக்ஷஸி] போர்க்களத்தில் ராக்ஷஸஸைந்யத்தாலே உபத்ரவிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலைகவிழ்ந்து நின்ற தேவஸைந்யத்தை ரக்ஷிப்பா நிற்குமாய்த்து அங்கம். [வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷவஜ்ரிண: ஸைந்யே அக்ஷீயமாணாம் ஶ்ரியம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய (ஸ்வீயாம்) ஓஜஸ்விதாம் ஜகதி வ்யஞ்ஜயதி.] 'தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கவேண்டிய முறைகளை அப்யஸிக்கத் தேவையில்லை' யென்னும்படி வஜ்ரப்ரயோகத்தாலாக வேண்டிய காரியங்களை அங்கந்தானே நிர்வஹிக்கையாலே, வஜ்ரஶிக்ஷையைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்திரனுடைய ஸைந்யத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயலக்ஷ்மியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸ்வகீயப்ரதாபத்தை உலகத்தில்

ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக்குகின்றதாம் அக்ஷம். [அக்ஷிணி அக்ஷாணி] அக்ஷமென்று இந்த்ரியவாசகம். இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார் ஜிதேந்த்ரியர்களெனப்படுகிற அஹிர்புத்ந்யாதிகள்; அவர்களுக்கு ஈஶமென்றது ஈஶ்யமென்றபடி. "ஈஶம் ஈஶ்யம் ஸர்வஸ்ய" இத்யாதி. "அஜ அஹிர்புத்ந்ய ஈஶித" என்றாரிறே தேஶிகனும். இப்படிப்பட்ட அக்ஷமானது [ஸஹதாம் க்ஷாந்தம் அக்ஷாந்தம் க்ஷபயது] அக்ஷாந்தியாவது அஸஹிஷ்ணுதை. பிறர் மினுக்கம் பொறாமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஔஷதமில்லாத வ்யாதியாயிறேயிருப்பது. "பயிஷ்ஜ்யாய நாயாம் விஶ்வேஷாஷாமஷாமிணா । நஸக்ருத்ஸ்வோணாஸ்திரவத்ராநவத்யந்தி ॥" [ஸம்க்ஷேப ஸர்வேபாஷ்யே] என்றிறே அஸூயையின் பேச்சு. "ஆபாதஸாதிநேயாராது விஜஹாத்யஸூயா" என்று ப்ராயஶ்சித்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாதியிறே இது. இப்படிப்பட்ட அஸூயையானது ஸ்ரீஸுதர்ஶநப்ரஸாதத்தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆஶாஸிக்கிறார். [க்ஷாந்தம்] க்ருஶமாயிருப்பது க்ஷாந்தமெனப்படும். அக்ருஶமானது அக்ஷாந்தம்; அதிகமான என்றபடி.

அத்ர விஶேஷ:.

அக்ஷவர்ணநபரங்களான இப்பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களிலும் அக்ஷஶப்தம் நபும்ஸகலிங்கமாகவே ப்ரயுக்தமாயிருக்கின்றது. பாணிநீய லிங்காநுஶாஸநத்தில் நபும்ஸகாதிகாரத்தில் "அக்ஷமிந்த்ரியே" என்று சொல்லப்பட்டது. "அங்கு இந்த்ரியே கிம்? ரதாங்கே பும்ஸி" என்றார் வ்ருத்திகாரர். ஆகையாலே இந்த்ரியவாசகத்தில நபும்ஸகமேயாக இங்கு ப்ரயோகித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் ஶங்கிக்க இடமுண்டு. சில கோஶகாரர்கள் ரதாங்கார்த்தத்திலும் நபும்ஸகமென்று நிர்தேஶிக்கக் காண்கிறோம். லிங்கமஶிஷ்யமென்பதுமொன்றுண்டிறே. (எச)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கராண்ணங்கராசார்யவிரசிதே
ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகவ்யாக்யாநே
அக்ஷவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத² ஸுத³ர்ஶநஷட்கம் ஷஷ்டம்.

ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாஜடாலஸ்த்ரிநயநவத³ந: ஷோட³ஶோத்³த³ண்ட³பா³ஹு:, ப்ரத்யாலீடே⁴ந திஷ்ட²ந் ப்ரணவஶஶத⁴ராதா⁴ரஷட்கோணவர்தீ | நிஸ்ஸீம்நா ஸ்வதா⁴ம்நா நிகி²லமபி ஜக³த் க்ஷேமவந்நிர்மிமாண:, கல்ப்யாத் ஸௌத³ர்ஶநோ வ: ப்ரதிப⁴டபருஷ: புருஷ: பௌருஷாய || ௭௫ ||

ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாஜடால:	சோதிசூழ்ந்தமுடியை யுடையராய்
த்ரிநயநவத³ந:	மூன்று கண்களுள்ள முகத்தை யுடையராய்
ஷோட³ஶோத்³த³ண்ட³பா³ஹு:	நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை யுடையராய்
ப்ரத்யாலீடே⁴ந திஷ்ட²ந்	இடத்திருவடியை நீட்டி வலத்திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கையாகிற ப்ரத்யாலீடஸ்திதியிலே நிற்பவராய்
ப்ரணவஶஶத⁴ராதா⁴ர ஷட்கோணவர்தீ	ப்ரணவத்தையும் சந்த்ரமண்டலத்தையும் ஆதாரமாகவுடைய ஷட்கோணயந்த்ரத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவராய்
நிஸ்ஸீம்நா	எல்லையில்லாத
ஸ்வதா⁴ம்நா	தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிகி²லமபி ஜக³த்	எல்லாவுலகத்தையும்
க்ஷேமவத் நிர்மிமாண:	க்ஷேமமுடையதாம்படி செய்தருள்பவராய்
ப்ரதிப⁴ட பருஷ:	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்குக் கொடியவரான
ஸௌத³ர்ஶந: புருஷ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு [மென்கை.
பௌருஷாய கல்ப்யாத்	விக்ரமத்தை அளிக்க வேணு

✤ ✤ ✤ ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநவைபவங்களைப் பற்றி வர்ணித்தாராயிற்று. இனிமேல் ஸ்தோத்ரம் முடிய கவயிவியான ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநபுருஷனுடைய வர்ணநமாய்ச் செல்லுகிறது. [ஸௌதர்ஶந: சக்ரராஜ: வ: ஶௌர்யாய ஸம்ப்யாது] திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையாலே உங்களுடைய ஸம்ஸ்ரயம நிலைநிற்கக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம் எப்படிப்பட்டவரெனனில்; [ஜ்யோதிஶ்சூடாலமௌளி:] ஜ்யோதிஶ்சூடா மௌளிர்யஸ்ய ஸ:. ஜ்யோதி:ஸமூஹமாகிற உஜ்ஜ்வலமாந ஜடைகளையுடைய முடியையுடையவர். [த்ரிநயநவதந:] மூன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுகமுடையவர். [ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையவர். [ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்] ப்ரத்யாலீடமென்கிற ஸ்திதிவிஶேஷவிஶிஷ்டராய் நிற்பவர். இடதுகாலை முன்புறமாக நீட்டிவைத்து வலதுகாலைப் பின்புறமாகச் சுருக்கிவைத்து நிற்பதொரு ஸ்திதிவிஶேஷத்திற்கு ப்ரத்யாலீடமென்றுபெயர். "ஸ்யாத் ப்ரத்யாலீடமாலீடமித்யாதி ஸ்தாநபஞ்சகம்" என்ற அமரகோஶத்தின வ்யாக்யாதாக்கள் "வாமபாதம் புரஸ்க்ருத்ய தக்ஷிணபாதஸங்கோசஸ்திதி: ப்ரத்யாலீடம்" என்றுரைத்தார்கள். ஶோபாவிம்ஶதியில "ப்ரத்யாலீடஸ்திதிம் பவதாம்" என்று ஸ்ரீதேஶிகனருளிச்செய்ததும் இப்பொருளிலேயிறே. [ப்ரணவஶஶதராதார ஷட்கோணவர்த்தீ] "ஷட்சக்ர ப்ரதிஷ்டித!" என்றார் தேஶிகனும். ப்ரணவத்தையும் சந்த்ரனையும் ஆதாரமாகக்கொண்ட ஷட்கோணத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னே சந்த்ரபிம்பத்தையெழுதி அது தன்னிலே ப்ரணவத்தையெழுதி அதன்மேல் ஷட்கோணாகாரமிட்டு அது தன்னிலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுதர்ஶந யந்த்ர ஸம்ஸ்தாந விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. "சந்த்ராய:காரி யந்த்ரே வஸதி ச ஷடஸ்ரே கோணபிம்பே ச ஸாரா:" என்பர் மேலேயும். [நிஸ்ஸீமேந த்யுதி.] அநவதிகமான தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும் வாழ்விக்கவல்லவர்,

"ஷுஸமிருத்தா" என்று ஸமாஸமானபோது 'ஷுஸம்ருத்தாலே' என்று பொருளாம். [ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகள்] ஆஸ்ரிதவத்ஸலாதிக ளான கல்யாணகுணங்களுக்கு ஸமுத்ரர். இப்படிப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரன் உங்களுக்கு வாத்ஸல்யமனுகவேணும். மிடுக்கைத்தந்தருளவேணுமென்கை. "வாத்ஸல்யம் வாத் ஸல்யஸந்த்ரனோ கோமதீ தேஜஸி" என்று நிர்வாஹமாகை யாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னவுமாம். (எரு)

வாணீ வாராணீகீ யம் ஆஸ்ரயதி ஸஹிதம் ஸ்ரேஷ்டம் ஸேவ்யமானோ, ஸக்தித்வேஷு ஷண்மாஸாவதாரஹர்ஷவ வ்யாபிநீ தஸ்மிஸ்ரீத்ராழ் । கஷ்டம் யத்தஸ்ரேவாயோ நநி ஸ்ரிதஸ்ஸிதிநாரதாஸ்ரேஷ்ட ஸக்தி, ஸேவிம் வா ஸ்ரீந வீம்ஸு க்ஷிவதா ஸ விலயம் தாஸ்யாஸ்ஸராஜ: ॥ ।எகூ॥

வாராணீகீ வாணீ	சந்தோவாக்கானது [ஸரஸ்வதா ஸூக்திகள்]
யம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானை
ஸேவ்யமானோ	பராவஸ்தைவனுடைய
ஸஹிதம்ஸ்ரேஷ்டம் ஆஸ்ரயதி	சிறந்த ஸம்ஸர்க்கமாகத் தெரிவிக் கின்றதோ,
யஸ்ய ஸக்தி:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானு டைய ஸக்தியானது
தஸ்மிஸ்ரீத்ராழ்	அந்தஎம்பெருமானுடையவிஸ்ரு ஷ்டியில் (அதாவது, அவனுடைய விபவாவதாரங்களில்)
ஸஷண்மாஸாவதாரஹ ஸவ வ்யாபிநீ	பாணமென்னமண்டையென்ன நவமென்ன கோடாலியென்ன இவை முதலானவற்றில் அநு ப்ரவேசித்திரா நின்றதோ,
ஸ்ரிதஸ்ஸிதி:	தீக்ஷ்ணஸ்ரேஷ்டன்களான
நாரதாஸ்ரேஷ்ட	நாரதாதிஸமஷ்டிகளாலும்

யத்ஸ்வ ரூபாய: தத்த்வம் நஸக்ய: — யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் அறிந்துகொள்ள முடியாதோ

ஸ: சக்ரராஜ: — அப்படிப்பட்ட ஹேதிராஜன்

வ: — உங்களுடைய

து:ஸ்வப்நாத் — ஸ்வப்நத்தாலே போக்கிக்கொள்ள முடியாததும்

தைவீம் மாநுஷீம்ச விபதம் — தைவாயீநமும் மாநுஷ்யாயீநமுமான ஆபத்தை

க்ஷிபது — போக்கவேணும்.

ப்ர ப்ர ப் [ஸ: சக்ரராஜ: வ: தைவீம் மாநுஷீம் ச விபதம் து:க்ஷிபது] உங்களுக்கு தைவமூலகமாகவும் மாநுஷமூலகமாகவும் விளைகின்ற விபத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் பாராணிகீ வாணீ தேவாரோ: மூர்த்திம் ப்ருதக்ஷணம் ஆயதி] எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிப்போருவது. "ஸங்கல்பதைவ ஸுதர்ஸநாத் ஸ்வரூபநயாஸநோ:" இத்யாதி பல ப்ரமாணங்களுண்டிறே அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில். [ப்ரக்ருத்யாதி.] ராமாவதாரத்திலே பாணங்களாலும், பரசுராமாவதாரத்திலே குடாரியாலும், நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே நகங்களாலும், வாமநாவதாரத்திலே தர்ப்பத்தாலும் மற்றும் பல அவதாரங்களிலே பல பல ஆயுதங்களாலும் கார்யங்கள் ஆயிற்றாகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஸக்தி வ்யாபித்திருந்தே கார்யகரமாயிற்றுக் காணீர். வாமநாவதாரத்தில் பவித்ரதர்ப்பாக்ரத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறினதும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் ஆவேசித்திருந்தே கார்யமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பது. "சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சக்கரக்கையன்" என்றவிடத்து மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்தி காண்க. ருத்ராதிகளுக்கு வஜ்ராத்யாயுதங்களாலே ஆகிற கா

யத்நமும் இவருடைய ஸங்கல்பாயத்தமன்றே. இதுதோன்ற தந்த்ரவ்ருத்தி க்ருதமென்கிறார்.

[கதயோர்த்திக்ருதி.] ஸாத்யஸாதநஸ்வரூபத்தத்த்வத்தை அறிவதற்கு ஸர்வஜ்ஞவாதிகளான நாரதாதி மஹர்ஷிகளும் வல்லரல்லர். ஸஹஸ்ரதத்த்வத்தை அறியிலுமறியலாம். இவருடைய தத்த்வமறியவொண்ணாது காணும். "ப்ரபோ ஸுதர்சந ...!" என்றாரிறே தேசிகனும். (எசு)

ரூடஸ் தாராலவாலே ரசிதவிடப: ஸ்யாமச்சாயஸ்ஸுபத்ரஜாலை:, ஜ்வாலாபி: ஸப்ரவாளை: ப்ரகடிதகுஸும: பஹுலம்பந்தை: ஸ்புலிங்கை: । ப்ராப்தாநாம் பாதமூலம் ப்ரக்ருதிமதுரயா சாயயா தாபஹாரீ, தத்யாத் ப்ரகாண்ட: ஸமீஹிதம் விஷ்ணுஹேதிகல்பவ்ருக்ஷ: ॥ எஎ ॥

தாராலவாலே ரூட:	ஞாணமாகிற பாத்தியில் முளைத்ததாயும்
ஸ்யாமச்சாயஸுபத்ரஜாலை: ரசிதவிடப:	கறுத்த ரூபமாகிற அழகிய இலைகளின் ஸம்ருத்தத்தை உடையதாயும்
ஜ்வாலாபி: ஸப்ரவாளை:	ஜ்வாலைகளாகிற தளிர்களையுடையதாயும்
பஹுலம்பந்தை: ஸ்புலிங்கை: ப்ரகடிதகுஸும:	கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு கிளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற புஷ்பங்களை ப்ரகாசப்படுத்தா நிற்பதாயும்
பாதமூலம் ப்ராப்தாநாம்	திருவடி ஸமீபத்தையடைந்தவர்களுக்கு (2) மரத்தடியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு
ப்ரக்ருதிமதுரயா சாயயா	இயற்கையாகவே இனிதான நிழலாலே (2) காந்தியாலே

தாபஹ்ருத்	ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும் (2) ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும்
உத்தர: ஸ்ரீகாண்ட:	உத்தமமான பாதங்களாகிற ஸாகங்களையுடையதாயுமிருக்கிற
விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞ வ்ருக்ஷ:	ஸமஸ்தஸம்ஜ்ஞமென்கிற திருவாய்மொழியாழ்வாராகிற கல்பவ்ருக்ஷமானது
வ:	உங்களுக்கு
அபிமதம் ஸமம் ப்ரதத்யாத்	வேண்டிய பலனைத்தரவேணும்.

✦ ✦ ✦ எம்பெருமானுடைய ஸம்ஜ்ஞம் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாகையாலே அதை ஒரு கல்பவ்ருக்ஷமென்னலாமிறே. அந்த விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞமும் திருவாழியாழ்வானும் ஸஹவ்ருத்தியாகையாலே இவரையே கல்பவ்ருக்ஷமாகக்கொண்டு பேசுகிறார். "விவிதஸம் கல்ப கல்பக" என்றாரிறே தேசிகனும். [ப்ரஸித்தஸாரபாவாதௌ] வ்ருக்ஷமானது பாத்தியிலே முளைக்கும். ஸ்ரீவசநபூஷணமாகிற வ்ருக்ஷமும் ப்ரணவமாகிற பாத்தியிலே ப்ராதுர்பூதம். "ப்ரணவஸம்பாராயணவஷட்ப்ராணவதீ" என்றாரிறே கீழே. [ப்ராதேசதேஹ்யஸ்ஸஜாதௌ: ப்ரதிபதஜநயா:] கர்ணகர்ணாதிகளான கறுத்த ஆயுதங்கள் அழகிய இலைகள் வடித்தாற்போலே யிராநின்றன. [ஜாஜ்வல்யமாநா:] செவ்விய சுடர்கள் செந்தளிர் போன்றன. [ப்ரஸஹஸம்வேதா: ஸம்பத்தோக்ஷ: ப்ரகடிதகர்மா:] பாம்பாயபாம்பமாக வெளிவருகின்றதீப்பொறிகள் செவ்விய மலர்கள் அலர்வதொக்கும். [ப்ராதஸ்ஸந்த்யாதி.] வ்ருக்ஷமானது தன் பாதமூலத்தைப் பற்றினார்க்கு அழகிய நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தைத்தணிக்கும்; இவரும் தமது திருவடிகளை ஸஜிப்பார்க்கு ப்ரஸந்நவைபவமான ஸ்ரீகாந்தியாலே ஸாம்ஸாரிகதாபங்களைப் போக்கியருளுகிறாரிறே. [உத்தர: ஸ்ரீகாண்ட:] "ஸ்ரீகாண்டாவிடபே பவே மூலஸ்காந்தகௌ நகௌ:" இதி விஸ்வ:. உத்தமமான விடபங்களையுடைத்தாயிருக்கும்வ்ருக்ஷம். தத்ஸ்யாநே பாதங்களுள்ளனவாய்த்து இவர்க்கு. ஆக இவ் வகைகளாலே வ்ருக்ஷமென்னத் தக்கவராய் அது தன்னிலும்

ஸகலஶோபநவ்ருத்தத்தாலே ஸுதர்ஶநமென்னப் பொருந்தினவ ரான திருவாழியாழ்வான் [ஸ: ஶக்திஶக்திதம்ஸம்ஸ்த்ரம் தாபீ] ஸுதர்ஶநம் செய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (எஎ)

யாந்தி த்ரைலோக்யாநாம் நித்யமிவ விரஹாயிநாம் ஆதபாநாம், லோகாலோகாநாம் ஸம்பூயம் ஸம்ஸ்ரய ஸமஸ்தாநாம் ரத்நாகர ஸாதிவஸிஷ்டு । ஶக்தீநாம் ஸம்பாதலோகீக்ருதமிவ ஶிவிநாம் ஸாஸ ஸாமர்த்யஸாராணாம், ஶங்கெ யஸ்ய ரூபம் ஸ ஸவதா ஸவதாம் தேஜஸெ ஸக்ரராஜ: ॥ ॥ எஅ ॥

யஸ்ய ரூபம் — யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ரூபத்தை

விரஹாயிநாம் லோகாலோகாநாம் யாந்தி நித்யமிவ — நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளிகளின் திரளைப்போலவும்

ஆதபாநாம் லோகாலோகாநாம் ஸம்பூயம் ஸம்ஸ்ரய — ஆதபாதித்யர்களுடைய திரண்ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்

ரத்நாகராணாம் ஸமஸ்தாநாம் ஸிதிவ — ரத்நங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸம்ருத்தியைப்போலவும்

ஸாஸஸாமர்த்யஸாராணாம் ஶிவிநாம் ஸம்பாதலோகீக்ருதம் ஶக்தீநாம் ஸம்பாதமிவ — ஸாஸஸாமர்த்யங்களிற் காட்டிலும் ஶ்ரேஷ்டமான அக்நிகளுடைய ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராஶியைப்போலவும்

ஶங்கெ — (ஸாதுக்கள்) ஶங்கிக்கிறார்களோ

ஸ: ஸக்ரராஜ: — அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான்

ஸவதாம் தேஜஸெ ஸவதா — உங்களுக்கு தேஜஸ்ஸுக்காக வேணுமென்கை.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய ரூபத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் ப்ரதிபத்திக்குக்கேற்பப் பலபடியாக உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாய்த்து. [விரஹாயிநா லோகாலோகா நாம் யாந்தி நித்யமிவ] “ஸ்தேமஜ்யோதிராலோக:” ஐத்ய்ஸ்ம:.

நி. “ உத்ப்ரேக்ஷ்யஸ்யாதிஸூக்ஷ்மாணீக்ஷணாநி ” இத்யாதி நிகமநம். உத்ப்ரேக்ஷ்யாதிக்ஷணீ யஸ்ய தத். குடல குழம்பும்படி பார்க்கும் திருக்கண்களையுடையது. [உத்ப்ரேக்ஷ்யாக்ஷ்யாத்ரி] ப்ராக்ஷ்டியாவது ப்ரூவல்லீ. புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை. [ஸகாக்ஷாட்டு] காக்ஷாட்டத்தோடு கூடியிருக்கும். [காஷ்டி] காஷ்டிரி சுவர்ஸ்த இதி காஷ்டி. ஸ்ஜடாஸௌதிக்ஷ்ணயக்ஷம். [ஸ்வஷ்டதம்ஷ்ட்ரம்] கோரப்பற்கள் தோன்றவிருக்கும். [ஸ்வர்ண ஶ்வேஷ்ட்ரவர்ணகேஶம்] மேல் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி ப்ரத்யக்ஷவர்ணவர்ணிதமான கேஶங்களையுடைய ஜடாபாரங்களாலே விளங்காநிற்கும். [சந்த்ரகலாஸதேஶ ஶ்ரீஸ்வாரசரணம்] சந்த்ரனைப்போலே மெல்லியதாயிராநின்ற பட்டுப வீதாம்பரமணிந்த திருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறுத்து மதபதென்று ஸ்தம்பங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்தொடைகள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [ப்ரத்யாலீடபாதம்] (கீழ் எழுபத்தைந்தாம் ஶ்லோகத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி) ப்ரத்யாலீடஸந்நிவேஶத்திலேயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது. ஆக இப்படிப்பட்ட ரூபத்தைத திருவாழியாழ்வான் உங்கள் கண்முன்னே தோற்றுவித்து ஶத்ருக்களை வெருட்டி ஓட்டியருளவேணுமென்றாயிற்று. (எக)

சக்ரம் சார்ங்கம் க்ருபாணம் பரஶுஹலமுஸலாந்யங்குஶம் தண்டஶக்தீ, ஶங்கம் கோதண்டபாஶௌ முஸலமபிகதாவஜ்ரஶூலாம்ஶ்ச தத்தே । தோர்பிஸ்ஸ்வைஸ்ஸ்வப்ரஸ்ருதைஸ்ஸ்வயமுபசிததா வைபவஸ்தாரதாக்ஷ்யே: ப்ருத்வீப்ராப்ய ஶ்லோகாதீந் ப்ரகவிஜயி ஸ்ரஷ்டாரம் ஸம்பதே வ: ॥ ॥அ௦॥

சக்ரம் சார்ங்கம் க்ருபாணம் பரஶுஹலமுஸலாந்யங்குஶம் தண்டஶக்தீஶங்கம்கோதண்டபாஶௌ முஸலமபிகதாவஜ்ரஶூலாம்ஶ்ச தத்தே	சக்ராதிஶஸ்த்ராஸ்த்ரங்களான (பதினாறு) ஆயுதங்களை

அதுலபலத்ருப்தாராதிதர்ப்பை: ஸவ்யாபஸவ்யைர் தோர்பி: ததத் — ஒப்பற்ற பலத்தாலே ஶத்ருக்களின் கொழுப்பையடக்கின இடத்திருக்கைகளாலும் வலத்திருக்கைகளாலும் தாங்கா நிற்கிற

நரகவிஜயிந: தேஜஸோஹேதிராஜ நீவ்யூஹ: — நரகாஸுரநாசகனான எம்பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸெல்லாமென்னுடையதென்று அபிமானிக்கிற அவதாரமான திருவாழியாழ்வான்

வ: ஸம்பதே — உங்களுடைய ஸம்பத்தின் பொருட்டு

ஜ்ரும்பதாம் — ஓங்குக.

* * * கீழ்ச்லோகத்திலே ''ஶஸ்த்ராஸ்த்ரஷோடசபுஜாய'' என்றதை விவரிக்கிறாரிதில். ''ஷோடசஶஸ்த்ரபாஹவ:'' என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானுடைய திருக்கைகள் பதினாறாகையாலே ஒவ்வொரு திருக்கையிலும் ஒவ்வொரு திவ்யாயுதத்தை ஏந்தி நிற்கிறாய் தது. வலத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள்; இடத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ தேசிகனருளிச்செய்த வரதஸம்ஹ ப்ரபந்த முடிவிலே ''திகிரிமழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்'' என்று தொடங்கி ''திகழா வணைபாங்கர் தேசென்னமன்னிய திரிசுதரிசனர்செய்ய ஈரெண் புயங்களே'' என்று முடிக்கப்பட்ட பாசுரம் நோக்கத்தக்கது. அவரருளிச்செய்த ஷோடசாயுதஸ்தோத்ரத்திலும் இவ்வாயுதங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

ப்ரதமபாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம், ஈட்டி, கத்தி, கோடாலி, ஶதமுகாக்நி, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. த்விதீய பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, வில், கண்ணி, கலப்பை, உலக்கை, கதை, வஜ்ரம், ஶூலம், என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. ''ஶூலதோர்வஸ்த்ராம ஆயுதே''

என்றுசொல்லிநின்றகோபமாகையாலே ப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தமான ஸர்வ லோகங்களையும் ஜூகுப்ஸயோத:.

[அதாமூலமூலஸ்திதாராதிதொம்ஷ:] வேறுந்திருக்கைகளை ஶத்ருக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றாயிருக்க ஸ்வபாவமாயாவரிகளுக்குந்தங்களுமானால் கேட்கவேணுமோபின்னை? (அ௦)

பீதம் கேஶே ரிபோரஸ்ருஜ்யபி நயநே ஸம்ஶ்ரிதே
ஷ்வதிஶீதகடாக்ஷம், மந்த்ராக்ஷராளி யந்த்ரே வபுஷி ச ஶத்ருவ்ருந்தே
பிம்பே ச ஸ்வாங்கே । [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] வ: ॥ ॥ அக ॥

கேஶே	திருக்குழலிலும்
ரிபோ: அஸ்ருஜ்யபி	ஶத்ருவின் ரக்தத்திலும்
பீதம்	பொன் வர்ணமாயும் (2) பானம் பண்ணினதாயும்,
நயநே	வக்த்ரத்திலும
ஸம்ஶ்ரிதேஷு	ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலும்
ஶீதகடாக்ஷம் (2) உஷ்ணகடாக்ஷம்	அதிஶீதமான கடாக்ஷத்தையுடையதாயும் (2) உஷ்ணமான கடாக்ஷத்தையுடையதாயும்
யந்த்ரே	யந்த்ரத்திலும்
வபுஷி ச	திருமேனியிலும்
மந்த்ராக்ஷராளி	கீழே எழுதப்பட்ட மந்த்ரங்களையுடையதாயும் (2) மந்த்ரங்களை ப்ரகாஶித்ததாயும்
ஶத்ருவ்ருந்தே	ஶத்ருவ்ருந்தத்திலும்
பிம்பே ச	ஸாத்யபிம்பத்திலும்
[illegible]	விஜயலக்ஷ்மியை அடையாளமாகவுடையதாயும் (2) ஆணவத்தையடையாளமாகவுடையதாயும்

ஹஸ்தே	திருக்கையிலும்
வக்த்ரே	திருமுகமண்டலத்திலும்
ஜ்யோதிர்வ்யாப்தம்	ரூபங்களாலும் (2) ஜ்வாலை களாலும், வ்யாப்தமாயும்
லோசநே	திருக்கண்ணிலும்
மோசநே ச	ஸ்வரூபயோகத்திலும்
அஸமம்	விஷமமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
ஸுரவரவரிஷ்டஸேவிதம்	தேவஶ்ரேஷ்டர்களுடைய திரளாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தைவதம்	திருவாழியாழ்வானென்கிற தைவ [மானது
வ:	உங்களுக்கு
அமேயாய தாம்நே	அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	ஆகவேணும்.

✧✧✧ தாத்ரூப்யோபமிதாலங்காரரீதியிலே திருவாழியாழ்வானை வர்ணிக்கிறார் இதில். [1. கௌஶேயபீதம், (2) ரிபோ: அஸ்ருக்ஜ்யோதிர் பீதம்] (1) "பீதோ மணிமோ ஹரித்ராப:" என்றான் அமரன். பொன்வர்ணமான கௌஶத்தையுடைய தேவதையென்றபடி. (2) ரிபோ: அஸ்ருக் தேஜ:, பீதமென்றது பானம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த பக்ஷத்தில் அமர்ணிதஸ்வரூப்யாஞமான பீதஶப்தம் அர்த்தபரமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; வித்வான்களுடைய உக்தியில் அர்த்தஶக்தியையில் "கேதாயிகாரணே ச" த்யாதிஸூத்ர விவரணத்தில் — "அயம் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தோ ஜதி । ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தோ ஷாதிநி மேயபீதயோ ரவ:." என்றது இங்கே அநுஸந்தேயம். பீதமஸ்ருக்ஸ்ருதி பீதமென்றாகக்கடவது. "பீதவ்ருத்திபத்யபத்தா:" என்று ரவாவம்ஶத்திலும் இங்ஙனே ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

[1. ரயவதே (2) ஸம்ஸ்ருதேதவ்யாக்தடாக்ஷ:] (1) வக்த்ரத்தில் உத்கடமான [கம்பீரமான] அக்ஷத்தையுடையது. (2) ஆஶ்ரிதஜநத்தின்பக்கல் உஜ்ஜ்வலிதகடாக்ஷத்தையுடையது. அத்ர ஸமம் ஸமம்பரேஷு:

[1. யஜ்ஞ 2வசாஷ்டிச வ்ருத்ராய: காரி.] (1) “ப்ரணவ ஸம்பாராயாஸக்ஷிப்தாணவத்ரீ” என்று கீழே சொன்னபடி, வ்ருத்ரனைப்பெருக்கி அதன்மேலே தாத்பர்யப்ரஸ்தாவநமாகை யாலே வ்ருத்ரனை க்ஷய:கரித்த யஜ்ஞத்தையுடையதாய்த்து. (2) ஷிஷ்ரும்மக்ஷவிப்ரஹம் தன்னொளியாலே வ்ருத்ரனைத் திரஸ்கரித்திரா நிற்குமிறே.

[1. ஊஷந 2 ஶ்ருஸவச ஸ்வாரஸ்ய] (1) ஊஷநமாவது ஸத்துக்களை வர்ணித்தல். அதில் ஸ்வாரத்தை [—விஜய ப்ரகாஸகஸிம்ஹநாதத்தை] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும். (2) வக்ஶ்ரமும் ப்ரணவமாஶ்ரிதமாயிருக்கும். [1. ஹஸக (2) வஶ்ரவஹஸிஸ்வகித] ஆயாயமும் ஜ்ஞாநமும் ஹஸிஸவாரமாகையாலே (1) ஆயாயவிஶிஷ்டஹஸ்தமும் (2) ஜ்ஞாநவரிவ்ருக ஶவஸமும் சொல்லிற்றாயிற்று [1 ஶோவ ந (2) ஶோவந வ கஸஶ.] “த்ரிநயநஷந:” என்றுகீழே சொல்லுகையாலே விஷஶோவநமாய்த்து. (2) ஶோவநமாவது ப்ரயோகம்; வக்ரவக்ரயோகம் ஒப்பற்றதென்கை. (அக)

சித்ராகாரை: ஸ்வாபதேஶைஸ் த்ரிதஶகமிதஜாகரூகப்ரதாப:, ஶத்ரும் தத்ராந்தராத்மா ஶமயிது மயதோ ஶாந யஶாஸ்த்ரஹஸ்யாந் । ஸம்ஹாரஸ்த்ரிஷ்டிரக்ஷாஸ்திதிஷு விஜயோ யாஶக்ஷணாம் ஹாணாநாம், ஶக்ஷீம் ஸாஜாஸநஶ்ரா விதரது ஹவதாம் வப்ரஷஸ்ரக்ரவதீ ॥ ௮௨ ॥

சித்ராகாரை: — பலவகைப்பட்ட
ஸ்வாபதேஶை: — தன்னுடைய ஸம்ஸாரங்களாலே (2) வாரவர்ஷர்களாலே
த்ரிதஶகமித — அளவிடப்பட்ட ஸங்க்யைகளையுடையனும்
ஜாகரூகப்ரதாப: — எப்போதும் விளங்குகின்ற ப்ரதாபத்தையுடையனும்

சேஷ்ம் சக்ராநாஸ்ரிதம் ச நலின் கமல கரஃ ஸ்ரத்தார ஸ்ராந்ஸ சேநயந்	ஸப்தம் ஸ்ராநசேஷ்த்தை ப்ரயோ ஜனமாக ஸ்ராநநாஷ்மாகப் பற்றி நிக்கின்ற ஸ்ருத்ஸ்தர்களை ஸஷ்ர சேநிப்பவனும், (2) ஸஷ்வஸ்த்ர ஸ்ராந்தங்களை சக்ராநஷ்ண மாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொ ண்டிருக்கிற சுஹ்ராஜர்களை வை ஷ்ரசேநிப்பவனும்
ஸஞாஜ்ஞஸ்ரத்ரியநியத்ரி தரிவஷ்விஜயஃ	ஸ்ராஜங்கள் ஐந்திரனுமஸத்ரு விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷண்ணாம் ஷ்ணாநாம் யாசே	ஆறு ஷ்ணங்களுக்கு நிவாஸ ஸ்தாநஷ்தனும்
ஸாஜாஸநஸ்தஃ	ஸிஷ்ர சேஷ்த்தை ஸ்ரஸநமாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவ னும் (2) ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான
ஸுதர்ஶநத்ர ஸ்ரஷ்ர ஷஃ	திருவாழியாழ்வான் (2) ஸுதர் ஶநத்ரயானவன்
ஸவதாம் ஶ்ரியம் விதரது	உங்களுக்குச் செல்வத்தைத் தந் திடுக.

௲௱ "ஸுதர்ஶநத்ர ஸ்ரஷ்ரஷஃ" என்கிற சதுர்த்யந்தஸ வஷம் ஸ்ரீஷ்டமாகையாலே அதற்கிணங்க ஶ்லோகம் முழுதும் ஸ்ரீ ஷ்டமாய்க் கிடக்கிறது. 'ஸுசேஷ்ர தத்ர இதி ஸுதர்ஶநத்ர' என்று வ்யுத்பத்தியாய் திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னவோபாதி 'ஸுதர்ஶந தத்ரியிதாம்—[ஸாஷ்ரேண நிவேத்ரஸாம்] ஸீமஸேஷஸ்ரீ ஸுதர் ஶநத்ர' என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸாவஸ்ரஸானேனையுஞ் சொல்லுகி றது. திருவாழியாழ்வானுக்கும ஸாவஸ்ரஸானேனுக்கும் சுமயிக் கும்படி ஆறு விசேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம். [ஸிஷ்டாசாரெஶ: ஸ்ரஷாரஶேஷ்தஸகஜமக] திருவாழியாழ் வானுடைய ஸஞாஸங்கள் வைஷ்ண ஸஷ்கரண வண்ண ஸ ண்ண சுட்ட ப்ரஹரணாதிரேஷ்ட விஷ்ஷஷ்திகங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலலோகவ்யாபியாயிருப்பர். (2) ராஜபக்ஷத்தில், சாரா:— குப்தபாராஷா:. அவர்கள் காலாந்தராந்தர தேசதேசங்களில் பலவகைப்பட்டிருப்பர்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாம ப்ரதாபவாந்] "ஸப்ரதாப: ப்ரபாவஶ்ச யத்தேஜ: கோஶதண்டஜம்" என்ற அமரகோசத்தின்படி தேஜஸ்வியாயிருப்பன் அரசன். இவர் சத்ருக்களைமிகவும் தபித்துக்கொண்டிருப்பவர். [மந்த்ரிதந்த்ரஜ்ஞ] ஸாத்யமந்த்ரத்தை அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே மொழித்துக்கொண்டு நெஞ்சிலே த்யானிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ மந்த்ரமாவது மந்த்ராலோசனம். அதை ராஜதந்த்ராநுகூலமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போரும் அமாத்யபாராஷர்களை பக்ஷபாதியாய் நிற்பன் அரசன்.

[பஞ்சாங்கஜ்ஞதந்த்ரஜ்ஞ] ஜ்வாலை, நாபி, நேமி, அரம், அக்ஷம், என்கிற தனது பஞ்சாவயவங்களின் ஸாரணத்தாலே சத்ருஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ, கர்மணாமாரம்போபாய:, புருஷத்ரவ்யஸம்பத், விநிபாதப்ரதீகார:, தேசகாலவிபாக:, கார்யஸித்தி: என்று அங்கபஞ்சகம் சத்ருஜயஸாதகமானவையாம். "ஸ்வாம்யமாத்ய ஸுஹ்ருத்கோஶராஷ்ட்ர துர்கபலாநி ச । ராஜ்யாங்காநி ப்ரக்ருதய: பௌராணாம் ஶ்ரேணயோபி ச ॥" என்கிற அமரகோசத்தின்படியும், "ஸ்வாம்யமாத்யஶ்ச ராஷ்ட்ரம் ச துர்கம் கோஶோ பலம் ஸுஹ்ருத் । பரஸ்பரோபகாரீதம் ஸப்தாங்கம் ராஜ்யமுச்யதே" என்ற காமந்தகீயத்தின்படியும் ஏழு அங்கங்களுண்டாகிலும் இப்படி பஞ்சாங்கமந்த்ரப்ரகாரமுமொன்றுண்டென்பர். [ஷண்ணாம் குணாநாம் யாதி] ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு குணங்களுக்குத் திருவாழியாழ்வான் வாஸஸ்தாநமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸந்திவிக்ரஹயாநாஸந த்வைதீபாவஸம்ஶ்ரயங்களென்னும் ஆறு குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். அமரகோசவ்யாக்யாநங்க

ளில் (க்ஷத்ரியவர்க்க) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாஸநஸ்த²:] "ராஜா தே³வோ ஹி க்ஷத்ரியே ந்ருபே" இத்யமர:. "ப⁴த்³ராஸந: காரியதே" என்று கீழ் ஶ்லோகத்திற்சொன்னபடி ப⁴த்³ராஸநத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸார்வபௌமன் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பன். [ஶுத்³த⁴ம்வித³ராத³ர] ஸம்வர்த்³த⁴நமும் ஸமமிறே இருவர்க்கும். (அஉ)

கக்ஷாவ்ருத்தாந் தே³வாந் நாநாவிவரபா⁴ஸ்வத்³ரத்நவர்ணோத்³தீ³ப்தீந்,
ஜாலஜாலாவலீஸம்ஸ்யூதஸ்வர்ணகிரணஜாலாந் । ப⁴
க்தாநுக்ரோஶப⁴க்தாஶ்ரயணவிதூ⁴தஸ்வப⁴க்தாபராத⁴தோ³ஷாணி,
ஶ்ரீமந்நாத²முநேஸ்ஸ்வ ப்ரஸ்துதே ப⁴வதாம் ப்ரார்த²நம் ப்ரவி
தாநி ॥   ॥அங॥

கக்ஷ வ்ருத்தாந் தே³வாந்	கக்ஷத்தில் சுழலாநின்ற தேவரா ஶிகளையுடையனவும்
நாநாவிவரபா⁴ஸ்வத்³ரத்நவர்ணோத்³தீ³ப்தீந்	நாநங்களின் சந்துகளில் புரளா நின்ற ரத்நவர்ணர்களையுடை யனவும்
ஜாலஜால ஆவலீஸம்ஸ்யூத ஸ்வர்ணகிரணஜாலாந்	ஜாலஸமூஹங்களாலே ஸம் ஶிக்கப்பட்டுச் சிதறுநின்ற நக்ஷத்ராஶிகளாலே வெளுக்கி ன்ற கிரணஜாலங்களையுடையனவும
ப⁴க்தாநுக்ரோஶப⁴க்தாஶ்ரய ணவிதூ⁴தஸ்வப⁴க்தாபராத⁴தோ³ ஷாணி	ப⁴க்தநெஞ்சியால் ஆஶ்ரிக்கப்பட்ட ப⁴க்தாபராத⁴த்தினல் கடுக் கப்பட்ட தோஷத்தினல் நெருங்கமடைந்த திருவனந்தாழ் வாளையுடையனவுமான
ஶ்ரீமந்நாத²முநேஸ்ஸ்வப்ரவிதாநி	திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரயாணங்கள்
ப⁴வதாம் ப்ரார்த²நம் ப்ரஸ்துதே	உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கக்கடவன.

திருவாழியாழ்வானுடைய யாத்ரைகளை வர்ணிக்கிறார் இதில். தேவாஸுரர்கள் சக்ஷுஸ்ஸுகளின்மேலே சுழன்று வரும்; திங்களு மாதித்தியனும் சக்ரங்களின் இடையே புகாநிற்பர்; நக்ஷத்ர ராசிகள் ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலாஜாலங்களாலே உஹிஹவிக்கப்பட்டு திஹஜங்களிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; வக்ர நேமியானது வக்ரவாளபர்வதத்தளவும் செல்ல ஆக்ரமித்திருக்கையாலே அந்த மலை நடுங்கி, அதனாலே ஸ்ருஷ்டியும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே ❀ படர் பூமியைத் தாங்கிக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமுடைய பாம்பரையன் நடக்குமென்வருகிறந்தாவென்று ஆஶங்காநிற்பன்; இங்ஙனேயாயத்து ஸ்ரீஸுதர்ஶநயாத்ரா வைபவமிருக்கும்படி.

ஸூர்யஸ்தம்ஸோத்தா ஶாவேக்ஷ ஸூத்ர்யாஞ: ஸூயாணாய ஶக்த:. (௮௩)

ஶூலம் த்ராக் குண்டஶீர்ஷம் ஸ்ருணிரணக க்ருணி: பவிஸ்: ஸம்ஶ்லதாங்க:, ஶக்தி: ப்ரஸ்ரஸ்தஶக்தி: கூர்ஶசக்ரம் க்ஷணயாஸ: காரோர: । ஞணஸணஸம்ப்ரேதா ஜவத் தந்த்ர யந்த்ராய தாரஸ்யாக்ஷ ஸ்ராக், ஸ ஸாஶேஷாஸ்த்ரமேதா ரயஉரண பதி: கீர்ணே ஶரீர்ணாய ॥ ॥௮௪॥

யச்சக்ரஸ்யாக்ரே	யாதொரு திருவாழியாழ்வான் முன்னே
ஶூலம்	ஶூலாயுதமானது
த்ராக் குண்டஶீர்ஷம் பவதி	தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக ஆகிறதோ
ஸ்ருணி:	மாவட்டியானது
க்ஷணாக க்ருணி:	ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ
பவி:	வஜ்ரவிசேஷமானது
ஸம்ஶ்லதாங்க:	சளைத்துப்போகிறதோ
ஶக்தி:	ஶக்த்யாயுதமானது

ஶாலீநஶக்தி:	வெள்கிப்போன ஶக்தியையுடையதாகின்றதோ
குலிஶம்	வஜ்ராயுதமானது
அகாஶம்	அவஸந்நமாகின்றதோ
கடார:	கோடாலியானது
குண்டாயார:	கூர்மை மழுங்கப்பெறுகின்றதோ
ஸ்தம்ப:	ஸ்தம்பாயுதமானது
குணக்ஷுரஸ்ரஷ்ட்ரு:	ஸாயாஸ்ஸகின்றதோ
யந்த்ர:	வில்லானது
தந்த்ர	க்ருஶமாகின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஶ்ஸ்த்ரஶேஷாஸ்த்ரமத்ய:	எல்லா அஸ்த்ரங்களுடையவும் செருக்கைக்கொள்ளைகொண்ட
ரதாங்கபதி:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஶாந்த்யை க்ஷாந்த்யை ஸ்வஸ்தி	ஸர்வவ்யாபகமான காரியத்தின் பொருட்டு ஆகுக.

☙ வ்யாவ்ருத்தமான ஆயுதங்களெல்லாம் திருவாழியின் முன்னே ஸ்வதேஜஸ்ஸங்களாகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார். ஶார்ங்க மானது ஶத்ருஸம்ஹாரஸாமர்த்யமாகிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை விட்டது, ஶங்கமும் ஒளிமழுங்கப் பெற்றது. பட்டாகத்தி என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற கட்கமானது இளைத்தொழிந்தது. ஸ்வஷ்ட: ஸாத:— காஶ்யம் பரிஸ்ருதி விஶேஷ:. ஶக்த்யா யுதமானது வெள்கிநின்றது. „ஸ்யாதத்ருஷ்டே ஶாலீந:" இத்யமர:.

„ஶஸ்த்ரஶேஷாஸ்த்ரமத்ய:" இத்யபி பாட:. ஶாந்த்யை: ஸாயநம்—ஶாந்த்யை; ப்ரஹ்லாதஸாயநமான ஸகல தேஶங்களில் உங்களுக்கு ஶுபவ்ருத்தியைப் பிறப்பிக்க வேணுமென்று கருத்து. (அச)

க்ஷுண்ணாஜ்ஞேயவ்யூஹம் க்ஷாலிதாபத்ஸமூஹம் ஸஜ்ஜா
ஜ்ஞாதாந்(ய)ம், த்வேஷாஸம்ருத்தாக்ஷகலிப்ரமுகை
ஸ்ஸக்ருத்வல்பமாநம் | ஸாம்ராஜ்யம் கலயந் ரதசரண
பதி: ஶாஶ்வதீம் வ: ஸம்ருத்திம், துஹ்யாத் துக்தாப்திஸாரம்
ஸபதி ஸம்ஸாரநாஸீரநாஸீரவதீர்ஷு ॥ ॥அரு॥

ஸபதி ஸம்ஸாரநாஸீரநாஸீ ரவதீர்ஷு	ஸீதனை ஜெவெருஷ்ணுடைய ஸந்நிதானத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு
க்ஷுண்ணாஜ்ஞேயவ்யூஹம் யதாததா	பொடிபண்ணப்பட்ட ஸ்வஶத்ருஸங்கங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
க்ஷாலிதாபத்ஸமூஹம் யதாததா	ஶமிதமாக்கப்பட்ட ஆபத்ஸமூஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
ஸஜ்ஜாஜ்ஞாதாந்யம் யதாததா	பாஷண்டர்களான பாஹ்யர்களின் ஸங்கங்கள் சிதறும்படியாகவும்
த்வேஷாஸம்ருத்தாக்ஷகலிப்ரமுகைஸ்ஸக்ருத்வல்பமாநம் யதாததா	லிங்கநாதஸம்ப்ரதாயங்களென்ன ஶ்ரமணஶாக்யங்களென்ன இவற்றாலே கலாபர்களின் செருக்கு ஒழியும்படியாகவும்
ஸாம்ராஜ்யம் கலயந்	ராஜ்யத்தை நடத்தாநிற்கிற
ரதசரணபதி:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
துக்தாப்திஸாரம்	பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
ஶாஶ்வதீம்	ஶாஶ்வதமுமான
ஸம்ருத்திம்	ஸம்ருத்தியை
துஹ்யாத்	வளரச்செய்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்திலே புகுந்து ரண ஸஜ்ஜதாப்ரப்ருத்யாதிகளை ஸம்ஹாரம் பண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கிற படியைப் பேசுகிறார். "க்ஷுண்ணாஜ்ஞேயா: க்ஷீணா:ஸ்யு:" இத்ய

ஶர:. சிறந்த ருசியையுடையவர். [ஸுசீலாதிகஸ்ய ப்ருசம்] ஸுஶோபி விபீஷணாத: ஸௌமித்ர்யாதிகள் ஸர்வஸ்வசரீர்களான ஸுடர்களின் ஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்றார் ஸம்க்ஷேப வ்யாக்யாதா. "ஸாஹாய்யேப்ய:" என்று பாடமென்றும், ஸாஹாய்யம் ஶக்திவிஶேஷமென்றும் சிலர் சொல்லுவர். கோபம் கண்டுகொள்வது. [க்ஷ்வேடாஸம்ரம்ப இத்யாதி] "க்ஷ்வேடாத ஸிம்ஹநாதஸ்யாக:" இத்யர்த:. திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்தில் செய்யும் ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களைச் சொல்லுகிறது. ஹேலாகுலகுமாவது — ஸ்வாபோகாஹங்கள். ஶயநாஸநம், ஸம்யநஸம்பாதநத்யாதிகளான விளையாடல்களைச் சொல்லுகிறது.

பாண்டுரவர்ண:— ஶ்வேத:; "பாண்டுரோதா ஸாரஸிக:" இத்யர்த:. ககுத்ஸ்தரா— தேயஸீ, தாஸ்ய ப்ரியவாஸ: பஸ்யாஸ்யா. கீர்த்தியை வெண்ணிறமாக வர்ணிப்பது கவிஸமயமிறே. [ஸ்பர்தவேத்யாதி.] ஶத்ருஸ்யவிஹா ஞய் இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய ஸேநாபத்தியத்திலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு காயங்கள் செய்தருள்வாய்த்து. (அந)

ராக்ஷஸேந்த்ராஸ்த்ரஶரோக்ஷதாங்கே தேவேந்த்ரே, விக்ரான்ப்ரானாதக: ஸ்வயமேவாரி பராவதமேந நத்ர | நிக்ருத்ய ஸ்க்ருதீகம் நிரவயிகவார ஜாலிகார்வயாய்யம், பஞ்சம் விஶ்வஸ்ய நாஶாந்து ஸ்வயபத்ம ஸமபோதா மேகிநிர்ஜ்ஞாநஜஸ்ய. ॥அகூ॥

ராக்ஷஸஞ் ரௌஸ்ராவிரோவி ஸ்வஸாரணாஸஸ உதாஜிகே } பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்கின்ற ஸம்ஜவத்தையுடையனான ராவணனென்பவனுடைய ஆயுத ப்ரஹாரங்களாலே விசேஷமாகச் செய்யப்பட்ட

தேவேந்த்ரே பெரிய திருவடி

த்ராக்வித்ராதிவஸதி — கடுக ஓடிப்போனவளவில்
ஆயோதநஸீம்நி — போர்க்களத்தில்
ப்ரத்யாவ்ருத்தேந — மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற
ஶௌரிணா — எம்பெருமானாலே
ஆயோஜிதஸ்ஸந் — ஆயோஜிக்கப்பட்டு
நிர்மர்யாதப்ரஸர்பந்மாம்ஸிகாஸ்ருக்யமாஜ்ஜ்யம் — அளவில்லாமல் திரிகின்ற மஜ்ஜாஸ்ருங்மாம்ஸ ஸமூஹங்களையுடைத்தான
ஆர்த்ரீக்ஷ்ய — ஆர்த்ரிபக்ஷிவைநத்யத்தை
நிஜித்ய — வென்று கொன்று
விஶ்வஸ்ய பத்யம் ஆதந்வத் — உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த
ஐந்த்ராநுஜஸ்ய ஹேதி: — ஸமவர்த்தியாயாயுமான திருவாழி
வ: — உங்களை
ஆயஶயது — யஶஸ்விகளாகச் செய்திடுக. [யாழ்வான்

❖ ❖ ❖ உத்தரஸ்ரீராமாயணத்தில் ஏழாவது ஸர்க்கத்தில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரியதிருவடியை கதையாலேயடித்துத் துரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. "கதயாபிஹதஸ்தேந மாலிநா கருடோ ப்ருஶம்। ரணாத்பராங்முகம் தேவம் க்ருதவாந் வேதநாதுர: ॥ பராங்முகே க்ருதே தேவே மாலிநா கருடேந வை। உததிஷ்டந் மஹாந் ஶப்தோ ரக்ஷஸாமபிநர்தநாம்। ரக்ஷஸாம் ரவதாம் ராவம் ஶ்ருத்வா ஹரிஹயாநுஜ: । திர்யகாஸ்தாய ஸங்க்ருத்த: பக்ஷீஶே ஸ மஹாயஶா: । பராங்முகோப்யுத்ஸஸர்ஜ மாலேஶ்சக்ரம் ஜிகாம்ஸயா। காலசக்ரநிபம் சக்ரம் மாலேஶ்ஶீர்ஷமபாதயத் ॥" இத்யாதி.

[நிர்மர்யாதேத்யாதி] மாம்ஸாநாம் ஸமூஹ: மாம்ஸிகம். அஸ்ருஜாம் ஸமூஹ: ஆஸ்ருக்யம். மஜ்ஜ்நாம் ஸமூஹ: மாஜ்ஜ்யம். இதி தத்திதப்ரயோகா:. ஆஸ்ராவீதி ஸ்வஜநிவாத:. ப்ரத்யாவ்ருத்த்யர்த்த:. (அசு)

[illegible] கணபதௌ [illegible] ஸாஹாய்யே வ்யாகுல்யே, ஷண்முகே ஸாசீக்ருதாஸ்யே ப்ரமதபரிஷதி ப்ராயம் ப்ராப்தவத்யாம் ஸாத்வஸம் । உச்சித்ய பலிஷ்டம் பலிஜபுஜவநம் யோ ததௌ ஶூலிபிக்ஷோ:, பிக்ஷாம் தத்ப்ராணரூபாம் ஸ வ: கலுஷம் க்ருஷ்ணஹேதி: க்ஷிணோது ॥ ௮௭ ॥

ஸங்க்யே	வாணாஸுரயுத்தத்திலே
[illegible]	நந்தியானவன் [illegible]னவளவில்
கணபதௌ [illegible] ஸதி	விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
ஸாஹாய்யே வ்யாகுல்யே ஸதி	ஸாஹாய்யம் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் கலங்கிநின்றவளவில்
ஷண்முகே ஸாசீக்ருதாஸ்யே ஸதி	ஷண்முகனென்பவன் பயத்தாலே ஸாசீக்ருதாஸ்யனானவளவில்
	(கிம் புனரந்யே?)
ப்ரமதபரிஷதி	(ருத்ராநுசர) ப்ரமதகணங்களெல்லாம்
ஸாத்வஸம் ப்ராப்தவத்யாம் ஸத்யாம்	ஸாத்வஸமடைந்தவளவில்
ய:	யாவனொரு திருவாழியாழ்வான்
பலிஷ்டம் பலிஜபுஜவநம் உச்சித்ய	வலிதான வாணனுயிரந்தோள்களைத் துணித்து
தத்ப்ராணரூபாம் பிக்ஷாம்	அந்த வாணனுடைய ப்ராணனாகிற பிக்ஷையை
ஶூலிபிக்ஷோ: ததௌ	சிவபிரானுக்குக் கொடுத்தாரோ
ஸ: க்ருஷ்ணஹேதி:	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ: கலுஷம் க்ஷிணோது	உங்களுடைய தீமைகளைத் தொலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ வாணனுயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறார். மஹாபலிவம்ஶத்தில் பிறந்தவனான வாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் ஶிவனுடைய நடனத்தைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்ட, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபரிவாரனாய்க் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த பாணாஸுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான் கூடியதாகக் கனாக்கண்டு முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான சித்ரலேகைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் க்ருஷ்ணனுடைய பௌத்ரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்ரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு 'அவனை ஸஹிக்கைக்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அத்தோழியைவேண்ட அவள் தன் யோகவித்யாபலத்தால் த்வாரகைக்குச்சென்று அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்தஃபுரத்திலே விட அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளரால் அறிந்த பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாரதர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்மரிக்க, உடனே வந்துநின்ற கருடாழ்வான் தோளின்மேலேறிக் கொண்டு பலராமாதிகளோடுகூட பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவனுடைய ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவனாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் துரத்திவிட்டபின்பு, பாணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த பஞ்சாக்நிகளான அக்நிதேவர் ஐவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாண

னோடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்ஷபாதமாக ஶிவனும ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான பரிவாரங்களுடன் வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகித்து ஶிவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுக்கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் கணபதியையும் ஹுங்காரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டிப் பின்பு திருவாழியையெடுத்து ப்ரயோகித்து அந்த பாணனுடைய தோள்களை யாயிரமாயிரமாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயிரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் பரமஶிவன் அருகில்வந்து வணங்கிப் பலவாறு ப்ரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கைகளோடும் உயிரோடும விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கதை அறியத்தக்கது.

பாஹுலேயஃ— ஸுப்ரஹ்மண்யஃ; பஹுலாநாம் க்ருத்திகாநாமேவ அபத்யம் புமாந். ப்ரேயஸீ— ப்ரியா. [த்வரணார்தவாம் ஶிக்ஷாரோஷிஶிக்ஷாகஷ்டிஷ்டஃ.] ஶிவனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இரங்கியிறே பாணனை உயிரோடுவிட்டது. (௮௭)

ரக்ஷௌஷதாக்ஷதாஷ்டகபாதமத்ரிணி ஶ்ரீவ்ருக்ஷஸௌ ஸோபானே, ஸஹ்யாஸம்பந்தராஜயஸம்ப்ரமாகாஶநீகாஶகாஶே। மத்பாரா ஶேஷோ ஸஹஸ்ரஶேஷோரகம் வேதவித்வம் விந்து, நித்யம் ஸ ப்ரஸூதாம் வ்யவமதவிவக்ஷம் ஸம்வக்ஷம் வத்ஸராஜ: ॥ ॥௮௮॥

ரக்ஷௌஷதாக்ஷதாஷ்டக ஶ்ரீவ்ருக்ஷஸௌ } (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களின்) ரக்தப்ரவாஹங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்களோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்

(ஸதவல)

ஸந்த்யாஸம்பத்ததாராஜலதர
ஶபலாகாஶநீகாஶகாந்தௌ } ஸந்த்யாகாலஸம்பந்தம்பெற்றுச் சிவந்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் ஸுவர்ணவர்ணமாகப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதான

வாராஶௌ — பெருங்கடலில்

(ஶ்ருவேஶிதது)

அம்பஶ்சரம் வேதவித்விஷ்டம் அஸுர
குலம் } ஜலத்திலேயே திரிவதும் வேதாபஹாரகருமான அஸுரவம்ஶத்தை

ஸம்ரம்பஸம்ரம்பயோத்யதயா விநி
க்நந் } ஸம்ரம்பமான முயற்சியோடுகூடிக் கொலைசெய்தருள்கின்ற

சக்ரராஜ: — திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

வ்யபகதவிபதம் ஸம்பதம் — நிரபாயமான செல்வத்தை

நிர்விக்நம் யச்சதாத் — இடையூறின்றி

ஶ்ரேயஸே தாத் — அளித்திடுக.

◆ ◆ ◆ சதுர்முகனவன் பக்கலிலிருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலினுள் மூழ்கிச்சென்ற அஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த படியைப் பேசுகிறார் இதில். [ரக்தஜலேத்யாதி.] கடலினுள்ளே புகுந்து அஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஶரீரத்தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்ததாரைகளானவை அக்கடலிடத்துள்ள முத்துக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த முத்துக்களையும் செந்நிறமாக்கிவிட, அப்படிப்பட்ட முத்துக்களோடேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஸமயம் சிவந்தும் அலைகள்வீசும் ஸமயம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்ஙனேயிராநின்றதென்னில் [ஸந்த்யாஸம்பத்தேத்யாதி.] ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான நக்ஷத்ரங்களாலும் காளமேகங்களாலும் வ்யாப்தமான ஆகாஶத்தோடொத்த காந்தியையுடையதென்கிறார். ஸமுத்ரஸ்தாநே ஆகாஶமும், முக்தாபலஸ்தாநே தாரகணங்களும் வீசிஸ்தாநே மேகங்களும் ரக்தஜலஸ்தாநே ஸந்த்யா

ராகமும் கொள்ளத்தக்கன. சிவப்பும் கறுப்பும் கலந்தவர்ணம் ஶபலமெனப்படும். ஸூர்யவம்தா நீலமான ஆகாசம் ஸந்த்யாராகநக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் வ்யாப்தமாய் ஶபலவர்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல், ஸ்யாமவர்ணமான கடலும் ஸப்தஸரீரஶோணிதரஞ்ஜிதமான முத்துக்களாலும் அலைகளாலும் வ்யாப்தமாய ஶபலவர்ணமாயிருக்கிறபடி ""ஸந்த்யாருணமேகைர் தாராநிகாஸிநீ: । விஷமே ஷாவரதாஜஸம்ஹதீ: பூர்வவித்ருமஷ: ॥" என்ற மாக ஶ்லோகத்தை ஒருபுடை ஒத்திருக்கிறதுகாணும்.

ஹ்ரீராஹ்ரு என்பதை ஸாகரத்துக்கு விஶேஷணமாக்குவதிலும் வக்ராஜக்ரியாவிஶேஷணமாக்குவது சிறக்கும். வேதவித்ப்ர— வேதத்தைக் கொள்ளைகொண்டவர்களாகையாலே வேதவ்யாபாரத்துக்கு இடையூறனவர்களென்கிறது.

'ஜாயதே உத்தாரே' என்ற யாதவிலிருந்து ஜாதிதஶப்தமும், 'ஜடாவிநாஸே' என்ற யாதவிலிருந்து ஜடுஶப்தமும் நிஷ்பந்நமாயின. ""ஜடயோஜயஸ்ஸுஷுக்குவஷ்ரணாஜ்ஜதீதி ஸூசீந்த்ரநய:" இதி கௌதீ. (அஅ)

க. ஶ்ரீவிப்லோஷசைத்யக்ஷபணபாணிஜயஸ்வஸூர்யபதாவியாந, க்ராஹச்சேதாரீத்ரூடநிவேகபாவஸ்தஸ்க்தி பாபாத: । ஶ்ரீபங்க்திஸ்ஶரீரா: கநகமிரிமஹாதேஹிநீஷி பதீயா:, ஷியாதேதயஷேஷ் ஸ ஸகருஹவநஸ்ராவந்தீ யாம் ஶ்ரியம் வ: ॥ ।அக॥

பதீயா: — யாவரொரு திருவாழியாழ்வாருடையவைகளான

காஶீவிப்லோஷ— காசியைக்கொளுத்தினதென்ன

சைத்யக்ஷபண— சிசுபாலனைச்சிதைத்ததென்ன

பாணிஜயஸ்— நரகாஸுரனை முடித்ததென்ன

ஸூர்யபதாவியாந— ஸூர்யனை மறைத்ததென்ன

க்ராஹச்சேதாக— முதலையைத் துணித்ததென்ன

ஶார்ங்கித்ருஷ்டாந்தஸைந்யாவ ஸாவதீர்க்கீர்த்திமாநா:	யாவிகை முடித்ததென்ன இவை முதலான காயாவிஷயங்களையுடைய கீர்த்திமானங்கள்
கநககிரிகுஹாஷண்டஸேவிநீபி:	மேருமலையின் முழைஞ்சுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிந்நரீபி:	கிந்நரஸ்த்ரீகளாலே
கீயந்தே	பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: தைத்யவைரீ	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலபுவநஸம்ஸ்தவநீயாம் ஶ்ரியம் திஶதாத்	ஸகலலோகங்களாலும் புகழத்தக்க ஸம்பத்தைத்தந்தருள்க.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சில வற்றைச் சொல்லுகிறோமிதில். காஶீகஹநகயையாவது — தன்னையே வாஸுதேவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு கர்வம்கொண்டிருந்த வஞ்சகனைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ருஷ்ணனையும் மற்றும் யாதவர்களையும் த்வாரகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கல்பித்து ஒருக்ருத்யையை ஸ்ருஷ்டித்து ஏவலிட்டான்; அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை ப்ரயோகிக்க அக்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு காஶியளவும்போய் அதையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த மனங்களையும் அந்த காஶீபட்டணத்தையும் நீறாக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்பக்கல்வந்து சேர்ந்ததென்பதாம்

வேதருக்ஷவணமாவது வேதிஶாலிவத்யான ஶிஶுபாலனுடைய தலையைத்துணித்தது. இந்த்ரப்ரஸ்தநகரத்தில் நடந்த ராஜஸூயயாகத்தில் யுதிஷ்டிரனால் கண்ணபிரானுக்கு அக்ரபூஜை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஶிஶுபாலன் அளவிறந்த துர்ப்பாஷணங்களைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் திருவாழிகொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தனன்.

பௌமத்வம்ஸமாவது நரகாஸுரவதம். எம்பெருமான் வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி ஸ்ரீபூமியைக் கோட்டால் குத்தியெடுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸ்பர்சத்தால் பூமிப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் பௌமனெனப்பட்டான். அஸமயத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் அஸுரத்தன்மைபூண்டவனாயினன். இவன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல ப்ராணிகளையும் நலிந்து தேவ ஸித்த கந்தர்வாதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம் புணர்வதாகக் கருதி தன் மாளிகையிற் சிறைவைத்து வருணனது குடையையும் மந்தரகிரிசிகரமான மணிபர்வதத்தையும் தேவமாதாவான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களையும் கவர்ந்து போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக் கொண்டுபோக ஸமயம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறையிட்ட இந்த்ரனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய திருவடியை வரவழைத்து ஸத்யபாமையுடனே ஏறி அங்குச் சென்று திருவாழியை ப்ரயோகித்து நரகாஸுரனை ஸம்ஹாரஞ்செய்தனன், கொன்றொழித்தனன்.

ஸத்யபாமாவிஜயகதையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ச்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க. முதலைதுணித்தகதை ஸுப்ரஸித்தம். சிசுபாலவதகதையை கீழ் எண்பத்தாறும் ச்லோகத்தில் விரித்தோம். “சேமாவிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்” என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த சிசுபாலவ்ருத்தாந்தத்தை சிசுபாலவதமென்பதாலே கூறுவதாகக்கொள்வாருமுண்டு.

வேதாந்தாசார்யாதிகளான கவிகள் ஸ்ரீஸத்யபாமாவிஜயப்ரபந்தங்களைத் தம் தம் கிரந்தங்களில் இட்டுப் பாடுவர்களாய்த்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே. (அக)

நாநாவர்ணாந் விச்வரூபாந் விராஜிதஸ்வநாநாஸங்க்ரஹாந்
விக்ரஹாந் ய:, சக்ரேஷ்வஷ்டாஸு தைத்யாஸுரஸுந்தரீ
கண்டஸூத்ரச்சிதேஷு । ஸுதாராதிஸஹஸ்ராராவதிஷு வஸதி
ய: ப்ரோக்தோ வஸ் ஸ ஜயாய, ஸ்வப்ரோக்தஸத்பதைஸ்
ஸமுபஸ்திதாபதஸ்ஸாத்வதப்ரியோ ஹதி ॥ ॥௯௦॥

ய: ப்ரோக்த: — யாவரொருவர் ஸாத்வதப்ரோக்

ஷன்

தைத்ய ஸுரஸுந்தரீ கண்டஸூத்ரச்சிதேஷு — அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்ட கண்டஸூத்ரிகளைத் துடைத்த

ஸுதாராதி ஸஹஸ்ராராவதிஷு — ஸுதர்சனசக்ரம் முதலாக ஸஹஸ்ரார சக்ரம் வரையிலுள்ள

அஷ்டாஸு சக்ரேஷு — எட்டு சக்ரங்களில்

நாநாவர்ணாந் — பலவர்ணங்களையுடையனவும்

விராஜிதஸ்வநாநாஸங்க்ரஹாந் — லோகங்களை ஸங்க்ரஹிப்பவைகளுமான

விக்ரஹாந் — திருமேனிகளை

விச்வரூபாந் — ப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு

வஸதி — எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ

ஸாத்வதப்ரிய: ஸ: — ஸாத்விகர்கள் பக்கல் வஸிப்பவருமான அத்திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

உச்ச்ருதஸத்பதை: வ்ரதைஸ்ச உபஸ்திதா: — ஸத்ஸம்ப்ரதாயமான தப்பு வழிகளாலே நேர்ந்திருக்கிற

ஸமுபஸ்திதா: — ஆபத்துக்களை

ஜயாய — வர்ஜித்தருளவேணும்.

✦ ✦ ✦ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே— எட்டு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை, ஆறு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான பல ஸந்நிவேசங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே விஸ்தரேண கண்டுகொள்வது. உபதேசமாத்ரமான ஸாம்ப்ரதாய விசேஷங்களை ஸூக்ஷ்மமாக எடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றோம். [ஶ்ரீகாராங்க ஶங்கோராவயிஷ்ட ஶஷ்டாவஸ்வு செஷ்ட] ஶ்ரீவத்ஸமும் ஸ்ரீவத்ஸமென்றும் ஶஷ்டவத்ஸமும் ஸாத்ரகாவத்ஸமென்றும் ஸம்ஹிதொகும். ஶங்கோரையாவது ஶங்கரஸாத்ரகை. இந்த ஶஷ்டவஸ்த்ரங்களும் ஶஸ்த்ரர்களையொழித்து தத்க்விகளை வியவைகளாக்கினமைதோற்ற ஸ்ரீஷ்டாஸ்த்ர வரோத்ராதி விஶேஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் கண்டுமிலிபூசுவது ஸஸாஜ்ஞ்யலக்ஷணமிறே. இந்த ஶஷ்டவஸ்த்ரங்களிலும் ஜொகாநாஸ்த்ரமாயமாக நீலவீதாதிவர்ணமாயங்களான திருமேனிகளைப்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம் திருவாழியாழ்வான்.

[ஶ்வாஹவதீர்] நவித்ரதெதவ்யாஹம் (தஸ:) பெஷாம்தெ ஶவ்யாஹா: = நிஷ்கஸ்கா: ஸாக்விகா:; தெஷ வதர்தெ என்றுப் ஸாக்விகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'ஶயவா ஶவ்யந:(ஸாமர்த்ய) ஶதெவ கர்தெ என்றுய், வாஙநஸாமர்த்துக்கு எட்டாதவர்என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான் [உஜ்ஜ்வதஸதெக்ஷ: வ்ரதெயெவ: வ: உவஷிதம் ஶவஷிவ்யர்ஹம் ஜயாஜ] ரஜஸ்க: ஸ்ரீவாஸங்களான ஜாமர்மங்களாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற ஶ்ரஹாரதஸ்ஸை வணிக்கவேணும். "ஜொ— ஶவவணநெ" என்கிற யாதாவில் ஜிஜ ரஜிவம் ஜெயாதிகி. [வ்ரதெயெவ:] "வ்ரதெவ்யஜாரதெவ்யாவியய: கஜவ்யாகாவயஸ்ஸா:" ஜதரஸ்ர:. விராஜ: ஶவ்யா— வ்ரவ்ய:. உஜ்ஜ்வதம் (நிரஸ்தம்) ஸக்ஷம் யெஷாதெதெ:— ஸகுமாணகாயர்ரமமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக்கொண்ட ஶஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றாயிற்று.

ஆக்ரம்ய ஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ரஸ்ஸ்ரதிவ்யமஸஜஸ்ஜ
திர்வித்ரஜித்ரஹெதெஷ:, காமாதெஷ்ய வக்ஷஷதெ ஸ்ரீகநிக
விஷவ: வஜக்ஷத்ராநாரஜவு । ஶயராநாஸயிர்தாநாஸஷ
ரஷமவிஜம் திவிர்ஜதெஸவிர்ஜதெஸ:, காவராணா ஹக்ஷ
வமர்ம் காஶதிநஸவதாஜாயாயமராஸணீவர்ஸ ॥　　　॥௧௧॥

ஶார்ங்கா3த்3யேஷ்வஸ்த்ரஷட்கே — ஶார்ங்கம் முதலிய ஆறு அஸ்த்ர ங்களில்

பஞ்சக்ருத்யாநுரூபம் யதா2தயா — உத்பத்தி ஸ்தி2தி ஸம்ஹார நிக்3ரஹ அநுக்3ரஹங்களாகிற ஐந்து வ்யாபாரங்களுக்குத் தகுதியாக

த்3வாத்ரிம்ஶத் ஷோட3ஶாஷ்ட ப்ரப்4ருதிபு4ஜமஹாஜஸ்ர த்விஷி: — முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு முதலிய (எண்களிலே அமைந்த) பெரிய பு4ஜங்களின் ப்ரகாஶத்தையுடைய

மூர்த்திபே4தை3: — விக்3ரஹவிஶேஷங்களாலே

ப்ரகடிதவிப4வ: — ப்ரகாஶிப்பிக்கப்பட்ட வைப4வத்தையுடையவரும்

அகி2லம் ப4க்தவர்க3ம் — எல்லா ப4க்தஜனங்களையும்

அபி4மதாநர்த்யாநாம் நிவிஶமபி4மதை: க்ஷேமஶாலிநம் குர்வாண: — (அவரவர்கள்) வேண்டின பொருள்களைக் கடுகக்கொடுப்பதனாலே நாடோறும் க்ஷேமஶாலிகளாகச் செய்பவருமான

சக்ரராஜ: — திருவாழியாழ்வான்

வ: பாது — உங்களைக் காத்தருள்க.

* * * [ஶார்ங்கா3த்3யேஷ்வஸ்த்ரஷட்கே] அஹிர்பு3த்4ந்யஸம்ஹிதையில்— "தத3ஸ்த்ரீயம் ஸர்வம் ஜக3த்ஸம்ரக்ஷணக்ஷமம் । அஸ்த்ராந்தராணாம் ஶார்ங்கம் ப்ரத2மம் ஶ்ருணு । த்ரிநாபி4ம் ஷட்கு3ணம் பஞ்சாரம் அஸ்த்ரமவ்யயம் । ஸம்வத்ஸரமயம் யத் (1) ஶார்ங்கமஸ்த்ரதா3 ஸம்ஶயதே நித்யம் தேஜநாதேஜநாத் । வஹ்நிதஜ்யதே தேஜஸ்தேஜஸ்தத்ஸ்ருஷ்டிவ்யாப்ய: । அஸ்ய (2) க3தா3க்2யம் அஸ்த்ரம் பா4ஸ்வரம் தேஜஸா யா ப்ரோக்தா । (3) அஸ்த்ரம் த்ரிம்ஶதா3ரம் ப்ரோக்தம் ஶக்திஸ்தா இதி நாமாயதே । (4) அஸ்த்ரம் ஏகாக்ஷராஶ்ரம் பாஶீதி நாமாயதே । அஸ்த்ரம் (5) த3ஷ்டமஸ்த்ரம் ஏகம் ஶாரஸ்யாஸ்ய । அவ்யக்தாதிவிஶேஷாந்தை: ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2த்யந்தேஷ்வ ப்ரவ்ருத்தம் ।

உத்பத்திஸம்ஸ்திதிஸம்ஹ்ருதிகே: ஷாட்குண்யா த்ரிதயக । (6)
ஜக்ருதிவ்யாதம் தத்வேவாயதே ஷுபம் ॥” என்று காம
ஷக்ராதி ஜகத்வரமாக ஷக்ரஷட்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை
காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் ஷக்ரஷாட்வித்யமுண்டு:—“ஷடாரம்
காமசக்ரம் தத்ஸகாரோ வேதயாயதே । ஸஹஸ்ராரம் வேய
தம் சக்ரம் த்ர்யம் தத்ராயாயாநம் ॥ த்ர்யம் தேஜஸார
வ்யாதகோவ்யம் உத்தாரம் ஸேதே ॥ ஷணாரம் வாயிஷம்
சக்ரம் வாயுவீ வேதயாயதே ॥” இத்யாதக்ஷக்காரேண:—
ஷடாரம் காமசக்ரம், ஷணாரம் வாயுவீசக்ரம், உத்தாரம்
சுவக்ரம், த்ர்யம் தேஜஸ்சக்ரம், த்ர்யம் வாயாசக்ரம், ஸஹஸ்ரார
ரோகாஸசக்ரமிதி ॥

ஆக இந்த ஆறுசக்ரங்களிலும் உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரநிக்ர
ஹாநுக்ரஹரூபங்களான ஐந்து தொழில்களுக்குத்தகுதி
யாக முப்பத்திரண்டு புஜங்களோடும் பதினறு புஜங்களோ
டும எட்டு புஜங்களோடும் நான்கு புஜங்களோடும் இரண்டு
புஜங்களோடும்கூடின திருமேனிகளைப் பரிக்ரஹித்து எழுந்
தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙனே பல திருக்கைகள்கொண்டது பக்தஜநங்களுக்கு
வேண்டிய பொருள்களை யாராவமாக அருளுகைக்காக என்னு
மிடத்தை உத்தராயத்தால் வெளியிடுகிறுர். “நிஷ்டுரைதேர்:”
என்றவிடத்தில் விஸேஷ்யமாயும் காமவிஷேர்; மேல் விஸ
தைர்: என்றது ஷூஷாலேதி: என்றபடி. (௯௧)

கோணே கோணே ஷோஸராகேஜோவி கவிஸமாநே
ஷஷ்டிராக்ஷிணபோஷே, ஸ்ரீவாணீவுஷிகாஸிஷயதி விஸ
ஷத: ஸக்தி: கேஸவாநீநு । தாராங்கே பவாராஷள ரய
உரணமஷாஸாஜவமாக்ஷிதாஸே, யத்ரே தத்ராஷிதே வ:
ஸாரதா க்ருதவஷம் ஶக்ஷு ஶக்ஷுநீஸஸவ்ய । ॥௯௨॥

கபிஸந்தேணை:	விஸஜ்ஞனங்களான
ஷட்பி: கோணை:	ஷட்கோணங்களாலும்
ஷட்பி: அரைர்:	ஷடக்ஷரங்களாலும்
ஷட்பி: ஸரோஜரவி	ஷட்வ்ருத்தங்களாலும்
உத்பீதசோபம்	அவிஸ்பஷ்டமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையதும்,
ஸ்ரீவாணீமுகாபி: சக்திபி: விலஸத: கேசவாதீந் த்ரியதி	ஸ்ரீ, வாணி முதலிய சக்திகளோடு விளங்குகின்ற கேசவாதி த்வாதச மூர்த்திகளை யுரியாநின்றதும்,
ஸூர்யாதாரம்	ஸூர்யபிம்பத்தைச் சூழியாகவுடையதும்
தாராந்தம்	ப்ரணவத்தை எல்லையாகவுடையதும்
ரதசரணகதா சார்ங்க கட்காங்கிதாசம்	சக்ரம், கதை, சார்ங்கம், கட்கம் ஆகிய இவற்றாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முதலிய திசைகளையுடையதும்
தந்த்ரோதிதே	அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதுமான
யந்த்ரே	(ஸ்ரீ ஸுதர்சந) யந்த்ரத்திலே
ஸ்திதவத:	எழுந்தருளியிருக்கிற
ஸ்ரீபதேரஸாத்ய மஸ்த்ரம்	ஸ்ரியப்பதியின் அஸாதாரண ஆயுதமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸந்நிதத்தாம்	உங்களுக்குத் தோற்றுக.

❖ ❖ ❖ ஸுதர்சந யந்த்ர ஸந்நிவேச க்ரமத்தை ஸம்ஹிதாத்யுக்த ப்ரகாரேண பேசுகிறார் இதில். இது தன்னிலே உபதேசம்பெற்று நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே சிறிது முரைப்போமித்தனை. [ஷட்பி: கோணைரரைஸ்ஸரோஜரவி] ஷட்கோணங்களும ஷடக்ஷரங்களும் ஷட்வ்ருத்தங்களும்

அமைந்த யந்த்ரமாய்த்து. ["ஸஹஸ்ரார ஹும் பட்" இதி ஷடக்ஷரீ.] [கபிஶஸ்தானே:] யந்த்ரமத்யே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸுதர்ஶநபகவானின் ரக்தவர்ணனாகையாலும் ரக்தாம்பரனாகையாலும் ரக்தகேஶனாகையாலும் ரக்தலோசநனாகையாலும் கோணாந்தஸரோஜங்களெல்லாம் கபிஶஸ்தானங்களாயினவாம். (செம்பட்டவர்ணம்.)

[ஸ்ரீவாணீத்யாதி.] கேஶவாதி தாமோதராந்த த்வாதஶ மூர்த்திகளை மும்மூவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸுதேவவ்யூஹஸம்பூதர்களான கேஶவ நாராயண மாதவர்களுக்கு ஸ்ரீவ்யூஹஸம்பூதைகளான மூன்று ஸ்ரீஶக்திகள்; ஸங்கர்ஷணவ்யூஹஸம்பூதர்களான கோவிந்த விஷ்ணு மதுஸூதநர்களுக்கு மூன்று வாணீஶக்திகள்; ப்ரத்யும்நவ்யூஹஸம்பூதர்களான த்ரிவிக்ரம வாமந ஸ்ரீதரர்களுக்கு மூன்று வாக்ஶக்திகள்; அநிருத்தவ்யூஹஸம்பூதர்களான ஹ்ருஷீகேஶ பத்மநாப தாமோதரர்களுக்கு மூன்று மாயாநீஶக்திகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஶக்திகளோடுகூடிய கேஶவாதித்வாதஶகத்தை ஸ்பர்ஶியாநின்றதாய்த்து யந்த்ரம்.

[தாராதேஹஸம்பாராத:] ஸுதர்ஶநயந்த்ரஸாதகர்கள் முந்துறஸம்பாதத்தை த்யாநித்து க்ரமேண முடிவில் ஸுதர்ஶநஸாரூப்யத்தைக்கொண்டு ஸித்திபெறுகிறார்களென்றும், அது தோன்ற "தாராதேஹ ஸம்பாராத:" என்று சொல்லப்பட்டதென்றும் சொல்லுவர்கள். யந்த்ரநிவேஶநக்ரமத்தில் ஸம்பாரத்தை முந்துற நிவேஶித்து ப்ரணவத்தை முடிவிலே நிவேஶிக்கிற ப்ரக்ரியையுமொன்றுண்டாகையாலே அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ரக்ஷோஹரணேத்யாதி.] யந்த்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே உக்ரம் மதை ஶாந்தம் வஶ்யமென்னும் ஆயாயங்களை நிவேஶிப்பதாம். ஆக இவ்வண்ணம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரிய:பதிஸமப்ராயஸத்தனென்கிறது "லக்ஷ்மீ லக்ஷ்மீஸமஸ்ய" என்று. (கூ௨)

தம்ஷ்ட்ராக்ராக்ர்யா கராளே கபடகிடிதநோ: கைடபா-
ரேரதஸ்தாத், ஊர்த்வம் ஹாஸேந விஶதே நரஹரிவபுஷ-
ஶ்ஶைலே வாஸவீயே । ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யஸாந்த்ரஸ்பாரஸம்ஸ்ருதே வ்யோம்நி வித்யோதமாந:, தைத்யேந்த்ராந்தஶம்ஸீ ரவி-
ரிவ க்ஷபயது சக்ரராஜோ ருஜம் வ: ॥ ॥௯௫॥

அதஸ்தாத்	கீழ் பாகமாகிய ப்ரதேஶத்திலே
கபடகிடிதநோ:	கபடவராஹமூர்த்தியான
கைடபாரே:	எம்பெருமானுடைய
தம்ஷ்ட்ராக்ராக்ர்யா	தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தினும்
ஊர்த்வம்	மேல்பாகத்தில்
நரஹரிவபுஷ: (கைடபாரே:)	நரஸிம்ஹமூர்த்தியான எம்பெருமானுடைய
ஹாஸேந	சிரிப்பினாலும்
விஶதே	ஸம்பாவிக்கப்பெற்றதாய்
(அதஏவ)	
கராளே	கபிலவர்ணமான
வாஸவீயே ஶைலே	உதயாத்ரி ஶைலத்திலே
ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்ய ஸாந்த்ரஸ்பார ஸம்ஸ்ருதே வ்யோம்நி	கிழக்கு ஸந்த்யையினுடையவும் மேற்கு ஸந்த்யையினுடையவும் நிபிடகாந்திஸமூஹங்களாலே நிறைந்துள்ள ஆகாஶத்திலே
தைத்யேந்த்ராந்தஶம்ஸீ ரவிரிவ	அஸுரர்களுடைய விநாஶத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஸூர்யன் போல
வித்யோதமாந:	விளங்குகின்ற
சக்ரராஜ:	திருவாழியாழ்வான்
வ: ருஜம் க்ஷபயதாத்	உங்கள் ரோகத்தைத் தொலைத்தருள்க.

✦ ✦ ✦ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே உதயாத்ரி ஶைலமென்றொரு யந்த்ரவிஶேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறரீதில். "வாராஹரூபிணம் தேவம் ஸம்
வத்ஸரம் வரம் | ஸந்தீனா வ ஸஹிதம் ஸந்த்யா ஸம்யுதே
த்வாராவெஷாத்தே | அத்ரோ நாரஸிம்ஹம் தம் ஹீநயேதி
தேஜஸம்" என்று — கீழ்ஸர்கத்திலே ஸ்ரீ வராஹநாயனாரை
யும் உத்தரஸர்கத்திலே நாரஸிம்ஹ ஸந்நிதியையும் ப்ரதிக்ஷ
ஷித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். கீழிருந்து
ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராகாந்தியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நாரஸிம்ஹ
னுடைய ஹஸிதச்சவியும் கலசி ஸாவர்ண்யமாகப் பெற்ற நிலை
மையை நோக்குமிடத்தில், வைதிகர்களுடைய விநாசஸந்த்
யாகுமாக ஆகாசத்திலே தோன்றின உத்தரஸந்த்யையுடைய
நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வராஹதம்ஷ்ட்ராகாந்தியும்
நாரஸிம்ஹ ஹாஸகாந்தியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும்
உபாதிவசாத் சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வராஹநாய
னார் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ருதிர
வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி தம்ஷ்ட்ரையிலே தட்டி தம்ஷ்ட்ரை
சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரண்யகசிபுவின் ஶரீர
ருதிரச்சவியாலே ஸ்ரீநாரஸிம்ஹ ஹஸிதகாந்தியும் சிவந்ததாய்
த்து. இவை ப்ராக்ஸந்த்யையின் ஸ்தாநத்திலும் ப்ரத்யக்ஸந்த்யையின்
ஸ்தாநத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸந்த்யைகளின் வர்ணம் சிவப்பாகை
யாலே இங்ஙனே ஔபாதிகவர்ணவ்யத்யயம் கொள்ளவேண்டிற்
றாயிற்று. அதவா, "உத்தாதபாம்ஸவ:" என்கையாலே உத்தாத
காலத்து ஸந்த்யைகளின் வர்ணம் வெளுப்பாகவேயிருக்குமெ
ன்றும் ஸந்த்யையுடைய காந்திமாத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்
றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிர்வஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு.
வாலிஸுக்ரீவயோர்த்வந்த்வயுத்தநாயநமாகப் பெருமாள் ஸுக்ரீ
வன் கழுத்திலே மாலையிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வால்மீகி
பேசும்போது "ஸ தயா ஶுஶுபே ஸ்ரீமாந் லதயா கண்டஸ
க்தயா | விபரீத இவாகாஶே ஸந்த்யாப்ர நக்ஷத்ரமாலயா ||"
என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாக்யாதாக்
கள். விபரீதகாலத்தில கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யா
க்யாநமாகையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூர்யனின் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாதலும் எல்லாம் பொருந்துமென்க. (௯௩)

கோணே க்வாபி க்வசிதபி த்ருஷாவந்தி தஸ்யாத்ய ஹார்யா
ஹாபி ராகீ, ராகஜனாகயோர் க்வாபி க்ருஷ்ணாக்ருதிர் நயநயோராஷ்ரித ஶ்ராணகாரீ ! யாராஸாரோர் க்வாபி தீவ்ர தீநகர ராஜ்ய ரோதஸ்தேஜோ வஸித்ரா ராகஸ்ரீ:, வதேஷு ப்ரஸீதஸ்ய ஹ்ருதஸ்மா விதராத விநதஸ்ரூஷா நம் ஹராஸநம் வ: ॥ ௯௪ ॥

க்வாபி கோணே க்வசிதபி	பதஞ்சலி தேஹத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோதிலும்
த்ருஷாவந்தி தஸ்ய:	த்ருஷ்டியாகவ்யாபியாய்
ஹார்யா ஹாபி ராகீ:	சூக்ஷ்மதேஜஸாக காந்தியையுடையராயினும் தீக்ஷ்ணஸ்வரூபராய் (2) ஹ்ருதீ வாஸஸ்தானமாகவுடையராய் ரக்த வர்ஷணராய்
ராகஜனாகயோர் க்ருஷ்ணாக்ருதி:	ஸூர்யனும்போன்ற ஒளியையுடையராயினும் நீலவர்ணராய் (2) ஸம்வர்தகாலஸ்வரூபராய்
சுநயநயோர் ஆஷ்ரித ஶ்ராணகாரீ	சுஷ்மியதேஹ ஆஸ்ரயமாயிருக்கச்செய்வதேயும் ஆஸ்ரிதரக்ஷகராய்
யாராஸாரோர் தீவ்ர:	வர்ஷதாரைப் பெருக்காயினும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராய்(2) வைநதேயத்தில் வஸிஷ்டராய் ஜாஜ்வல்யமானராய்
தீநகர ராஜ்ய ரோதஸ்தேஜோ வஸித்ரா ராகஸ்ரீ:	ஸூர்யப்ரகாஸராயினும் விளங்குகின்ற நக்ஷத்ர ஸோமைஸையுடையராய் (2) ஸ்வர்ணவகாந்தி விளங்கப்பெற்றவராய்

ஸ்ரீ ஹஸ்திநி	விராஜமாநாஸ்ரயகாரிவான ஆஸ்ரயணீயதையுடைய
வக்ஷஸ:	திருவாழியாழ்வான் [ரான
வ:	உங்களுக்காக
விதந்வந்து ஸாஸநம் ஸாஸநம் }	ஆஸ்ரிதரக்ஷகர்களுக்கு பயங்கர
விதரது	மான ஆஜ்ஞையைத் தரவேணும்

❖ ❖ ❖ கீழ் [ஸ்லோ—18.] "ஸூத்ரைஸ்ஸம்ப்ரீதாநாம் ஸுதர்ஸநகரீ" என்றொரு ஸ்லோகம் விரோதாபாஸாலங்கார ரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். ஆபாதப்ரதீதியில் விரோதம் தோற்றி உபபாதநத்தாலே அதற்கு ஸமாதாநமாகக் கடவது. [கோணஸ்தவஸீத்ருசி] ஒரு மூலையிலிருப்பவன் த்ருஷ்டிகோசரமாயிருக்க வொண்ணுமென்று விரோதம். "அணோரணீயாந் — மஹதோ மஹீயாந்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகச்சிறியவடிவுகொண்டு பஞ்சகோணத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸர்வதேவதைகளுக்கும் த்ருஸ்யர் என்று விரோதஸமாதாநம். [வக்ரபாதாவிராஜக:] 'வக்ர—ஆகாசநே' என்று பாதமாய் வக்ரம்—ஆகாசகமாயிருக்கும் வக்ரம், பாத பத்ம:— வக்ர பாத—ஸர்வஜநாகர்ஷகமான காந்தியையுடையவர்க்கு ராஜகத்வம் (அவக்ரத்வம்) விராஜம். பரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; வக்ர: பாத பத்ம: வக்ர பாத=பாத—பாதபத்மம்; "ஸமஸ்தாஸ்த்ராதிஷ்டாநதீர்த்த" என்றும் "வக்ராய:காரிய" என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. வக்ரவதிஸ்வரூபம் ஸமஸ்தஸ்வதேவதீர்த்தமும் அவிரோதம். [ராஜ ஸ்வபாவேயாவிக்ருஷ்ணாக்ருதி:] ஸர்வஸமஸ்த காந்திதமும் தீவிரதேவத்வமும் விரோதம். க்ருஷ்ணாக்ருதி:= க்ருஷ்ணஸ்ய—மஹதக:, ஆக்ருதி:—வபு:ரூப: இதி விரோத பரிஹார:. திருவாழியாழ்வான் மஹதஹிஜரிறே. [அநக தையோஸ்ராப்ரீதந்நாஸ்ராஸீ] ஸர்வாஸ்ரயமான காஷ்டாதிகளைத் தின்கிற அக்நிக்கு ஆஸ்ரயாஸனென்றிறே பெயர்; ஆஸ்ரயரக்ஷகத்வமும் ஆஸ்ரிதரக்ஷகத்வமும் விரோதம். அநலஸ்ய:—அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவர் என்கை. [பாராவாரோராவிநீவக்த:] பாராபார:

ஜ்வாலா:— ஜ்வாலையின் பெருக்கு. அதற்கு தீப்தமும் விலாஸம்; பாராயாம் ஜ்வாலா: என்று விசேஷணஸமாஸம். "பாரா ஸேநாக்ரஸாரயோ:" இதி விச்வ:. ஜ்வாலா:-உத்விஷ்ட:. [த்ரிநயநாந்திசாலீ உஜ்ஜ்வலதாரகச்ரீ:] ஸூர்யனுடன் விளங்கும்போது நக்ஷத்ரங்களும் விளங்குகை விலாஸம். உபமாநாபேக்ஷ, தாரகமென்று த்ரவ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "பஸ்யாஹ்ருயாऽம்ஸேநா ஜ்வலதி உபிஸரே சாலிநீதாரகாத்ரா" என்று கீழே அருளிச்செய்தது காண்க. (கூச)

ஶக்ர ஶங்க்ய! ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸஹ தஹந! க்ஷணம் கால! தேऽயம்
ந கால:, கிம் வோ ரக்ஷாம்ஸி! ரக்ஷா? தவ ஸுதர்சநதே யா
தஸாம்! பாதவேலா! வாயோ! ஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸி ஸதர்ப்பஸ்த்ரஜ
யந்த! ஸேதும் ஸேவ்யதாம் த்ர்யம்பகேதி, ப்ராஸாத்யந்த்ரவா
ஜா: ஸ ஜநார்த்தஜவிஜயீ ஸுதர்சநாத்ரிஸூதாம் வ: ॥ ||கூரு||

ஹே ஶக்ர!	தேவேந்த்ரனே
தே ஸ்வஸ்தி: ஶக்ர:	நீ பண்ணுகிற ஸ்வஸ்த்யத்தும் ஶங்கமாயிராநின்றது;
ஹே தஹந!	அக்நிதேவனே
க்ஷணம் ஸஹ	க்ஷணகாலம் நில்;
ஹே கால!	யமராஜனே
தே அயம் நகால:	உனக்கு இது ஸமயமன்று;
ஹே ரக்ஷாம்ஸி!	ராக்ஷஸர்களே
வ: ரக்ஷா கிம்	உங்களுக்கு ரக்ஷை ஏது?
ஹே யாதஸாம்பதே!	வருணனே
தவ பாதவேலா ஸுதர்ச	நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸுதர்சந பாதவர்த்தியை யானது ஸுத்ருடமாயிடுக;
ஹே வாயோ!	வாயுவே
ஸதர்ப்ப: ஸ்ப்ருஷ்ட: அஸி	ஸ்வாமிக்கு உகப்பாயிருக்கிறாய்;
யந்த! ஸேதும் த்யஜ	கர்வமேனே ஸாரஸம்ஸாரத்தை விடு;

தேவ த்ர்யக்ஷ!	வாராய் முக்கண்ணனே
ஸேவ்யதாம்	(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப் படட்டும்
இதி	இவ்வண்ணமாக
யத்வந்திவாசா: ப்ராஹு:	எந்த ஸுதர்ஸநனுடைய வந்திவாசகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ
ஸ: ஸுதர்ஸநவிபு:	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ: தந்த்ராலுதாம் ஹந்து	உங்களுடைய சோம்பேறித்தனத்தை ஒழிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகின்ற அஷ்டதிக்பாலகாத்யநேக தேவப்ருந்தங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நோக்கி ஸுதர்ஸநனுடைய வந்திவாசகர்கள் கூறும்படியைக் கூறுகின்றாரிதில். தேவேந்த்ரனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரமும் ப்ராயச்சித்தமும் அத்யுத்க்ருஷ்டமாயிராநின்றது காண்' என்றும், அக்நியை நோக்கி 'சற்றுப் போது பொறுத்தாயாகில் திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், யமனை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு அவகாசம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களுக்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ?' என்றும், வருணனை நோக்கி 'நீ நெடுநாளாகத் திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஸபலத்தாக வேணும்' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த பக்தனென்று ஸ்ரீ பகவானுக்கு ஹ்ருதயங்கமனாயிராநின்றாய்' என்றும், குபேரனை நோக்கி 'நாமேயிறையவனென்னும் அஹங்காரத்தை விட்டிடு' என்றும், சிவனை நோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஸநனுடைய வந்திவாசகர்கள். (௯௫)

சாயத்ருண்ணோத்ரவக்த்ரே ப்ரஸ்ருமரநலதே ஸாரவத்ராத் விதேஹ, பிம்பம் பத்மாஸ்ந்த்ரேகாணம் பஹதி ஜயிஜயாத்ருஷ்டப க்ஷண நிக்ஷண்ணா । ஸோகம் வோऽஸோகஶ்ரேணி பக்ஷஸவிபக்ஷ ஸந்தீக்ஷீணாக்ஷஸீணோ, பாம்ஸோ த்ர்யஸ்ரயாணா பார்ஷஸ் ஸிபி ஸ்ரேணிரஸ்த்ரோபபத்ரா ॥ ||௯௬||

ஸ்ப்யக்கத ஸமஸ்தஸ் வ சக்ராமித்ர	ஆதபத்ரீக்ஷ வர்ண ஸம ஸங்க்யமான (ஆதப) கிரணங்களையுடைய கமலத்தை யுடைத்தாயும்
ஸஹஸ்ர த்ரிகோணம் பிந்தும் ஸஹிதம்	சக்ரயின் த்ரிகோணமான பிந்து த்தையுடைத்தாயும்
ஜயா ஜயாதிசக்திகள	ஜயாதிகளான 'ஜயா' முதலிய சக்திகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற
காயத்ர்யக்ஷர ஸங்க்ய	காயத்ரீ வர்ண ஸங்க்யமான (இருபத்திநாலு) அரங்களையுடைய சக்ரத்திலே
அசோகமூலே நிஷண்ண	அசோகமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
பாதஸமீப ஸங்க ஸேவித ஸேவ்ய	திருவடிவாரத்திலே விளங்குகின்ற ஸங்கரர்களான இரண்டு ஸேவகர்களாலே ஸேவிக்கப்படுகிறவனாயிருக்கிற
சக்ராஸ்ரயா	சக்ரத்தை வாஸஸ்தானமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற
பாந்து வ: ஸாதர்ஸனஸ்ய மூர்த்தி:	ஸாதர்ஸனனுடைய நரஸிம்ஹமான விக்ஷண மூர்த்தியானது
வ: சோகம் அபஹ்ருத்ய	உங்களுடைய து:க்கத்தைப் போக்கவேணும்.

இந்த ச்லோகத்தில் சொல்லுகிற ஸகலமும் அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறு அத்யாயத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதம். [காயத்ர்யக்ஷர ஸங்க்ய] "சதுர்விம்சத்யக்ஷரம் ஸாதஸாஹஸ்ரம்" என்றதிறே. காயத்ரியின் அக்ஷரங்கள் இருபத்திநாலிறே. [ஸ்ப்யக்கத ஸமஸ்த

[illegible] அதன் அக்ஷரங்கள் பன்னிரண்டு. அத்தனை [illegible] ருள்ள [illegible] தனை நிவேசிக்க வேணுமென்று "[illegible]" என்றவிடத்திலே சொல விறறிறே. [[illegible]] "[illegible]" என்றதிறே. [[illegible]] "[illegible] 2. [illegible] 3 [illegible] 4 [illegible] 5 [illegible] 6 [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible]" என்னக்கடவதிறே.

[[illegible]] "[illegible]". [[illegible]] "[illegible] ॥ 66 ॥" [illegible] ॥

[[illegible]] "[illegible] ॥ 62 ॥" [illegible]. ஆக இப்படிப்பட்ட [illegible] நாமத்தோடே [illegible] யாக சேவை சாதிக்கிற திருவாழியாழ்வான் உங்களுடைய [illegible] யைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (கக)

பாஶ்சாத்யாஶோகஶாகிப்ரஸவநிபதிதை: ஆப்தரா
கம் பராகை:, ஸந்த்யாரோசிஸ்ஸமாநை: ஸ்வாஶ்ரயாணாம்
த்ருஷ்ட்வா தாராநுஷக்தம் । ஸங்கோசபாஜாம் ஸரோஜமிவ ஸாந்
த்ரநிவேஶைர்ஜ்ஞீநு கஞ்ஜ்வீநாநு, சக்ராயுத்ஸோஸ்ஸிந்துந்து ப்ர
திஶது ஸத்ருஶீம் தஸ்ய கீர்த்திம் வ: ॥ (கூஎ)

பாஶ்சாத்யாஶோகஶாகி ப்ரஸவநிபதிதை:	பின்னாலிருக்கிற அசோகமரத்தின் புஷ்பஸமூஹங்களினின்றும் விழுந்தவையாயும்
ஸந்த்யாரோசி: ஸமாநை:	ஸந்த்யாகாலத்துக் காந்தியோடொத்தவையாயுமுள்ள
பராகை:	தூள்களினால்
ஆப்தராகம்	மிகச் சிவந்துள்ள
தாராநுஷக்தம்	ப்ரணயஸம்பந்தமுடைய (2) நக்ஷத்ரஸம்பந்தமுடைய
ஸ்வாஶ்ரயாணாம்	ஸ்வாஶ்ரயஸ்தாநமான இந்துவை
(த்ருஷ்ட்வா)	பார்த்து
ஸங்கோசபாஜாம் ஸரோஜமிவ (ஸ்திதாநு)	மொக்காக மூடிப்போன தாமரை மலர்போன்றுள்ள
ஸாந்த்ரநிவேஶை: கஞ்ஜ்வீநாநு அஞ்ஜலீநு	தேவகணங்களான அஞ்ஜலிபந்தங்களைப்பற்றி
அஸிந்துந்து	திருவுள்ளமுகக்கின்ற
சக்ராயுத:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸத்ருஶீம் தஸ்ய கீர்த்திம் ப்ரதிஶது	தன் கீர்த்தியோடொத்த உத்க்ருஷ்டமான கீர்த்தியை அளிக்கவேணும்.

✧ ✧ ✧ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற தேவகணங்கள் பத்தாஞ்ஜலிகளாயிருக்குமிருப்பை ஒருவகை தாத்பர்யமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார். கமலங்கள் இந்துவைக்கண்டவாறே ஸங்கோசிதமாய்விடுமிறே. அப்படியே தேவர்களின் கரகமலங்களும் ஸ்ரீஸுதர்சநருடைய ஸந்நிவிஷ்டமான இந்துவைக்கண்டு அஞ்ஜலிபந்தவ்யாஜேந ஸங்கோசிதங்

களாயினபோதும். “ஸேவாஸீநப்ரஶாகஸ்ய மூலே ஸுகாஸீநம் ஸ்ருதிம்” என்கையாலே-புஷ்பாஸவமான அஶோகமரத்தின் மலர்களினின்றும் விழுந்த தூள்களாலே வஸ்த்ரத்துக்கு காஷாயத்வமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநாம் ஸுத] நக்ஷத்ரஸம்பந்தமும் ஶ்ரவணஸம்பந்தமும் ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஸம்பந்தகமாகவி ரோஷமும் ஸூசிதமாகக் குறையில்லை. [த்ருக்ஷ்யா ஸ்வஸ்த கோபாநிர] அஸத்யஸத்துக்களைக்கண்டால் கண்ணை மூடிக் கொள்வரிறே பெரியோர். (இது பூர்வார்த்தம்.) [அஷிநாம் வக்த்ரா யோஷஸ்ஸ: ஸத்ருஶீம் ஸ்தோகதாம் ப்ருதிவதீம்] “ஸேநாநாம் மேலே ஸ்தோகோலஸ்ம்” என்ற ஶ்ருதிக்கு ஸாரமாக அருளிச் செய்கிறாராகையாலே ஸத்ருஶாம் என்கிற பாடம் பொருந்தும். ஸத்ருஶாதிஷ்டிஸ்ஸ்வரூபம். ஸேநாநாம் மத்யே ஜந்யம். கன்றோடொத்தவர்களான வ்யக்திகளுக்குள்ளே என்கை. “வைதேஹ்யம் பஶவிச ஸ்தோக:” என்று ஸ்மரமாகையாலே உத்தம ஸ்தோகமாவது சிறந்தபுகழ். (கஎ)

ரக்தாஶோகஸ்ய மூலே ப்ரகடிதவபுஷம் ப்ராஜ்யஶாகஸ்ய மூலே, ப்ரத்யக்ரப்ரஸூநாக்ரப்ரஸரவிஹிதச்சாய விஶ்ராந்தமாபாதிதாஞ்சல்! ஶ்ரீமந்தம் ஸௌம்யஜாமாதரம் முநிம் ஸமஸ்தாயதாம் தத்த்வதீக்ஷம், ஸுப்ரபாதம் வந்தே ஸ்வாமிநம் ஸ்ரீ நாராயணம் தாதாநாம் ஜநாநாம் ஜ்ஞாநாய: ॥ ॥கஅ॥

ப்ராஜ்யஶாகஸ்ய	பல கிளைகளையுடைய (2) ஶாகா விஸ்தரங்களையுடைய
ரக்தாஶோகஸ்ய மூலஸ்ய ச மூலே	செவ்விய / அஶோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய அடியிலும் வேதமூலமான ஶ்ரவணத்திலும்
விஹிதவஸதிம்	எழுந்தருளியிருக்கிற

[illegible]	நான்கு வக்த்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு [illegible]ங்களையும், வக்த்ரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு [illegible]ங்களையும் உடையதாய்
[illegible]	பின்புறத்தில் வீற்றிருந்து விளங்காநிற்பதாய்
[illegible]	முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு விளங்காநிற்பதாய்
[illegible]	(பின்புறத்தில்) [illegible]மும் (முன்புறத்தில்) [illegible]மும் விளங்கப்பெற்றதான
[illegible]	ஒரு தத்வமானது
[illegible]	உங்களை
[illegible]	[illegible]த்திலிருந்தும் காத்தருள்க.

*** வக்த்ரத்தின் முன் பாகத்தில் ஸ்ரீ[illegible]வாகவும் பின் பாகத்தில் [illegible]யாகவும் சேவைஸாதித்துக்கொண்டு விளங்குகிற [illegible]மொன்றுண்டாகையால் அதனை [illegible] பண்ணுகிறார். '[illegible]' என்று விவரித்து சுயமித்துக்கொள்க. வக்த்ரத்தின் [illegible]த்திலே [illegible]த்தினடியில் [illegible]யாக வீற்றிருந்து நான்கு திருக்கைகளிலும்

ஸத்த்வத்தையே பரித்து விளங்குகின்றமை உணர்க. “நாரஸிம்ஹம் ஸத்த்வமாஸ்ரித்ய ஸத்த்வஸம்ஶ்ரயம் வபு: । ஸகராஸீத் ரோகஸ்ய ஶமநே காரணம் [illegible] ॥” 63. இத்யாதிகளிலே யும் [illegible] (2) வாஸுதேவ ஸாமத்தில், “ஸ்ரவணஸம்ஸ்ரயாரவிந்தாக்ஷ: ஸ்ரவணவதீ” என்றபடி ஸ்ரவணத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது ஸ்ரவணவாக்யத்தில், காண்காசகாரணவாதிகளையுடைய பல ஶாகைகளையுடைய வேதத்திற்கு ஸ்ரவணம் ஸ்ரவணமிறே. “யஜுஷாமீஶ ஸாம: ஸ்ரோத்ர:” இத்யாதி.

அநுவர்ணிதா: ப்ரஹ்லாத பாஷணஸ்ய தத்— ஸ்ருதவைபவஸ்ய “ஆதித்யஸங்கோசமஶாஸ்த்ர வ்ருத்தி வ்யாப்தாஸஜஸ்ரம்தி ஸந்தத்தி ஸந்தே:” (91) இத்யாதி ஶ்லோகங்களில் ஸங்க்ஷேபேண ஸந்தி ஸந்தி க்ருதியை இங்குச்சொல்லுகிறார். [ஆஸநம் ஸ்திதம்] பின்னே வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [ஏகம் தத்த்வம்] ஒரு தத்த்வமேயாய்த்தது இங்ஙனே முன்னும் பின்னும் ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாதஸ்நேஹாத் ஸ: த்ராயதாம்] பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வீதிகளும் உடன்வந்தியாகையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜந்மபிரம் ஜாதஸ்நேஹதீதி தத்ப்ரவ்ருத்தி: ॥ (கூஅ)

ப்ராணே ப்ரயாணே சலிததிருஷ்டி த்யக்தஸாரே ஶரீரே, சித்ரம் விசித்ரம் ஸததஸ்வி ஸநஸி வ்யாதநே வ்யாஹ்ருதே ச । ஸத்யாஹவஸ்திக ஸ்ருதாந்ருதி மயஸாஹயாகாரஶ்ருதம் வலித்ரம், தேஜஸ்ஸ்திதம் ஸர்வதாஸ் கோடநம் தீக்ஷ்ணம் தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் ॥ ॥கூகூ॥

ப்ராணே ப்ரயாணே	உயிர்போமளவில்
த்ருஷ்டி சலிதத்ருஷ்டி	கண்கெட்டுப்போமளவில்
ஶரீரே த்யக்தஸாரே	உடல்மெலிந்துபோமளவில்
சித்ரம் வ்யாஶோஷவத்ரம்	மதிமருண்டுபோமளவில்

மநஸி ஸதமஸி — நெஞ்சு இருண்டுபோமளவில்
வ்யாமுஹ்யதே வ்யாஹ்ருதே ச — பேச்சுத்தடுமாறிப்போமளவில்
ம்ருத்யாவ்ருத்திஸமயம் — ம்ருத்யுஸமயம்காலமாயும்
உபயாகாரசித்ரம் — நாங்கலந்த சிங்கவுருவம் கொண்டிருப்பதனாலே விசித்ரமாயும்
பவித்ரம் — பவித்ரமாயும்
த்ரிதஶாநாம் நாதம் — தெய்வத்துக்கு ஸ்வாமியாயும்
த்ர்யக்ஷணம் — முக்கண்ணுடையதாயும்
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் — கூர்மையான கோரப்பற்களையுடையதாயும்
சக்ராந்தர்வர்த்தி — திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயுமுள்ள
தத் தேஜ: — அந்த தேஜஸ்ஸானது
வ: திஶதாம் — உங்களுக்கு ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும்.

ஸ்ரீமத்வாதிகள் ஸ்வஸந்நிதியில் நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் பதப்ரயோகத்தாலருளிச்செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலே சக்ராந்தர்வர்த்தியான நரஸிம்ஹமூர்த்தி உங்களுக்கு ஸேவைஸாதித்து தாபத்ரயமான பயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. [வஸிஷ்டதாம்] வ:என்பது பதாந்வயஸம்பந்தம். 'ஸ்ராவஸ்தாநம் ஸ்மரஶரணம் ஜீவ்யாதமந:' என்பது அநுஶாஸநம். திஷ்டாதித்யாத்மநேபதம் "ப்ரகாஶநஸ்தேயாக்யயோஸ்ச" இதி ஸூத்ரேண। தத் தேஜஸ்ஸ்வா ஸ்வாஶ்ரயம் பாஷ்ட்யா ப்ரோயத இத்யர்த்த: ॥ (௯௯)

யஸ்மிந் விந்யஸ்ய பாரம் விஜயிநி ஜகதாம் ஜங்கமஸ்தாவராணாம், லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் மிதுநமநுபவத்யப்ரமேயாந் விஹாராந் । கூரேஶஸ்யம் ஸூக்திமாயா: க்ருதமிஹ பஹுநா பத்யரத்நாவளீம் வ:, ததிதப்ரஶஸ்தம் திஶதாம் ஸ ப்ரார்த்தேஷா திவ்யஹேதிப்ரவக்ஷதீ ॥ ॥௧௦௦॥

ஶ்ரீநாராயணாவ்யம்பிகா-பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகள்

ஜஜ்ஞேஶ்வராணாம் ஜநதாம் ஸாரம்	ஸகல ஸாராஸாரங்களுடைய நிஷ்கர்ஷஸாரத்தை
விஜயிநி யஸ்மிந் விந்யஸ்ய	ஜயஶீலனான யாதொரு ஸுதர்ஶநஸார்வபௌமனிடத்தில் வைத்துவிட்டு
ஸுகம் விஹாராந் ஸமநுபவதி	பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையாடல்களை அநுபவிக்கிறார்களோ
திவ்யஹேதிகக்ஷ்யவர்த்தீ ஸஃ ஸார்வபௌமஃ	திருவாழியின் கக்ஷத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸுதர்ஶந
வஃ	உங்களுக்கு [ஸார்வபௌமன்
ஆரோக்யம்	நோயற்ற வாழ்வையும
ஸம்பதம்	குறைவற்ற செல்வத்தையும்
ஆயுஃ	தீர்க்காயுஷ்யத்தையும்
இஹ பஹுநா கிம்	இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி என்?
ஆஶாஸ்யம் யத் யத்	(நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது ஏதேதுண்டோ
தத் தத் ஸர்வம்	அவற்றையெல்லாம்
ஸத்யஃ திஶது	உடனே கொடுத்தருள்க.

ஃ ஃ திருவாழியாழ்வான் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதனென்கிறார். "ஸ்ரீரங்கேந்த்ரஸேவிதாரா விஹரது விந்யஸ்ய விஶ்வவிஜயிநாயிகாரஃ । யோ நிவ்ருத்த நிஶ்சேஷ்டோ தேவ தேவநாந்தேந்த்ரே வோஶேஷ ஸ்ரீயாதே" என்று பேரை முதலியார், திவ்யதம்பதிகளை ஹோமமெகஸிகளிலே நிவ்ருத்தாராக ப்ரவர்த்திப்பித்து தாமே விஶ்வாதாரராயிருப்பரென்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனேயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் இவ்வாயத்திலே. அப்படி விஶ்வரக்ஷாதீக்ஷிதனான திருவாழியாழ்வான் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அளிக்கும் ஸம்பத்துகளை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி "ஆரோக்யம்ஸம்பதிமாயுஃ"

என்றவாறே, அஸங்க்யேயமான ஹேதுங்களை விஸர்ஜித்துச் சொல்லுமவை நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும்பின பலன்களையெல்லாம் கடுகக்கொடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டுகிறார் "பஹுதாநாக்ருதிம்" என்றது பஹுப்ரக்யா அஸம் என்றபடி. (௧௦௦)

॥ இதி ஸாரார்த்தவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத நிகமநச்லோக: ॥

ச்லோகாநாம் தத்த்வவித்யார்ஷச்சந்தோவீர்யஸங்க்யாதராணாம், அவிச்சித்யஜ்ஞேஷு நேத்ராதிஷ்வவயவத: ஸாம்பவிம்சத்யஸ்த । ஸம்பவேஸ்ஸாத்யஸாதநம் ய: ஸம்தி க்ருதிதம் ஸுந்தராராயணேந, ஸ்தோத்ரம் நிர்விச்யமோகாபரா ஸஜ்ஜதிஸ ஸாரம் ஸக்ருத்ஸாயஜ்யமுக்திம் ॥

அவிச்சித்தி	ஜ்ஞாநவிஷயமாகவும்
நேத்ராதிஷு அமேஷு	நேத்ரம் முதலிய அவயவங்களின் விஷயமாகவும்
தத்த்வவித்யார்ஷச்சந்தோவீர்யஸங்க்யாதராணாம்	(தத்த்வம்) தத்த்வங்களென்ன (வித்யா) வித்யைகளென்ன (ஆர்ஷ) ருஷிகளென்ன (ச்சந்தஸ்) ச்சந்தஸ்ஸுகளென்ன (வீர்ய) வீர்யங்களென்ன இவற்றின் எண்களை (ஸங்க்யா) உடையவையாயும்
அவத: பரம்	அவயவவர்ணநத்துக்குப் பிறகு
ஸாம்ஸவி	அவயவியான ஸாத்யஸாதநஸ்வரூபன் விஷயமாக
ஷட்விம்சதிஸ்	இருபத்தாறு எண்களையுடையவையாயுமிருக்கிற
ச்லோகாநாம்	ச்லோகங்களினுடைய
ஸம்கை:	திரள்களாலே

ஶ்ரீநாராயணேந க்ருதம் இதம் ஸாத்யஸாதநம் ஶாஸ்த்ரம்	ஸ்ரீ ஶ்ரீநாராயணஸ்வாமி அருளிச்செய்த இந்த ஸாத்யஸாதந விஷயக ஶாஸ்த்ரத்தை
ய: படதி	யாவனொருவன் படிக்கிறானோ
ஸ:	அவன்
ஶ்ரீவிஷ்ணுலோகம:	லௌகிகபோகங்களை அநுபவித்தவனாய்
பராங்குஶஸாயுஜ்யமுக்திம் லபதே	திருவாழியாழ்வாரோடு பரம ஸாயுஜ்யமுக்தியைப் பெறுவான்.

✦ ✦ ✦ ஶ்ரீமத்தில், இந்த ஶாஸ்த்ரம் கற்றார்க்கு பலஞ் சொல்லித் தலைகட்டுகிறார். முதலில் ஜாக்ரவர்ணநபரங்களான இருபத்தொன்று ஶ்லோகங்களையும், பிறகு ஸ்வப்நவர்ணநபரங்களான பதினொன்று ஶ்லோகங்களையும், அதன் பிறகு ஸுஷுப்திவர்ணநபரங்களான பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குமேல் துரீயவர்ணநபரங்களான பதினொரு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குப் பின்பு மோக்ஷவர்ணநபரங்களான பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களையும், கைவல்யாந்தத்தில் பரமபதவர்ணநபரங்களான இருபத்தாறு ஶ்லோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஶாஸ்த்ரத்தை அநுஸந்திப்பவர், “இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்” என்றும், “கண்டார் வணங்கக் களியானைமீதே கடல் சூழுலகுக்கொரு காவலராய், விண்தோய் நெடு வெண்குடை நீழலின் கீழ் விரிநீருலகாண்டு” என்றுமருளிச்செய்த கணக்கிலே லௌகிக போகங்களைக்குறையற அநுபவித்துப்பின்பு திருவாழியாழ்வாரோடே பரமஸாயுஜ்யமுக்தியைப் பெற்று மகிழ்வர் என்றாராயிற்று.

ஸாலோக்யம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யமென்று மோக்ஷம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். “லோகேஷு விஷ்ணோர்நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே । அந்யே து ரூபம் ஸத்ருஶம் லபந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ॥” என்று ஸ்ரீ ஸாமவதத்திலே சொல்லிற்று.

ஸாயுஜ்யமோக்ஷமே சிறந்ததென்னுமிடம் "மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந । இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவஸுவ்ரத" என்ற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரத்தாலும் வ்யக்தம். ஸயுகோராவஸாயுஜ்யம். ஒரு போகத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அநுபவிக்கையாய்த்து ஸாயுஜ்யமாவது. ஸர்வஸ்வாமியான ப்ரஹ்மத்திலேயும் ஸஹஜநுங்கூட போக்தாக்களாய் அநுபவிக்கையாலே ஸாயுஜ்யமென்கிறது. "ஸாலோக்யம் ஸஹவிஸாயுஜ்யம் வருஷதி ப்ரஹ்மவாதிந:" என்று பராசரபகவானு சொன்னான். ஸாயுஜ்யமென்று சிலர் நினைப்பது ப்ரமாண விருத்தம்.

[தத்வ விவேசநி] "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும்" இத்யாதிப்படியே தத்வங்களை இருபத்தினான்கு; "ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி பஞ்சைவ பஞ்ச கர்மேந்த்ரியாணி ச । ப்ராணம் பஞ்சபூதாநி விஷயா: பஞ்ச தந்மாத்ரா:" எனகிறபடியே விஷயங்கள் பதினைந்து. ஆகையால் தத்வங்கள் ஸர்வ மாத்ரர்களென்று வ்யவஹாரம். "வீர்யஜ்ஞ" என்ற பாடமாறி 'வியஜ்ஞ' என்று பெரும்பாலும் பாடம் வழங்கிவருகின்றது. நாட்டமைக்குணம் சொல்லுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரமாணங்களிலே "வீர்யஜ்ஞாநாதிபாஜநாதிவ்ய ஜ்ஞாநமதத்வ: । இதி தத்வாதி...... ப்ரஜ்ஞதத்வமேவ" என்றது காண்க.

ஆக இந்த ச்லோகத்தாலே இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு ஸமஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௧௦௧)

வடபத்ரசாயி ஸ்ரீரங்கநாதோ வேங்கடநாதோ மந்த்ரநாதோ யாதவாத்ரிநாதோ பத்மநாபோ ஸ்ரீநிவாஸ: ।
இதம் திவ்யம் ஸர்வம் ஸகலமஸ்து ஸ்ரீரங்காமஸ்தம்
ஸந்தோஷாவிதம் தத்வதர்சிநா மோக்ஷாம்ருதாய ॥

ஸ்ரீகாந்தநாராயணஸம்யமீந்த்ர
ஸாக்ஷிதீதா கதாஸாரமயா ।
கத்வா ஹ்ருதா ச மே தமோவி
ஸ்வாமியோருதவிதா விசுத்தவிஷ்ணுமேவ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ॥

इत्थं प्रतिवादिभयङ्करवंशीयाण्णङ्गरार्यसूक्तिमिता ।
सुदर्शनशतकव्याख्या सुदर्शनपर्षदि जयतात् ॥

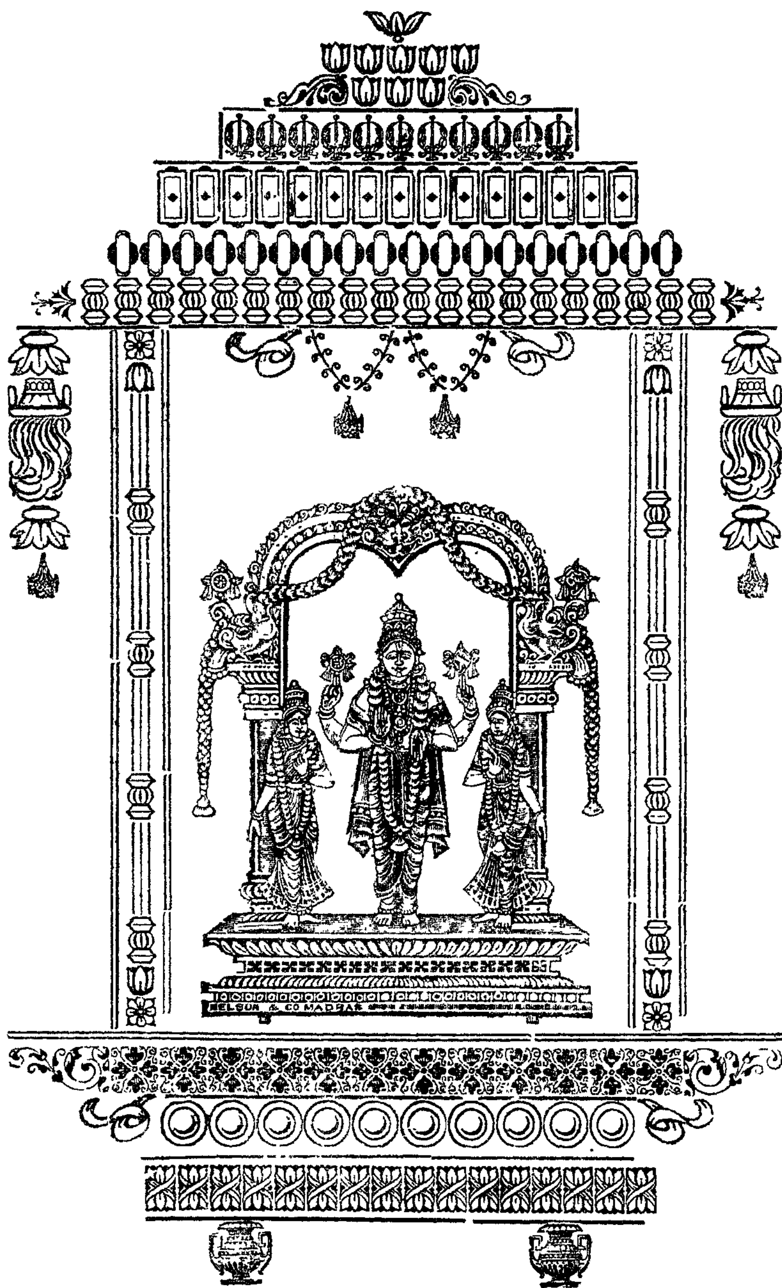
श्रीरस्तु.

इति श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर

अण्णङ्गराचार्य विरचिता

श्रीसुदर्शनशतकव्याख्या

समाप्ता ॥

& CO MADRAS